

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 19 PAŹDZIERNIKA 2021 R.

(C/2024/5446)

PARLAMENT EUROPEJSKI

SESJA 2021-2022

Posiedzenia od 18 do 21 października 2021 r.

STRASBURG

Spis treści	Strona
1. Otwarcie posiedzenia	3
2. Kryzys praworządności w Polsce i nadrzędność prawa UE (debata)	3
3. Pierwsza część głosowania	43
4. Kryzys praworządności w Polsce i nadrzędność prawa UE (ciąg dalszy debat)	44
5. Wznowienie posiedzenia	54
6. Program prac Komisji na rok 2022 (debata)	54
7. Budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022 — wszystkie sekcje (debata)	63
8. Sytuacja w Tunezji (debata)	80
9. Stosunki polityczne i współpraca między UE a Tajwanem (debata)	88
10. Wznowienie posiedzenia	100

Spis treści	Strona
11. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół	101
12. Wytyczne w sprawie pomocy państwa na cele związane z klimatem, energią i ochroną środowiska (debata)	101
13. Druga część głosowania	109
14. Wytyczne w sprawie pomocy państwa na cele związane z klimatem, energią i ochroną środowiska (ciąg dalszy debat)	110
15. Wznowienie posiedzenia	112
16. Prawo do zdrowego środowiska (debata)	112
17. Wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” (debata)	123
18. Wyjaśnienia dotyczące stanowiska zajętego w głosowaniu: patrz protokół	129
19. Korekty i zamiary głosowania: patrz protokół	129
20. Porządek obrad następnego posiedzenia	129
21. Zamknięcie posiedzenia	129

PEŁNE SPRAWOZDANIE Z OBRAD 19 PAŹDZIERNIKA 2021 R.

PRESIDÊNCIA: PEDRO SILVA PEREIRA

Vice-Presidente

1. Otwarcie posiedzenia

(A sessão tem início às 09h07.)

2. Kryzys praworządności w Polsce i nadrzędność prawa UE (debata)

Presidente. – Muito bom dia a todos. Declaro aberta a sessão. E passamos de imediato ao primeiro ponto da nossa ordem do dia: Declarações do Conselho e da Comissão sobre a crise do Estado de Direito na Polónia e a primazia do Direito da União Europeia (2021/2935(RSP)).

Anže Logar, President-in-Office of the Council. – Mr President, thank you for organising this debate. Respect for the rule of law is critical to guarantee the proper functioning of the Union. The European Union is a union of law, and the primacy of EU law is the foundation of it.

In EU architecture, primacy of EU law is the way to guarantee the equality of Member States before the Treaties and to ensure that all Union citizens enjoy the same rights. Without primacy, the application of EU law would vary from one Member State to another. This would destroy the level playing field in the single market. It is also a precondition for daily interaction and for smoothly resolving disputes. It is, ultimately, the basis for our living together in a common European home.

The Presidency is committed to bringing forward exchanges in a positive and constructive atmosphere on rule of law and related issues. Today, at the General Affairs Council, in the framework of the annual rule of law dialogue, Ministers will be discussing developments in the area of rule of law in a general horizontal debate.

The Commission's 2021 Rule of Law Report fits into this exercise, and the primacy of EU law is among the topics covered in the report. The General Affairs Council will discuss again rule of law issues at its session on 23 November. A country-specific discussion will cover developments in five main Member States, namely: Croatia, Cyprus, Italy, Latvia and Lithuania.

The Council also remains seized of the Article 7 TEU procedure. The Presidency is committed to advancing these proceedings in a Council in December. In addition, the Council continues to closely monitor the recent rule of law developments in Poland.

We aspire for a constructive dialogue between the Commission and Poland, which would lead towards converging positions. We will also continue this discussion within the Council. I look forward to your intervention today, and to hearing Prime Minister Morawiecki on how Poland sees the way forward.

Ursula von der Leyen, *President of the Commission*. – Mr President, almost 40 years ago, in December 1981, the communist regime in Poland imposed martial law. Many members of Solidarność, the independent trade union, and of other groups were put in jail, simply because they stood up for their rights.

The people of Poland wanted democracy, like millions of other Europeans from Budapest to Tallinn to East Berlin. They wanted the freedom to choose their government, they wanted free speech and free media, they wanted an end to corruption, and they wanted independent courts to protect their rights. The people of Central and Eastern Europe wanted to join the European family of free people, a strong community of values and democracy. Because that is what Europe is about and that is what Europe stands for.

The recent ruling of the Polish constitutional court puts much of this into question. We have been concerned about the independence of the judiciary for some time. Judges have seen their immunity being lifted and have been driven out of office without justification, and this threatens judicial independence, which is a basic pillar of the rule of law.

We have taken a number of measures. We continue to have a regular dialogue. But unfortunately the situation has worsened. And this is not only the Commission's opinion, this is what has been confirmed by the European Court of Justice and the European Court of Human Rights. And now this has culminated in the most recent ruling of the Polish constitutional court.

The European Commission is, at the moment, carefully assessing this judgment, but I can already tell you today that I am deeply concerned. This ruling calls into question the foundations of the European Union. It is a direct challenge to the unity of the European legal order. Only a common legal order provides equal rights, legal certainty, mutual trust between Member States and, therefore, common policies. This is the first time ever that the court of a Member State finds that the EU treaties are incompatible with the national constitution.

This has serious consequences for the Polish people because the ruling has a direct impact on the protection of the judiciary. The ruling undermines the protection of the judicial independence, as guaranteed by Article 19 of the Treaty and as interpreted by the European Court of Justice. Without independent courts, people have less protection and consequently their rights are at stake.

Polish people must be able to rely on fair and equal treatment in the judicial system, just like any other European citizen. In our Union, we all enjoy the same rights and this basic principle fundamentally impacts people's lives because, if European law is applied differently in Grenoble or Göttingen or Gdańsk, EU citizens would not be able to rely on the same rights everywhere.

When joining the European Union, the Polish people put their trust in the European Union. They expected the European Union to defend their rights, and rightly so. The Commission is the guardian of the Treaty. It is my Commission's duty to protect the rights of EU citizens wherever they live in our Union. The rule of law is the glue that binds our Union together. It is the foundation of our unity. It is essential for the protection of the values on which our Union is founded: democracy, freedom, equality and respect for human rights. This is what all 27 Member States have signed up to as part of this Union, as sovereign countries and free people.

We cannot – and will not – allow our common values to be put at risk. The Commission will act, and the options are all known. The first option are infringements, where we legally challenge the judgment of the Polish constitutional court.

Another option is the conditionality mechanism and other financial tools. The Polish Government has to explain to us how it intends to protect European money, given this ruling of their constitutional court because, in the coming years, we will be investing EUR 2 100 billion with the multiannual budget and the NextGenerationEU recovery programme. This is European taxpayers' money and, if our Union is investing more than ever to advance our collective recovery, we must protect the Union's budget against breaches of the rule of law.

The third option is the Article 7 procedure. This is the powerful tool in the Treaty, and we must come back to it because, let me remind you, the Polish constitutional court that today has cast doubts on the validity of our Treaty is the same court that, under Article 7, we consider not to be independent and legitimate. This, in many ways, comes full circle.

I deeply regret that we find ourselves in this situation. I have always been a proponent of dialogue and I will always be. This is a situation that can and must be resolved. We want a strong Poland in a united Europe. We want Poland to be at the heart of our debates in building a common future. Poland has a stake in Europe. Together, we can build a Europe that is strong and confident in a world where other big powers become more and more assertive.

Europe has benefited from Poland's unique experience so much. Without the people of Poland, our European journey would have been very different. When Karol Wojtyła, as Pope John Paul II, went to his homeland, he changed European history forever. When Lech Wałęsa, with a scattered group of trade unionists, overcame a mighty army, we saw the beginning of the fall of the Iron Curtain. And when President Lech Kaczyński ratified the Lisbon Treaty, together with the Charter of Fundamental Rights, he reaffirmed Poland's commitment to our values. Polish people have played a fundamental role in making our Union whole, in enabling their homeland to thrive as a vital part of our Union, and they will always be.

Polsko, jesteś i zawsze będziesz w sercu Europy! Niech żyje Polska, niech żyje Europa!

Poland, you are, and you will always be, at the heart of Europe. Long live Poland and long live Europe!

Mateusz Morawiecki, *Premier Polski*. – Panie Przewodniczący! Pani Przewodnicząca! Panie i Panowie Posłowie! Staję tu dziś przed Państwem w Parlamencie, żeby rozwinąć nasze stanowisko w kilku podstawowych kwestiach, które uważam za fundamentalne dla przyszłości Unii Europejskiej. I nie tylko dla przyszłości Polski, ale właśnie dla przyszłości całej naszej Unii.

Po pierwsze, powiem o kryzysach, przed którymi stoi dziś Europa i którymi powinniśmy się zająć. Po drugie, powiem o standardach i regułach, które powinny być takie same dla wszystkich, a które zbyt często takie nie są. Po trzecie, przedstawię pogląd na temat zasad, zgodnie z którymi żaden organ władzy publicznej nie powinien podejmować działań, do których nie ma podstawy prawnej. Punkt czwarty mojego wystąpienia będzie dotyczył wyroku polskiego Trybunału Konstytucyjnego i tego, co ten wyrok – oraz inne podobne wyroki – dla Unii oznaczają, a także tego, jak ważna jest różnorodność i wzajemny szacunek. W dalszej kolejności, po piąte, przedstawię nasze spojrzenie na pluralizm konstytucyjny. Następnie wskażę na potężne ryzyka dla całego społeczeństwa wynikające z zastosowania wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, które już się w Polsce materializują. Wreszcie, na koniec, podsumuję wszystkie wnioski i spojrzę, uważam, z nadzieją w przyszłość.

Zacznę od sprawy podstawowej, od wyzwań które są kluczowe dla naszej wspólnej przyszłości. Wysoka Izbo, nierówności społeczne, inflacja, rosnące koszty utrzymania, które uderzają we wszystkich obywateli Europy, zagrożenia zewnętrzne, rosnący dług publiczny, nielegalna imigracja czy kryzys energetyczny zwiększający wyzwania polityki klimatycznej przekładają się na niepokoje społeczne i wydłużają katalog potężnych problemów. Kryzys zadłużeniowy postawił pierwszy raz po wojnie pytanie o to, czy potrafimy zapewnić lepsze życie następnym pokoleniom. Wokół naszych granic jest coraz bardziej niespokojnie: na południu napór milionów ludzi uczynił basen morza śródziemnego miejscem tragicznym. Na wschodzie mierzymy się z agresywną polityką Rosji, która posuwa się nawet do wojen, by zablokować wybór europejskiej drogi wśród krajów naszego sąsiedztwa.

Dziś stoimy u progu ogromnego kryzysu gazowego i energetycznego. Rosnące gwałtownie ceny, spowodowane między innymi celowym działaniem rosyjskich firm, już dziś stawiają wiele firm w Europie przed wyborem, czy ograniczać produkcję czy przerzucać koszty na konsumentów. Skala tego kryzysu już w najbliższych tygodniach może wstrząsnąć Europą. Wiele przedsiębiorstw może zbankrutować, a miliony gospodarstw domowych, dziesiątki milionów ludzi kryzys gazowy może wpędzić w ubóstwo i niedostatek przez niekontrolowany wzrost kosztów w całej Europie. Trzeba też liczyć się z ryzykiem domina. Jeden kryzys może pociągnąć w kaskadowy sposób kolejne załamanie.

Za każdym razem mówię „my”, ponieważ żadnej z tych spraw nie rozwiązaliśmy w pojedynkę. Nie każdy z tych problemów dotknął mojego kraju w stopniu tak dramatycznym, jak to miało miejsce w innych krajach Unii. Nie zmienia to jednak faktu, że uznaję te wszystkie problemy za nasze problemy.

Teraz powiem kilka słów o tym, jaki wkład Polska wnosi w nasz wspólny projekt. Integracja europejska to dla nas wybór cywilizacyjny i strategiczny. Tu jesteśmy, tu jest nasze miejsce i nigdzie się stąd nie wybieramy. Chcemy Europę na powrót uczynić silną, ambitną i odważną. Dlatego nie patrzymy tylko na krótkoterminowe korzyści, ale także na to, co możemy Europie dać. Polska zyskuje na integracji przede wszystkim z powodu wymiany handlowej na wspólnym rynku. Transfery technologii i transfery bezpośrednie są też bardzo ważne, ale Polska nie weszła do Unii z pustymi rękoma.

Proces integracji gospodarczej poszerzył możliwości firm z mojego kraju, ale otworzył też ogromne możliwości firmom niemieckim, francuskim czy holenderskim. Przedsiębiorcy z tych krajów w ogromnym stopniu korzystają na rozszerzeniu Unii. Wystarczy policzyć wpływ, ogromny wpływ dywidend, zysków z odsetek i innych instrumentów finansowych. Z krajów Europy środkowej, tych mniej zamożnych do Europy Zachodniej tych bardziej zasobnych. Chcemy jednak, aby w tej współpracy nie było przegranych, ale wyłącznie zwycięzcy. To Polska była promotorem ambitnego funduszu odbudowy, by dzisiejsza odpowiedź na wyzwania transformacji klimatycznej, energetycznej, post-pandemicznej była adekwatna do potrzeb, by wzrost gospodarczy był silny, by dawał nadzieję i nie pozostawiał samych sobie bezbronnych wobec globalizacji milionów dzieci, kobiet i mężczyzn. W tych sprawach mówiliśmy jednym głosem z Parlamentem Europejskim.

Polska wspiera mocno jednolity rynek europejski, chcemy autonomii strategicznej wzmacniającej 27 państw. Dlatego Polska – czy Niemcy, Czechy i inne kraje Europy środkowej – promuje rozwiązania zwiększające konkurencyjność europejskiej gospodarki w duchu egzekwowania czterech podstawowych swobód. Swobody przepływu towarów, usług, kapitału i ludzi. Bez popierania działalności o charakterze rajów podatkowych, co niestety wciąż czynią niektóre państwa Europy Zachodniej, ogałając w ten sposób swoich sąsiadów. Tak, Wysoka Izba, raje podatkowe, które tolerujemy w Unii, to zabór pieniędzy przez najbogatszych. Czy to jest sprawiedliwe? Czy to pomaga poprawić los klasy średniej lub najmniej zamożnych? Czy to mieści się w katalogu wartości europejskich? Bardzo w to wątpię.

Polska i Europa Środkowa opowiadają się też za ambitną polityką rozszerzeniową, która wzmocni Europę w rejonie Bałkanów Zachodnich, dopełni geograficznie, historycznie i strategicznie integrację europejską. Chcemy globalnych aspiracji Unii i opowiadamy się za silną europejską polityką obronną w strukturze w pełni spójnej z NATO. Dziś, gdy wschodnia granica Unii jest obiektem zorganizowanego ataku cynicznie wykorzystującego migrację z Bliskiego Wschodu do destabilizacji, to Polska daje Europie bezpieczeństwo, stanowiąc wraz z Litwą i Łotwą zaporę, która chroni tę granicę, a poprzez umocnienie naszego potencjału obronnego wzmacniamy bezpieczeństwo Unii w jak najbardziej tradycyjnym znaczeniu.

Stojąc dziś tu przed Państwem, chcę podziękować służbom polskim, litewskim, łotewskim, a także wszystkim państwom południa Europy, naszej Straży Granicznej i służbom mundurowym za trud i profesjonalizm w ochronie granic Unii. Bezpieczeństwo ma wiele wymiarów. Dziś, gdy wszyscy odczuwamy rosnące ceny gazu, doskonale widać, jakie mogą być rezultaty krótkowzroczności w sprawach bezpieczeństwa energetycznego. Już dziś polityka Gazpromu i przyzwolenie na Nord Stream 2 przekładają się na rekordowe ceny gazu. Gdy dziś w państwach, które zakładały wspólnoty, poziom zaufania do Unii spadł do historycznie niskich poziomów jak np. 36% we Francji, w Polsce zaufanie do Europy utrzymuje się na najwyższym poziomie: ponad 85 % polskich obywateli mówi jasno, że Polska jest i pozostanie członkiem Unii.

Mój rząd i większość parlamentarna, która za tym rządem stoi, jest częścią tej pro europejskiej większości w Polsce. Nie oznacza to, że Polacy nie przeżywają dziś wątpliwości i niepokojów o kierunek zmian w Europie. Ten niepokój jest widoczny i niestety uzasadniony. Mówiłem o tym jak wiele Polska wniosła do Unii, ale niestety wciąż słyszymy o podziale na lepszych i gorszych. Za często mamy do czynienia z Europą podwójnych standardów. I teraz powiem, dlaczego musimy z tym modelem skończyć. Dziś wszyscy Europejczycy oczekują od nas jednego: chcą, byśmy wyszli naprzeciw wyzwaniom, jakie stwarza kilka kryzysów jednocześnie, a nie przeciwko sobie, nie na siłę szukając winnych czy raczej tych, którzy w rzeczywistości winni nie są, ale których wygodnie jest winą obarczyć.

Niestety, widząc niektóre praktyki w instytucjach Unii, wielu obywateli naszego kontynentu zadaje sobie dzisiaj pytanie: co oznaczają skrajnie różne orzeczenia i decyzje Brukseli i Luksemburga wobec różnych państw członkowskich, zapadające przy podobnych okolicznościach i de facto utrwalające podział na kraje silnej, starej i nowej Unii, na silnych i słabszych? Czy to jest rzeczywiście równość? Udawanie że problemy nie istnieją ma bardzo złe skutki. Obywatele nie są ślepi, nie są głusi. Jeżeli zadowoleni z siebie politycy i urzędnicy tego nie dostrzegają, stopniowo będą tracić zaufanie, a wraz z nimi zaufanie będą tracić instytucje. I to się już dzieje, Wysoka Izbo.

Polityka musi opierać się na zasadach. Naczelną zasadą, którą uznajemy w Polsce i która stanowi podstawę Unii Europejskiej, jest zasada demokracji. Dlatego nie możemy milczeć, gdy nasz kraj także na tej sali jest atakowany w sposób niesprawiedliwy i stronniczy. Reguły gry reguły muszą być takie same dla wszystkich, a ich przestrzeganie to obowiązek wszystkich, także instytucji, które w tych traktatach zostały ustanowione. Na tym polega praworządność. Niedopuszczalne jest rozszerzenie kompetencji, działanie metodą faktów dokonanych. Niedopuszczalne jest narzucanie innym swojej decyzji bez podstawy prawnej. Tym bardziej niedopuszczalne jest używanie do tego celu języka szantażu finansowego, mówienie o karach czy używanie jeszcze dalej idących słów wobec niektórych państw członkowskich. Odrzucam język gróźb, pogroźek i wymuszeń. Nie zgadzam się na to by politycy szantażowali i straszili Polskę, by szantaż stał się metodą uprawiania polityki wobec któregoś z państw członkowskich. Tak nie postępują demokracje.

Jesteśmy dumnym krajem. Polska jest jednym z państw o najdłuższej historii państwowości i rozwoju demokracji. W XX wieku trzy razy, kosztem wielkich ofiar, walczyliśmy o wolność Europy i świata. W 1920 r. ratując Berlin i Paryż przed bolszewicką nawałą. Potem w 1939 roku idąc jako pierwsi na morderczy bój z Niemcami, z Trzecią Rzeszą, co miało wpływ na losy tej wojny. Wreszcie w 1980 roku, kiedy Solidarność dała nadzieję na obalenie innego totalitaryzmu, okrutnego systemu komunistycznego. Powojenna odbudowa Europy możliwa była dzięki poświęceniu wielu narodów, ale nie wszystkie mogły z tego skorzystać.

Wysoka Izbo teraz parę słów o praworządności. O praworządności można wszakże mówić wiele, a każdy będzie rozumiał to pojęcie do pewnego stopnia inaczej. Ale myślę, że większość z nas zgodzi się, że nie może być mowy o praworządności bez kilku warunków, bez zasady podziału władz, bez niezawisłości sądów, bez przestrzegania zasady, że każda władza ma ograniczenia, ograniczone kompetencje, a także bez przestrzegania hierarchii źródeł prawa. Prawo unijne wyprzedza prawo krajowe do poziomu ustawy i w obszarach przyznanych Unii kompetencji. Taka zasada obowiązuje we wszystkich krajach unijnych, ale najwyższym prawem pozostaje konstytucja.

Jeżeli instytucje powołane w traktatach przekraczają swoje kompetencje, państwa członkowskie muszą mieć narzędzia, żeby zareagować. Unia jest wielkim osiągnięciem państw Europy i jest mocnym sojuszem gospodarczym, politycznym i społecznym. Jest najsilniejszą, najbardziej rozwiniętą organizacją międzynarodową w historii. Ale Unia Europejska nie jest państwem. Państwem jest 20 państw członkowskich Unii. To państwa pozostają europejskim suwerenem, są panami traktatów i to państwa określają zakres kompetencji powierzonych, przyznanych Unii Europejskiej. W traktatach powierzyliśmy Unii bardzo duży zakres kompetencji, ale nie powiedzieliśmy jej wszystkiego. Wiele dziedzin prawa pozostaje kompetencją państw narodowych. Nie mamy wątpliwości co do nadrzędności prawa europejskiego nad krajowymi ustawami we wszystkich obszarach, w których kompetencje zostały powierzone Unii przez państwa członkowskie. Ale podobnie jak trybunały wielu innych krajów, polski trybunał stawia pytanie o to, czy monopol Trybunału Sprawiedliwości na określanie faktycznych granic powierzenia tych kompetencji jest rozwiązaniem słusznym.

Skoro określanie tego zakresu wchodzi w materię konstytucyjną, ktoś musi wypowiadać się także w sprawie zgodności z konstytucją takich ewentualnych, nowych kompetencji. Zwłaszcza, gdy Trybunał Sprawiedliwości wyprowadza z traktatów coraz to nowe kompetencje dla instytucji unijnych. Inaczej nie byłoby sensu wpisywać do Traktatu o Unii artykułu 4, który mówi o szacunku Unii dla struktur politycznych i konstytucyjnych państw członkowskich. Nie byłoby sensu wpisywać do traktatu artykułu 5, który mówi o tym, że Unia może działać tylko w granicach kompetencji powierzonych, przyznanych. Oba te artykuły byłyby puste – tak, puste – jeśli nikt poza Trybunałem Sprawiedliwości nie mógłby się wypowiedzieć w tej sprawie od strony konstytucyjnych uwarunkowań porządku krajowego.

Wysoka Izbo, zdaje sobie sprawę, że niedawny wyrok polskiego Trybunału Konstytucyjnego stał się przedmiotem zasadniczego nieporozumienia. Gdybym sam usłyszał, że Trybunał Konstytucyjny w innym kraju unieważnił unijne traktaty, byłbym też pewnie tym zaskoczony, ale przede wszystkim postarałbym się sprawdzić, co tak naprawdę orzekł Trybunał. I również w tym celu zwróciłem się o głos w dzisiejszej debacie, aby przedstawić państwu to, co jest rzeczywistym przedmiotem sporu, a więc nie wymyślanie z politycznych powodów bajek o polexicie czy kłamstwa na temat rzekomego naruszania praworządności.

Dlatego w kolejnej sekcji mojego wystąpienia chcę przedstawić Państwu fakty, a żeby to zrobić, najlepiej wprost przedstawię kilka cytatów. Pierwsze: w krajowym porządku prawnym prymat prawa Unii nie ma zastosowania do przepisów Konstytucji. To konstytucja usytuowana jest na szczycie wewnętrznego systemu prawnego. Dwa: zasada pierwszeństwa prawa wspólnotowego nie może podważać w krajowym porządku prawnym najwyższej mocy Konstytucji. Trzy: Trybunał Konstytucyjny może dokonywać badania przesłanki *ultra vires*, to znaczy określić, czy działania instytucji Unii naruszają zasadę przyznania, gdy instytucje, ciała, organy i agendy Unii przekroczyły zakres swoich kompetencji w sposób, który narusza tę zasadę. W efekcie takiej decyzji akty *ultra vires* nie stosują się na terytorium państwa członkowskiego. Cztery: Konstytucja zakazuje przekazywania kompetencji w takim zakresie, który oznaczałoby, że państwo nie może być uważane za kraj suwerenny i demokratyczny.

Kolejnych kilka cytatów pominię, żeby nie zabierać Państwu za dużo czasu, ale przejdę jeszcze do dwóch ostatnich. Konstytucja jest najwyższym prawem Polski w stosunku do wszystkich wiążących ją umów międzynarodowych, w tym także umów o przekazaniu kompetencji w niektórych sprawach, Konstytucja korzysta z pierwszeństwa obowiązywania i stosowania na terytorium Polski.

I ostatni cytat: przekazanie kompetencji Unii nie może naruszać zasady nadrzędności Konstytucji i nie może łamać żadnych przepisów Konstytucji.

Widzę na Państwa twarzach poruszenie. Rozumiem, że się z tym Państwo przynajmniej częściowo na tej sali nie zgadzają. Tylko nie rozumiem dlaczego, bo te cytaty dotyczą decyzji francuskiej Rady Konstytucyjnej, duńskiego Sądu Najwyższego, niemieckiego Federalnego Trybunału Konstytucyjnego. Pomiąłem cytaty włoskiego, hiszpańskiego sądu, a cytaty z orzeczeń polskiego trybunału dotyczą roku 2005 i 2010, a więc już po tym, gdy Polska została członkiem Unii Europejskiej. I ta doktryna, której dziś bronimy, jest ugruntowana od lat. Warto też zacytować profesora Marka Safjana, byłego prezesa trybunału, który dziś jest sędzią Trybunału Sprawiedliwości: „Na gruncie obowiązującej Konstytucji nie ma podstaw dla tezy o nadrzędności prawa wspólnotowego w stosunku do całości porządku krajowego, łącznie z normami konstytucyjnymi. Nie ma podstaw. Zgodnie z brzmieniem samej konstytucji jest ona najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej. Omawiana już wyżej regulacja zawiera w ustępie drugim art. 91, przewiduje *expressis verbis* pierwszeństwo przepisów wspólnotowego w wypadku kolizji z normą ustawową, ale nie z normą konstytucyjną” – profesor Marek Safjan. Takie stanowiska sądów konstytucyjnych to żadna nowość.

Mógłbym cytować kolejne dziesiątki orzeczeń sądów konstytucyjnych z Włoch, Hiszpanii, Czech, Rumunii, Litwy czy innych państw. Słyszę takie głosy w debacie publicznej, że niektóre z tych wyroków dotyczyły innych spraw, o mniejszym zakresie. To prawda. Każdy wyrok zawsze dotyczy czegoś innego, ale, na miły Bóg, mają one jedną wspólną cechę: potwierdzają, że krajowe trybunały konstytucyjne uznają swoje prawo do kontroli, prawo do kontroli. Tylko tyle i aż tyle. Do kontroli tego, czy prawo Unii stosowane jest w granicach tego, co zostało jej powierzono.

Teraz kilka zdań poświęcę Unii jako przestrzeni pluralizmu konstytucyjnego. Wysoka Izbo, są wśród nas kraje, gdzie nie istnieją trybunały konstytucyjne i takie, gdzie istnieją. Są takie, które mają obecność w Unii Europejskiej wpisaną do konstytucji i takie, które jej nie mają. Są państwa, gdzie sędziowie wybierani są przez demokratycznie wybranych polityków, i takie, gdzie wybierani są przez sędziów. Konstytucyjny pluralizm oznacza, że jest między nami i naszymi systemami prawnymi przestrzeń do dialogu. Ten dialog odbywa się także przez orzeczenia sędziów. Jak inaczej mają porozumiewać się sądy niż poprzez swoje orzeczenia. Jak? Nie może być natomiast zgody na wydawanie państwom instrukcji i rozkazów. Nie na tym polega Unia Europejska.

Mamy ze sobą bardzo wiele wspólnego. Chcemy mieć ze sobą coraz więcej wspólnego, ale są między nami różnice. Jeśli mamy ze sobą współpracować, musimy się godzić na istnienie tych różnic. Musimy je akceptować i szanować. Unia nie rozpadnie się od tego, że nasze systemy prawne będą się od siebie różnić. Funkcjonujemy w taki sposób od siedmiu dekad. Być może kiedyś w przyszłości dokonamy takich zmian, które jeszcze bardziej zbliżą do siebie nasze ustawodawstwo, ale żeby to nastąpiło, konieczna jest decyzja suwerennych państw członkowskich. Dziś są dwie postawy jakie możemy przyjąć: albo zgadzać się na wszystkie pozaprawne, pozatraktatowe próby ograniczania suwerenności państw Europy w tym Polski, na pełzające rozszerzenie kompetencji instytucji takich jak Trybunał Sprawiedliwości, na cichą rewolucję odbywającą się nie w oparciu o demokratyczne decyzje, ale za pomocą orzeczeń sądowych, albo powiedzieć nie.

Moi drodzy, jeśli chcecie tworzyć z Europy beznarodowościowe super państwo, to najpierw uzyskajcie na to zgodę wszystkich państw i społeczeństw Europy. Powtórzę jeszcze raz: najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej jest konstytucja. Wyprzedza ona inne źródła prawa. Od tej zasady nie może odejść żaden polski sąd, żaden polski parlament i żaden polski rząd. Warto jednak podkreślić także, że polski Trybunał nie stwierdził nigdy, również w ostatnim wyroku, że przepisy Traktatu o Unii nie są w całości niezgodne z polską konstytucją. Wręcz przeciwnie Polska w pełni przestrzega traktatów. Dlatego właśnie polski Trybunał stwierdził, że niezgodna z konstytucją jest jedna, bardzo konkretna interpretacja niektórych przepisów Traktatu, będąca skutkiem ostatniego orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości.

Aby to wyjaśnić, przejdę teraz do kolejnej części mojego wystąpienia: zagrożeń dla całego systemu społecznego w przypadku kwestionowania statusu sędziego przez innego sędziego. Otóż zgodnie z interpretacją trybunału z Luksemburga sędziowie polskich sądów mieliby być zobowiązani do stosowania zasady prymatu prawa europejskiego nie tylko nad przepisami krajowymi rangi ustawowej, co nie budzi wątpliwości, ale także do naruszenia konstytucji i wyroków własnego Trybunału Konstytucyjnego. Przyjęcie takiej interpretacji w konsekwencji może doprowadzić do uznania, że miliony wyroków wydanych w ostatnich latach przez polskie sądy mogą zostać arbitralnie podważone, a tysiące sędziów może zostać pozbawionych urzędów. Miliony wyroków! Działyby się to wbrew zasadzie niezawisłości, nieusuwalności oraz stabilności i pewności prawa do sądu wynikających wprost z polskiej konstytucji. Czy nie zdają sobie Państwo sprawy, do czego mogą prowadzić takie decyzje? Czy ktokolwiek z Państwa naprawdę chce wprowadzić w Polsce anarchię, zamęt i bezprawie?

Konsekwencją byłoby zasadniczo obniżenie konstytucyjnego standardu ochrony sądowej polskich obywateli oraz niewyobrażalny chaos prawny. Na taką interpretację nie może zgodzić się żadne suwerenne państwo. Zgoda na nią oznaczałaby, że Unia przestałaby być związkiem wolnych, równych i suwerennych krajów i że samą metodą faktów dokonanych przekształciłaby się w centralnie zarządzany organizm parapaństwowy, którego instytucje mogłyby wymusić na swoich prowincjach cokolwiek uznają za słuszne. Na to nie było nigdy zgody. Nie na to umawialiśmy się w traktatach. Z pewnością warto dyskutować o tym, czy Unia powinna się zmienić, czy nie powinna tworzyć większego budżetu, czy nie powinniśmy więcej łożyć na bezpieczeństwo, czy wydatki na obronę nie powinny być wyjęte poza procedury dotyczące deficytu budżetowego. Polska to właśnie proponuje. Czy nie powinniśmy wzmocnić naszej...

President. – Prime Minister, I'd like to ask you to conclude, please.

Mateusz Morawiecki, premier Polski. – Zgoda na nią oznaczałaby, że Unia przestałaby być związkiem wolnych, równych i suwerennych krajów i że sama, metodą faktów dokonanych, przekształciłaby się w centralnie zarządzany organizm parapaństwowy, którego instytucje mogłyby wymusić na swoich prowincjach, cokolwiek uznałyby za słuszne. Na to nie było nigdy zgody, nie na to umawialiśmy się w traktatach.

Z pewnością warto dyskutować o tym, czy Unia powinna się zmienić, czy nie powinna tworzyć większego budżetu. Czy nie powinniśmy więcej łożyć na bezpieczeństwo? Czy wydatki na obronę nie powinny być wyjęte poza procedury dotyczące deficytu budżetowego? Polska to właśnie proponuje. Czy nie powinniśmy wzmocnić naszej odporności na niebezpieczeństwa o charakterze hybrydowym, na cyberzagrożenia? Czy nie powinniśmy lepiej kontrolować inwestycji w strategiczne sektory gospodarki? Jak sprawiedliwie i skutecznie finansować transformację energetyczną i klimatyczną? Jak uczynić nasz proces decyzyjny bardziej efektywnym? Co zrobić, by nasi obywatele nie czuli się w Unii coraz bardziej wyalienowani?

Stawiam te pytania, bo uważam, że to odpowiedzi na nie zadecydują o przyszłości Unii. O tym wszystkim powinniśmy dyskutować.

Teraz zatem kilka zdań poświęcę zagadnieniu granic kompetencji Unii i jej instytucji. Ważne decyzje nie powinny być podejmowane przez zmianę interpretacji prawa dokonywaną przez... (*Przewodniczący przerwał mówcy*)

President. – Prime Minister, please, you have to conclude.

Mateusz Morawiecki, Prime Minister of Poland. – Sorry, Mr President, I was told by the office of David Sassoli that I was allocated 30-35 minutes so I will use my time.

President. – I cannot confirm that. I have to ask you to conclude, please.

Mateusz Morawiecki, Prime Minister of Poland. – I'm coming to my end but don't disturb me, please.

Sukces integracji europejskiej polegał na tym, że prawo było pochodną mechanizmów łączących nasze państwa w innych dziedzinach. Próba odwrócenia tego modelu o 180 stopni, narzucenia integracji poprzez mechanizmy prawne to odejście od założeń, które stały u źródeł sukcesu Wspólnot Europejskich.

O zjawisku deficytu demokracji mówi się od lat i ten deficyt się pogłębia. Nigdy dotąd jednak nie było to tak widoczne jak w ostatnich latach. Coraz częściej poprzez aktywizm sędziowski decyzje zapadają za zamkniętymi drzwiami i następuje zagrożenie dla krajów członkowskich. Coraz częściej bez jasnej podstawy w traktatach, lecz w drodze kreatywnej ich interpretacji, bez żadnej kontroli. I to zjawisko narasta od lat.

Dziś ten proces osiągnął taki etap, że trzeba powiedzieć 'stop'. Kompetencje Unii Europejskiej mają swoje granice. Nie wolno nam dłużej milczeć, gdy są one przekraczane. Dlatego mówimy 'tak' dla europejskiego uniwersalizmu i 'nie' – dla europejskiego centralizmu. Ja, tak jak każdy z państwa na tej sali, poddaję się demokratycznej kontroli. Wszyscy będziemy w ten sposób rozliczeni ze wszystkich naszych działań. Reprezentuję rząd, który został wybrany w 2015 roku, po raz pierwszy historii uzyskując samodzielną większość, dlatego podjął ambitny program reform społecznych. I Polacy zdecydowali – w kolejnych wyborach w 2018, w 2019, w 2020 roku dokonali demokratycznej oceny naszego rządu. Przy największej w historii frekwencji wyborczej uzyskaliśmy najsilniejszy w historii mandat demokratyczny. Przez 30 lat żadna partia nie uzyskała takiego wyniku wyborczego jak Prawo i Sprawiedliwość. I to nie mając wsparcia z zagranicy, wsparcia wielkiego biznesu, nie mając nawet ćwierci tego wpływu na media, co nasi konkurenci, którzy urządzali Polskę po 1989 roku.

Dobiegające do nas paternalistyczne pouczenia o demokracji i praworządności, o tym, jak mamy kształtować własną ojczyznę, że dokonujemy złych wyborów, że jesteśmy zbyt niedojrzali, że nasza demokracja jest rzekomo młoda, to fatalny kierunek narracji proponowany przez niektórych. Polska ma długą tradycję demokratyczną, rzeczywiście też tradycję 'Solidarności'. Kary, represje silniejszych gospodarczo krajów wobec tych, które zmagają się z dziedzictwem pozostawiania po złej stronie żelaznej kurtyny, to nie jest dobra droga. Wszyscy musimy pamiętać o jej konsekwencjach. Polska przestrzega zasad Unii. Nie da się zastraszyć i oczekiwać dialogu.

Aby usprawnić proces tego dialogu warto zaproponować zmiany instytucjonalne. Przyszłość Europy może być naszym wspólnym sukcesem. Dla trwałego dialogu w sposób zgodny z zasadą *checks and balances* można utworzyć izbę Trybunału Sprawiedliwości składającą się z sędziów wskazywanych przez sądy konstytucyjne państw członkowskich. Przedstawiam dziś państwu taką propozycję. Ostateczna decyzja musi należeć do demos i do państw, ale sądy powinny mieć taką platformę do szukania wspólnego mianownika.

Kończąc, Wysoka Izbo, musimy także odpowiedzieć sobie na pytanie, skąd Europa czerpała przez wieki swoją przewagę, co sprawiało, że europejska cywilizacja była tak silna? Historia odpowiada na to pytanie tak: staliśmy się potężni, bo byliśmy najbardziej różnorodnym kontynentem na globie. Niall Ferguson pisze tak: 'Monolityczne imperia Orientu stłumiły innowacyjność, natomiast w górzystej, poprzecinanej rzekami zachodniej Eurazji liczne monarchie i małe miasta-państwa twórczo rywalizowały i stale się ze sobą komunikowały'. Europa wygrała więc, zachowując równowagę między twórczą rywalizacją a komunikacją, między konkurencją a współpracą. Dziś znowu potrzebujemy jednego i drugiego.

Wysoka Izbo, chcę Europy silnej i wielkiej, walczącej o sprawiedliwość i o solidarność, o równe szanse. Europy zdolnej stawić tamę autorytarnym reżimom. Europy stawiającej na najnowsze recepty gospodarcze, Europy szanującej kulturę i tradycję, z której wyrosła. Europy rozpoznającej wyzwania przyszłości i pracującej nad najlepszymi rozwiązaniami dla całego świata. To wielkie zadanie dla nas, dla nas wszystkich.

Drodzy przyjaciele, tylko tak obywatele Europy odnajdą w sobie nadzieję na lepsze jutro, odnajdą w sobie wolę działania i wolę walki. To trudne zadanie, ale podejmijmy je, podejmijmy je razem. Niech żyje Polska! Niech żyje Unia Europejska suwerennych państw! Niech żyje Europa, najwspanialsze miejsce na świecie!

President. – Thank you, Prime Minister. You will take note that I was extremely flexible regarding the allocated time so that nobody can say that you didn't have time enough to give explanations to the European Parliament. But the respect of the allocated time is also a way of showing respect for this House of European democracy.

Manfred Weber, im Namen der PPE-Fraktion. – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Kommissionspräsidentin, lieber Herr Premierminister! Zunächst müssen wir klarstellen: Wir sprechen heute nicht über Polen. Das Land Polen, die Bürgerinnen und Bürger dieses Landes haben die Freiheit erkämpft, Papst Johannes Paul II. hat die Tür zur Wiedervereinigung Europas geöffnet, und der ökonomische Erfolg, der wirtschaftliche Erfolg der letzten 30 Jahre in Polen ist atemberaubend. Die Polen sind heute ein stolzes, gleichberechtigtes Land in der Familie der Europäischen Union, und wir sind dankbar und froh, dass wir in einem wiedervereinigten Europa leben dürfen.

Es geht nicht um Polen – es geht um die polnische Politik, um die polnische Regierung, die heute zur Debatte steht. Ja, ich möchte zunächst versuchen, sachlich zu sein. Europa ist kein Staat. Europa ist eine Staatengemeinschaft. Aber wir haben uns mit dieser Staatengemeinschaft verpflichtet, dass wir eine Hausordnung einhalten, gemeinsame Spielregeln respektieren in dieser Europäischen Union. Die Verfassung der Mitgliedstaaten ist fundamental, aber die Hausordnung dieser Gemeinschaft ist wichtiger.

Ich möchte es auch begründen: Mein Land, die Bundesrepublik Deutschland, hat dem Maastricht-Vertrag zugestimmt und musste daraufhin das Grundgesetz ändern, um mit den neuen Rechtslagen in Europa kompatibel zu sein. Wir zwingen heute Staaten, die Mitglied werden wollen, zu Maßnahmen – beispielsweise Nordmazedonien, seinen Namen zu ändern, ein starker Eingriff in die Souveränität eines Landes –, um Mitglied der Europäischen Union werden zu können. Deswegen bleibt es dabei: Die Verfassungen sind fundamental, sie definieren unser gemeinsames Dasein. Aber die Hausordnung dieser Europäischen Union ist wichtiger als die einzelnen Verfassungen.

(Beifall)

Warum jetzt? Warum jetzt? Der Verfassungsvertrag, der Lissabon-Vertrag, wurde vor zwölf, dreizehn Jahren von Jarosław Kaczyński unterschrieben, einem Parteifreund von Ihnen. Warum jetzt die Diskussion? Ich sage Ihnen, warum: Weil heute die polnische Regierung die Axt an die Unabhängigkeit der Justiz im Inneren legt. Das ist die Frage, die wir im Raum stehen haben, und nicht die Frage, ob Europa und Nationalstaaten gut miteinander auskommen. Wir haben auch Debatten in Deutschland, in der Tschechischen Republik, in Frankreich, in Dänemark. Sie haben zu Recht darauf hingewiesen, dass auch diese Verfassungsgerichte Fragen stellen und dass es da auch Streit gibt zwischen Gerichten. Das ist lebendig, das soll so sein.

Aber was den polnischen Fall zum besonderen Fall macht, ist die Tatsache, dass dort die Unabhängigkeit des Obersten Gerichtshofs zur Debatte steht. Es gibt viele Verfassungsrichter in Europa, die das polnische Verfassungsgericht mittlerweile als eine Attrappe bezeichnen. Das ist das Problem, in dem wir uns heute befinden. Das ist das Problem.

Ich möchte Danke sagen bei den vielen Polen, die auf die Straße gegangen sind und ein anderes Polen gezeigt haben. Hunderttausende haben Gesicht gezeigt auf den Straßen von Warschau und vielen anderen Städten. Ich möchte Donald Tusk danken, dass er zu diesen Demonstrationen aufgerufen hat. Echte Patrioten standen dort auf der Straße mit der polnischen Fahne, mit der stolzen polnischen Fahne und mit der europäischen Fahne in der Hand. Ein Patriot muss nicht Nationalist sein. Er ist überzeugter Europäer, wenn er Patriot ist. Und wenn wir die Frage stellen, ob die Menschen spüren, was eigentlich zur Debatte steht, dann sage ich: Ja, sie spüren es!

Der Pölexit: Herr Premierminister, ich nehme Ihnen ab, dass das vielleicht nicht eine politische Zielsetzung von Ihnen ist, den Pölexit anzustoßen. Aber wer das Primat des Europäischen Gerichtshofs ablehnt, wer die Europäische Union als Rechtsgemeinschaft ablehnt, wer die Unabhängigkeit der Justiz ablehnt, der tritt faktisch aus der Europäischen Union als Rechtsgemeinschaft aus. Donald Tusk hat Recht: Wenn dieses Urteil nicht revidiert wird, dann kommt Ihre Entscheidung in Polen einem Austritt sehr, sehr nahe. Das spüren die Polen, und das muss verhindert werden.

Ich möchte auch noch die Frage stellen, mit wem Sie denn eigentlich beisammen sind, Herr Morawiecki. Ich möchte ein bisschen politischer werden, weil Sie zu Recht darauf hinweisen, dass wir nicht in gute und schlechte Europäer unterscheiden dürfen. Ich bin da sehr bei Ihnen. Aber haben Sie sich mal in Ihrer eigenen Truppe umgeschaut, bei den EKR und bei ID? Dort sitzen diejenigen, beispielsweise die ehemaligen Tories, die gegen den polnischen Klempner Stimmung gemacht haben. Die haben Stimmung gemacht gegen den Lastwagenfahrer, der den Arbeitsplatz wegnimmt. Es sitzen in Ihrer Fraktion diejenigen Politiker, die – wie beispielsweise die deutsche AfD – sagen: Wir zahlen viel zu viel Geld nach Polen und nach Rumänien und nach Bukarest. Das ist das, was wir dort erleben.

Und es waren dort Ihre Parteifreunde, die vor 20 Jahren die Aufnahme Polens in die Europäische Union abgelehnt haben. Ich habe dafür gestimmt. Ich will, dass Polen ein starkes Mitglied ist. Das heißt, wenn Sie über starke, gute und schlechte Europäer reden, dann räumen Sie in Ihrem eigenen Laden auf!

Meine sehr verehrten Damen und Herren, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wissen Sie, wer sich am meisten freut über die heutige Diskussion? Es sind diejenigen, die sich über den Streit in der Europäischen Union freuen. Es sind diejenigen, die eine schwache Europäische Union wollen. Es sind diejenigen, die den Rechtsstaat als Prinzip ablehnen und bekämpfen. Die freuen sich! Und ich sage Ihnen, Herr Premierminister, durch Ihre Rede heute hier säen Sie Spalt und Streit in der Europäischen Union. Sie machen Europa schwächer mit diesem politischen Ansatz. Einer wird sich freuen, und das ist Wladimir Putin! Ihre Politik hilft vor allem den Russen, Wladimir Putin, unseren Gegnern, die ein Interesse an einer gespaltenen und zerstrittenen Europäischen Union haben. Deswegen: Bitte hören Sie auf damit! Hören Sie auf damit!

Zu guter Letzt: Wir diskutieren hier im Parlament eine Klage gegen die Europäische Kommission zur Untätigkeit in Fragen der Rechtsstaatlichkeit. Ich möchte Ursula von der Leyen ausdrücklich danken für ihr heutiges Statement. Ich bin vielmehr der Meinung, wir sollten überlegen, ob wir nicht eine Untätigkeitsklage gegen den Europäischen Rat in den Raum stellen. Seit 2017 liegt dort nun das Artikel-17-Verfahren auf dem Tisch. Unsere Staats- und Regierungschefs geben kluge Statements ab, wenn sie in den Raum hineingehen, wenn sie beim Interview gefragt werden, und wenn der Raum sich schließt, dann herrscht Stille. Diese Stille ist für Europa eine schwere Bürde. Wir brauchen endlich einen Europäischen Rat, der Klartext spricht mit Polen und mit allen anderen, die die Rechtsstaatlichkeit in der Europäischen Union nicht respektieren.

Iratxe García Pérez, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor presidente, señora presidenta Von der Leyen, primer ministro Morawiecki, es importante celebrar hoy este debate, y hemos hecho todo un gran ejercicio de parlamentarismo escuchando su intervención, y estoy segura de que usted ahora va a hacer lo mismo escuchando lo que los parlamentarios y parlamentarias de esta Cámara le tenemos que decir.

Y permítame que empiece con una afirmación: somos muy conscientes de la importancia de los votos; quienes aquí estamos, estamos por representación de aquellos ciudadanos y ciudadanas que con su voto han confiado en nosotros y en nosotras, pero permítame que le recuerde una cosa que usted como demócrata debe saber, y es que los votos no dan la legitimidad para derribar la democracia.

Tenemos que hacer este debate por el bien de la Unión Europea y por el bien de Polonia, porque la sentencia del llamado Tribunal Constitucional ha creado una crisis sin precedentes. Es una situación desafortunada que siento muchísimo: lo siento por los millones de polacos y polacas que quieren estar en la Unión Europea, que se sienten miembros de esta familia, y que ahora no saben qué va a pasar con su futuro.

Dice usted que no quiere un *Polexit*; le aseguro que mi grupo político tampoco, pero comprenderá que esta es una organización seria que se basa en la seguridad jurídica: a diferencia de las dictaduras o las monarquías absolutas, en la Unión Europea quien manda es la ley, que es igual para todos y que garantiza la paz; precisamente porque es justa, porque es previsible y porque se cumple.

Usted pide respeto a la diversidad. ¡Faltaría más, esa es la riqueza de nuestra Unión! Pero lo que hace posible que podamos decidir entre todos, que podamos ponernos de acuerdo, son precisamente unas reglas del juego que garantizan la igualdad de todos; por eso, cuando uno amenaza con no respetar las normas, se pone solo ante la puerta de salida: nadie lo está echando, se pone solo.

Déjeme que le diga que me parece que estamos errando el foco del debate: cuando usted y el partido PiS presentan una confrontación entre la soberanía de Polonia y la soberanía europea, es que no han entendido qué es la Unión. Hace ya setenta años los fundadores entendieron que, en un mundo interdependiente, la mejor manera de ejercer la soberanía en ciertos ámbitos es compartiéndola porque juntos podemos solucionar mejor los problemas, juntos somos más fuertes. Aquí venimos voluntariamente porque nos fiamos los unos de los otros, porque creemos en un futuro mejor; no nos obliga nadie a estar aquí, nadie nos arrebató nada por formar parte de la Unión Europea, pero para poder compartir esa soberanía hay unos principios básicos que se dan por supuestos: la separación de poderes, la independencia de la judicatura, el respeto a la libertad de prensa... Y me parece que ahí es donde radica el problema, que Gobiernos como el suyo han emprendido un camino de regresión y de autoritarismo.

Por eso su problema no es con el ordenamiento jurídico de la Unión Europea, es con los principios de la democracia y del Estado de Derecho, y eso es todavía mucho más preocupante. Le molesta que las instituciones europeas se lo recuerden; lo siento, no podemos callarnos, precisamente por lealtad al proyecto europeo. La Comisión está obligada a actuar, señora Von der Leyen, ya se han acabado los tiempos de espera: la Comisión es la guardiana de los Tratados. Porque, cuando se acepta que uno haga trampa y se pierde la confianza, dejamos de ser socios para convertirnos finalmente en competidores. Y tampoco en este Parlamento por lo tanto podemos callarnos porque esta es la sede de la democracia europea, porque aquí es donde estamos reflejando lo que la ciudadanía polaca también quiere: hemos escuchado lo que están pidiendo en las calles y nos piden que les apoyemos, lo mismo que nos piden los jueces y los fiscales en su país, señor Morawiecki.

En toda esta crisis tan triste y tan desafortunada hay algo bueno: más allá de las leyes y más allá de los planes económicos, la Unión es una familia, y eso se está viendo estos días en las calles de Polonia. Polonia es mucho más que el PiS, como Hungría es mucho más que Orbán y Eslovenia es mucho más que Janša; y los ciudadanos y ciudadanas de estos países, que están sufriendo por la deriva autoritaria de sus Gobiernos, confían en la Unión, y vamos a ser su voz y vamos a acompañarlos y no vamos a dejarlos solos, y tampoco vamos a dejar solas a las mujeres polacas, seguiremos trabajando con ellas para garantizar sus derechos y que nadie decida en su nombre. ¡Estamos juntas en esto! Hace unas semanas estuve en Varsovia y sentí el cariño de muchas personas que han puesto su confianza en Europa; no las vamos a defraudar. Yo también soy consciente de lo que esas personas piensan y sabemos que seguiremos dialogando, y le escucharemos siempre, señor Morawiecki, le escucharemos con todo el respeto, pero escuche usted también a la gran mayoría de europeos que quieren trabajar conjuntamente.

(Aplausos)

Malik Azmani, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, President von der Leyen, Prime Minister, representatives of the Council, dear colleagues, when the European Union is united, Poland is protected. When the European Union is united, Poland is protected. Throughout the most painful history of this continent, it has been Poland and its brave citizens that have suffered most from European divisions.

That's why, your attempts, Prime Minister, to threaten the stability and safety of the Union are even more sinister. For years, you have been affecting the mind of Polish people with lies and manipulation about European rules and regulations. Can you tell me which laws exactly you find so reprehensible? Protecting freedom of religion, the right of individuals, or maybe the freedom of press or the independence of the judiciary?

Let me remind you that Poland joined the EU precisely to protect these values. You are not being honest with the Polish people, Prime Minister, and you know it. We have all listened to your denials, but the truth is your actions are a sly way to lead Poland out of the Union. Start being honest and explain to your start-ups they will lose development funds, tell your farmers they will miss out on subsidies and tell your students that they can forget Erasmus.

Member States are entitled to want changes in the legal order of the Union, but the way to do this is to propose, to discuss and compromise. This is how our Union works; unilateral illegal actions cannot be accepted and will have consequences.

We, Renew Europe, call on you, President von der Leyen, to act immediately on the following: reject the recovery plan for Poland, trigger the rule of law conditionality mechanism. No more ifs or buts.

Prime Minister, I still hope we can one day walk the path together on the road of cooperation, mutual understanding and respect. But until that moment, you will bear the consequences of your actions and have to face your people when they find out you sold them a lie.

I want to conclude by quoting a wise and brave Polish resistance fighter, Wanda Traczyk-Stawska, who spoke at a pro-European rally 10 days ago. 'We have always been in Europe. No one will take us out. This is our Europe'. And you might learn some lessons from her.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Dear Prime Minister, I welcome the opportunity to speak to you directly even though, unfortunately, I might have missed that hopeful part that you had promised to us. Maybe we should give him the extra time for that, President. I believe, Prime Minister, though, that you are leading your country on a dangerous path, a path which calls into question the country's well-deserved place at the heart of the European Union.

I remember very well the day that Poland joined the European Union. It was just such a joyful day, such a day full of hope of overcoming very physical borders, but also the borders in our head. Today, it pains me to see how your government undermines this very unity that we celebrated together. Your government has turned its back on the rule of law, on the independence of the judiciary, on minorities, on almost anyone who does not fit your reactionary ideology.

With this latest judgment, your government-chosen judges also turned their backs on the very principle of the EU itself – the strength of our common laws. Let's make no mistake, this does not just concern Poland. What the Polish Government has done and is doing is an attack on the very existence of the EU itself.

Our Union is not just an economic alignment; it's a Union of peace, cooperation, democracy and the same rules applying to everyone. A Union where Member States have voluntarily agreed to submit to commonly found agreements in order to offer their citizens a better life, to overcome conflicts and to guarantee peace. The Polish Government has questioned those fundamental pillars. If we let that pass, then there won't be much left of those pillars before long.

This is a test for all of us, but mostly for the European Commission. President von der Leyen, being the guardian of the treaties has never been an easy task, but this time is different. When a Member State blatantly questions the fundamentals, the Commission must act strongly and swiftly.

Time and time again, your Commission has extended a hand of dialogue to the Polish Government. But, President von der Leyen, the Polish Government has rejected your hand. It is now high time that you fulfil the obligations that the EU's Treaty puts on you, to defend the citizens of Poland and to defend the core of the Union, a Union built on justice.

Nicolas Bay, *au nom du groupe ID*. – Monsieur le Président, Madame la Présidente, Monsieur le Premier ministre, chers collègues, où réside la légitimité? Qui défend la liberté? L'état de droit est-il détachable de la souveraineté nationale et populaire? Un aréopage de commissaires, de fonctionnaires et d'élus d'autres pays est-il légitime pour dicter à un peuple quel devrait être son mode de vie et de gouvernance? C'est bien toute la question qui nous rassemble aujourd'hui.

Il y a trois ans, je m'étais rendu à Varsovie dans le cadre d'une mission officielle de notre Parlement pour enquêter sur la réforme de la justice polonaise et ce qu'on nous présentait alors comme – je cite – une atteinte systémique à l'état de droit. Ce que j'ai pu observer, tout comme en Hongrie il y a deux semaines dans une mission semblable, c'est que ces accusations n'ont absolument aucun fondement. Il n'y a rien, strictement rien.

On peut légitimement s'interroger d'ailleurs sur l'impartialité des institutions européennes qui ne s'inquiètent de la remise en cause de la primauté du droit de l'Union que dans certains cas, et en fonction de calculs politiques et de motivations dont tout le monde voit bien qu'elles sont beaucoup plus idéologiques que juridiques.

Comme vous l'avez rappelé à l'instant, Monsieur le Premier ministre, des jugements similaires à celui du Tribunal constitutionnel polonais ont en effet été rendus en Allemagne, en Italie, en Espagne, en Roumanie et même en France, un pays qui a forgé son concept d'identité constitutionnelle. De même, Bruxelles ne s'inquiète d'une supposée atteinte à la séparation des pouvoirs que dans certains pays, et étrangement toujours les mêmes, avec une radicalisation inquiétante.

La Commission et la gauche du Parlement européen, dont le PPE semble désormais faire partie, comme l'a illustré l'agressivité de Manfred Weber à l'égard de la Pologne, se livrent à une persécution contre des États souverains dont les gouvernements conservateurs sont pourtant démocratiquement et largement élus et réélus. Cela devrait conduire un certain nombre d'entre vous à un peu moins d'arrogance quand on voit vos résultats électoraux.

Alors que les procédures en cours sont à l'arrêt grâce à une sage décision du Conseil, le Parlement continue de prétendre agir dans le cadre de l'article 7. Et, puisque les attaques sur l'organisation de la justice polonaise se révèlent en réalité sans aucun fondement, on trouve d'autres prétextes: les revendications LGBT et la volonté de contrôler l'éducation sexuelle des enfants. Et ils prennent maintenant le peuple polonais en otage en instrumentalisant le plan de relance post-COVID comme moyen de pression financier. Les méthodes sont odieuses, les objectifs ne le sont pas moins.

Monsieur le Premier ministre, vos adversaires ne cherchent pas la vérité. Ils veulent vous imposer des aveux. Ils exigent des confessions forcées et publiques dans un pays qui a affronté deux totalitarismes le siècle dernier. Ce n'est pas une chose anodine. L'état de droit est un prétexte à un véritable procès stalinien. La vraie motivation de ces attaques, nous la connaissons: vous refusez le laxisme migratoire, vous refusez les diktats moraux et sociétaux d'un fédéralisme européen qui viole les traités et s'immisce de façon illégitime dans toutes les politiques nationales, de l'éducation à la santé en passant par la politique familiale et l'organisation judiciaire.

Mais pourquoi donc cette panique des fédéralistes? Pourquoi une telle mauvaise foi quant à la portée réelle de cet arrêt? Tout simplement parce que le Tribunal constitutionnel polonais remet enfin l'Union européenne à sa place. Il rappelle qu'elle est composée d'États qui consentent librement, librement, à un projet commun. Ils rappellent que les pouvoirs de l'Union européenne sont uniquement ceux qui ont été délégués par les nations à Bruxelles. Les traités délimitent clairement ses attributions et ils sont aussi là pour ça. Il n'y a donc ni Pölexit juridique ni Pölexit politique.

Monsieur le Premier ministre, la Pologne est une grande nation européenne. Elle fut souvent au cœur de notre histoire commune, parfois pour votre malheur, parfois pour votre gloire. En maintes occasions, et notamment lors du siège de Vienne de 1683, les Polonais ont résisté et combattu, ils ont défendu la civilisation européenne, ses nations, ses peuples et leurs libertés. Aujourd'hui, vous poursuivez cette tradition en mettant un terme à l'extension tentaculaire, illimitée, totalitaire du droit européen, instrumentalisée pour imposer des politiques dont les peuples ne veulent pas.

Soyez remerciés pour votre patience et votre endurance face aux accusations injustifiées. Soyez remerciés pour votre détermination et votre courage à défendre les libertés de nos nations. Soyez remerciés pour votre clairvoyance à porter haut nos valeurs de civilisation. Tenez bon.

Ryszard Antoni Legutko, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, Madam President of the European Commission, Prime Minister. Prime Minister, from what you have heard so far, you might have already guessed that you find yourself in a most peculiar place. The European Parliament is the institution that, firstly, has been governed by the same political coalition from time immemorial. This is rather unusual in any nation state, with predictably unfortunate consequences.

Secondly, the coalition is decidedly left-wing, with the EPP and Donald Tusk following suit, becoming more and more radical and trying to enforce their leftist views on the entire world, including recently, believe it or not, on the American State of Texas.

Thirdly, it has no understanding for dissent and therefore surrounds the dissenting groups with a *cordon sanitaire*, which is quite an effective way of neutralising the opposition. And fourthly, it has managed to establish a tyranny of the majority that controls everything, from administration to the distribution of the key political positions.

Once you keep this in mind, you will understand why this Parliament has been waging a cold war against, and trying to destabilise, conservative governments in Europe, and why, to achieve this end, they have been violating the basic principles of the Treaties and making up ad hoc rules that are not there. In this inglorious task, they have been unfortunately seconded by other institutions, including the European Commission, which, at least since the times of Jean-Claude Juncker and Mr Timmermans, became a political institution, strongly partisan, ideological and arrogant. The principles of conferral, subsidiarity and proportionality explicitly inscribed in Article 5 were thrown overboard.

To give an example, tomorrow there will be another chapter of Poland-bashing because of our abortion law. Who cares that such matters as abortion are exclusively the competences of the nation state? The majority can outvote any restraining rule. If making $2 + 2 = 5$ were to hurt the Polish Government, they would not hesitate to put it to the vote. You know what? Chances are that they would have it carried.

Having got rid of the basic principles of the treaties, they came up with their own rules which don't exist in the Treaties and which the Treaties preclude. The first product of their inventive genius came from the Commission, and it was the rule of law framework, and then its parliamentary offspring, the rule of conditionality – an absolute outrage and a sheer monstrosity from a legal and moral point of view. So what? Might is right.

The newest gizmo is the primacy of EU law. In various public statements this phrase has been immersed in typical EU gobbledegook, but I would love to know what exactly do you mean by making this claim, Madam President? There is not a word about it in the Treaties. Where did you take it from? If not from the Treaties, then where from? And what do you think it means? That European law trumps national law in the areas over which the EU has exclusive competence is a rather commonsensical statement. Nobody questions it. Does it mean that European law trumps the national law in the areas over which the EU does not have any competence? But this is absurd. It would be like the primacy of the European law over the law of the State of Texas.

I'm sure that the majority of my colleagues in this Chamber would want precisely this, but this does not make it any less absurd. Or perhaps, by primacy you mean that the European institutions will decide which areas are under their competence and which are not, and the national institutions will have no power to oppose their decision. But this is a very dangerous concept, extremely dangerous, because it gives the EU omnipotence and omniscience it does not have, it cannot have, and to be frank, it does not deserve.

Over the last decade, the EU has turned out to be unable to restrain itself and respect the limits imposed by the principles of conferral, subsidiarity and proportionality. The trust that it will stay within the Treaties in the years to come is gone. You see, Madam President, we are not afraid of European law – we are afraid of European lawlessness, of the tyranny of majority, of abuse of power and of the cavalier use of the Treaties. despite what one can see in the Parliament and in the Commission. Might is not right.

Martin Schirdewan, *im Namen der Fraktion The Left*. – Herr Präsident! Frau von der Leyen, Sie sprachen zu Beginn Ihrer Präsidentschaft davon, die bestehenden Konflikte mit Polen im Dialog lösen zu wollen. Damals lief bereits ein Rechtsstaatlichkeitsverfahren gegen Polen wegen der Angriffe auf die Unabhängigkeit der Justiz. Passiert ist seitdem leider wenig, und die Debatte heute zeigt ja, dass sich die Konflikte nur weiter zugespitzt haben.

Auch diese Passivität der Kommission und von Ihnen, Frau von der Leyen, haben uns in diese Situation gebracht. Nehmen Sie endlich Ihre Verantwortung wahr. Die Zeit schöner Worte ist vorbei. Handeln Sie und wenden Sie den Rechtsstaatlichkeitsmechanismus unverzüglich an! Schluss mit dem Appeasement gegenüber der autoritären Rechten. Deren Politik darf nicht mit europäischen Geldern finanziert werden.

Herr Ministerpräsident, Sie haben sich ja heute als Klassensprecher der Rechten hier im Haus beworben. Ihre Provokationen waren eindeutig, der Applaus aus dieser Ecke auch. Sie können ja gern weiterhin versuchen, den Leuten Sand in die Augen zu streuen, aber das, was Sie als Justizreform bezeichnen, ist doch nichts weiter als der Versuch, die Unabhängigkeit der Justiz zu untergraben und eine politische Justiz zu etablieren. Damit werden Rechtsstaat und Demokratie infrage gestellt. Darum – und nicht um weniger – geht es hier heute in dieser Debatte, nämlich, dass sich in Polen ein autoritärer Umbau vollzieht – ein Umbau, der nicht nur auf die Unabhängigkeit der Justiz abzielt, sondern auch auf die Ausübung der Grundrechte.

Es ist unerhört, dass Sie hier kein kritisches Wort zu den sogenannten LGBT-freien Zonen in Ihrem Land gefunden haben. Menschenrechte werden dort mit Füßen getreten, und diese Politik wird von Ihrer Regierung toleriert und befördert.

(Beifall)

Ich finde es empörend, wie Ihre Regierung den Frauen in Ihrem Land das Recht auf körperliche Selbstbestimmung verweigert. Wir leben doch nicht mehr im katholischen Mittelalter, wo den Frauen ein Keuschheitsgürtel umgelegt worden ist. Jetzt will Ihre Regierung einen Zaun gegen Geflüchtete an der Grenze zu Belarus errichten. Mit Zäunen löst man keine politischen Probleme. Mit jedem Zaun kann jedoch Menschenrecht gebrochen und die internationale Rechtsordnung beerdigt werden.

Kein Wunder also, dass das polnische Verfassungsgericht kürzlich auch die europäische Rechtsordnung infrage gestellt hat. Diese Bombe ist uns ja heute hier mit vielen erklärenden Worten präsentiert worden. Doch lassen Sie sich nicht über deren Sprengkraft hinwegtäuschen. Sollte ein Mitgliedstaat anfangen, sich auszusuchen, welchen EU-Rechtsbestand er für sich in Anspruch nimmt und welchen nicht, werden schon bald andere folgen, und das wäre das politische Ende der Europäischen Union.

Milan Uhrík (NI). – Vážená pani predsedníčka Európskej komisie, vážený pán poľský premiér Morawiecki, mám len minútu, a preto to poviem úplne na rovinu a politicky nekorektne. Odkaz pre liberálov: prosím vás, prestaňte už šikanovať strednú Európu za účelovo vymyslené zlyhania a chyby! Nech tí Maďari a Poliaci urobia čokoľvek, vždy si nájdete nejaký dôvod, prečo ich chcete trestať, prečo proti nim chcete štváť.

Nenavrávajme si, priznajme si na rovinu. Ten európsky právny štát, ktorý tu presadzujete, nie je nič iné, len alternatívny nástroj, ako chcete presadiť liberálnu agendu do konzervatívnych stredoeurópskych štátov. A za konzervatívne zmýšľajúcich obyvateľov Slovenskej republiky vyhlasujem, že Poľsko má našu plnú podporu pri ochrane svojej suverenity. A liberálom zo Západu odkazujem: neprovokujte nás, neprovokujte strednú Európu! Vráťme sa k tomu, prečo Európska únia vznikla, k hospodárskej spolupráci, k všeobecne výhodnému obchodu, ale nesnažte sa nám vnucovať ideológiu a spôsob života, s ktorým nesúhlasíme.

Andrzej Halicki (PPE). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Język agresji to nie jest dowód siły. W tej Izbie, pomimo Pańskich pokrzykiwań, wszyscy wiedzą, że Pański rząd ma minimalną przewagę w Sejmie i nie ma przewagi w Senacie. Ta krucha większość dziś powoduje, że próbuje Pan atakować. Ale kogo Pan atakuje? Atakuje Pan partnerów i przyjaciół, a sojuszników szuka nie tam, gdzie trzeba, bo na pewno nie są to przyjaciele Polski, atakując nas z nacjonalistycznych pozycji. Bo sam Pan powiedział, że bezpieczeństwo leży we Wspólnocie, w naszej wspólnej Europie.

To Polacy zadecydowali, że w niej jesteśmy, i Polacy zadecydują o naszym miejscu w Europie, bo jesteśmy – to jest jedno prawdziwe zdanie, które Pan powiedział – dumnym narodem, który ma swoje miejsce w Europie.

„Polskie sądy powinny w razie kolizji norm wspólnotowych i krajowych dawać pierwszeństwo stosowania tym pierwszym, europejskim normom”. Kto to napisał? To Pan napisał, to Pański podręcznik do prawa europejskiego. I jest to oczywiste, bo art. 91 pkt 2 polskiej Konstytucji jasno to stwierdza. Po co Pan opowiada tutaj o jakimś konflikcie? To Trybunał Sprawiedliwości stoi na straży polskiej konstytucji, bo Pański rząd ją łamie. To Pański rząd chce politycznych sędziów, to Pański rząd ogranicza wolność mediów i funkcjonowanie wolności słowa.

Mało tego, jeżeli pisze Pan wczoraj, przesyła Pan do prezydentów, premierów list, że będzie pan stosował orzeczenia Trybunału, że potwierdza Pan stosowanie wszystkich wspólnotowych zasad i zobowiązań, to bardzo proste pytanie chciałem zadać dzisiaj: czy Izba Dyscyplinarna będzie rozwiązana? Jest ustawa? Czy sędziowie, którzy zostali pozbawieni pracy, będą orzekać? Sędzia Paweł Juszczyszyn – 623 dni bez orzekania. Czy wróci jutro do pracy? Gdzie są Pańskie zobowiązania? Bo dzisiaj Pan igra z bezpieczeństwem Polski i Polaków. Nie ma Pan do tego mandatu.

Obronimy Polskę europejską, bo Polska ma inną twarz niż tylko język agresji. Widzieliście to w poprzednią niedzielę na demonstracjach. Polakom nie jest obojętne, jak będzie się toczyła nasza przyszłość, wspólna przyszłość Europy i Polski.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – Señor presidente, presidenta Von der Leyen, primer ministro Morawiecki, los ciudadanos polacos, la ciudadanía polaca que nos sigue sabe bien que ha sido la infatigable exigencia de este Parlamento Europeo la que ha traído al debate, una y otra vez, el continuado desafío del Gobierno que preside, bajo la batuta de Jarosław Kaczyński, al Derecho de la Unión Europea y a sus valores fundacionales.

¿Y sabe por qué? Porque este Parlamento Europeo les representa. Representa a la ciudadanía europea de la ciudadanía polaca, y representa el compromiso de Polonia con la Unión Europea, que es una unión de derechos y obligaciones que nos vinculan a todos por la misma ley.

Y, por eso, resulta ridícula e hipócrita la retórica del agravio comparativo. ¿Sabe por qué? Porque su gobierno es un caso único de incumplimiento contumaz de las sentencias del Tribunal Europeo de Derechos Humanos y del Tribunal de Justicia, como la que declara incompatible con el Derecho europeo esa Cámara disciplinaria que impone sanciones a los jueces que aplican el Derecho europeo; porque su gobierno es un caso único en el que el fiscal general es al mismo tiempo ministro de Justicia, y ha sido el Gobierno que usted preside el que ha pedido al Tribunal Constitucional polaco, declarado ilegítimo por el Consejo de Europa, que declare nada menos que los artículos 1, 2, 4 y 19 del Tratado de la Unión Europea son incompatibles con la Constitución polaca. Nada menos que los valores fundacionales de la Unión Europea: el Estado de Derecho, la democracia, los derechos fundamentales, la primacía del Derecho de la Unión y el papel garante que corresponde al Tribunal de Justicia.

Por eso pedimos a la Comisión, una y otra vez, que exija al Consejo una decisión por mayoría cualificada, en relación con el procedimiento del artículo 7, que pusimos en marcha en este Parlamento Europeo; que imponga de una vez el mecanismo de condicionalidad ligado al Estado de Derecho, que impida el acceso a los Fondos europeos hasta que se cumplan plenamente las condiciones del Derecho europeo que nos vinculan a todos; que, además, imponga procedimientos de infracción y multas pecuniarias al Gobierno de Polonia hasta que cumpla plenamente el Derecho europeo; y, por supuesto, que congele el acceso a los Fondos REACT-EU a aquellos municipios infamemente declarados o autoprotoclamados libres de ideología LGTBI, lo que es completamente incompatible con el Derecho europeo.

¿Y sabe qué estamos haciendo? Estamos defendiendo la ciudadanía europea de la ciudadanía polaca. Estamos defendiendo a Polonia en la Unión Europea.

Eso es lo que estamos haciendo, porque queremos una Polonia plenamente vinculada a la Unión Europea, no una Polonia capaz de desvincularse de las reglas de juego en lo que le conviene, pero eso sí, accediendo a los Fondos europeos, de modo que está lanzando un mensaje absolutamente inaceptable —si es que no letal— para el futuro de la Unión: que esta es una Unión Europea a la carta, no una unión de valores y derechos que nos vinculan a todos y nos vinculan por igual.

(Aplausos)

Guy Verhofstadt (Renew). – Mr President, I would like to say to the Prime Minister that I have listened to him carefully for 30 minutes.

Prime Minister, even if you had spoken for an hour, I would have silently listened to you. You didn't talk about the ruling of the constitutional court because the ruling of the constitutional court is very clear. Article 1 and Article 19 of the Treaty are null and void in Poland and are in contradiction with the Polish constitution. That's the decision of the constitutional court in Poland. And that is a constitution and a Treaty, Article 1 and Article 19, that you accepted in 2004, that the past government accepted at the moment of the Lisbon Treaty. And you know what these articles – Article 1 and Article 19 – are. Article 1 is an ever-closer union, and Article 19 is the central role of the European Court of Justice. By the way, it is exactly for the same reasons that the hard Brexiteers went out of the European Union – for these two articles, Article 1 and Article 19.

The sinister game that you are playing is very clear. The sinister game is that you are putting a politicised constitutional court inside Poland, and that politicised constitutional court is criticised by whom? By the European Court of Justice. The way to eliminate the decisions of the European Court of Justice is to take, with the politicised constitutional court of Poland, a decision that the European Court of Justice (ECJ) no longer has a right of decision in Poland. That is what you have done, and what you defend here. You are making references to others, to the French and the Germans, and there is something to say about the German constitutional court and so on, but they never did that. They never said that Article 1 and Article 19 were no longer applicable in Poland, in their country. They never did that. Like I said, the Brexiteers did that. What you have done is, in fact, put an existential threat to your country and, most of all, to the people, to the Polish people, who are the most pro-European people of the entire European Union. That is what you

have done.

And that reminds me of something very dramatic in European history, by the end of the 18th century, when a great country like Poland disappears and makes a fatal mix of bad governance, of external threats and the betrayal of conservatives who could not accept a modern Polish constitution at that time. Am I the only one who sees some fatal resemblance here with what is happening today in Poland? So I have to tell you – I know that you are a historian, Prime Minister – so I wanted, in fact, to start my speech and to end my speech with a classic historical book: ‘The March of Folly’ by Barbara Tuchman, because it reminds me of what is happening in Poland today. It starts with a simple decision, and it goes to another decision, and a further decision, and that is when the folly starts. It is not, in fact, people who want that, not the ordinary Polish citizens, it is the ego of big power players who are not thinking what the disaster will be at the end of the story.

So my wish, Prime Minister, is please, come back from these stupid decisions and end, together with the Polish people, this march of the folly that you have entered in 2015.

Terry Reintke (Verts/ALE). – Mr President, dear Prime Minister, dear colleagues, dear Commission President. Mr Morawiecki, despite what you have been saying today, I must admit that I have to ask myself the question after what happened in Poland in the last weeks and months, whether on 7 October, when this ruling was proclaimed by the Constitutional Tribunal, you actually did not secretly open a bottle of champagne together with Vladimir Putin. Because seriously, when I look at the situation, political vision and political agenda, I see a lot of similarities between Putin and what your government is doing.

What you are trying to do is to convert Poland into an authoritarian state with weak democratic institutions and weak enforcement of fundamental rights of its citizens. And you seem to be sharing another political aim with Vladimir Putin. And that is a weak and disunited European Union.

But let me break it to you, let me break it to you. The majority of the Polish citizens disagrees with you. The majority of the Polish citizens – and they have shown that beautifully last weekend – they want to live in a strong Poland, in a strong European Union based on rule of law, fundamental rights and democracy. And we salute these people in Poland.

And it shouldn't be here in the European Parliament that this is addressed to you. It should be you, Mr Prime Minister, who speaks to your citizens, who speaks to your judges – some of them I hear on the tribune today – to your prosecutors, to your civil society organisations, speak to them and listen to them. They want to live in a country based on rule of law, with an independence of the judiciary, with separation of powers and with fundamental rights.

And I must say I find it unbearably painful sometimes to say so many obvious things again and again in these debates. But yes, obviously, Polish citizens are EU citizens and they are protected by EU law, and it is not a nice-to-have luxury for the European Commission to protect their rights. It is the duty of the European Commission to protect their rights.

And lastly, I would like to say one thing, because I think this has been confused a lot in this debate. There is no conflict. There is no disagreement between the Polish Constitution and the EU treaties on the subject matter that we are debating, on rule of law and separation of power or the independence of the judiciary. They are completely in line there.

So please, Mr Prime Minister, bring Poland back on a path to rule of law, implement the ECJ rulings as demanded and do what your citizens demand you to do: bring Poland back really to the heart of Europe.

VORSITZ: OTHMAR KARAS*Vizepräsident*

Maximilian Krah (ID). – Herr Präsident, liebe Kollegen! Herr Premierminister, Sie haben in einem sehr schönen juristischen Vortrag erklärt, wo die Grenzen des EU-Rechts und die Souveränität der Mitgliedstaaten sind.

Niemand bestreitet, dass EU-Recht Vorrang hat, wo die EU Kompetenzen hat. Aber die EU kann nicht selbst entscheiden, was ihre Kompetenzen sind. Darüber wachen die nationalen Verfassungsgerichte. Das sagt auch das deutsche Verfassungsgericht, Herr Weber, und genau deshalb durfte das polnische Verfassungsgericht feststellen, dass Justizorganisation nicht Teil des EU-Rechts ist.

Das kann man nur dann bestreiten, wenn man eben möchte, dass die EU selbst entscheidet, was ihre Kompetenzen sind. Wer nicht möchte, dass die Nationalstaaten souverän sind, sondern wer den souveränen Superstaat will, der möchte auch, dass der EuGH allein entscheiden kann, was zu den Kompetenzen der EU gehört und was nicht. Aber dieses Europa ist nicht das Europa der Verträge, und es ist nicht das Europa, das die Menschen wollen – weder in Polen noch sonst wo. Deshalb, weil Sie Historiker sind: Polen hat 1683 vor Wien schon einmal Europa gerettet. Bleiben Sie stark, retten Sie die Souveränität der Nationalstaaten und retten Sie damit Europa erneut.

Raffaele Fitto (ECR). – Signor Presidente, signora Presidente della Commissione, signor Primo ministro, onorevoli colleghi, mi fa piacere essere qui in questo dibattito a sostenere le ragioni del governo polacco, perché siamo in un dibattito surreale in questo Parlamento.

Sarà la quindicesima, ventesima volta che noi discutiamo di Polonia; non esiste un solo tema, pur importante, che abbia avuto l'attenzione e l'interesse del Parlamento europeo tanto quanto quello della Polonia.

Non voglio ripetere le considerazioni che sono già state fatte dal punto di vista tecnico specifico rivolto agli altri paesi, alle sentenze degli altri paesi, alla totale mancanza di equità nel giudizio da parte di tutte le istituzioni europee, perché noi qui siamo in presenza di un dibattito politico, un dibattito politico che emerge in modo molto chiaro, perché non si vuol paragonare la situazione della decisione della Consulta polacca a quanto accaduto nella stessa Polonia nel 2005, a quanto accaduto nelle altre corti costituzionali, così come è stato ricordato più volte, ma soprattutto non si può non ricordare che negli altri negli altri paesi ci sono state scelte chiare in questo senso che mettono in discussione questo principio.

Ma qui parliamo di politica, anche gli interventi che ho ascoltato sono tutti politici. Esiste un inizio di una campagna elettorale, c'è un tentativo da parte delle istituzioni europee di cambiare corso a un governo legittimamente eletto in Polonia, e lo si fa con gravissime ingerenze, perché sarebbe molto importante parlare dell'utilizzo strumentale della magistratura in politica, sarebbe molto importante, per esempio, parlare di altre questioni.

Ho ascoltato in più interventi il richiamo a Putin e al rapporto con la Russia; sono sei volte che in Conferenza dei presidenti viene bocciata la nostra proposta per discutere qui in Aula per esempio del gasdotto Nord Stream 2, ci sarà una ragione se su questo tema non c'è la volontà di parlare in Aula.

Ma invece parliamo della situazione politica. Ecco, mi sembra che questo dibattito sia l'ennesimo autogol di istituzioni europee che vogliono strumentalmente utilizzare le vicende europee per poter mettere il naso e attaccare un governo legittimamente eletto.

Κωνσταντίνος Αρβανίτης (The Left). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία von der Leyen, η αδράνεια μας, η αδράνεια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής νομίζω ότι μας έφερε εδώ και έχουμε μια ευθύνη για αυτό. Είδαμε, από την άλλη, και ένα «show» της Alt-Right με τον πρωθυπουργό. Αυτό που έγινε σήμερα εδώ, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, είναι ένας ιδεολογικός αγώνας.

Γιατί έχει οικοδομηθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση; Πρέπει να βάλουμε τα πράγματα πάλι από την αρχή. Οι έννοιες των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του κράτους δικαίου δεν χωράνε «à la carte» ερμηνείες για να εξυπηρετούν συμφέροντα κυβερνήσεων, κύριε πρωθυπουργέ. Αυτή η απόφαση ήταν μια κατά παραγγελία απόφαση της πολωνικής κυβέρνησης για να επιβεβαιώσει δικά της ιδεολογήματα που αφορούν δικαιώματα πολιτών, με εργαλείο το λεγόμενο συνταγματικό δικαστήριο.

Για το δημοκρατικό τόξο, για την αριστερά, ένα πράγμα είναι διαπραγματεύσιμο: το κράτος δικαίου και τα ανθρώπινα δικαιώματα. Για άλλα ζητήματα που αφορούν την οικονομική πολιτική ή την πράσινη μετάβαση μπορούμε να διαπραγματευτούμε, αλλά δεν διαπραγματεύομαστε ζητήματα που αφορούν τα ανθρώπινα δικαιώματα και το δικαίωμα κάθε γυναίκας να κάνει ό,τι θέλει με το σώμα της. Το ίδιο ισχύει και για το αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου να μπορεί να ταυτοποιείται και να ορίζεται όπως θέλει.

Η Πολωνία πρέπει να μείνει στην Ευρώπη, όμως με τις αξίες της Ευρώπης, όχι με τις αξίες της Alt-Right.

Tamás Deutsch (NI). – Mr President, I am Polish today.

Przyrzyczymy się, kto dzisiaj uczy Polaków i Węgrów europejskich wartości i praworządności.

Annak a nyugati hatalmi elitnek a képviselői, amelyik papírfecnikre írogatott befolyásiövezet-százalékokkal dobott oda minket a szovjet birodalomnak. Amelyik elit képviselői véreskezű diktátorokkal, Jaruzelskivel és Kádárral paroláztak, miközben mi a szovjet terror rendszerében kellett hogy éljünk. És Jaruzelski és Kádár diktatúrájával szemben a szabadságért, a demokráciáért, a nemzeti függetlenségünkért harcoltunk.

És nézzük, miket is képesek összehordani manapság. A járvány negyedik hulláma támad, példátlan bevándorlási nyomásnak vagyunk kitéve, sok helyütt energiaválság alakult ki, és van érkezésük a magyarokat és a lengyeleket zaklatni, hazugságokat, rágalmakat ismételve, előítéletesen és gyűlölködve. De tudniuk kell, mi a saját erőnkől vívtuk ki a szabadságunkat és a nemzeti függetlenségünket, így hát önnkel szemben is meg fogjuk védeni.

Niech żyje Polska! Niech żyje polska wolność!

Esteban González Pons (PPE). – Mr Morawiecki, during your speech I was not sure if I was listening to you or to Nigel Farage. If you are going to talk about justice and rule of law, at least be honest with us.

The truth is, not a single court in Europe has challenged the supremacy of the Treaties – only your government and the Constitutional Court appointed by your party. You can question the law and the competences, but if you question the supremacy of the Treaties, you are questioning the whole European foundation. Let me be clear, this is a road to exit. There is no room for alternative solutions. In other words, what you are proposing here today is a constitutional Brexit.

Your vision of Poland is driven by fear, but you are not scared about losing Polish identity; you are only scared about losing your power. Mr Morawiecki, the mission of Poland that the Polish people have is made by hope and dreams. Poland was already a great European nation before you, and it will continue being a great European nation after you and your party. For the Polish people, Europe and freedom mean the same.

Marek Belka (S&D). – Pani Przewodnicząca! Panie Premierze! Nie ukrywam, że odczuwam wstyd, iż po raz kolejny przez działania Pana rządu mówimy tu o Polsce. Nie wiem jednak, czy to Pan powinien być tu dziś tłumacząc wasze kłamstwa europoślom. Przecież każdy wie, że to minister Ziobro odpowiedzialny jest za politykę unijną w waszym rządzie. Ostatnio w Sejmie, komentując haniebny wyrok tzw. Trybunału, sugerował Pan, że Unia Europejska realizuje widzimisię europejskich biurokratów.

Panie Premierze, jedyne widzimisię, które wpływa na życie Polaków, to antyeuropejskie obsesje Jarosława Kaczyńskiego. Podczas tego samego wystąpienia mówił Pan o problemach z wartościami europejskimi. Co Państwo wiedzą o wartościach, jeśli dzielą Państwo obywateli na różne sorty i wynoszą unijne flagi z urzędów? Wspominał Pan także o wolności. Dłaczego więc na protestach przeciw decyzjom rządu i polityce partii funkcjonariusze waszej policji biją pokojowo demonstrujące kobiety i młodzież, a bojówki narodowców zagłuszają proeuropejskie wystąpienia, nawet Powstańców Warszawskich?

Ostatni Pana cytat, Panie Premierze: dzisiaj stoimy w bardzo kluczowym momencie, można powiedzieć na rozdrożu historii Unii Europejskiej. To jedyna prawda, którą usłyszeliśmy z Pana ust, bo historia Unii będzie pisana dalej z Polską lub bez Polski. Wy także takim tak zwanym wyrokiem, czynicie wszystko, byśmy nie byli jej współautorami.

Pani Przewodnicząca von der Leyen, przemówienie premiera Morawieckiego to potok kłamstw i półprawd. W Polsce niestety już się do tego przyzwyczailiśmy. Ani Komisji, ani Pani nie wolno jednak się przyzwyczajać. Czas na bycie zaniepokojonym już minął.

Michal Šimečka (Renew). – Mr President, first of all, it's good to be brutally honest about why we are having this debate. The ruling of the Polish Constitutional Tribunal is not a product of some grand legal or philosophical dispute over competences or democracy or constitutionalism. Nor is it meant to protect the Treaty, as the Prime Minister would have us believe. The reality, unfortunately, is much simpler. Your government, your party, wanted to centralise power and take control over the independent judiciary in Poland, and the European Court of Justice stood in the way. It became an obstacle. So you had the Constitutional Tribunal remove the obstacle and clear the way, and it is as simple as that.

The problem is that if every Member State government acted in this way, with such contempt for common rules and such disregard for how it affects others in the community, there would be No European Union. Take my country, Slovakia, which is also grappling with reforming a post-communist judiciary and rooting out corruption. However, for us to succeed, we critically rely on the integrity of rule of law in the EU. Now, one of our closest partners in Central Europe – a nation whose bravery we admire so much and whose leadership in Europe we so desperately need – has decided to throw everything in doubt and to risk everything. By everything, I mean the EU's legal order, the authority of the ECJ, protection of citizens' rights, the single market – basically, the integration story of the past decades.

This is precisely why the European Parliament, why this House, insists on the suspension of money from the recovery and resilience funds. This is precisely why the Commission and the Council must finally act after years and years of dialogue which brought no results. It is not to punish Poland. It is not to intimidate Poland. It is not to blackmail Poland. It is to protect our own values and protect the European project. Mr Prime Minister, while you may no longer care about its future, the rest of us – the majority of citizens, Poles and Slovaks and others – still very much do.

Sylvia Spurek (Verts/ALE). – Panie Premierze! Gdybym chciała zażartować powiedziałabym: gratuluje Panu. Pana rząd pobił rekord Guinnessa. Chyba nigdy wcześniej Parlament nie musiał tak często zajmować się innym państwem członkowskim, jak teraz zajmuje się Polską i problemami Polski z niezależnością sądownictwa, prawami kobiet, osób LGBT i wolnością mediów. Ale tu nie ma z czego żartować.

Powinien Pan wykorzystać swoją energię, ale dla Polski, do współpracy z Unią Europejską na przykład w zakresie rozwiązań gwarantujących polskim kobietom na wsi dostęp do ginekologa, a osobom z niepełnosprawnościami w Polsce prawo do niezależnego życia. Pana rząd nie musi dalej iść tą drogą. Polska nadal może być zapamiętana jako państwo, które działa na rzecz demokracji, praw człowieka, wspólnych unijnych wartości. Nie chcemy, żeby Polska nadal była symbolem łamania prawa, symbolem podziałów i nienawiści.

Gerolf Annemans (ID). – Voorzitter, ik richt mij vandaag vooral tot de collega's van deze Europese meerderheid, voor wie de Europese samenwerking een in Brussel gecentraliseerde eenheidsstaat moet worden.

In uw concept is het best mogelijk dat die bevoegdheidsoverschrijdingen van de Europese Unie enkel en uitsluitend beoordeeld moeten worden door het Hof van Justitie. Het is best mogelijk dat u dat denkt, dat u in een gesloten juridisch systeem denkt. Het is ook best mogelijk dat uw steeds verder uitbreidende bevoegdheden van de laatste jaren financieel moeten gesanctioneerd worden en voor rechtbanken moeten gebracht worden, zoals Napoleon zijn eenheidsconcept met het Franse leger afdwong. Het is best mogelijk dat u denkt dat in Lissabon voor eens en voor altijd en voor in de eeuwigheid is afgesproken hoe de Europese Unie moet werken en dat het probleem dat zich vandaag voordoet alleen maar een probleem van de benoeming van Poolse rechters is en van een regimewissel die u diep in uw hart wenst.

Maar laat mij u zeggen: de wereld verandert, politieke inzichten veranderen. Het is duidelijk voor iedereen dat u zich vergist, en voor steeds meer Europese burgers dat u zich vergist. De idee dat 450 miljoen Europese burgers besloten hebben om voor eens en voor altijd hun soevereiniteit vrijwillig en bewust aan uw juridisch systeem over te dragen, is een illusie. Laat mij u dat zeggen: het is een waanidee. Het is een idee die u moet loslaten.

Kalmeer even, collega's, en ik ga u daartoe oproepen met de woorden van Angela Merkel. Zij heeft vorige week Brussel bezocht en ze kreeg vragen over Polen. Zij heeft Brussel bezocht als een afscheidsbezoek aan onze Belgische regering. En ik zal haar, *Madam President*, citeren in ...

Madam President, I will switch to German for a quote, so you can really hear Ms Merkel speaking.

Aber zu glauben, dass man politische Differenzen und vielleicht auch Differenzen in der Wahrnehmung der Europäischen Union – wie sollte sie arbeiten, wie sollen die Schwerpunkte sein? – nur durch Gerichtsverfahren klären kann, finde ich nicht richtig. Wir haben also große Probleme, aber ich rate dazu, sie im Gespräch zu lösen und Kompromisse zu finden. Das war immer das Wesen der Europäischen Union, und das muss es auch bleiben.

Robert Roos (ECR). – Mr President, today we are discussing a Polish court decision saying that, in cases where the EU has no competence, Polish law applies. This should not be controversial. Last year, the German Constitutional Court came to similar conclusions. The truly controversial decision was made in Luxembourg, with European judges interfering in the organisation of the Polish justice system, which clearly falls outside the authority of the European Treaties. You, colleagues, always choose European institutions over national authorities, out of a misguided sense of pro-European sympathy.

The true European should accept the division of powers between Member States and Brussels. The true European should accept that the European Union is not a superstate, but an alliance of sovereign nation states, and the true European should accept our unity in diversity. Today should have been a lesson in humility and democracy, not an encouragement to continue this undemocratic attack on the Polish Member State.

Sira Rego (The Left). – Señor presidente, la justicia polaca se rebela: no asumirán el ordenamiento jurídico europeo, pero no lo hacen para proteger a sus trabajadores, que por cierto tienen uno de los salarios más bajos de toda la UE, o para impugnar unas reglas que han dejado años de austeridad adelgazando los estados sociales —pensiones, sanidad, educación...—; lo hacen porque quieren profundizar su plan autoritario.

Dentro de unas semanas se cumple un año desde que ilegalizaron el aborto; a ello se suma el hostigamiento a las personas LGTBI, la limitación de la libertad de prensa, el discurso racista antimigratorio, el control de la Justicia... El Gobierno polaco quiere tener las manos libres para vulnerar los derechos humanos, pero no renuncia a que pague-mos la fiesta entre todas.

Así que, en el fondo, esto no va de límites jurídicos y soberanía, esto va de una guerra abierta a los derechos, y en eso no hay dudas: la defensa de los derechos humanos nos interpela a todas las demócratas, sin fronteras. Que se cumplan en Polonia es un deber y un motor para quienes seguimos empeñados y empeñadas en construir una Europa fraterna y una Europa de iguales.

(Aplausos)

Miroslav Radačovský (NI). – Pán predsedajúci, každý mesiac, každý týždeň, každý deň počúvame: Poľsko, Poľsko, Poľsko. Čo vám, preboha, to Poľsko urobilo? Mám k dispozícii rozsudok ústavného súdu Nemecka z Karlsruhe. Mám aj k dispozícii rozsudok poľského ústavného súdu. Z právno-procesného hľadiska medzi nimi nie je problém. Zdá sa však, že Poľsko si nemôže dovoliť to, čo Nemecko. Toto nie je politický problém. Toto je problém výkladu práva európskeho, výkladu práva ústavného a je potrebný dialóg. Ináč to nepôjde. Ináč potom vytvoríme Európsku úniu, kde pani von der Leyenová bude kráľovná, nebude treba súdy v národných štátoch a bude rozhodovať nejaká politická skupina. A pokiaľ sa týka Poľska, teraz po poľsky:

Polska jest i będzie suwerennym państwem narodowym. Polska jest i będzie w Europie. Jestem Polakiem.

Tomas Tobé (PPE). – Mr President, yes, Europe is united in diversity, and yes, sometimes we have different views, but we have common ground rules, and not least we have the rule of law.

The verdict of Poland's Constitutional Tribunal, but also, I must say, Prime Minister, of your speech today, is not only worrying, it is, frankly speaking, unacceptable, and it is traumatic for Poland and for Europe.

I must sincerely ask you, Prime Minister: why are you pushing for this short-term adverse political strategy of the PiS Party? Why is the small majority that your current government has more important than the Polish people? Don't you take any responsibility for opening the door to take your country out of the European Union?

Be honest with what you are doing. This is a political strategy, and you need to take some responsibility for what we are seeing right now. We need to keep Europe together, and we need to keep a strong Poland in the European Union. Please respect the rule of law and come back to Europe.

Katarina Barley (S&D). – Mr President, I wish to welcome the Prime Minister to the European people's Chamber, to the heart of European democracy that we fight hard for.

The independence of the judiciary has to be an essential part of every Member State. It's the European Court of Justice who said that – not in a Polish case, but in a Portuguese case. Why do I stress that? It's because you keep keeping up this double-standard narrative. It's just not true.

The Polish justice minister wants to sue Germany now because of our election procedure for judges. Just go ahead. You have a very good example of the independence of the judiciary in Germany, with the German court ruling that you mentioned. The decision by the German Court of Justice, the Constitutional Court, is a good example. It ruled against the government, which fought heavily for a different outcome. In the Polish case you see the opposite. You see the Polish Government asking for a decision and the Constitutional Court delivering it. We've seen that also with the US, when it came to the abortion law.

The Polish Constitutional Court was designed and organised to serve the government, not to control it, and that is the difference. In its judgment, the German Constitutional Court stressed the primacy of EU law explicitly. It has never declared parts of the European Treaties unconstitutional. No Constitutional Court has ever done that.

How can you say that others get away with it and Poland doesn't? Germany is facing an infringement procedure for this Constitutional Court ruling, and rightfully so. If the Commission takes action in the German case, of course it has to in the Polish case, which is in so many ways more severe. It is not the EU applying double standards, it is the Polish Government acting like no other. You're trying to redefine democratic values in a way that you get rid of any sort of control – of what democrats call the separation of powers – and that is against the Treaties. So now you want to get rid of the Treaties, too – and that is anti-democratic.

The Polish people deserve our greatest respect. They contributed so much to the fall of the Iron Curtain and are an important part of this European Union. They want to be part of it by a vast majority. Let's make it clear: it is the Polish Government who is putting their European future at risk, and nobody else.

Sophia in 't Veld (Renew). – Mr President, the rule of law crisis is the single biggest threat to the European Union, and disintegration has already set in today. And yet the European Council flatly refuses to tackle the matter, which is unsurprising as the main offenders are actually sitting on that same European Council. Even today, government leaders irresponsibly prefer to appease the autocrats, keeping the matter off the agenda.

President von der Leyen, you are 'concerned', but you haven't announced any action. The Commission has a duty to protect the treaties, and this House has a duty to hold the Commission to account. We expect the Commission to do whatever it takes to halt the destruction of the rule of law. Anything less would amount to a dereliction of duty, and that would merit the ultimate political consequence because debates and resolutions demanding action sound hollow without consequences, consequences for autocrats, but also for the enablers of autocrats.

So, colleagues, we speak firm language today, but are we ready to go beyond words if necessary?

Diana Riba i Giner (Verts/ALE). – Señor presidente, señor primer ministro: ha cruzado una línea roja. El último desafío de las instituciones de Polonia es otro ataque inaceptable a la democracia, al Estado de Derecho y a la Unión Europea.

Presidenta Von der Leyen, es urgente reaccionar ante el modelo de democracia iliberal que ya ha plantado demasiadas semillas en Europa.

Por esto, hoy me gustaría invitarles a alzar la mirada. En la Unión Europea se ha encarcelado por manifestarse, por organizar un referéndum o por rapear. Se vulnera el derecho de asilo. Hay eurodiputados que pueden ejercer su mandato en todo el territorio menos en su propia casa. En la Unión Europea se ha asesinado a periodistas por investigar el poder y se encubre la corrupción de monarcas fugados. Todo esto pasa en la Unión Europea.

Dejemos de lado los dobles estándares. Necesitamos un mecanismo de control del Estado de Derecho efectivo para todos los Estados miembros. Las semillas del autoritarismo ya están germinando y están agrietando los fundamentos del proyecto europeo. Ser europeísta hoy es no acomodarse a la inacción.

Jaak Madison (ID). – Austatud istungi juhataja! Austatud komisjoni president proua Von der Leyen, austatud Poola peaminister härra Morawiecki. Ärgem unustagem, et Euroopa Liidu õiguse ülimuslikkus ei ole lõpmatu, sellel on väga selged piirid! Näiteks kui Eesti liitus Euroopa Liiduga, siis rahvas hääletas referendumil selle poolt, et liitutakse Euroopa Liiduga vaid tingimusel, et kaitstakse Eesti põhiseaduse aluspõhimõtteid, milleks on näiteks rahvuse, keele ja kultuuri igavene säilimine. Kuid kui Euroopa Liit üritab aluslepingute kaudu saada ülemäärasel oma kontrolli alla liikmesriikide immigratsiooni-, rahandus- või kaitsepoliitikat, siis paraku on see vastuolus Eesti põhiseaduse aluspõhimõtetega ja meie põhiseaduse aluspõhimõtted ei allu mitte mingil juhul Euroopa Liidu õigusele. Lisaks on Eesti Riigikogu 2012. aastal selgelt öelnud, et kui Euroopa Liit otsustab taas muuta aluslepinguid, millega loovutatakse veelgi enam otsustusõigust Euroopa Liidule, siis Eestis nõuab see uut referendumit, kuna sellisel juhul pole 2003. aastal referendumil saadud mandaat liitumaks Euroopa Liiduga enam relevantne. Seetõttu on reaktsioon Euroopa Komisjoni, Euroopa Parlamendi või mitme teise liikmeriigi poolt, millega kritiseeritakse Poola kohtu otsust, et mõni Poola põhiseaduse punkt on ühildamatu Euroopa Liidu õigusega, täiesti vastuvõetamatu. Euroopa Liit peab teenima liikmesriikide huve, mitte liikmesriigid ei pea alandlikult kummardama Euroopa Liidu ees. Riigid olid enne ja on pärast Euroopa Liitu ning praegune liit on loodud riikide poolt, mitte liit ei ole loonud riike. Lõpetuseks ma rõhutan, et Euroopa Liit ei võrdu terve Euroopaga. Euroopa riigid, mis ei kuulu Euroopa Liitu, on sellegipoolest osa Euroopast ja jäävad seda olema. Mida rohkem Euroopa Komisjon või föderalistid Euroopa Parlamendis soovivad tsentraliseerida otsustusõigust ja sõita üle liikmesriikidest, seda rohkem tekib riikidel soov taastada oma suveräänsus.

Patryk Jaki (ECR). – Mr President, Prime Minister, Madam Commissioner, upholding the rule of law is important, but more important is equality. And look, German rulings 2010, 2019, 2020: the constitution is higher than EU law. France 2021: constitution higher than EU law. Spain 2020: constitution higher than EU law. Even Romania 2021: constitution higher than EU law.

And now in Poland is exactly the same, but only Poland cannot. Because you don't like this government, you want to have back those puppets who agree to everything you say. But my country is independent, and only Poles can decide who rules.

Jean-Jacques Rousseau said when Poland was attacked from every side, you mentioned about 80 centuries today. He said to the Polish people: 'do not follow Europe blindly because in the end of this path is only money. Love the freedom you have always defended'.

Younous Omarjee (The Left). – Monsieur le Président, je le dis sans détour: l'arrêt de la Cour polonaise est d'une gravité extrême. Sans primauté du droit européen, qui découle des arrêts de 1963 et 1964, il n'y a plus de protection des droits fondamentaux des Européens, il n'y a plus d'entendement juridique commun et il n'y a donc plus d'Union européenne possible. C'est aussi simple que cela et c'est aussi grave que cela.

Votre gouvernement, Monsieur le Premier ministre, est entré dans un processus de dissociation des valeurs et de mise en cause de l'état de droit. Et vous venez ce matin défier l'Union européenne sur l'essentiel, dans ce Parlement européen. Mais je vous le dis en tant que président de la commission du développement régional: l'Union européenne, ce n'est pas un guichet devant lequel on passe pour récupérer les fonds structurels. L'Union, c'est un espace de droit commun que nous sommes bien déterminés à défendre et nous le faisons aussi pour le peuple polonais.

Ivan Vilibor Sinčić (NI). – Poštovani predsjedavajući, kolegice i kolege, došli smo danas do kritičnog sukoba dviju ideja. Jedna ideja je Bruxellesa, o Sjedinjenim Europskim Državama, a druga ideja pojedinih država članica o nacionalnom suverenitetu i, vjerujte, nitko neće odstupiti. Nikada veća svađa i nesloga nije bila u ovom domu nego što je danas. Nažalost, sve je veći broj zajedničkih politika, donosi se sve veći broj zajedničkih stajališta. S druge strane, Bruxelles se sve više miješa u poslove koji su isključiva nadležnost država članica.

Previše je nepomirljivih stajališta koja su se kroz godine sve više nakupljala. Ozbiljni problemi, pravi problemi, počeli su prije deset godina, u krizi eura, kad je uvedena zajednička monetarna politika koja je neke države članice vadila iz krize, a neke tjerala u još dublju krizu. Sjetimo se najave uvođenja zajedničke vanjske politike od strane predsjednice Komisije, koja je nepomirljiva, zbog previše različitih stajališta.

Sjetimo se, također, pitanja Kosova. I dok neke države članice već vide Kosovo u ovoj organizaciji neke ga niti ne priznaju da postoji. Previše je pitanja na kojima se članice razilaze i ako se dosegne kritična točka, to će biti kraj ove organizacije.

Radosław Sikorski (PPE). – Panie Przewodniczący! Wysoka Izbo! Pani Przewodnicząca! Serdecznie Pani dziękuję za klarowne sformułowanie przestrogi dla rządu premiera Morawieckiego. Mam nadzieję, że usłuchają. Panie Premierze, słuchałem Pana uważnie i zgadzam się, że w konfederacji relacja między krajowymi sądami konstytucyjnymi a instytucjami Unii to przedmiot uczciwej różnicy zdań. Ale w tej sprawie jest to także z Pana strony wielkie kłamstwo, bo w ogóle nie o to chodzi. Nie to jest sednem sprawy, czy Traktat Lizboński wynegocjowany przez Jarosława Kaczyńskiego i ratyfikowany przez Lecha Kaczyńskiego jest niezgodny z polską konstytucją. Nie o to chodzi.

Sednem sprawy jest to, czy można odsuwać, zastraszać i zastępować rzetelnych sędziów popychlami? Czy sędziowie w Polsce mają być tak niezależni jak Trybunał magister Przyłębskiej czy telewizja Kurskiego? Ten brudny proceder nie jest w ogóle sporem konstytucyjnym, bo jest to niezgodne zarówno z polską konstytucją, jak i z traktatami europejskimi, jak i w ogóle z podstawami cywilizacji łaćnińskiej. Łamiecie wszystkie trzy.

Panie Premierze, jako premier Rzeczypospolitej ma Pan obowiązek Polakom zapewnić prawo do niezawisłego sądu, a Polsce zapewnić fundusze europejskie. Więc mam tylko jedno pytanie: czy wypełni Pan orzeczenia TSUE, zlikwiduje Izbę Dyscyplinarną, przywróci uczciwych sędziów i wróci do europejskiego porządku prawnego? Tak czy nie?

Simona Bonafè (S&D). – Signor Presidente, Signora Presidente della Commissione, Signor Primo ministro, onorevoli colleghi, la sentenza della Corte costituzionale polacca rappresenta un gravissimo e inedito precedente, che non può rimanere senza conseguenze e che rischia di spingere seriamente la Polonia fuori dall'Unione europea.

Mettere in discussione il primato del diritto dell'Unione significa non riconoscere uno dei principi fondanti delle istituzioni europee, quel principio che stabilisce che tutti i cittadini europei possono godere degli stessi diritti ovunque essi vivano.

La decisione della Corte polacca è solo l'ultimo affronto in ordine di tempo. Prima l'attacco all'indipendenza della magistratura, poi le leggi contro la libertà di informazione, i diritti delle donne e della comunità LGBT. Vogliamo un'Unione che includa la Polonia, ma il governo polacco deve sapere che questo Parlamento non è disposto a passare sopra al rispetto dello Stato di diritto e sopra al rispetto dei diritti fondamentali delle persone, a partire da quelli dei cittadini polacchi.

L'Europa non è un matrimonio di convenienza per avere generosi fondi europei, ma una comunità di destino, che si basa su valori e principi condivisi che non possono venire meno, a meno che non si voglia far venir meno lo stesso progetto comune europeo. E noi non lo permetteremo, per i cittadini europei, ma anche per i cittadini polacchi che hanno manifestato.

Anna Júlia Donáth (Renew). – Mr President, the European Union was founded on the idea that the nations of Europe share a common fate in history. After centuries of meaningless wars, the citizens of Europe sent a clear message to their leaders: instead of hatred which divides, we need to stand united and work together so that we can all prosper.

Still, there are autocrats left in Europe who reject this message and defy the will of the people. We all know them. To cement their powers, the leaders of Poland and Hungary wage an immoral war on Europe, defying laws of the Union and entertaining the idea of leaving it.

And where does this lead us? Here we are in the 21st century, facing the greatest ecological crisis in the history of mankind, and Europe is busy with petty power plays orchestrated by self-serving politicians.

Let us be clear, we need to put an end to this madness, and we need to use every tool in our power to strengthen Europe. Because together we stand, divided we fall.

Gwendoline Delbos-Corfield (Verts/ALE). – Monsieur le Président, les citoyennes et citoyens polonais veulent rester dans l'Union européenne et se conformer au projet européen sans la moindre ambiguïté. Ils le démontrent avec vigueur quand ils répondent positivement à 90 % à un sondage, quand ils manifestent en nombre et quand ils prennent des risques depuis des années pour défendre les valeurs et les lois européennes.

Des juges sont aujourd'hui sanctionnés par leur hiérarchie, isolés, rétrogradés dans l'exercice de leurs fonctions pour avoir simplement voulu respecter la primauté du droit européen quand il est légitime. Mais vous, Conseil et Commission, continuez à dialoguer uniquement avec le gouvernement.

Qu'attendez-vous de plus de ces citoyennes et citoyens pour prendre les mesures légales et efficaces qui relèvent de vos compétences? En Hongrie, dans un sondage, les citoyens affirmaient qu'ils comprenaient la mise en place d'une conditionnalité des versements européens. Mais vous, Commission et Conseil, allez-vous malgré tout débloquer les plans de relance au risque que les gouvernements polonais et hongrois capturent encore un peu plus l'argent européen et les pouvoirs à leur disposition? Y aura-t-il des auditions de ces gouvernements pendant la présidence slovène, dans le cadre de la procédure prévue par l'article 7 du traité sur l'Union européenne? Y aura-t-il des recommandations sous la présidence française? Des actions concrètes à chaque fois qu'il y aura infraction? Ou bien allez-vous laisser ces citoyennes et ces citoyens agir toujours seuls?

Jérôme Rivière (ID). – Monsieur le Président, Madame la Présidente, Monsieur le Premier ministre, chers collègues, le 9 juin dernier, la Cour de Karlsruhe réitérait son arrêt de 2009, rappelant qu'«il n'existe pas de peuple européen». Je cite: «Tant qu'aucun peuple européen unifié ne pourra exprimer une volonté majoritaire par des voies politiques effectives, les peuples de l'Union constitués dans les États membres demeurent les titulaires exclusifs de l'autorité publique.»

Après cet arrêt, qui met en cause la doxa dominante, il est clair qu'il n'y a pas de droit européen. Il ne vient à l'idée de personne de suspendre le plan de relance allemand. Alors, pourquoi débattons-nous ce matin de sanctions contre la Pologne?

Par la voix de son Tribunal constitutionnel, la Pologne ose défendre sa souveraineté contre un nouveau totalitarisme qui cache son nom et qui voudrait ériger ses diktats en principe de droit, sur le fondement d'une union sans cesse plus étroite. Au prétexte du refus de répondre aux injonctions de la CJUE, qui exigeait sans légitimité le retrait d'une réforme controversée – bien plus à Bruxelles et à Strasbourg qu'à Varsovie – de son système judiciaire, le Parlement lance un procès politique, un procès stalinien.

Le Tribunal constitutionnel de Varsovie, le 7 octobre dernier, a jugé ces demandes illégitimes, parce que la question de l'organisation du système judiciaire n'a jamais été transférée par les États de l'Union européenne. C'est ça, respecter l'état de droit. En réponse, la Commission va jusqu'à affirmer qu'il s'agit d'un premier pas vers un Polest. La manœuvre est trop grosse en parlant de coup de force judiciaire. Les instances de l'Union cherchent à faire pression sur la Pologne pour des raisons idéologiques. Elles refusent le choix du peuple polonais en matière d'immigration, comme en matière de politique sociale, et tentent de maquiller un conflit politique en sujet institutionnel.

À vous écouter, Monsieur Weber, c'est même un changement de régime que vous exigez. Mais ne vous en déplaise, l'histoire de la Pologne nous rappelle que ce peuple libre et fier s'est battu et continuera à se battre. Sur cette voie, il sera accompagné par tous ceux qui souhaitent une Europe des nations et des libertés.

Jorge Buxadé Villalba (ECR). – Señor presidente, señorías, paren esta persecución sin sentido a cualquier país que se niega a malvender su soberanía: hoy es Polonia, mañana Hungría y pasado mañana será cualquiera que se alce para defender la nación. La patria es la última defensa de los humildes. Es una vergüenza que esta Cámara trate con más saña a Polonia que a la tiranía comunista china o a las narcodictaduras de la iberosfera.

Lo repito: los Estados miembros no trabajan para Bruselas. El Parlamento polaco, elegido democráticamente, no trabaja para una Comisión elegida en despachos a oscuras. Es Bruselas la que está al servicio de los Estados miembros; la Unión Europea no es un superpoder, no es ese anillo único que controla a todos, que es lo que a ustedes les gustaría: es solo un tratado internacional en el que veintisiete Estados soberanos ponen cosas en común para hacer cosas en común. Y, por supuesto, la constitución de cada Estado miembro está por encima. Yo también creo que la constitución histórica de España, que remonta sus orígenes a los albores de la Edad Media, está por encima de los Tratados.

Hoy, los partidarios del sentido común luchamos por nuestra libertad y nuestra democracia en los campos de Polonia, pero no ya contra acorazados soviéticos, sino contra una legión de burócratas que nos quiere robar la libertad de nuestras naciones y la primacía de nuestras constituciones.

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

Silvia Modig (The Left). – Arvoisa puhemies, tässä keskustelussa ei ole kyse Puolasta vaan Euroopan unionista. Niistä arvoista, joille EU on rakennettu, niistä arvoista, jotka kaikki jäsenvaltiot ovat allekirjoittaneet, ja niiden keskiössä on oikeusvaltioperiaate.

Julkisen vallan käytön tulee aina perustua lakiin. Ilman itsenäistä riippumatonta oikeuslaitosta tästä ei ole varmuutta. Puolan nykyisen hallituksen toimesta oikeuslaitoksen itsenäisyys ja siten myös oikeusvaltioperiaate on kyseenalaistettu. Oikeusvaltion keskeinen osa on vapaa ja riippumaton tuomioistuin. Miten muuten voimme huolehtia siitä, että oikeus on yhtenäinen ja sama ympäri unionia, ellei oikeusvaltio ja siihen liittyvä arvopohja kuulu ensisijaisten periaatteiden piiriin.

Tämän lisäksi Puolan rajalla ei tällä hetkellä toteudu oikeus hakea turvapaikkaa. Sateenkaarivähemmistöjen oikeudet ja elintila on ajettu äärimmäisen ahtaalle, ja Puolan aborttilainsäädäntö vie naisilta oikeuden päättää omasta kehostaan. Siksi Puolan nykyisen hallituksen toiminta on ylittänyt rajan, jonka jälkeen elvytysrahojen jakoon on kytkettävä oikeusvaltiomekanismi.

Clara Ponsatí Obiols (NI). – Mr President, Prime Minister, how the EU responds to the crisis will shape the future of the EU; the authority and credibility of our own institutions are at stake. And it is not just about Poland.

What we see in Poland arises from the laxity of the European institutions with powerful Member States like Spain that have a good grip on the machinery in Brussels. We have denounced this indulgence with Spanish abuses of the rule of law one time and another. But you do not listen.

This double standard is now catching up with you. Your lack of moral authority to prevail before Member States not as powerful as Spain that dare to openly challenge the Union and take us all to the brink of an existential crisis.

Know that whatever do you do with Poland, Ms von der Leyen, soon enough you will have to do with Spain. Because the Spanish culture – as openly violating EU law ... and the day of reckoning is approaching. Perhaps that is exactly why, probably, you will do nothing.

Der Präsident. – Frau Kollegin Ponsatí Obiols, ich habe schon verschiedentlich geltend gemacht, dass dann, wenn Redner sich nicht an das Thema halten, das Sache der Fraktionen ist. Ihnen wird als fraktionslosem Mitglied durch die Verwaltung das Rederecht sichergestellt. Ich rufe Sie hiermit zur Ordnung.

Othmar Karas (PPE). – Herr Präsident, Frau Kommissionspräsidentin, meine Damen und Herren! Ich bin entsetzt, und weil ich entsetzt bin, bin ich besorgt. Ich bin besorgt über Ihre Verantwortungslosigkeit. Und ich bin besorgt darüber, dass Sie der Europäischen Union und der europäischen Idee den Fehdehandschuh zuwerfen.

Schauen Sie in diesen Raum. Dieser Raum verkörpert die Bürgerinnen und Bürger Europas: unterschiedliche Menschen, unterschiedliche Religionen, unterschiedliche Nationen, unterschiedliche Meinungen. Und trotzdem haben heute 80 bis 90 % aller Redner an einem Strang gezogen, weil uns das gemeinsame Recht, die gemeinsamen Werte, die liberale Demokratie, die Unabhängigkeit der Justiz und die Unabhängigkeit der Medien verbinden.

Und Sie haben sich außerhalb dieser gemeinsamen Geschäftsgrundlage der Zusammenarbeit in Europa gestellt. Es geht daher um die Zukunft der Europäischen Union. Es geht um die Zukunft Polens. Wir stehen auf der Seite Polens. Wir stehen auf der Seite der Bürgerinnen und Bürger. Wir sorgen dafür, dass sie geschützt werden vor Willkür, Missbrauch und autoritären Zügen. Und 64 % der Bürgerinnen und Bürger Polens sagen, dass Polen auf dem falschen Weg ist. 88 % wollen in der Europäischen Union bleiben.

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Robert Biedroń (S&D). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Dostał pan dzisiaj wielką szansę, miał pan szansę się dzisiaj zrehabilitować. Niestety nie wykorzystał pan tej szansy. Zaatakował pan bezpardonowo Wspólnotę. Wpisał się pan niestety w coś, co dzisiaj przynosi Polkom i Polakom wielki wstyd. Obrzydliwą retorykę, w której pana koledzy i koleżanki nazywają flagę Unii Europejskiej „szmatą”, Unię Europejską – „wymyśloną wspólnotą”, a miejsce, w którym dzisiaj jesteśmy – „brukselskim okupantem”.

Proszę zatem nie próbować nam dzisiaj wciskać kitu, nie dajmy się nabrać na wasze fałszywe zakłęcia. Jeśli przyjechał pan nas dzisiaj do Strasburga leczyć snem, uspić naszą czujność, to srogo się pan zawiedzie. Nie dajmy sobie wciskać kitu. Przegrał pan. Wraca pan dzisiaj do Polski na tarczy. Dwadzieścia sześć do jednego.

I szkoda, że tak naprawdę nie miał odwagi przyjechać tutaj dzisiaj do Strasburga pana prawdziwy mocodawca – Jarosław Kaczyński. Ten, który dzisiaj odpowiada za to wszystko, ale ze Strasburga wysyłamy mu przesłanie, ze Strasburga *with love*: figę z makiem dostaniecie, jeśli będziecie prześladować kobiety, jeśli nie będziecie szanować niezależności sądów, jeśli będziecie podnosić rękę na mniejszości.

Dzisiaj wspomniany prezydent Lech Kaczyński w grobie się przewraca, jak słyszy to, co zrobiliście z Unią Europejską. Nie macie mandatu do robienia tego, co robicie Polkom i Polakom...

(Przewodniczący odebrał mówcy głos)

Adrián Vázquez Lázara (Renew). – Señor presidente, señora presidenta, señor primer ministro, señorías, al acceder a la Unión Europea todos los Estados miembros —también Polonia— aceptaron un conjunto de principios y valores, incluyendo la primacía del Derecho comunitario y el respeto del Estado de Derecho y de los derechos y libertades individuales. Desde entonces la pertenencia a nuestra Unión permite que todos los Estados miembros —también Polonia— se beneficien de una serie de ventajas, incluyendo la recepción de los Fondos europeos.

Lo que su partido y usted pretenden desde hace demasiado tiempo es sustraerse de los compromisos y seguir disfrutando de los beneficios. Beneficios que, por cierto, no le he escuchado enumerar en su intervención, señor primer ministro.

Yo le aconsejo que llame usted a su antiguo socio, David Cameron, que se subió a un tren: el tren del populismo y del chantaje. El mismo al que usted está subiendo ahora mismo. Y también le aconsejo que, cuando hable con él, le cuente las lamentables consecuencias de no poder y no saber bajar a su país de ese tren a tiempo. Y usted todavía está a tiempo de bajar a Polonia de ese tren. Y hágalo antes de que sea tarde, porque ya sabe cuál es la última parada.

Señora presidenta, después de lo que hemos escuchado hoy, poco más le puedo decir. Simplemente, que si no actúa la Comisión ahora... *(el presidente retira la palabra al orador).*

Sergey Lagodinsky (Verts/ALE). – Mr President, I am a huge fan of Poland. Just recently, I travelled in my constituency in Brandenburg, the constituency of Ska Keller as well, along the Polish border and looked at cross-border cooperation. I can't wait until we in my hometown of Berlin get a memorial for the victims of Nazis who were Polish. I work tirelessly with your colleagues here in the Parliament to strengthen us, as the European Union, in the face of the threat from Eastern Europe, those colleagues whom I respect as diplomats, but who today behaved as clowns.

But the point is that we cannot project power internationally if we do not have power within ourselves, power of democracy, power of integrity and power of unity. And this is what it is about. It is not just about the primacy of EU law. It is about what you have been doing with your government for years.

How can we confront global authoritarians if we don't have independent courts and we don't have a judiciary, and the judiciary has to complain to us here, coming to the European Parliament?

Roman Haider (ID). – Herr Präsident! Offensichtlich haben Sie, meine Damen und Herren von der EU-Kommission, vergessen, was die Europäische Union ist. Die Europäische Union ist ein Staatenbund souveräner Nationalstaaten, und dieser Staatenbund souveräner Nationalstaaten basiert auf Verträgen – auf Verträgen und nicht auf der Willkür einiger Brüsseler Mächtigen-Autokraten. Laut diesen Verträgen ist es durchaus nicht so, dass EU-Recht immer Vorrang vor nationalem Recht hat. Ganz im Gegenteil, es ist genau geregelt: Welche Kompetenzen hat die EU, welche Kompetenzen haben die Nationalstaaten? Es ist eine traurige Tatsache, dass die EU ständig versucht, ihre Kompetenzen willkürlich auszuweiten. Das ist der eigentliche Vertragsbruch. Sie begehen den eigentlichen Vertragsbruch.

Ihre Anmaßung, nationale Verfassungsgerichte maßregeln zu wollen, ist inzwischen unerträglich geworden. Die Überheblichkeit, mit der Sie dem deutschen Verfassungsgericht begegnet sind, die Überheblichkeit, mit der Sie jetzt dem polnischen Höchstgericht begegnen, diese Überheblichkeit ist unerträglich. Die nationalen Verfassungsgerichte sind eine der Stützen der nationalen Rechtsstaaten. Diese Stütze der Rechtsstaaten wollen Sie offensichtlich zerstören.

Wie schaut es denn aus mit ihren eigenen Rechtsbrüchen? Was ist denn mit dem Artikel 125 des EU-Vertrags? Was ist mit der „No bail-out“-Klausel? Hier sind Sie ganz klar vertragsbrüchig geworden. Was ist mit dem Artikel 310 des EU-Vertrags, mit der Vorschrift, dass der Haushalt der EU immer auszugleichen ist? Wie verträgt sich das mit Ihrer Schuldenaufnahme und Ihrer Schuldenpolitik?

Ich betone es noch einmal: Die EU ist vertragsbrüchig geworden. Kehren Sie vor Ihrer eigenen Tür und lassen Sie die Mitgliedstaaten in Ruhe!

Pernando Barrena Arza (The Left). – Señor presidente, Polonia es un Estado de la Unión que ya no mantiene garantías mínimas para preservar la separación de poderes: los tribunales están influenciados políticamente, se vulneran sistemáticamente los derechos de género y LGTBI e incluso se ha llegado a utilizar el estado de emergencia para evitar el flujo de migrantes burlando la legislación europea en materia de asilo.

La sentencia de 7 de octubre de este año niega el Estado de Derecho de la Unión y es un precedente muy peligroso para la coherencia de la legislación de la Unión Europea. El uso de los sistemas judiciales para fines políticos es completamente deplorable: esto ocurre en Polonia y otros Estados, como España, donde la renovación del Consejo General del Poder Judicial está paralizada a fecha de hoy por su mediatización partidista.

La Comisión y el Consejo podrían haber actuado mejor y de forma más eficaz: el Consejo debe priorizar ya la crisis del Estado de Derecho en Polonia y declarar que existe un riesgo grave de violación del artículo 7, y la Comisión debería iniciar un procedimiento de infracción en relación con la legislación sobre el Tribunal Constitucional polaco, y así le pedimos, señora Von der Leyen, que active el Reglamento relativo a la condicionalidad del Estado de Derecho.

Mislav Kolakušić (NI). – Poštovani predsjedavajući, poštovani kolege, poštovani građani, Poljska je uvijek bila u srcu hrvatskih građana i dijelili smo uvijek isti osjećaj za pravo i pravdu. Činjenica je da oni koji danas upravljaju Europskom unijom žele svoje ideologije nametnuti svim suverenim državama i za taj nelegitimni cilj koriste institucije Europske unije kao oružje.

Jedini cilj ovog kufkijanskog procesa je svrgnuće legalno izabrane suverene vlasti i dovođenje marionetske vlade. Ne zaboravite da se poljski narod borio i izborio protiv svakog ugnjetavanja, i protiv nacizma, i protiv komunizma, i sigurno neće pognuti glavu niti sada protiv ovih novih oblika podčinjavanja.

Europska unija mora postati ravnopravna zajednica suverenih država ili je njezina budućnost i više nego upitna. Prestanite dijeliti lekcije ponosnom poljskom narodu bez ikakvih konkretnih razloga.

Paulo Rangel (PPE). – Senhor Presidente, Senhor Primeiro-Ministro, Senhora Presidente da Comissão, eu queria começar por dizer que toda a origem deste conflito está no desrespeito pela independência judicial. É evidente que não pode haver, no contexto da União Europeia, no contexto de Estados democráticos e de Estados de Direito, governos, partidos políticos, instituições que não respeitem a independência judicial.

Em qualquer Estado europeu, a partir do momento em que se põe em causa a independência do poder judicial, todo o resto dos princípios fica em causa. Este é um princípio basilar. Por que razão decidiu o Tribunal Constitucional polaco dizer que o direito polaco está à frente do direito europeu, violando todas as regras dos Tratados, desrespeitando os Tratados e pondo em causa o Mercado Único Europeu, mas não apenas o mercado, também os valores europeus?

Porque os juízes não são independentes. A raiz do mal está na tentativa, em vários Estados europeus, e até em alguns sobre os quais não se fala, de controlar, influenciar o poder judicial, os juízes, a judicatura.

Não confundir nunca o governo polaco e o Tribunal Constitucional polaco com o povo da Polónia. O povo da Polónia tem séculos e séculos de luta pela liberdade, de luta pelos valores do Direito e temos que, justamente, apelar ao povo polaco para que, nas ruas e nas instituições, faça valer o Estado de Direito, faça valer a independência judicial e dê outra vez primazia ao Direito europeu sobre o direito polaco nas matérias em que essa primazia se impõe.

Birgit Sippel (S&D). – Herr Präsident! Ob Sportverein oder Europäische Union – wer mitspielen will, muss sich an vorhandene Regeln halten. Aber, Herr Morawiecki, mit dem von Ihnen erst möglich gemachten Urteil eines mit Marionetten Ihrer Partei bestückten Verfassungstribunals treten Sie, tritt die polnische Regierung die Regeln der EU-Verträge und damit den Kern unserer Gemeinschaft mit Füßen.

Ja, die Justizsysteme sind innerhalb der EU nicht komplett harmonisiert. Aber die Unabhängigkeit der Justiz ist ein unverzichtbarer Teil unserer gemeinsamen demokratischen Werte. Deshalb, Frau von der Leyen, machen Sie eine klare Ansage: Von den Vorteilen der EU darf nur profitieren, wer die Regeln respektiert. Halten Sie die Gelder aus dem Aufbaufonds weiter zurück, wenden Sie endlich den Rechtsstaatsmechanismus an.

An die Staats- und Regierungschefs: Wie kann es sein, dass dieses Urteil mit all seinen möglichen Konsequenzen nicht auf der Tagesordnung des EU-Gipfels steht? Was bringen denn Debatten zu Digitalisierung, Handel und vielem mehr, während zugleich die EU in ihrem Innersten angegriffen wird?

Sie müssen sich jetzt klar zu den Grundsätzen unserer EU bekennen. Für die Tausenden Menschen, die in Polen für die Rückkehr ihres Landes zu Demokratie und Rechtsstaatlichkeit protestieren, und für die Millionen, die in Polen – wie in ganz Europa – unser demokratisches Europa unterstützen. Denn sonst könnte der Pölexit ungewollt auf uns zukommen.

Valérie Hayer (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Présidente, Monsieur le Premier ministre, je vous ai écouté attentivement et vos explications – si tant est qu'on puisse considérer que votre prise de parole était une explication – ne sont clairement pas à la hauteur.

Il fut un temps, pas si lointain, dans votre pays, où un pouvoir central mettait au pas les juges un peu trop libres. Un temps où les juges étaient nommés pour leur carte de parti. Un temps où les jugements servaient à conforter le pouvoir en place. C'était le temps de l'Union soviétique. Alors, Monsieur le Premier ministre, regardons la réalité en face. Aujourd'hui, les juges siégeant au sein de votre Tribunal constitutionnel n'ont rien à envier à ceux de cette époque. Pourtant, en 2004, le contrat était clair: vos prédécesseurs avaient fait ce travail de construction d'un état de droit. C'était la condition pour bénéficier des bienfaits de notre intégration.

Madame la Présidente, nous disons stop. Stop à l'impunité. Cela fait des années que le gouvernement du PiS, entre autres, remet en cause nos principes démocratiques de base. Des années de dialogue hésitant nous ont menés là où nous sommes. Alors, si l'Europe n'est plus à même de faire respecter ses bases démocratiques au travers d'actes forts et concrets, c'est qu'elle aura failli à sa mission première: protéger nos droits. C'est votre responsabilité, Madame la Présidente, vous l'avez vous-même rappelé.

Tineke Strik (Verts/ALE). – Mr President, with its decision to deny supremacy of EU law, the Polish government is not only undermining the EU, but also its own country. The treaties are here to safeguard equality of the Member States but, of course, also the equal rights of all EU citizens.

President von der Leyen, you expected to solve the rule of law crisis with dialogue and, well, after two years, we must conclude that the situation has only deteriorated. So, we need the sense of urgency in your actions. Commission, use all legal and financial means at your disposal now because the house is on fire. The Council must finally break its deafening silence and take action and stand up for the Polish citizens' rights, to rely on EU law, to have an independent judiciary and a government that respects their fundamental rights.

Gunnar Beck (ID). – Mr President, Poland's top court decided it can set aside EU law when that law either exceeds the EU's powers, as limited by the Treaties, or violates the Polish Constitution. The judgment is clear, concise and correct. The EU is not sovereign and, according to Article 5 of the EU Treaty, EU law only has primacy where the Member States delegated powers to the EU. Where powers are unclear, however, the EU cannot be a judge in its own cause. The national higher courts therefore must needs enforce the limits of the EU Treaties because the Member States alone, as sovereign democratic entities, can define their conferred powers to ensure the EU does not judicially extend its own powers by competence creep.

The Polish judgment is almost identical with the Lisbon Judgment of the German Verfassungsgericht, which too found, first, that the EU is neither sovereign, nor does it enjoy the same legitimacy as Member States, and, second, asserted its own power to review EU acts if they are *ultra vires* or violate the German Basic Law. There's one difference, however. Whereas Poland takes its own highest court seriously, the German Verfassungsgericht was simply ignored when, last year, it held the European Central Bank had violated the EU Treaties. It seems Poland is defending the rule of law here, while Germany is ignoring it.

Eugenia Rodríguez Palop (The Left). – Señor presidente, señor Morawiecki, tiene usted cierta confusión sobre el sistema de fuentes del Derecho comunitario. La Unión Europea, en efecto, no es un Estado, pero tampoco es un club de lectura o un matrimonio mal avenido. ¿Cree que sin el principio de primacía, sin la obligación de aplicar íntegramente el Derecho de la Unión tendría usted derecho a vetar a otros Gobiernos en el Consejo Europeo? ¿O es que cree que puede someter a los demás o recibir fondos sin cumplir sus obligaciones?

El suyo es un gobierno *free rider* que pretende ir por libre, un gobierno subversivo y ventajista con tendencias autoritarias.

No me sorprende que cuestione los valores fundacionales de esta Comunidad cuando no le interesan, porque ya cuestiona los propios por las mismas razones cuando elige a dedo a los jueces del Tribunal Constitucional para que sigan sus dictados, declara zonas libres de ideología LGTBI o viola los derechos de las mujeres.

Señor Morawiecki, está perjudicando a su pueblo con absurdas fantasías megalómanas, propias del siglo XIX. El tiempo de los superestados ya pasó y Polonia necesita los Fondos europeos —insisto, europeos— para salir de la crisis.

Francesca Donato (NI). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, è davvero frustrante per una cittadina europea italiana oggi assistere a questa inedita prova di forza dell'Unione contro lo Stato polacco per mancato rispetto della *Rule of law* in tema di ideologia LGBTQ e nomine dei giudici, mentre in Italia i diritti umani fondamentali sanciti nella Carta europea dei diritti dell'uomo vengono calpestati dal governo del non eletto presidente Draghi, con l'introduzione di misure gravemente discriminatorie e vessatorie contro la minoranza di lavoratori e studenti non vaccinati contro il Covid e la repressione violenta delle proteste pacifiche in corso.

La violazione della *Rule of law* in Italia è ben più grave di quella contestata alla Polonia, ma la Commissione non se ne occupa. Forse il premier Draghi ha ricevuto dalle istituzioni europee una licenza di uccidere? Se non è così, Commissaria, intervenga subito in difesa dei cittadini italiani che chiedono aiuto, come hanno fatto ieri a Trieste.

Der Präsident. – Frau Kollegin Donato! Auch hier behalte ich mir vor, einen Ordnungsruf zu erteilen.

Wir sollten uns wirklich an die Tagesordnung halten – ein Abgeordneter hat genügend Möglichkeiten. Und nochmals: Die fraktionslosen Abgeordneten erhalten die Redezeit von der Verwaltung. Ich denke, es ist nicht unbillig, zu erwarten, dass Sie sich an die Tagesordnung halten und solche Debatten nicht zur verlängerten Werkbank eigener Auseinandersetzungen machen.

Siegfried Mureșan (PPE). – Mr President, for the people of Poland, the European Union means they can choose freely where they live, where they work and where they study, anywhere in the European Union. For the people of Poland, Europe means more investment and better and more stable jobs at home. It means a better quality of food. It means better roads, more highways, quicker trains, more modern buses, better schools and more modern hospitals. This is what Europe brings to the people of Poland.

It also means stronger institutions and it means the rule of law. Let me be very clear: strong institutions are in the interest of the people, weak institutions only serve a few. Respecting the rules serves the people and breaking the rules, attacking the rules, only serves politicians. By attacking the European Union, Prime Minister Morawiecki, you are attacking Poland's chances to develop, you are attacking Poland's future, and you are attacking Poland's home. By attacking the European Union, the Prime Minister of Poland makes Poland weaker, more isolated and poorer, and this is against the interests of the Polish people.

In the next years, Poland will receive more support from the European Union than ever, more than EUR 110 billion. This is money from the people of Europe for the people of Poland. We want this support to get to the people of Poland who are in need. This is why rules exist, so that politicians cannot misuse the money. These rules are the same for all countries. They should be applied. We hope the Government of Poland will not be an obstacle in our desire to help.

Leszek Miller (S&D). – Pani Przewodnicząca! Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Gościmy dziś polskiego premiera, ale członkami naszego Parlamentu jest kilkoro byłych polskich premierów. Jest Jerzy Buzek, który rozpoczął negocjacje z Unią Europejską. Jestem ja, który te negocjacje zakończyłem. Mój rząd przeprowadził referendum akcesyjne, w którym 77 % Polek i Polaków powiedziało „tak” europejskiej wspólnotie. Odczuwam wielką satysfakcję, że dziś, po 18 latach, mimo antyunijnej propagandy akceptacja dla wspólnoty jest jeszcze większa i sięga 90 %. Rzecz jasna w dużym stopniu to sprzeciw wobec antyunijnej władzy, a nie jej akceptacja.

Dzisiaj po raz kolejny usłyszeliśmy, że władze nie dążą do polestu. Jeśli padają zakłęcia, że nie ma mowy o wyjściu z Unii, to problem polega na tym, że władza myśli o Unii Europejskiej, której nie ma i nie będzie. Rządzący myślą o Unii pieniądza, ale nie o Unii wartości i nie o Unii prawa. Myślą o Unii, z którą trzeba walczyć, a nie współpracować. „Polska walczyła z okupantem niemieckim, walczyła z okupantem sowieckim. Będziemy walczyć z okupantem brukselskim” – powiedział niedawno doradca premiera bez sprzeciwu szefa rządu. Sam premier brzmi jak Nigel Farage, który już w 2000 roku przepowiadał, że europejskie super państwo zabierze tożsamość i suwerenność narodom, odda ją brukselskim urzędnikom i brukselskiej dyktaturze. 21 lat minęło i nie ma super państwa, ale jest za to brexit. Są też naśladowcy i wyznawcy Farage’a. Jestem pewien, że europejska Polska nie pójdzie tym śladem, pozostanie lojalnym...
(Przewodniczący odebrał mówcy głos)

Moritz Körner (Renew). – Herr Präsident, Frau Kommissionspräsidentin, Herr Ministerpräsident! Sie haben hier das Europäische Parlament als Bühne für eine komplizierte Rechtshierarchiedebatte und für innenpolitische Geländegewinne benutzt. Aber eigentlich geht es um eine ganz einfache Frage: Können wir als europäische Partner von Polen sicher sein, dass in Polen die gemeinsam beschlossenen Regeln eingehalten werden und dass die Rechtsgemeinschaft in Polen gilt, oder nicht? Und die Antwort ist: Nein, wir können nicht sicher sein. Seit Jahren schleifen Sie das Recht in Polen, setzen unabhängige Richter unter Druck. Sie ignorieren bewusst die Gerichtsurteile des Europäischen Gerichtshofs, und jetzt wollen Sie nach Gutdünken auch noch entscheiden, wann europäisches Recht gilt und wann nicht.

Herr Morawiecki, hören Sie auf zu zündeln! Das hier ist kein Spiel. Sie schlafwandeln in Richtung EU-Austritt – gegen den Willen Ihrer europäischen Freunde und vor allem gegen den Willen des polnischen Volkes. Die EU ist kein Selbstbedienungsladen. Wer sich an EU-Recht nur nach Gutdünken halten will, der kann nicht Mitglied der EU bleiben. Das wäre eine Katastrophe für Polen.

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Mikuláš Peksa (Verts/ALE). – Pane premiére, vy předstíráte, že evropské právo je neslučitelné s polskou ústavou. Evropské právo ale chrání polské občany stejně jako všechny další evropské občany. Připomínám to, protože oba naše národy se rozhodly vrátit do Evropy, protože sdílíme společnou historii a demokratické hodnoty. Co mi řeknete na těch 88 % polských občanů, kteří jsou pro setrvání Polska v Evropské unii?

Minulý týden proběhly v Polsku masové protesty, kde se shromáždily statisíce lidí, aby vyjádřily svůj nesouhlas s vašimi útoky na polský soudní systém a na evropské soudy. Co dělají základní práva polských občanů včetně žen, menšin, LGBT komunity, která bezohledně popíráte? Co práva občanů ve vašem sousedství, typicky práva Čechů, kterým krade pitnou vodu? Co děláte svým soudcům, že se bojí obvinění z vlastizrady, kdykoliv rozhodnou proti vašim zájmům?

Toto není žádné vydírání, když vás požádám, abyste respektovali základní zásady rovné spravedlnosti pro všechny. Protože těžko můžete chtít 57 miliard EUR z evropského rozpočtu a zároveň žádnou právní kontrolu nad těmito penězi. Vy si to prostě představujete tak, že vlk se nažere a koza zůstane celá.

Dorien Rookmaker (NI). – Mr President, this rule of law crisis is a sad story. The EU was founded to keep the peace. It now seems that the EU is a source of discontent and tension. A threat to peaceful cooperation.

The EU and Poland have the obligation to think about ways how to solve this current crisis. We are not important – the voters are. Instead of blaming each other, we must look into the future and think about all the parties involved. This requires wisdom and courage. We have to look at the direction we want to go in. To create trust between all Member States it is important that we can come together behind a common goal. Through the use of soft power like with the Erasmus+ programme.

This goal should not be an abstract apple of discord like the rule of law mechanism. Focus on something concrete, something useful, something that will unite us, and you all know what that is: we have to connect Europe and we have to make a start with high speed rail.

Magdalena Adamowicz (PPE). – Szanowny Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Panie Premierze! Panie Morawiecki, zacytuję polską pisarkę: „Pana kłamstwa są jak króliki, bo rodzą nowe kłamstewka w nieskończoność”. Nieprawdą jest, że Trybunał Konstytucyjny potwierdził, że konstytucja stoi nad prawem unijnym, bo to oczywistość. Nieprawdą jest, że prawo unijne jest sprzeczne z konstytucją. Nieprawdą jest, że TSUE wtrąca się w sądownictwo w Polsce. Jedyne, czego wymaga prawo unijne, to to, żeby wyroki w Polsce nie zapadały w waszej partyjnej siedzibie PiS. Nieprawdą jest, że Trybunał Konstytucyjny może wybierać, które wyroki TSUE wykonywać, a które wyrzucać do kosza.

Kłamstwem, cynicznym kłamstwem jest to, że sądy konstytucyjne innych państw orzekły podobnie do polskiego, „PiSowskiego” Trybunału. Panie Morawiecki! To mówi do pana 26 sędziów Trybunału Konstytucyjnego w stanie spoczynku – prawdziwych sędziów, a nie pańskich partyjnych kolegów, których najpierw pana partia przebrała w togi, a potem pan wysłał do nich swoje absurdalne zapytanie.

Trybunał Konstytucyjny, który miał bronić suwerena przed władzą, obsadziliście ludźmi władzy, by władzę chronili. Macie prawo rządzić, bo wygraliście wybory, choć według OBWE wybory w Polsce nie są już demokratyczne. Ale proszę, na Boga proszę, umówmy się choć na minimum przyzwoitości: niech o zgodności waszych ustaw z polską konstytucją i...

(Przewodniczący odebrał mówczyni głos)

Heléne Fritzon (S&D). – Herr talman! Fru ordförande! Herr premiärminister! Ert tal idag skrämmer mig. För vi har våra grundläggande värderingar i EU om frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstatsprincipen och mänskliga rättigheter. Alla ska få bestämma över sin egen kropp. Alla ska få vara sig själva och få älska vem man vill. Det ska vara självklart i hela vårt EU, för vår union vilar på rättsstatsprincipen.

Polen har gått med i EU och godkänt fördraget. Polen har därmed också gått med på att spela efter de gemensamma spelreglerna. Det är er uppgift som premiärminister att se till att man faktiskt gör det. Det innebär att Polen, precis som alla andra, ska respektera kvinnors och hbtqi-personers mänskliga rättigheter. Det är hög tid att kommissionen agerar och att Polen följer våra gemensamma regler, för det polska folkets skull.

Charles Goerens (Renew). – Monsieur le Président, les grands drames collectifs de l'histoire de notre continent ont tous commencé par l'abandon du droit au profit de la force. Au XXe siècle, cette expérience, mon pays l'a subie une fois, une fois de trop. D'autres, dont la Pologne, ont subi cette expérience deux fois, deux fois de trop.

Tout cela ne se serait pas produit si le droit de la force n'avait pas primé sur la force du droit. L'Union européenne, c'est cela: une garantie et un espoir, grâce à un espace de droit commun doté d'un arbitre qui veille au respect des règles communément admises.

Nous sommes nombreux ici, dans cette salle, à avoir eu, dans une vie antérieure, l'honneur de déposer, en costume foncé et cravate sombre, des fleurs devant des lieux de mémoire honorant les victimes de la barbarie et de l'arbitraire, en scandant le slogan «Plus jamais ça». Ces trois mots, «plus jamais ça», sonnent creux si nous ne sommes pas déterminés à étouffer dans l'œuf les atteintes aux principes de l'état de droit, même si celles-ci n'existent encore qu'à l'état diffus. Le moyen le plus efficace de garantir le «plus jamais ça», c'est de respecter l'état de droit.

Alice Kuhnke (Verts/ALE). – Herr talman! Fru ordförande! Herr premiärminister! Varje dag som går utan att EU agerar, så tillåter vi att den polska regeringen återlåter den polska demokratin. Det är oacceptabelt att EU-kommissionen inte använder alla befintliga medel för att göra sin uppgift, att vakta och försvara EU:s fördrag.

Vi kan vara frustrerade över att Polens regering utan skam i kroppen ljuger och förråder sin egen befolkning, men vi kan inte acceptera att EU-kommissionen inte gör det den ska. Vi kan inte stillasittande se på. EU måste se till att Polens befolkning har samma rättigheter som alla andra EU-medborgare.

Jeroen Lenaers (PPE). – Mr President, there once was a man in Poland who wrote a book about EU law, and he explained very convincingly the principle of primacy of European law. That man later turned to politics, became prime minister and joins us here today. And to my surprise, claims exactly the opposite of what he wrote before.

Now, Prime Minister, the law hasn't really changed since you wrote your book. The only thing that has changed is your idea about the political convenience of the law. But the rule of law can never bend to political convenience. Not in Poland, not anywhere. And that must be clear.

Two further points. Let's not fall into the trap of pretending that this is a legitimate ruling from a legitimate court because it's not. It's a politically motivated statement from a politically controlled court taking orders from the ruling party. And, as one legal commentator described, it is a political hit job dressed up like a court case, and we should not make the mistake of giving it more credit than it's due.

And secondly, a message to the Polish citizens. We have seen you, hundreds of thousands of you on the streets in Warsaw and other cities, protesting against the increasingly autocratic and anti-European behaviour of your government, protesting against a domestic dismantling of the rule of law. We hear you and we stand with you, and we also say to you, don't fall for the Prime Minister's attempt here today to shift the blame and responsibility for the situation to the European Union. Nobody is blackmailing Poland. Nobody wants to punish Poland, but actions have consequences, and these consequences are the responsibility of the Polish government and the Polish government alone.

Sylvie Guillaume (S&D). – Monsieur le Président, la décision du Tribunal constitutionnel polonais constitue une escalade supplémentaire dans la contestation des principes fondamentaux de l'Union.

Je vous ai écouté attentivement, Monsieur le Premier ministre, et je vois bien où vous essayez d'emmener ce Parlement – que vous ne tenez d'ailleurs pas en très grande estime. Cette tactique, Viktor Orbán l'a déjà utilisée ici même. Elle consiste à comparer les critiques formulées contre votre pouvoir avec celles formulées contre un autre gouvernement, en considérant que la réaction des institutions européennes est différente et donc discriminatoire parce qu'il s'agit de la Pologne, comme il s'était agi de la Hongrie auparavant. Mais votre argument n'est pas juste puisque la Cour constitutionnelle fédérale d'Allemagne a reconnu la primauté du droit européen. C'est encore faux s'agissant de la France, puisque la saisine du Conseil constitutionnel s'est soldée par une révision de la Constitution. Votre ligne de défense est donc percée.

Regardez la réalité en face: vous recherchez une martingale absolue. Face, c'est l'Union qui perd et pile, c'est le PiS qui gagne. Cela s'appelle de la manipulation de l'opinion publique. Car ce que vous faites ici ne dupe personne. Vous ne débattiez pas avec nous, vous parlez en réalité aux Polonais et vous comptez sur les réseaux sociaux et les médias pour faire passer vos messages, quitte à créer de la confusion.

Alors, il faut que les choses soient claires: personne n'est empêché de critiquer les politiques européennes – c'est d'ailleurs un sport auquel nous sommes très habitués. Mais c'est une autre chose de faire voler en éclats les règles communes librement consenties au moment de l'adhésion à l'Union. C'est là où la Commission ne doit pas avoir la main qui tremble et doit cesser de tergiverser. Le plan de relance polonais ne peut pas être approuvé. En revanche, il faut à la fois réveiller la procédure de l'article 7, appliquer la conditionnalité du respect de l'état de droit, envisager une procédure d'infraction. Voilà ce que doit faire une Commission gardienne des traités.

Karen Melchior (Renew). – Mr President, Poland, like every Member State, is bound to guarantee that all its national courts are impartial and independent. We must note, however, that the Polish Constitutional Tribunal is no longer a court in the sense of a judicial body. Its decisions are more correctly to be understood as a Polish Government statement by a different channel.

'A rose by any other name would smell as sweet.' However, court does not become a court just by being named a court. The Constitutional Tribunal is but a political tool for the Polish Government. We saw a year ago, when it removed the right for Polish women to get the health care they need to decide over their own bodies.

Why, Prime Minister, do you claim to respect the primacy of Union law without acknowledging the role of the European Court of Justice as its final arbiter? Prime Minister, why do you stand in the very House of the European Parliament while you deny its political and democratic legitimacy?

I would like to conclude with one remark. The rules of the game must be the same for all. Poland is seeking to take Germany to the Court of Justice. I look forward to seeing Poland take Hungary to the European Court of Justice. Or are the rules of the game not the same for all countries?

Daniel Freund (Verts/ALE). – Mr President, I would like to say to the Prime Minister that I think the defining line of his speech today was please do not disturb me. I think you, Prime Minister, have made it very clear how much your government, how much your party, has radicalised. You see it from the allies that you have here in the house, basically, the enemies of the European Union, but you see it also by the refusal to engage in a real debate with what is the large majority of this House and the political families in the European Union. Democracy is not just that the majority can do whatever it wants, basically calling everyone that disagrees with you a communist. None of that is democracy.

Sehr geehrte Frau Kommissionspräsidentin, Sie haben ja heute deutlich gesehen, wohin uns sechs Jahre Dialog mit dieser Regierung, wohin uns Dutzende Vertragsverletzungsverfahren, wohin uns ein verschlepptes Artikel-7-Verfahren gebracht haben.

Sie sagen, Sie sind sehr besorgt, und Sie nennen Optionen. Aber ich bin besorgt, dass es, wenn wir nicht handeln, bald an Rechtsstaat und an Demokratie in der Europäischen Union nichts mehr zu verteidigen gibt.

Roberta Metsola (PPE). – Mr President, Madam President, Mr Prime Minister, Europe can never be one of 'us' and 'them'. Poland is us, that has always been our point, and if there is a deficiency in one Member State it affects us all.

Poland is a crown jewel of our Union. My generation looked to your country as the embodiment of moral leadership in the struggle against authoritarianism, courage in the face of decades of totalitarianism. The nation of freedom-fighters who showed us all how not to be afraid. Where a girl from Warsaw can win two Nobel Prizes, a trade unionist from Gdansk can bring down an Iron Curtain, where a priest from Krakow can inspire the world.

So this was a nation that joined the EU and demanded a guarantee of democracy, equality, justice, meritocracy, because it lived with the opposite for far too long. And that is what we saw on the street 10 days ago.

The question of primacy of EU law is a pillar of our union. It is how we have equality. It is how we have a single market, how we function, and what we see in Poland is not comparable to what is happening in other courts of other states. Because when the judiciary is purposely weakened to become a vassal of the administration of the day, it is no longer a legal question, it is a political one. It is a political direction from your government, Prime Minister, to move away your Poland from Europe.

No one is attacking Poland. What we are asking for is that the direction is reversed before it is too late. Your companies, your farmers, your students, your judges, your artists, entrepreneurs, your citizens believe ... *(the Chair cut off the speaker)*

Włodzimierz Cimoszewicz (S&D). – Panie Przewodniczący! Przez 25 lat uznawano Polskę za model demokratycznego i praworządnego państwa: trójpodział władzy, niezależność sędziów, wolność słowa i zgromadzeń, poszanowanie mniejszości, dialog z opozycją, europejska solidarność. W ciągu ostatnich sześciu lat większość tych osiągnięć stała się historią: trójpodział władzy jest fikcją, wszelkie decyzje podejmuje jeden autokrata, z parlamentu zrobiono kabaret, w którym system głosowania psuje się, gdy posłowie rządowi są w mniejszości. Posłowie opozycji są karani niemal za wszystko, sędziowie są prześladowani za przestrzeganie konstytucji i wyroków TSUE. Trybunał Konstytucyjny i Sąd Najwyższy są marionetkami. Telewizja publiczna nieustannie kłamie, niezależnych mediów prawie nie ma. Policja brutalnie traktuje manifestantów, a ochronia nacjonalistyczne bojówki. W tym czasie Polska spadła w rankingach wolności prasy o 40 pozycji. Wszyscy, którzy krytykują te rządy, to zdrajcy. Podział społeczeństwa nigdy nie był tak głęboki w historii.

Ważniejsi politycy obozu rządzącego wielokrotnie atakowali Unię Europejską. Dzisiaj, zagrożeni utratą europejskich pieniędzy, bez których przegrają kolejne wybory, chcą dialogu i kompromisu. To jest fałsz. Żadnego kompromisu nie będzie. Kilka dni temu ich wódz otwarcie zapowiedział totalną destrukcję sądownictwa. Europa potrzebuje Polski respektującej wspólne zasady i wartości. Polska i Polacy potrzebują Europy, w której dla świętego spokoju nie zwycięża oportunizm.

Maite Pagazaurtundúa (Renew). – Señor presidente, señora presidenta Von der Leyen, primer ministro, la victoria del PiS se produjo bajo la promesa de reformas en nombre de la independencia, pero la realidad es otra: la reforma del sistema judicial polaco con arbitrariedad y discriminación de jueces —que incluyó el control del Tribunal Constitucional— llevó al procedimiento en materia de Estado de Derecho incoado por la Comisión Europea en el año 2016.

El Gobierno polaco se comporta desde 2016 como una fuerza cacique, como ocupante —dice un amigo mío polaco—, en un territorio conquistado, donde parece que la voluntad del partido ganador es interpretada como la ley suprema que permite al conquistador hacer lo que quiera por encima del propio ordenamiento jurídico. Han pasado cinco años de populismo, de disolver el pluralismo con sus mentiras sobre el único ser nacional, su victimismo político, su identidad excluyente: sea de izquierdas o de derechas, el populismo quiere implantar una teología política.

Presidenta Von der Leyen, lo de hoy es un chantaje para normalizar lo que los populistas consideran su patrimonio, y hay que ver en esto cuánto se parecen a los comunistas y a Putin... (*el presidente retira la palabra a la oradora*).

Damian Boeselager (Verts/ALE). – Mr President, I say to the Prime Minister: thanks for coming, but I really wonder, why did you come? Did you come here to shift the narrative with the help of the claps from the far-right? Is this really what you're trying to do?

First, your puppet chord attacks the basis of this House, the Treaties. Second, you write a letter saying that the EU is turning into an autocracy. And third, you come and talk here about legal order, while you've been trying to curtail the freedom of your judges for years. I really don't understand why you came here today, and I think soon you will see that your advisers are wrong and that you have gone far too far with what you have been doing.

The Polish people do not want to leave the European Union. We cannot, Commission President, have money flow to a government that does not respect the treaties and therefore we cannot control where it is going. So I ask you to under no circumstance accept the Polish recovery plan and make sure that this tribunal and the judgment are repealed.

Frances Fitzgerald (PPE). – Mr President, when I spoke on this issue in February, I said the situation is bleak in many ways in Poland. A government that seeks to discard the rule of law and human rights; a government that persecutes its own people advocating for LGBTI-free zones. I ask the Prime Minister, why, Prime Minister, would you do that to your own people? A government that feels it has the power to unilaterally undo checks and balances and the separation of powers; a government which operates a punitive regime for women with a crisis pregnancy? I ask again, Prime Minister, why would you do that to your own people?

Yet we see glimmers of hope, as Robert Kennedy called them, ripples of hope. We see them in the thousands of people who took to the streets to tell their government that Poland's future is within the EU. We see them in the Polish judges who offer dissenting opinions to a shameful ruling that discredits the rule of law, and we see them in the reversal of the hateful LGBTI-free zone declarations.

As a former Minister for Justice in Ireland, I know what our Member States agreed when they joined the EU. The EU law has primacy, it is above national law. I know because we changed our Constitution to make it so in 1972, as so many others did. That was our solemn promise and commitment when we joined. The recent ruling of the Polish Constitutional Court represents a blatant disrespect of the very principles and values of the EU. Poland's future is inside the European Union, and EU law stands firm.

Domènec Ruiz Devesa (S&D). – Señor presidente, señora presidenta Von der Leyen, señor primer ministro, no voy a entrar a comentar —si me permiten la expresión— el aquelarre nacionalista que nos ha brindado por la mañana, pero sí iré a la cuestión de la primacía del Derecho comunitario.

Me gustaría preguntarle, señor primer ministro, en qué tipo de club cree usted que se ha metido. Yo estoy seguro de que usted debió en algún momento, en el momento de la adhesión de Polonia, leerse la Declaración de Schuman del año 50, que dice que la Comunidad Europea del Carbón y del Acero es el primer paso para establecer una federación en Europa. Y seguro que se ha leído también el Tratado de Roma, que hablaba de la unión cada vez más estrecha; y que se ha leído la jurisprudencia del Tribunal de Justicia sobre la primacía del Derecho comunitario (por ejemplo, la famosa sentencia en el asunto Costa/ENEL), y que, en consecuencia, nuestra unión se integra por el Derecho.

Imagine usted qué pasaría si todos los tribunales constitucionales de la Unión hicieran lo mismo que lo que ha hecho el de su país. No habría una integración por el Derecho y no habría una Unión Europea.

¿Qué cabe hacer ante esto? Lo ha dicho la presidenta. Tiene razón: hay que llevar esa sentencia de su tribunal al Tribunal de Justicia de la Unión Europea, al que, por cierto, no lo ha nombrado este Parlamento Europeo. No lo ha nombrado la señora Von der Leyen. No lo ha nombrado nadie más que usted. Porque usted nombra uno de los integrantes del Tribunal de Justicia, junto con los otros veintiséis Gobiernos de la Unión Europea.

(Aplausos)

Ramona Strugariu (Renew). – Mr President, I'm kindly asking you not to cut my microphone because the gentleman over there had nearly 40 minutes of offending this room with lies and other topics. Mr Morawiecki, do you know what the truth is? The truth is that it is not the judiciary doing this to the Polish people. The Polish judiciary are heroes, fighting for their independence and for their freedom now. It is not the European Union doing this to the Polish people – the European Union has been there every single step along the way – it is you who is doing this to the Polish people, and Mr Kaczyński, and the Polish Law and Justice party (PiS). It is you who captured the Constitutional Court, the institutions, the rule of law. You are dismantling this every single day. It is you doing this.

My call to the Polish people is to stay out there in the street where they are now. I've seen the same as what you are doing now in Romania some years ago. We took to the streets. We stood out there as long as it took, and we got rid of them. This is exactly what will happen to you if you do not stop. This is my message, and my call to the Council and the Commission is to stay by the side of the Polish people until they get what...

(The President cut off the speaker)

Thomas Waitz (Verts/ALE). – Mr President, I say to Prime Minister Morawiecki: we've heard today that nearly nine out of ten citizens of Poland are in favour of European Union membership. Are you actually telling your people that questioning the primacy of the European Court of Justice is endangering the membership of Poland in the European Union? Are you telling them that your ECJ criticism and the questioning of the primacy of the ECJ rulings are putting in question all the donations, all the subsidies, all the money that is going to come towards Poland in the favour of citizens? Are you telling them that?

No, you are not, you are flooding them with lies. But we do, and don't expect Polish citizens to not find out on how you are tricking them. You're seeing them going to the street and you will face the consequences. You will face them in the next democratic elections.

You will see how Polish citizens will end your ruling, definitely and finally. Take that.

Vladimír Bilčík (PPE). – Mr President, this debate is about Europe, our Europe and every European. It is about European commitment to principles and public trust across our Union. The European project flourishes thanks to the predictability and responsibility of political and legal institutions. The alternative is pure power politics based on numbers and force, power politics in which all of us in Europe can only become losers. Polish citizens were united in their support of Poland's EU membership in the referendum that led to their accession. Polish citizens fought very hard to be part of this community and there is no way that one party, that a couple of reckless politicians, will step by step undo this historic commitment.

As a student in the UK in the 1990s, I remember very well the beginnings of a movement towards Brexit. The Poles today, just like the Brits back then, kept on swearing their fully-fledged and unwavering allegiance to the European Union, until the UK referendum in 2016 changed everything. Nobody, nobody should underestimate the treacherous power of public anti-EU campaigns. Polish institutions have a responsibility towards all European citizens, but also geopolitically towards their neighbours. I ask the Prime Minister: how can Ukrainians and Belarusians fight for their democratic and European aspirations if Polish politicians begin to dismantle the very principles of our own community?

I was happy to see hundreds of thousands of Poles who peacefully and resolutely demonstrated their attachment to European Poland at main squares across their country and who protested against their government, which is trying to undo Poland's successful return to Europe. Dear Poles, we are here to support you, for what really is at stake is Europe's future, peace and the stability of our common institutions.

Łukasz Kohut (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Przewodnicząca Komisji! Panie Premierze! Pan dzisiaj tutaj przyjechał i dużo mówił, ale wcale nie do nas. Pan mówił tylko i wyłącznie do swojego elektoratu, który ulepił się na zlecenie Kaczyńskiego z obrzydliwej propagandy mediów narodowych, dehumanizując swoich współobywateli i całą zjednoczoną Europę. Tę Europę, do której wszyscy tak bardzo chcieliśmy trafić: całe moje pokolenie, pokolenie moich rodziców i pokolenie moich dziadków. A zrobiliście z Polski pośmiewisko na arenie międzynarodowej. Ubieracie się codziennie w patriotyczne piórka, ale wy nie jesteście żadnymi patriotami. Patriotyzm to silna Polska w silnej Unii Europejskiej. A wy jesteście euroseparatystami.

A pan, panie Morawiecki, to taki Pinokio w rękach pryncypała z Nowogrodzkiej. Zbudowaliście „patodemokrację”, „dyktaturę ciemniaków”, ustrój, w którym nie ma już trójpodziału władzy, a trybunały są zawłaszczone. Budujecie w Polsce mury, podzieliście rodziny i znajomych i teraz próbujecie nas skonfliktować z Unią Europejską, bo wy nie umiecie w politykę zagraniczną. Zamiast wynegocjować więcej środków na sprawiedliwą transformację, walczył pan z zapisem o praworządności. Po co to robicie? Tylko i wyłącznie po to, aby utrzymać władzę. Bo to Sąd Najwyższy zatwierdza ważność wyborów w Polsce.

Unia Europejska nie jest idealna. Potrzeba więcej integracji i federalizacji. Pandemia pokazała, że tylko wspólna polityka zdrowotna i zagraniczna uczynią Europę ponownie wielką. I tak będzie, panie Morawiecki – daremny futer, bo Polacy, Ślązacy, Kaszubi i inni to Europejczycy, a wy skończycie na śmietniku historii jako ostatni plastikowy pomnik nacjonalizmu i populizmu.

I mam dla pana prezent, zaraz go panu przyniosę.

Fabienne Keller (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Présidente, Monsieur le Premier ministre, je ne reconnais pas la Pologne qui a rejoint l'Union européenne en 2004 et que j'ai eu l'honneur d'accueillir en tant que maire de Strasbourg. Cette Pologne qui aspirait à la liberté et à la démocratie, et que vous avez magnifiquement rappelée, Madame la Présidente Ursula von der Leyen.

Monsieur le Premier ministre, votre pays a adhéré volontairement et démocratiquement à l'Union et a ratifié en 2008 le traité de Lisbonne. L'arrêt du Tribunal constitutionnel n'est en rien une décision de justice. Plusieurs l'ont dit: c'est un acte politique voulu par votre parti. Pourquoi? Pour vous désolidariser des arrêts de la Cour de justice européenne qui vous empêchent de poursuivre la mise au banc des juges, des médias libres et de vos opposants.

Je vous invite, Monsieur le Premier ministre, à écouter votre peuple, celui qui manifeste dans tout le pays pour dire son attachement à l'Europe; à écouter ces 22 anciens juges du Tribunal constitutionnel et Marcin Wiącek, médiateur aux droits civiques, qui réprovent cette décision. Les Polonais sont un grand peuple européen dont les valeurs et les aspirations ne sauraient être trahies par un gouvernement populiste. Avec mon groupe, nous militerons sans fin...

(Le Président retire la parole à l'oratrice.)

Tom Vandenkendelaere (PPE). – Voorzitter, mevrouw de voorzitter, meneer de eerste minister, door artikelen van het EU-Verdrag onverenigbaar te verklaren met de Poolse grondwet werd Polen op het pad gezet naar een polexit. Dat is niet alleen een aanval op de Polen, het is een bedreiging voor Europa in zijn geheel. Europese subsidies mogen en kunnen niet vloeien richting landen waar regeringen de regels van de club bespotten en zelfs openlijk ontkennen, zoals u hier vandaag, premier Morawiecki. Het is niet fair tegenover de andere lidstaten en het is zeker niet fair ten opzichte van de Polen die dat zelf niet willen.

De discussies over het naleven van de principes van de rechtsstaat in Europa zitten muurvast. De vraag is: hoe moet het nu verder? Ik blijf ervan overtuigd dat wij de Europese Commissie hier moeten blijven oproepen om alle instrumenten te gebruiken: de inbreukprocedures, artikel 7 en het conditionaliteitsmechanisme om Europese fondsen toe te kennen, en wel onmiddellijk, om ook de autocraten in Warschau niet verder te sponsoren. Maar politieke meningsverschillen kan men niet enkel via rechtszaken oplossen. Daarom ben ik er ook tegen gekant dat wij als Europees Parlement de Europese Commissie nu voor het Hof van Justitie zouden dagen. Een geschil tussen instellingen zou de politieke druk die wij nu gezamenlijk kunnen uitoefenen, verzwakken.

Vandaag geven we een duidelijk signaal aan de Poolse bevolking dat Europa achter hen staat. 88 procent van de Polen wil in de EU blijven. Meer dan honderdduizend mensen kwamen op straat afgelopen week om hun steun voor een Europees Polen te tonen. Juridisch moet de primautiteit van het Europees recht blijven verdedigd worden om te vermijden dat de rechtsstaat in Polen verder ontmanteld wordt. Maar het is ook aan onze Europese leiders om deze moeilijke politieke knoop door te hakken.

Elena Yoncheva (S&D), – Monsieur le Président, Madame la Présidente de la Commission, Monsieur le Premier ministre, Monsieur Morawiecki, vous avez lancé une attaque contre l'Europe, une attaque contre le fondement même, contre les valeurs de l'Union européenne: l'égalité, la liberté, la dignité humaine. Vous considérez qu'il est possible d'abolir la démocratie tout en restant dans notre famille européenne. Seul un mot peut décrire cette situation, Monsieur Morawiecki, et c'est la honte. Oui, la Commission européenne peut priver la Pologne de fonds importants du budget européen. Mais l'Europe n'est pas seulement une source de flux financiers.

La coopération entre les États repose sur la confiance mutuelle. Des régimes autoritaires émergent déjà en Europe, en se fondant sur le pouvoir judiciaire qu'ils contrôlent. La Commission européenne ne peut plus garder le silence. Elle a perdu un temps précieux, car elle n'a pas su déceler les symptômes annonciateurs de ces gouvernements autoritaires: brandir le slogan de la souveraineté nationale, s'emparer des médias et des entreprises, détruire la société civile... La Pologne et la Hongrie sont sur cette voie. En Bulgarie, l'ancien Premier ministre a mis en place un régime autoritaire dont les conséquences seront difficiles à supporter.

Nous, les citoyens européens, nous ne méritons pas cela. Il faut agir, Madame la Présidente, et il faut agir maintenant.

Abir Al-Sahlani (Renew). – Herr talman! Fru kommissionär! Premiärministern! Det vi pratar om i dag är ditt folk. Det vi pratar om idag är hur din regering konsekvent monterar ner rättsstaten och hur domstolar görs till politiska megafoner. Hur du och ditt parti monterar ner mediemångfalden. Det är du och din regering som menar att polska kvinnor inte äger rätten att bestämma över sina egna kroppar. Det är du och din regering som menar att regnbågsfamiljer inte är lika mycket värda som din egen familj. Det är du och ditt parti som menar att hbtq-personer ska vara förbjudna från vissa platser i Polen.

Premiärministern, i detta hus är det det polska folkets intressen vi har för ögonen. I detta hus är det deras mänskliga rättigheter, det polska folkets mänskliga rättigheter, vi kämpar för. Det polska folket hör hemma i EU. Frågan är om du och ditt parti gör det.

Fru kommissionär! Ni har verktygen. Ni har det här husets stöd. Använd dem. Det är dags att omvandla ord till handling och det nu.

Jarosław Kalinowski (PPE). – Panie Przewodniczący! Szanowna Pani Przewodnicząca! Panie Premierze! Polscy przedsiębiorcy czekają na środki z funduszu odbudowy, na te środki czekają samorządy, na te środki czeka tak ciężko dotknięta we wszystkich państwach i u nas służba zdrowia. Te środki, Panie Premierze, nie są blokowane przez Komisję Europejską, przez Parlament, przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Te środki niestety są blokowane przez ciemną grę pańskiego rządu, grę obliczoną na to, żeby bez zmiany traktatów zmienić Unię tak, by można z niej wybierać to, co się chce z jej zasad i praw. Chcecie po prostu rządzić bez kontroli niezależnego sądownictwa. To burzenie zasad i fundamentów Unii Europejskiej. Unii Europejskiej, która daje nam bezpieczeństwo i tak dynamiczny rozwój. Nigdy wcześniej Polska tak dynamicznie się nie rozwijała i nigdy nie była tak bezpieczna.

Panie Premierze, ja nie jestem prawnikiem, Pan też nie jest prawnikiem, ale obaj doskonale wiemy, wbrew temu co Pan tu dzisiaj przed chwilą mówił, że żaden krajowy trybunał konstytucyjny do tej pory nie kwestionował Traktatu o Unii Europejskiej czy traktatu akcesyjnego. A na Pański wniosek tzw. Trybunał Konstytucyjny złożony z nominatów politycznych to właśnie uczynił. Nie szanując prawa europejskiego, nie szanujecie zwykłych ludzi, nie szanujecie rodaków. Ale do czasu Panie Premierze, już niedługo. Do czasu.

Thijs Reuten (S&D). – Mr President, democracies are founded on one basic principle. Politicians represent their people and they have this power on loan from their people. I'm afraid you have forgotten about this fundamental concept, Prime Minister. The reason, the so-called ruling of the Constitutional Tribunal, is the result of a reckless gambling game putting an entire country at stake. The outcome is serving the interests of the people in power. You, Prime Minister, say yes to the money, but no to the values and the treaties.

President von der Leyen, I hope to see decisive and determined action soon. It is good that the Commission presents careful judicial analysis, which is the opposite of the Polish Government's judicial hooliganism, but no more patience with autocrats. We owe this to the judges under pressure, the ones fired, to the women, to the LGBT community and to all demonstrators. And of course these demonstrators are worried not about Europe or Brussels, but about their democracy and the protection of their rights vis-à-vis their own government.

The Polish government tries to create a false contrast between the Polish people and the rest of Europe, and the louder they shout, the clearer it becomes. The opposite is true. We Europeans are the partners of the people in Poland. We will not let ourselves play a part and we will do all we can to protect them against their own autocratic leaders and to preserve their rights and their democracy.

Sandro Gozi (Renew). – Monsieur le Président, en remettant en cause la primauté du droit européen de façon systématique – et je dis bien de façon systématique –, la Pologne s'attaque au marteau-piqueur à la clé de voûte de l'édifice européen. Si on acceptait cela, chaque État serait membre d'un néant, car il n'y aurait plus aucune unité. On dirait oui à l'Europe à la carte, dans laquelle chacun prend ce qui lui convient. Un distributeur de billets continental, un supermarché des valeurs. C'est un modèle de non-Europe.

Mais nous nous battons pour une communauté de destins. Cette communauté par laquelle se battait un grand Européen et un ami personnel, Bronisław Geremek. C'est donc aussi sans relâche que nous luttons pour le peuple polonais, contre un gouvernement qui porte une attaque délibérée à l'indépendance de la magistrature. Non, Monsieur le Premier ministre, ceci n'est pas du chantage. Vous avez raté une occasion ce matin. Vos provocations sont désespérées et inutiles. Au lieu de protéger nos règles communes que vous avez librement acceptées, vous les violez aujourd'hui de façon flagrante.

Jiří Pospíšil (PPE). – Pane předsedající, vážení kolegové, vážený pane premiére, využívat justici k politickému boji je hra s ohněm. Říkám to jako člověk, který léta byl ministrem spravedlnosti v České republice.

Opravdu mě velmi mrzí, že Ústavní soud v Polsku vynesl tento politicky motivovaný rozsudek. Tento rozsudek není přirozeným vyústěním konkrétního soudního sporu, který by nakonec skončil u vašeho Ústavního soudu, pane premiére. Vy jste se přímo obrátil na Ústavní soud, vaše vláda, a soud vydal toto politicky motivované rozhodnutí. Vy jste, bohužel, ve své řeči neuvědli, co se bude dít dál. Nyní je zde patová situace. Váš Ústavní soud zpochybňuje základní principy fungování Evropské unie. Zpochybňuje nadřazenost unijního práva národním právním systémům.

Co se tedy bude dít dál? Je to počátek destrukce Evropské unie? Je to pouze gesto síly? Já se tohoto velmi obávám. Pokud toto má být precedent a pokud by takto měli začít rozhodovat i ústavní soudy v ostatních členských státech, je evropská integrita vážně ohrožena.

Já Vás tedy prosím, zamyslete se nad tím, jestli je k politickému boji vhodné využívat nezávislé soudnictví. Podle mého názoru není a Vy tímto zpochybňujete, bohužel, podstatu evropské integrace.

Nils Ušakovs (S&D). – Mr President, what we are experiencing in Poland is a test for the Union and it's a temptation for quite a few politicians and probably even some governments across Europe, so that is exactly why we adopted the regulation and rule of law conditionality, designing it as a tool capable both to curb and prevent temptations. Now we need to go further. We need effective and timely implementation in cases of breaches of the rule of law, like in the case of Poland, and it will be probably very complicated to do it without aligning all European instruments available.

When adopting rule of law conditionality regulation, the Parliament, the Council and the Commission agreed to consider including the conditionality into the financial regulation upon supervision. We expect and we want to see the proposal by the Commission in the targeted revision of the financial regulation set to be presented already this year. Let's act in a consistent way. I believe the recent events in Poland are a very good example and an argument for the Commission to include rule of law conditionality in this proposal as from initial stage, so we can combine our efforts to protect both the values and financial interests of the Union.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – Panie Przewodniczący! Panie Premierze! Podpisując traktaty Unii Europejskiej jako suwerenny kraj, zgodziliśmy się w referendum na przestrzeganie europejskich wartości. I pan wie, że pomiędzy konstytucją a traktatami nie ma sporu. Spór jest o łamanie przez pana rząd i Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, i traktatów, i europejskich wartości.

Zastanówmy się, dlaczego wam zaczęły przeszkadzać standardy respektowane przez poprzedników i inne kraje Unii Europejskiej. Przecież niezawisłość sądów jest w interesie każdego uczciwego Polaka. Można by odnieść wrażenie, że walka prowadząca do ręcznego sterowania i politycznego kreowania wyroków, szykanowanie, niszczenie niezależnych sędziów to chęć przykrywania kłamstw i matactw rządzących.

Miliony dumnych Polaków nie mogą zgodzić się na *polexit* i utratę wartości i zasad wywalczonych po latach komunizmu. Dlatego pytam pana premiera: czyich interesów pan pilnuje? Czyje interesy są ważniejsze od interesu i racji stanu polskiego narodu?

Bogusław Liberadzki (S&D). – Panie Przewodniczący! Pani Ursula von der Leyen była uprzejma zacytować kilka wartości: demokracja, wolność, równość, prawa człowieka, praworządność, solidarność. Wartości te Polacy popierają, stąd prawie 90 procent Polaków jest zwolennikami pozostania w Unii Europejskiej. Pani Iratxe García Pérez wyraziła natomiast bardzo ostrzegawcze sformułowanie: odrzucając te zasady Unii Europejskiej, kierujemy się ku drzwiom wyjściowym. I niech to zabrmi: kierujemy się ku drzwiom wyjściowym.

Polacy są Europejczykami. Polska potrzebuje silnej Unii Europejskiej. Wiemy, że Unia potrzebuje Polski. I również chcę zacytować pana przewodniczącego Manfreda Webera: osłabiając Unię Europejską, sprawiamy przyjemność naszym wrogom czy nieprzyjaciółom. Nie wolno nam więc osłabiać Unii Europejskiej. Polska pozostanie w Unii, pozostanie w Europie. Społeczeństwo pozostanie na terenie Polski. To nie przemija. To rządy przemijają, ale rodzi się następująca kwestia: jakie pozostaną skutki po tych rządach? I o to powinniśmy się wszyscy zatroszczyć.

Seán Kelly (PPE). – Mr President, I empathise with disillusioned Polish citizens who have bravely taken to the streets in protest at the actions of the Polish Government and repeated here today by you, Mr Prime Minister. It affects us all. Comparisons to the German Constitutional Court are being used as a smokescreen.

In real terms, what you are saying is that the executive in Poland is above the judiciary. Correct me if I'm wrong, Prime Minister, but as a loyal member of the EU, as you have recently said, how can this mean your government believes in the rule of law?

The simple fact is that by declaring cherry-picked articles of the EU treaty incompatible with the Polish Constitution, you stand over a direct challenge to the unity of the European legal order. Your country receives four times more from the European budget that you put in – about EUR 16 billion. My country and others are net contributors.

Ponder that Mr Prime Minister, because they might get tired of your antics.

(Die Aussprache wird unterbrochen.)

3. Pierwsza część głosowania

Der Präsident. – Wir kommen nun zur ersten Abstimmungsrunde des heutigen Tages.

Die Dossiers, über die wir abstimmen, sind der Tagesordnung zu entnehmen.

Die Abstimmungsrunde ist von 13.00 bis 14.15 Uhrgeöffnet.

Es kommt dasselbe Abstimmungsverfahren zur Anwendung wie auf den letzten Tagungen.

Alle Abstimmungen sind namentliche Abstimmungen.

Erklärungen zur Abstimmung können schriftlich eingereicht werden. Ausnahmsweise dürfen die Erklärungen zur Abstimmung höchstens 400 Wörter umfassen.

Ich erkläre die Abstimmungsrunde für eröffnet. Sie können bis 14.15 Uhr abstimmen.

Die Ergebnisse der Abstimmungen werden um 19.00 Uhr bekannt gegeben.

4. Kryzys praworządności w Polsce i nadrzędność prawa UE (ciąg dalszy debaty)

Der Präsident. – Wir setzen nun unsere Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission (2021/2935(RSP)) fort.

Janusz Lewandowski (PPE). – Panie Przewodniczący! Dziś kolejne godziny wstydu za rządzących w miejscu, w którym było tyle powodów do dumy z Polski. Obecny w Strasburgu premier Morawiecki jest tylko wykonawcą woli wicepremiera Kaczyńskiego. To kuriozalne, ale prawdziwe. Prawdziwy szef – Kaczyński – w Warszawie powiedział, że nic go nie przekona, że białe jest białe, a czarne jest czarne. I właśnie w tym duchu utrzymana była „homilia” premiera Morawieckiego w Strasburgu. Myli się cała demokratyczna Europa, w Polsce wszystko jest w porządku. Oni coraz bardziej przypominają szalonego kierowcę, który jedzie pod prąd na autostradzie, ale to on oskarża wszystkich innych, że pomylili kierunki.

Unia się nie myli: stając w obronie takich zasad, które zabezpieczają wolności obywatelskie przed nadużyciami władzy, staje po stronie polskich obywateli. Natomiast naszym zadaniem jest to, by powróciła demokratyczna i praworządna Polska.

Isabel Wiseler-Lima (PPE). – Monsieur le Président, en entrant dans l'Union européenne, les pays membres ont accepté la suprématie de la loi européenne sur les lois nationales, sur leur Constitution. Les pays ont dû changer leur Constitution pour pouvoir adhérer à l'Union européenne. Le droit européen est supranational. Les pays membres de l'Union l'ont explicitement accepté. Point. Aussi ne faut-il pas s'éterniser sur des querelles inutiles qui nous éloignent de l'essentiel.

En nous amenant à débattre sur un arrêt de la Cour constitutionnelle polonaise, les autorités polonaises nous éloignent de l'essentiel. Elles prétendent donner une légitimité à une cour dont l'indépendance elle-même est mise en cause. Elles détournent notre attention de l'essentiel: les problèmes d'indépendance du système judiciaire polonais. Le système judiciaire polonais aujourd'hui n'est plus indépendant et l'état de droit n'est plus garanti. Le peuple polonais mérite mieux. C'est pourquoi le Parlement européen demande que le déclenchement de l'article 7 débouche enfin sur des conséquences concrètes et aussi que les fonds européens ne soient déboursés que si l'état de droit est garanti.

Sirpa Pietikäinen (PPE). – Mr President, the EU stands for constitutional rights, human rights, the rule of law and democracy, which it is built on. This is the basis for peace and prosperity. It is the task of the Commission and Parliament to safeguard this.

Prime Minister, your actions are strengthening the rule of law in the EU and our understanding of why it is so important to safeguard these tasks at the EU level. You are making us all understand why we need a stronger procedure in the EU. We are going to stand with the Polish people and rely on the Commission to act on its duty, and nothing will change this. We are not blaming Poland nor its citizens. We are defending them against the bullying violence that you, Prime Minister, are leading.

Peter van Dalen (PPE). – Voorzitter, meneer Morawiecki, vier jaar voordat u geboren werd, is al vastgesteld dat het Europese recht boven het nationale recht gaat. Dat was in het arrest Costa versus E.N.E.L. uit 1964. Dat dan nu het Poolse Constitutionele Hof met de steun van uw regering het nationale recht boven het Europese recht zet, is dus een keiharde trap tegen het scheenbeen van het Europese recht.

Uw opstelling is eigenlijk wat wij noemen van twee walletjes eten. Enerzijds wilt u natuurlijk graag profiteren van de Europese subsidies. Anderzijds hanteert u het Europese recht naar uw believen. Dat is onaanvaardbaar. We zitten samen in één club. We hebben dezelfde regels afgesproken en als u in die club wilt blijven, volgt u die regels.

Christophe Hansen (PPE). – Mr President, I would like to thank Prime Minister Morawiecki for the explanations he tried to deliver today.

But, unfortunately, Prime Minister, I have to say that your party and your Government's actions speak much louder than your words. You could not possibly expect us to stand by, applauding while you fill the courts with politically appointed judges, while you try to muzzle the press, and while you trample on our European values and question the rulings and the supremacy of the European Court of Justice. 88% of all Poles want to stay in the EU, but you and your Government seem to be determined to lead them towards an awful kind of Poxxit.

Today, I stand in solidarity with those 88% of the Polish people that want to see Poland thrive and take back the leading role they deserve in the European Union, in solidarity with my Polish friends that prefer to choose to thrive inside the European Union rather than taking steps back into a darkness that we all regret.

Prime Minister, you should not be happy when the far right applauds you. You should question yourself and listen to your people.

Bartosz Arłukowicz (PPE). – Panie Premierze! Poprosiłem o głos jako ostatni, żeby Pan dobrze zrozumiał tu, w sercu Europy i na oczach całej Europy, co mam i co mamy Panu do przekazania. Panie Premierze, nie pozwolimy wam na to, żebyście okradli nasze dzieci w przyszłości. My, Polacy, nie pozwolimy wam na to. Nie pozwolimy wam na to, żebyście okradli miliony Polaków z marzeń. I nie pozwolimy wam na to, Panie Premierze, żebyście narażali na niebezpieczeństwo naszych rodziców, nasze rodziny, babcie i dziadków.

Za waszym plecami zaciera ręce Putin. Dzisiaj walczyście z praworządnością, walczyście z sądami, walczyście z trybunałami. Wiecie dlaczego? Bo chcecie być bezkarni. Ale przyjdzie czas, przyjdzie dzień, w którym przed tymi sądami, trybunałami i sędziami staniecie.

Der Präsident. – Meine Damen und Herren, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir stehen jetzt vor einer Runde mit den Rednern der Organe. Wir haben hier für Abgeordnete Redezeiten. Es ist eigentlich auch nicht üblich, dass die Vertreter der Organe unterbrochen werden. Ich wurde darüber unterrichtet, was heute Vormittag gelaufen ist. Natürlich haben wir uns auf eine bestimmte Dauer von Redezeiten eingestellt. Ich verstehe auch, dass bei so einer großen Debatte viele Fragen aufgeworfen werden, die man gerne beantwortet. Trotzdem wäre ich Ihnen sehr verbunden, wenn ich Redner nicht unterbrechen müsste und wir uns ansonsten an die Usancen hier im Haus halten, dass die Redezeiten, mit denen man gemeinhin rechnet, nicht überdehnt werden.

Mateusz Morawiecki, premier Polski. – Raz jeszcze, Panie Przewodniczący! Pani Przewodnicząca! Wiele tutaj mówiono o znaczeniu praworządności. Tak, chcę powiedzieć, że praworządność jest zasadą i wartością, która jest równie ważna dla Warszawy jak dla wszystkich innych stolic. I to nie jest tylko zasada traktatów, to jest także zasada naszej konstytucji. Nie ma tutaj między nami różnicy zdań.

Jest różnica co do tego, czy pod pretekstem zasady praworządności można żądać od państw członkowskich również takich rzeczy, których nie ma w traktatach. Niewiele się państwo do tego odnosiliście w bardzo wielu wypowiedziach, a to, jak sądzę, jest *clue*, jest samym rdzeniem mojej wypowiedzi. Czy można działać *ultra vires*? Czy można działać poza tym, co panowie traktatów, czyli państwa członkowskie, dali Unii Europejskiej jako przyznane kompetencje? Moim zdaniem nie można.

Kolejna sprawa: tutaj od wielu osób słyszałem i słyszę od jakiegoś czasu, że wyroki sądowe są pisane na polityczne życzenie. Proszę mi pokazać jeden taki wyrok, jeden, który był napisany na polityczne życzenie! A ja mogę państwu powiedzieć, że wasi koledzy z Platformy Obywatelskiej, czyli z partii PPE, właśnie odpowiadają za taki grzech, bo słynna jest sprawa z czasów rządów pana Tuska, kiedy wykonany został telefon do sędziego sądu okręgowego, który w taki sposób zareagował na ten telefon, żeby napisać ten wyrok *de facto* na życzenie. Taka jest prawda o tamtych czasach.

Polski Trybunał Konstytucyjny nie stwierdził nigdy, że przepisy traktatów w Unii są w całości niezgodne z konstytucją. To ważna część tej debaty. Jeszcze raz chcę to podkreślić. Wręcz przeciwnie, Polska w pełni przestrzega traktatów, dlatego właśnie polski Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że niezgodna z konstytucją jest jedynie bardzo konkretna interpretacja niektórych przepisów traktatu, która może być skutkiem ostatniego orzecznictwa TSUE. W wyniku tego orzecznictwa możemy mieć dwie kategorie sędziów, możemy mieć za chwilę miliony nieważnych wyroków! Czy tego dokładnie państwo chcecie? Mam nadzieję, że nie.

Szanowni państwo! Tutaj w wypowiedziach moich polskich kolegów pobrzmiwała taka nuta, która jest mi całkowicie obca, że wstydzą się za Polskę, że mają kompleksy związane z tym, że Polską rządzi Prawo i Sprawiedliwość. Drodzy państwo, ja jestem dumny z Polski, dumny z tego, co udało nam się osiągnąć, dumny z tego, ile razem zrobiliśmy dla Polski, i nie mamy takich kompleksów.

Pewnym ciekawym wątkiem, który krótko skomentuję, był wątek pana prezydenta Putina. Otóż, kiedy mówi o tym przedstawiciel Niemiec, przedstawiciel partii PPE, którzy robią Nord Stream 2 razem z panem Putinem, prowadzący do bardzo wysokich cen gazu (ten Nord Stream 2, o którym siedzący tutaj były minister spraw zagranicznych za wcześniejszych rządów powiedział, że to jest drugi pakt Ribbentrop–Mołotow, ten sam Nord Stream 2), w takiej sytuacji jednocześnie nam się zarzuca, że my poprzez naszą politykę w jakikolwiek sposób prowadzimy do oderwania Polski od Unii Europejskiej, to jest to głęboka nieprawda, bo pragnę podkreślić, że wśród tych 88 % zwolenników Unii Europejskiej, o których tutaj była mowa, połowa to nasi wyborcy. To właśnie nasi wyborcy.

Szanowni państwo! Tutaj padły takie ciekawe porównania: czy ma być prawo siły, czy siła prawa? No właśnie. My, Polacy, opowiadamy się za siłą prawa, siłą praworządności, a nie za prawem siły, nie za prawem szantażu, pouczenia i paternalizmu wobec Polski.

Było pytanie o Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego. Tak, zamierzamy ją zlikwidować, ponieważ te mechanizmy, które zostały wprowadzone – mechanizmy odpowiedzialności sądowej nie spełniały naszych oczekiwań. Nie były w rzeczywistości wykonywane te decyzje wobec sędziów, którzy orzekali *contra legem*, wobec jawnego naruszenia odpowiedzialności zawodowej przez sędziów. I mam nadzieję, że nowe procedury będą również możliwe do przyjęcia dla wszystkich, bo chyba wszystkim nam zależy na odpowiedzialności sądowej również sędziów. Sędziowie też, myślę, że tego oczekują.

Szanowni państwo! Bardzo dziękuję za wszystkie głosy, które tutaj usłyszałem. Na koniec powiem tylko tak, że dzisiaj jest taki symboliczny dzień, 19 października, dla Polski bardzo ważny. W 1984 roku zamordowany został ksiądz Jerzy Popiełuszko. „Solidarność” i „Solidarność Walcząca”, której byłem członkiem, walczyły wtedy o wolność i demokrację, a niektórzy, którzy tutaj się wypowiadali, byli po kompletnie innej stronie. Myślę, że to też jest symboliczne, gdzie oni siedzą dzisiaj i gdzie siedzimy my.

Ursula von der Leyen, President of the Commission. – Well, by coming with Nordstrom 2 your arguments are not getting better, you're just escaping the debate.

For European democracy to function there must be respect for common rules and principles, common institutions and independent justice. Don't try to divert. That's the debate right now here, about the rule of law and the primacy of European law. Don't try to run away and to escape that debate. And undermining any of these essential pillars puts our European democracy at risk. We cannot let this happen. We will not let this happen. This is a matter that affects us all as European institutions and as Member States.

Diese Debatte zeigt, wie ernst die Situation ist. Es ist, wenn wir auf den Kern der Debatte gehen und nicht versuchen, durch andere Debatten abzulenken, ein einmaliger Vorgang, dass ein Verfassungsgericht eines Mitgliedstaates Artikel des europäischen Vertrages infrage stellt. Das trifft mitten ins Mark der Rechtsstaatlichkeit, das hat es so noch nie gegeben, und darüber diskutieren wir. Hinzu kommt, dass dieses Verfassungsgericht, das die Axt an die europäischen Verträge legt, selbst in seiner Legitimität infrage steht. Das zeigt die ganze Tragweite! Darum geht es hier heute bei dem, worüber wir diskutieren.

(Zwischenrufe)

Ich habe die Handlungsempfehlungen und Möglichkeiten bei diesem Gerichtsurteil, das ja nur wenige Tage alt ist, die der Kommission und damit auch den Mitgliedstaaten und dem Parlament zur Verfügung stehen, dargelegt. Es ist hier – und darauf möchte ich auch eingehen – mehrfach die Frage nach dem Aufbaufonds gestellt worden. Auch hier sind die Regeln ganz klar. Wir haben festgelegt, und zwar gesetzlich: Es gibt Investitionen, aber die sind gekoppelt an Reformen. Die Reformen müssen die länderspezifischen Empfehlungen erfüllen. Und eine lang währende länderspezifische Empfehlung für Polen ist die Wiederherstellung der Unabhängigkeit der Justiz. Dazu zählen der Abbau der Disziplinarkammer, der Abbau des Disziplinarregimes, die Wiedereinsetzung der unrechtmäßig entlassenen Richterinnen und Richter. Das ist die Grundvoraussetzung. Ich habe eben gehört, dass Sie das planen. Tun Sie es!

Hohes Haus! Wir werden die Rechtsstaatlichkeit und die Verträge der Europäischen Union verteidigen – mit allen Mitteln. Diese Rechtsstaatlichkeit sieht aber klare Prozessschritte vor, und wir werden sie einhalten: Informationsgewinnung, Rede und Gegenrede, Stellungnahme und Gegenstellungnahme – all das verlangt der Europäische Gerichtshof. Dann haben wir einen Fall richtig aufgebaut, und dann sind wir auch erfolgreich, wie es gerade die jüngsten Urteile des Vertragsverletzungsverfahrens gezeigt haben. Wir haben noch nie ein Verfahren zur Rechtsstaatlichkeit verloren, und dabei wird es bleiben. Deshalb die Gründlichkeit, und ich bin sicher, dass dieses Hohe Haus mich dabei unterstützen wird.

Ja, die Demokratie und die Rechtsstaatlichkeit sind langsamer als die Autokratien, weil sie alle anhören, bevor ein Urteil gefällt wird oder eine Lösung gefunden wird. Aber genau das unterscheidet uns ja von den Autokraten und den Diktatoren dieser Welt. Die Verfahren sind fair und begründet und legitim und kraftvoll. Deshalb ist die europäische Rechtsordnung auch so überzeugend, und wir werden sie verteidigen – mit den Menschen in Polen.

Anže Logar, *predsedujoči Svetu*. – Spoštovana predsednica, spoštovani predsednik vlade! Spoštovani poslanke in poslanci!

Pozorno sem sledil današnji razgreti razpravi, izraženim stališčem. Naj zagotovim, da predsedstvo in tudi Svet prepisujeta ključni pomen spoštovanju načela pravne države in varstvu temeljnih pravic. Institucije Evropske unije in države članice so skupaj odgovorne za spoštovanje, varstvo in spodbujanje naših skupnih vrednot, kot so zapisane v temeljnih pogodbah.

Naj še enkrat potrdim, da je načelo primarnosti prava Evropske unije temelj Unije in predpogoj za spoštovanje načela pravne države znotraj Unije. Predsedstvo bo naredilo vse, kar je v njegovi moči za spoštovanje teh načel in bo vodilo razpravo o vladavini prava na vseh nivojih, skladno s prioriteta predstavljenimi tu v Evropskem parlamentu na julijski seji Evropskega parlamenta.

Še enkrat najlepša hvala za vašo pozornost.

László Trócsányi (NI). – Monsieur le Président, nous intervenons aujourd'hui dans le cadre d'un dialogue hiérarchisé entre les institutions européennes et les institutions des États membres. Or, pour moi, un dialogue c'est toujours entre partenaires égaux. Je plaide également en faveur d'un dialogue équilibré entre juridictions.

Je trouverais opportun que la Cour de justice consulte également, par exemple, les juridictions constitutionnelles nationales lorsqu'il est question de l'identité ou de la constitution nationale. Le droit de l'Union s'applique prioritairement, mais ne bénéficie pas d'une primauté absolue. Les traités fondateurs ne prévoient pas une telle primauté.

Vous voyez un problème bien réel, mais plusieurs juridictions constitutionnelles nationales se sont déjà prononcées pour définir des limites à la primauté et à l'application prioritaire du droit de l'Union. C'est ce que le Tribunal constitutionnel de Pologne vient de faire. Puisqu'il s'agit d'un débat juridique, je déconseillerais d'en faire également un débat politique.

Si les institutions constitutionnelles nationales étaient respectées plutôt que d'être menacées par les institutions européennes, toutes ces questions qui se renvoient les unes aux autres pourraient être enfin résolues, non pas par la force, mais par le bon sens.

Martin Schirdewan, *im Namen der Fraktion The Left*. – Herr Präsident! Die Debatte hat ja deutlich gezeigt, wie tief die Krise von Rechtsstaat und Demokratie in den Mitgliedstaaten und auch hier im Hause mittlerweile verbreitet ist und wie sehr sich die Unkultur antidemokratischen Denkens und entsprechenden politischen Handelns auch in den Mitgliedstaaten und hier im Haus schon ausgebreitet hat.

Die Methode ist dabei immer dieselbe: Es wird vom Thema abgelenkt, es werden Nebelkerzen geworfen, es wird am Thema vorbeigeredet, um die politischen Ziele zu verdecken. Die Ziele bestehen darin, die Spielregeln für Demokratie und Rechtsstaat zu untergraben, die Unabhängigkeit der Justiz zu untergraben, die Pressefreiheit einzuschränken und die Grundrechtsausübung für Minderheiten, für Geflüchtete, für Frauen einzuschränken.

All das trägt die Züge eines autoritären Umbaus, der nicht nur in Polen, sondern auch in anderen Mitgliedstaaten stattfindet. Und wir können uns über alles streiten – über Sozialpolitik, über Wirtschaftspolitik, über Klimagerechtigkeit, Digitalisierung und Außenpolitik –, wir müssen uns aber in Fragen von Demokratie und Rechtsstaat einig sein.

Beata Szydło, *w imieniu grupy ECR*. – Panie Przewodniczący! Na początek, zanim rozpocznę wystąpienie, powiem jasno i dobitnie: nie wypchniecie Polski z Unii Europejskiej. Polska jest i będzie w Unii Europejskiej, bo taka jest decyzja i wola Polaków. I czas skończyć z kłamstwami i z tymi nieprawdziwymi tezami, które Państwo tutaj dzisiaj również stawiali.

Panie Przewodniczący, Szanowna Pani Przewodnicząca, Panie Premierze, Szanowni Państwo, pięć lat temu stałam tutaj, w tej izbie, przed Parlamentem Europejskim jako polski premier i tłumaczyłam, że Polska to kraj, który kocha wolność, solidarność, którego obywatele dumni są z tego, że są Polakami, że są Europejczykami. Ja również mówiłam i powtarzam to dzisiaj: jestem Polką i jestem Europejką. Jestem z tego dumna.

Tłumaczyłam, dlaczego nasz kraj, moja Ojczyzna, który przelał tyle krwi, którego obywatele walczyli za wolność innych narodów, nie poddawał się i dążył do tego, aby być tutaj w tej wspólnocie. To było nasze marzenie, bo wiedzieliśmy, że tylko wtedy Polska będzie mogła się rozwijać i że tylko wtedy Polska dołączy do grona państw, które – jak myśleliśmy wówczas – przede wszystkim kierują się zasadami ojców założycieli tej wspólnoty: suwerennością, wolnością oraz równym traktowaniem każdego i szacunkiem do każdego. I ciągle wierzymy w te ideały i ciągle wierzymy w taką Unię Europejską, dlatego z taką troską chcemy rozmawiać o tym, że konieczne są zmiany.

Co zmieniło się w ciągu tych lat, Szanowni Państwo? Polska zmieniła się bardzo. Realizujemy ambitne programy społeczne i inwestycyjne, rozwijamy się, mamy jedne z najlepszych wyników gospodarczych w Europie. Co zmieniło się tutaj? Można powiedzieć, że nastał twardy konserwatyzm: ciągle tak samo i ciągle o tym samym, ciągle o polskim wymiarze sprawiedliwości, co nie jest kompetencją tej Izby. I wiedzą Państwo o tym doskonale. I te wszystkie kłamstwa, które tutaj padają tylko i wyłącznie są po to, żeby podtrzymać tę debatę, która jest wygodna dla tej części Parlamentu Europejskiego.

I na koniec powiem jeszcze tak: wstyd mi za tych polskich eurodeputowanych, którzy stąd i tutaj atakują Polskę, swoją ojczyznę. Ale chichot historii jest taki, że najczęściej wywodzą się oni albo z układów socjalistycznych, albo prywatyzowali Polskę w taki sposób, że wyprzedali cały nasz narodowy majątek. Szanowni Państwo, Unia Europejska musi się rozwijać. Polska na pewno chce takiej Unii i w takiej Unii będzie.

Paolo Borchia, *a nome del gruppo ID*. – Signor Presidente, signora Presidente della Commissione, Signor Primo ministro, onorevoli colleghi, proviamo a mettere un po' di ordine nel dibattito di questa mattina.

Dal punto di vista giuridico non è facile capire che cosa ci sia di scandaloso o di antieuropeo nella pronuncia della Corte costituzionale polacca. Sotto il profilo politico, invece, se a quest'Aula basta dedicare mezz'ora del proprio tempo per esprimere antipatia nei confronti di un governo, allora io ritengo che questo sia un approccio che diventa offensivo nei confronti delle prerogative di questo Parlamento.

Lo ha scritto il presidente Morawiecki in una lettera pubblicata ieri: la Polonia riconosce il primato del diritto comunitario secondo gli obblighi contratti ai sensi del trattato sull'Unione europea. E cosa vuol dire? Vuol dire che le norme sull'Unione sono vincolanti soltanto per le materie per le quali gli Stati, attraverso il trattato, hanno delegato i loro poteri a Bruxelles, ma non sono affatto vincolanti per le costituzioni e per gli ordinamenti giuridici nazionali, tantomeno per le materie su cui i singoli Stati non hanno mai delegato la loro sovranità all'Unione e, in questo caso, non fanno eccezione quelli che sono gli aspetti che regolano la giustizia.

Quindi, è singolare sollevare un dibattito di queste proporzioni, anche perché non è la prima volta che alcune magistrature nazionali mettono in discussione il primato del diritto comunitario. È accaduto in Italia, è accaduto in Germania recentemente, ricorderete, con gli acquisti di titoli da parte della Banca centrale, oppure con quella che fu la sospensione dell'iter di ratifica di Next Generation, in Italia successe nel 2017 con il caso Taricco; per cui, questo significa che la storia giuridica più recente dell'Unione è costellata di casi analoghi, però non ricordo dibattiti così accesi o timori che la Germania o l'Italia uscissero dall'Unione.

Io concludo, colleghi, con un monito, perché talvolta l'eccessiva volontà di punire, che tanti di voi stanno portando avanti quest'oggi, va a condurre verso una violazione dei trattati. Questa sarebbe una violazione. Polemiche di questo tipo devono essere suffragate dal diritto, altrimenti siamo di fronte a un'istituzione che cerca di usurpare dei poteri che non le competono.

Ska Keller, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, I was really wondering what the Prime Minister was trying to achieve today in this plenary because he hasn't really presented himself as a prime minister of one of the most important Member States of the European Union. Prime Minister, you've been coming here more like a leader of a small party in a heated election campaign and I'm not sure that's the image you want to give here. Where are your ideas of how to get out of this crisis? I haven't heard any ideas about how you want to go forward, and that seems to be the road right into the abyss.

And I'm very proud of all our colleagues here across the room from Poland, who stood up today here for the rule of law in their own country, as well as the European Union overall. I'm very proud of you, colleagues. And let's never forget that Poland is much more than peace. The Polish people deserve our solidarity, so let's keep on working for the rule of law, and I very much hope that the Commission is going to be very strong, but also the Council indeed, and we're going to debate that tomorrow, because they also have to do their job. All of us together. But that also includes the Polish Government.

Malik Azmani, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, following this debate here I'm forced to draw some obvious conclusions. The Polish Prime Minister has made himself very clear. He calls it abiding by the law. It's blackmail. I am not susceptible to blackmail, Prime Minister. And I don't believe you are either Madam President von der Leyen.

You correctly call yourself the guardian of the treaties, but it entails more than only words and saying you are concerned. This Parliament has been concerned for many years now, and we have repeatedly called for action. You must reject the Polish Law and Justice party's (PiS) recovery plan. You must trigger the rule of law mechanism. Don't let the rule breakers win.

We cannot afford another two years of stalemate and deterioration. Show us you mean it this time, Madam President, and you will find us by your side.

Iratxe García Pérez, *en nombre del Grupo S&D*. – Señor presidente, en primer lugar, creo que aquí muchos tendrían que aprender lecciones. La primera, de parlamentarismo. Que los diputados de la extrema derecha aplaudan al señor Morawiecki es normal, pero que el primer ministro se traiga una claque de funcionarios para aplaudirle en una intervención en el Pleno me parece poco respeto a esta Cámara. En cualquier caso, voy al contenido. Voy al contenido.

Europa es rica. Y Europa es rica porque es diversa, porque somos diferentes, porque tenemos diferentes ideologías, porque tenemos diferentes creencias, porque tenemos diferentes culturas, y eso es lo que nos hace ricos. Nos hace ricos el ser capaces de ponernos de acuerdo entre tanta diferencia, como hoy aquí hemos demostrado.

Pero, permítanme una cosa. No es patriota quien pone a su país al borde del abismo, como lo está haciendo este gobierno. Esos no son los patriotas. Patriota es quien defiende a su país para que siga formando parte del proyecto europeo, como hemos escuchado hoy a muchos compañeros y compañeras de distintos grupos políticos en Polonia.

Y eso es lo que vamos a hacer. Desde la diferencia seguir entendiéndonos. Es mucho más lo que nos une. Un hilo rojo que nos une a todos. Parece invisible, pero es fuerte. Y es el respeto a los valores fundamentales de la Unión Europea: la solidaridad, la justicia, la tolerancia, el respeto. Eso es lo que nos hace fuertes.

Drodzy przyjaciele! Solidarność naszą bronią.

Andrzej Halicki, w imieniu grupy PPE. – Panie Przewodniczący! Przyszło mi podsumować tę debatę, w której pan premier udzielił tylko jednej konkretnej odpowiedzi. Rozumiem, że likwidowana będzie Izba Dyscyplinarna. Ale to pytanie moje miało jeszcze drugi człon. To znaczy, że od jutra mogą wrócić do pracy wyrzuceni z niej sędziowie i mogą wrócić do orzekania zgodnie z orzeczeniem Trybunału.

Panie premierze! Powiedział pan tyle kłamstw, że nie da się w ciągu minuty ich sprostować. Ale sędzia Milewski, którego pan wspominał, nigdy nie pisał orzeczenia. On został wyrzucony i przeniesiony do innego sądu, bo ustalał przez telefon termin. A gdzie są pisane orzeczenia Trybunału? Na spotkaniach towarzyskich, o których mówi Jarosław Kaczyński? Kto orzeka? Prokurator stanu wojennego Piotrowicz. To pana koledzy dzisiaj. Na nich się pan opiera. Mówi pan do mnie, do członka antykomunistycznych struktur Radia Solidarność, NZS-u? Do mnie pan mówi?! Zarzuca nam pan, że jesteśmy po złej stronie? To wy macie dzisiaj komunistycznych przyjaciół i na nich się opieracie w tej centralizacji państwa, władzy, partii nad wszystkim. Nie damy się zniszczyć.

Finally, I would like to thank you all, from left to right. I am very proud to have such support from your side. We have different ideas, we are in different parties, but we are together in one common Europe because of values and principles. Thank you for your solidarity. Thank you in the name of the 84% of Poles who are on the streets today to defend a democratic Europe. Thank you for mentioning John Paul II, the Pope, Lech Wałęsa, Solidarność. Thank you all.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 21. Oktober 2021, statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 171)

Milan Brglez (S&D), *pisno*. – Razprava o krizi pravne države na Poljskem in primarnosti prava EU sledi sodbi poljskega ustavnega sodišča o neskladnosti konkretnih členov Pogodbe o EU s poljsko ustavo, v resnici pa je posledica dolgotrajnih poskusov podrejanja poljskega sodstva izvršni veji oblasti ter discipliniranja sodnikov, ki sprejemajo odločitve v nasprotju s pričakovanji vladajoče politike ter zavračajo sodelovanje pri legalizaciji nezakonitih ukrepov oblasti.

Zadevna sodba dokazuje, kako zelo škodljivo in težko popravljivo je neodložno in prepočasno ukrepanje zoper vlade držav članic, ki spodkopavajo temeljne evropske vrednote in primarnost prava ter avtoritete Sodišča EU pri njihovem razlaganju. Tudi zaradi zavlačevanja Komisije in Sveta ter neukrepanja na podlagi razpoložljivih ukrepov iz temeljnih pogodb za zaščito vladavine prava in neodvisnosti sodstva na Poljskem je bila sodba K 3/21 sprejeta s strani nelegitimnega ustavnega sodišča, na poziv predsednika iste vlade, ki stoji za ukrepi, ki so Poljsko pripeljali v krizo pravne države ter v neskladje s temeljnimi vrednotami EU.

Neukrepanje ima za posledico hitro poglobljanje krize pravne države na Poljskem, hkrati pa daje priložnost poljskim oblastem ter njihovim populističnim in suverenističnim somišljenikom v drugih državah članicah, da skušajo krizo glede vladavine prava na Poljskem relativizirati ter prikazati kot krizo načela vladavine prava z notranjimi protislovji na ravni EU.

Joachim Stanisław Brudziński (ECR), *na piśmie*. – Ta debata o rzekomym kryzysie praworządności w Polsce kolejny raz pokazuje niestety, jak dalece oderwane od rzeczywistości może być zagadnienie, nad którym ta Izba się pochyla. Do wielu deputowanych na tej sali, a co gorsza również do przedstawicieli KE, nie dociera żadna rzeczowa, merytoryczna argumentacja ani wyjaśnienia. Jak powiedział premier mojego kraju Mateusz Morawiecki, „kolejny raz musimy udowodniać, że nie jesteśmy wielbłdami”. To niestety przypomina rozprawę, w której wyrok już zapadł, zanim się jeszcze rozpoczęła.

Zarzuty wobec Polski nie mają podstaw w traktatach UE, więc tworzy się nowe instrumenty nacisku lub warunkowości, by zaatakować demokratyczne i suwerenne państwo, jakim jest Polska. Kraj, który w ostatnim czasie coraz częściej straszy się i szantażuje, wymusza się na nim ustępstwa, chociaż nie ma podstaw do takich działań. Polska w pełni przestrzega traktatów i jest otwarta na dialog.

Najwyższy jednak czas, by zmienił się język tego pseudodialogu. Paradoksalnie ci, którzy zarzutów pod adresem Polski mają najwięcej, najbardziej straszą tzw. polexitem. Jednak nie wypchniecie Polski z Unii Europejskiej. Wolą Polaków jesteśmy jej ważną częścią i zamierzamy w niej pozostać, współtworząc obecny i przyszły jej kształt, stojąc na straży wartości, które są dla nas od wieków święte i niezmiennie: Bóg, Honor i Ojczyzna.

Λουκάς Φουρλάς (PPE), γραπτώς. – Η πρόσφατη απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου της Πολωνίας στερείται νομικής βάσης και έχει πολύ αρνητικό αντίκτυπο στους πολίτες και τις επιχειρήσεις της Πολωνίας. Το ενωσιακό δίκαιο υπερισχύει του εθνικού δικαίου, συμπεριλαμβανομένων των συνταγματικών διατάξεων. Καλούμε τα θεσμικά όργανα να προστατεύσουν τους πολίτες της Πολωνίας και την Ένωση. Όλα τα κράτη μέλη θα πρέπει να σέβονται τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς είναι δεσμευτικές για όλες τις αρχές των κρατών μελών και τα εθνικά δικαστήρια. Προτρέπουμε την πολωνική κυβέρνηση να εφαρμόσει αυτές τις αποφάσεις.

Elżbieta Kruk (ECR), *na piśmie*. – Celem dzisiejszej debaty nie jest troska o praworządność w Polsce, jest ona pretekstem do ataku na demokratycznie wybrany rząd jednego z państw członkowskich z powodów ideologicznych, a może i innych – ukrytych. Polski Trybunał Konstytucyjny podtrzymał swoje orzecznictwo, które dotyczy relacji prawa unijnego z polską konstytucją. Wyrok stanowi jedynie doprecyzowanie istniejącego już orzecznictwa dotyczącego relacji polskiej konstytucji z prawem UE, przyznającej nadrzędność tej pierwszej, a uznającej prymat prawa UE jedynie w zakresie przekazanych kompetencji.

Nie jest to nic nowego. Wynika to wprost z dawnego orzecznictwa polskiego Trybunału Konstytucyjnego. Kontrola treści norm prawa pierwotnego w interpretacji TSUE była też wielokrotnie przeprowadzana przez sądy konstytucyjne innych państw członkowskich. Nie jest więc niczym niezwykłym ocena prawa unijnego pod kątem zgodności z prawem krajowym państw członkowskich.

Wyrok polskiego Trybunału Konstytucyjnego nie kwestionuje idei zasady prymatu prawa Unii. Z sentencji wyroku jasno wynika, że zasada prymatu prawa UE nie może upoważniać organów unijnych do działania poza przekazanymi im kompetencjami, do podważania hierarchicznej nadrzędności konstytucji, gdyż to na podstawie konstytucji powierzono UE jej kompetencje, a przede wszystkim do działań pozbawiających Rzeczpospolitą Polską cech suwerennego i demokratycznego państwa. Nie chce się tu jednak słuchać polskich argumentów, nie chce rozmawiać. Po co więc ta debata?

César Luena (S&D), *por escrito*. – El 7 de octubre de 2021, el Tribunal Constitucional polaco, declarado ilegítimo por su falta de imparcialidad y su subordinación directa al Gobierno de PiS, dictaminó que las disposiciones del Tratado de la Unión Europea son incompatibles con la Constitución polaca y que el Tribunal de Justicia de la Unión Europea interfiere con el sistema judicial polaco y viola el principio del Estado de Derecho, la primacía de la Constitución polaca y el principio de respeto por la soberanía nacional en el proceso de integración europea. En consecuencia, los jueces polacos no podrán obviar las disposiciones de la legislación nacional que consideren incompatibles con la legislación de la UE, enfrentándose a acciones disciplinarias si aplican la legislación europea.

Esta decisión tiene graves consecuencias para el ordenamiento jurídico de la Unión y la protección del Estado de Derecho en Polonia, por lo que ha sido rechazada por la Comisión Europea, el Parlamento Europeo y los Estados miembros.

He votado a favor de esta Resolución que llama a la Comisión y al Consejo a adoptar medidas estrictas contra Polonia para restablecer de inmediato la primacía de la legislación europea y asegurar la separación de poderes y el Estado de Derecho en Polonia.

Adriana Maldonado López (S&D), *por escrito*. – El 7 de octubre de 2021, el TC polaco, declarado ilegítimo por su falta de imparcialidad y su subordinación directa al Gobierno de PiS, dictaminó que las disposiciones del Tratado de la Unión Europea son incompatibles con la Constitución polaca y que el Tribunal de Justicia de la Unión Europea interfiere con el sistema judicial polaco y viola el principio del Estado de Derecho, la primacía de la Constitución polaca y el principio de respeto por la soberanía nacional en el proceso de integración europea. En consecuencia, los jueces polacos no podrán obviar las disposiciones de la legislación nacional que consideren incompatibles con la legislación de la UE, enfrentándose a acciones disciplinarias si aplican la legislación europea.

Esta decisión tiene graves consecuencias para el ordenamiento jurídico de la Unión y la protección del Estado de Derecho en Polonia, por lo que ha sido rechazada por la Comisión Europea, el Parlamento Europeo y los Estados miembros.

He votado a favor de esta Resolución que llama a la Comisión y al Consejo a adoptar medidas estrictas contra Polonia para restablecer de inmediato la primacía de la legislación europea y asegurar la separación de poderes y el Estado de Derecho en Polonia.

Beata Mazurek (ECR), na piśmie. – Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej Polskiej. Tak mówi artykuł 8 rozdziału pierwszego Konstytucji RP. Czy według Parlamentu Europejskiego, który ponownie niesłusznie atakuje Polskę, przestrzeganie najważniejszego polskiego prawa stanowi łamanie praworządności? Takie rozumowanie to niebezpieczny precedens, który może doprowadzić do osłabienia wspólnoty.

Unia Europejska nie jest i nie będzie tworem, w którym prym wiodą głównie dwa państwa wspólnie z armią urzędników z nadania. Unię Europejską tworzą suwerenne i niepodległe państwa mające swoją kulturę, tradycję i historię. Premier Mateusz Morawiecki w swoim wystąpieniu powiedział, że „Unia Europejska nie jest państwem. Państwami jest 27 krajów członkowskich Unii! To państwa pozostają europejskim suwerenem – są »panami traktatów« – i to państwa określają zakres kompetencji powierzonych, przyznanych Unii Europejskiej”.

Tylko takie podejście może zatrzymać niebezpieczny proces powolnej destrukcji UE! Błędne rozumienie pojęcia praworządności przez urzędników w Brukseli i Luksemburgu nie może być sposobem na atakowanie suwerennych państw. Polska zawsze stała na straży praworządności. Tym, którzy o tym nie pamiętają lub nie chcą pamiętać, przypomnę, że skutecznie walczyliśmy o praworządność z bolszewicką nawałą, która chciała zalać Europę, z niemiecką okupacją, która chciała Europę skolonizować. Broniliśmy Europy przed komunizmem i bronimy teraz wschodniej granicy UE przed zalewem nielegalnych imigrantów. Wszystko to w imię obrony praworządności!

Csaba Molnár (S&D), írásban. – Megalapozottan kijelenthető, hogy az Orbán-kormány és a jelenlegi lengyel kormány szisztematikusan építik le a jogállamot és a demokráciát, ahogy az is, hogy ezek a lépések nem csak a lengyel és magyar tisztességes állampolgárok demokratikus jogait veszik semmibe, hanem az Unió alapvető normáit és jogszabályait is. Az Európai Unió működését, tagállamainak együttműködését és állampolgárainak jogait normák biztosítják, így a jogállamiság és demokrácia leépítése, legyen szó a magyar választási törvények átírásáról, vagy a lengyel kormánypart által illegálisan összeverbuvált Alkotmánybíróság döntéséről, előbb-utóbb az egész Unió létezését veszélyeztetik.

Amikor a jogállamiságért küzdünk, akkor az állampolgárokért küzdünk, hogy az államhatalomnak az Európai Unió alapértékeivel ellentétes lépéseit, azaz a hatalommal való visszaélését megakadályozzuk. Viszont, most már nem csak a magyar és lengyel állampolgárokért kell küzdeni, hanem minden európai állampolgárért. Éppen ezért kell felgyorsítani a jogállamisági eljárás lefolytatását és éppen ezért kell a Bizottságnak azonnal minden rá felruházott eszközt felhasználnia!

Manuel Pizarro (S&D), por escrito. – A postura das instituições governativas e judiciais da Polónia colocam a UE perante um dilema inédito que não é só do foro legal, mas inclusive existencial. A serem levadas à prática na Polónia decisões judiciais como o Acórdão do Tribunal Constitucional, de 7 de outubro, vão minar os fundamentos mesmos do projeto europeu, a começar pelos tratados, cuja ratificação pressupõe a sua observância integral pelos Estados-Membros.

A UE não pode, por isso, mostrar tibieza na resposta a algo que já não é uma mera provocação destinada a colher dividendos políticos internos, mas um desafio explícito à legislação europeia como um todo e à sua primazia sobre as os ordenamentos jurídicos nacionais. Ultrapassada esta linha vermelha, a ausência de consequências abrirá as portas à discricionariedade e à deslegitimação da ordem jurídica da UE e das instituições europeias. Perante isto, não resta outra alternativa que não acionar o «mecanismo de condicionalidade» recentemente aprovado, para além dos procedimentos previstos nos tratados para situações que coloquem em causa o Estado de Direito, com o escrupulo capaz de acautelar os interesses dos cidadãos, trabalhadores e cidadãos polacos, que não devem ser castigados pelos desmandos autoritários dos seus governantes.

Marcos Ros Sempere (S&D), por escrito. – El 7 de octubre de 2021, el TC polaco, declarado ilegítimo por su falta de imparcialidad y su subordinación directa al Gobierno de PiS, dictaminó que las disposiciones del Tratado de la Unión Europea son incompatibles con la Constitución polaca y que el Tribunal de Justicia de la Unión Europea interfiere con el sistema judicial polaco y viola el principio del Estado de Derecho, la primacía de la Constitución polaca y el principio de respeto por la soberanía nacional en el proceso de integración europea. En consecuencia, los jueces polacos no podrán obviar las disposiciones de la legislación nacional que consideren incompatibles con la legislación de la UE, enfrentán-

dose a acciones disciplinarias si aplican la legislación europea.

Esta decisión tiene graves consecuencias para el ordenamiento jurídico de la Unión y la protección del Estado de Derecho en Polonia, por lo que ha sido rechazada por la Comisión Europea, el Parlamento Europeo y los Estados miembros.

He votado a favor de esta Resolución que llama a la Comisión y al Consejo a adoptar medidas estrictas contra Polonia para restablecer de inmediato la primacía de la legislación europea y asegurar la separación de poderes y el Estado de Derecho en Polonia.

Nacho Sánchez Amor (S&D), *por escrito*. – El 7 de octubre de 2021, el TC polaco, declarado ilegítimo por su falta de imparcialidad y su subordinación directa al Gobierno de PiS, dictaminó que las disposiciones del Tratado de la Unión Europea son incompatibles con la Constitución polaca y que el Tribunal de Justicia de la Unión Europea interfiere con el sistema judicial polaco y viola el principio del Estado de Derecho, la primacía de la Constitución polaca y el principio de respeto por la soberanía nacional en el proceso de integración europea. En consecuencia, los jueces polacos no podrán obviar las disposiciones de la legislación nacional que consideren incompatibles con la legislación de la UE, enfrentándose a acciones disciplinarias si aplican la legislación europea.

Esta decisión tiene graves consecuencias para el ordenamiento jurídico de la Unión y la protección del Estado de Derecho en Polonia, por lo que ha sido rechazada por la Comisión Europea, el Parlamento Europeo y los Estados miembros.

He votado a favor de esta Resolución que llama a la Comisión y al Consejo a adoptar medidas estrictas contra Polonia para restablecer de inmediato la primacía de la legislación europea y asegurar la separación de poderes y el Estado de Derecho en Polonia.

Bettina Vollath (S&D), *schriftlich*. – Zu den aktuellen Entwicklungen in Polen wäre sehr viel zu sagen, aber in der kurzen Redezeit hebe ich insbesondere drei Punkte hervor, die aus meiner Sicht sehr besorgniserregend sind:

1) Die Infragestellung des Vorrangs des EU-Rechts: Alle Mitgliedstaaten haben den Vorrang des EU-Rechts mit ihrem Beitritt zur Union anerkannt. Auch Polen hat sich frei von jedem Zwang selbst dazu entschieden und kann nun nicht einseitig die Verträge – die Basis unseres Zusammenlebens! – an seine eigenen Bedürfnisse anpassen wollen.

2) Die nicht mehr unabhängige Justiz: In Polen führt nun das Verfassungstribunal direkt die Anfragen der Regierung aus. In einem Rechtsstaat hat die Justiz die Aufgabe, die Regierung zu kontrollieren. Es ist brandgefährlich, sie als politischen Handlanger zu missbrauchen!

3) Die „Besorgtheit“ der EU: Es bringt nichts, wenn wir der polnischen Regierung weiterhin ausschließlich im Dialog mitteilen, dass wir besorgt sind. Frau Präsidentin, Sie haben alle Instrumente, die wir zur Verfügung haben, richtig aufgezählt. Wir wollen sie endlich so rasch wie möglich angewandt sehen!

Marco Zanni (ID), *per iscritto*. – Il dibattito che costantemente abbiamo sulla Polonia, dovrebbe essere affrontato, in quest'aula e nelle istituzioni, con meno ipocrisia.

L'Unione europea, non essendo riuscita a convincere gli Stati e i suoi cittadini attraverso la bontà dei risultati, ha continuamente cercato di raggiungere l'integrazione forzando i trattati, una strategia a mio avviso inadatta. Non ammettere le continue forzature e gli errori commessi negli ultimi trent'anni nel perseguire il processo d'integrazione, significa non capire e non volere accettare che la situazione di tensione tra UE e Polonia, in cui ci troviamo oggi, sia proprio la conseguenza diretta di questo atteggiamento sbagliato.

Sono convinto che se in futuro saremo capaci di accettare il fatto che sono gli Stati membri e le Costituzioni nazionali a legittimare le istituzioni dell'UE, e non il contrario, l'integrazione europea ne trarrà beneficio.

(Die Sitzung wird um 13.38 Uhr unterbrochen)

PRESIDENZA: ROBERTA METSOLA*Viċi President***5. Wznowienie posiedzenia***(Hin li fih tkompliet is-seduta: 15.00)***6. Program prac Komisji na rok 2022 (debata)**

Il-President. – Il-punt li jmiss punt fuq l-aġenda huwa d-dikjarazzjoni tal-Kummissjoni: Programm ta' Hidma tal-Kummissjoni għall-2022 (2021/2887(RSP)).

Nixtieq ninforma lill-onorevoli Membri li, għal dan id-dibattitu, huwa previst ciklu wiehed ta' kelliema tal-gruppi politiċi.

Maroš Šefčovič, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, it's a pleasure to present to you today the 2022 Commission Work Programme. Let me begin by thanking you for a very fruitful cooperation in the preparation of this important document.

In line with well-established practice, President von der Leyen met the Conference of Presidents to exchange views on the priorities for the next year, and I had the pleasure of exchanging views, which are further discussed in dedicated meetings with the Conference of Committee Chairs and the Conference of Presidents. In addition, my fellow Commission Vice-Presidents, Commissioner Hahn, and I discussed these priorities, based on the Letter of Intent and the State of the Union speech with the Conference of Committee Chairs just two weeks ago.

The past 12 months have been eventful, to say the least, and we have had to learn, adapt and deploy our collective resources, but we have produced tangible results. Over 70% of Europe's adult population is now fully vaccinated, thanks to our common approach to vaccine purchases. With the help of the digital certificate, we have regained many of our freedoms within the Union. Thanks in no small part to our joint effort in getting Next Generation EU off the ground, economic recovery in Europe is stronger than initially predicted.

Yet the COVID-19 pandemic has demanded great sacrifices from our citizens – and young people in particular. To acknowledge these sacrifices, we will declare 2022 the European year of youth.

To finally overcome this pandemic, we also need greater efforts on vaccines – in the EU as vaccination campaigns have stalled in some Member States, but also further afield where the entire global community must pull its weight.

The other great challenge of our time has also had an impact in the past year, reconfirming the importance of our long-term priorities. I'm talking about the devastating effects of climate change, which were visible across the Union and the entire world. Recent events in Afghanistan underlined the need for the EU to develop its joint defence capacity, and we have seen how quickly our democratic principles can come under pressure and how we can never stop fighting for them.

It is in this context that we have drawn up the 2022 Work Programme.

We plan to adopt to the outstanding key initiatives to deliver the six headline ambitions of President von der Leyen's political guidelines. This will enable us to emerge stronger from the crisis, to accelerate the twin green and digital transitions and build a fairer and more resilient society, in short to make Europe stronger together.

As the coming year will mark the mid-term of this mandate, we need to leave sufficient time for co-legislators to finalise the negotiations well in time for the European elections in 2024.

Let me give you a few examples of key initiatives planned for 2022. The Green Deal continues to be our growth strategy, and further action is needed to meet our ambitious target of carbon neutrality by 2050. We will therefore propose a certification framework for carbon removals to boost their sustainable deployment and create a new business model to reward land managers. To deliver on our zero-pollution action plan, we will tackle surface and groundwater pollutants, as well as ambient air quality.

We are determined to continue making Europe fit for the digital age. While the pandemic has accelerated digitalisation around the globe, notably the use of digital solutions for work and for education, it has also exposed shortcomings and dependencies in the EU. A European chips act will help foster an innovative and state-of-the-art European ecosystem for semi-conductors to develop new markets and prevent current supply shortages from recurring in the future.

All citizens need to benefit from successful digital transition. Therefore, we will propose a package of recommendations on digital in school and higher education, and new measures on multimodal digital mobility services. A workforce with strong digital skills will be key for our small and medium-sized enterprises and, in addition, we want to find ways to facilitate access to capital.

We should also ensure that citizens and businesses benefit fully from the advantages of the single market, even in times of crisis. That is why we will propose a new single market emergency instrument. For a socially fair European economy, firmly based on the European Pillar of Social Rights, we need concrete actions to support and protect workers. We will propose an initiative to protect workers from the risks related to exposure to asbestos at work. We share the Parliament's sense of urgency on this issue and will examine the legislative own-initiative report in great detail. We will also adopt a recommendation on a minimum income.

To support a stronger Europe in the world, we will continue our efforts to support the rules-based multilateral global order. Along with our Global Gateway initiative, fostering transport, energy and telecommunication links with partners across the globe, we will work towards developing a strategic partnership with the Gulf. This is a region of great importance for our Union on a number of regional and global issues.

We will therefore present an action plan on international ocean governance that will confirm the EU's ambition to lead the quest to deliver the 2030 Agenda on Sustainable Development Goals. We also propose a new strategy on international energy engagement with the goal of moving away from fossil fuel imports and towards green energy solutions.

Alongside initiatives on education and security policy under the headline ambition promoting our European way of life, we will propose a comprehensive care strategy, from early childhood care and education to long-term care. We will also focus on citizens' health by updating the recommendation on cancer screening, reflecting the latest available scientific evidence.

Under the new push for European democracy, we will continue to support the crucial role played by a free and vibrant media landscape in our democratic society and adopt the European media freedom act.

We will also further strengthen the rights of all children by proposing an initiative on the recognition of parenthood between Member States and continue our work on equality by strengthening the role and independence of equality bodies.

The 2022 Work Programme will not only be about the new initiatives listed in Annex I. With the full implementation of the 'one in, one out' approach, we will ensure that, when we introduce new, unavoidable burdens, we systematically and proactively would seek to reduce existing ones. This gives additional importance to the initiatives identified for evaluation and revisions in Annex II. Better regulation will also continue to support sustainability and the digital transformation, by focusing on the 'do no significant harm' and 'digital-by-default' principles.

In total, we are announcing 42 flagship initiatives this year, grouped under 32 policy objectives or packages. Under the regulatory fitness and performance programme, REFIT, we identified 26 significant pieces of legislation proposed for evaluation or revision. We have examined all proposals currently awaiting decision by the Parliament and the Council, and we are proposing to withdraw six of them. Some of them do not match this Commission's political ambition. For others, we will reflect on more efficient ways to fulfil their objectives, in consultation with this House and the Council.

In closing, let me underline that good policy making is a team effort between all institutions, Member States and key partners throughout the policy cycle. Particularly as we will enter the second half of this mandate next year, constructive negotiations on important pieces of legislation will be paramount if we want to deliver for our citizens, businesses and stakeholders during these years marked by deep transformation.

I thank you for your hard work and spirit of cooperation, and I very much look forward to your interventions.

Jan Olbrycht, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, first of all I would like to thank the Commissioner for the very good cooperation we have and remind all of us that 2022 is the year when we have all the necessary instruments we need to realise the European policies. I mean we have the MFF, Next Generation EU, all the policies linked to the budget, and all of them based on European solidarity and dedicated to more resilience in Europe.

Let me express on behalf of the EPP Group what we expect in 2022. We expect, especially in the Commission's programme, more resilience regarding foreign interference and the attacks on democratic values and our way of life. We expect also reinforcement of our fight against corruption, money laundering, the fight in favour of the rule of law, which is the cornerstone of European democracy. And we cannot forget that in this year, 2022, we will still be fighting the consequences of the COVID crisis, so especially we have to think about the citizens and how to improve their daily lives.

The citizens need to be confident and we need to show the citizens that we care about their real fears and their concerns. I think that we can just list some of the elements which are really important for us. All of them are in fact linked to the EU recovery strategy. First, the question of the recovery strategy is mainly about people, and this is mainly about the added jobs, so that's why we need to reinforce employment, to keep existing jobs, to create new jobs.

We cannot also forget the question of the brain drain, which I think is also of interest to the European Commission and this is one of the processes which we can face in Europe and which is reinforced by COVID. We have to take care of the people who lost their jobs, who are losing their normal way of life, who are concerned about their children and their future, and of course the people concerned with their pension and the eldest members of the family.

So this is also about the Green Deal and we cannot forget that farmers especially cannot be victims of the Green Deal, and the people living in the big cities. We have to remember digitalisation, which is also about recovery – digitalisation as a part of recovery – so that's why we have to think about the whole society. We are ready to cooperate with the Commission and to cooperate successfully, and we will support the Commission in all these fields but we will be very active in working with you.

Simona Bonafè, *a nome del gruppo S&D*. – Signora Presidente, onorevoli colleghi, noi non possiamo che apprezzare il lavoro che la Commissione ha portato avanti negli ultimi due anni nella situazione emergenziale dovuta alla crisi pandemica.

Pensiamo ai risultati della strategia di vaccinazione, che ci stanno consentendo di mettere in sicurezza sanitaria i cittadini europei, o ai progressi del Green Deal europeo, con la presentazione del pacchetto «Fit for 55» per la neutralità carbonica, fino al piano d'azione del pilastro sociale e al lavoro sulla transizione digitale. Per non parlare di Next Generation EU, uno strumento straordinario per la ripresa delle nostre economie.

Questi primi anni del mandato della Commissione hanno messo in pratica la nostra agenda progressista e adesso dobbiamo procedere anche per il programma che oggi ci presenta la Commissione per il 2022. Siamo convinti, infatti, che il futuro post-pandemia non possa essere basato su un approccio *business as usual*, ma piuttosto richieda un ripensamento radicale della nostra società e della nostra economia, che ponga al centro lo sviluppo sostenibile, la salute, il progresso sociale e l'uguaglianza di genere che vogliamo vedere maggiormente nelle iniziative della Commissione.

Qui voglio ribadire i principali punti sui quali caratterizzeremo la nostra iniziativa politica. Parto dalle politiche sociali, che non troviamo nel programma per il 2022. Impegni adeguati al contesto creato dalla pandemia; servono una legge anti-povertà, una revisione della direttiva sugli interinali e ancora direttive sulle nuove forme di telelavoro. Queste sono le misure necessarie per garantire condizioni di lavoro dignitose e al passo con le trasformazioni in atto.

Passo alla politica fiscale e alla *governance* economica. La crisi del Covid ha richiesto la sospensione delle regole di bilancio e ha evidenziato la necessità di una loro riforma. Bene quindi la consultazione pubblica aperta oggi sul patto di stabilità, con l'obiettivo di archiviare la stagione dell'austerità. Per lo stesso principio è anche tempo di introdurre una capacità fiscale permanente dell'Eurozona, basandosi sulle esperienze di successo di Next Generation EU e dello strumento SURE.

Sullo Stato di diritto, non ci stancheremo mai di sottolineare che alle parole devono adesso corrispondere azioni concrete, a partire dalla piena applicazione del regolamento sulla condizionalità dello Stato di diritto, voluto fortemente da questo Parlamento.

Mi auguro, concludendo, che la Commissione non perda quello slancio di cui ha dato prova fino ad oggi. Il gruppo dei Socialisti e Democratici intende fare la sua parte, continuando a fare pressione con spirito costruttivo per migliorare il programma di lavoro della Commissione, per il prossimo anno e quelli successivi, nell'interesse dei cittadini europei e dell'Unione europea.

Malik Azmani, *on behalf of the Renew Group*. – Madam President, as we emerge from the pandemic, the green shoots of recovery we see must be allowed to flourish. There are challenges that risk undermining our recovery and let's make sure we, as European legislators, are part of the solution. This is why I strongly welcome your intention to apply the 'one in, one out' principle to the Commission Work Programme of 2022. 'Less, but better regulation' must be our guiding principle.

On the content, my group was very happy with the proposal on the European Chips Act and the Cyber Resilience Act. But where are the proposals to deepen our single market? We celebrate the international success of the OECD global agreement on minimum effective taxation and our group wants to translate this into EU law quickly.

The pandemic showed us all the value of our health. Our group calls for action to make European healthcare systems more resilient and interoperable. We also want a comprehensive European Mental Health Strategy. Adopting this would be an important post-pandemic legacy.

Mr Vice-President, the 'geopolitical Commission' we were promised is missing in action. On trade, development, but also on migration, there is a lack of ambition. Our citizens want a visible Europe that protects their interests in a changing world. Let's deliver on that promise and build new strategies and tools.

Finally, I want to stress the importance of implementation. I give you an example, but there are many others. The Rule of Law in the EU faces challenges. We had a debate this morning. Sometimes it feels like we are in reverse gear, which is why we need a truly European Rule of Law mechanism. An urgent plea: please, the Commission must apply the Rule of Law conditionality mechanism as soon as possible.

Thomas Waitz, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, addressing Vice-President Šefčovič I wish to start by saying, Commissioner, that you haven't talked all too much about climate and biodiversity, which is still the most pressing issue for our mid-term and long-term societal problematics, and I know this was part of the work programme last year but the work is still not done. Science clearly tells us that we should even be more ambitious or look even deeper into the root causes and change even faster.

The Commission was proposing the Green Deal, was relatively ambitious, especially compared to what we've seen from national governments and other regions of the world. And please be assured that you will have our backing in staying straight and staying firm on pushing through the proposed legislation against a lot of resistance, which I see coming very strongly from all kinds of stakeholders.

I sign up to what my colleague from the Conservatives, Mr Aubry, said on dependency on fossil fuels. We see very clearly our weaknesses and our vulnerability that we have in depending on fossil fuel imports, especially from Russia at the moment, as we see the skyrocketing energy prices that are linked to some geopolitical games played by that side. So becoming energy autonomous or as autonomous as possible, please put that at the forefront of your political proposals.

And then you tackled health. Well, health is an issue that is related to global warming, but health is also related to many other topics towards environmental protection. And I really want to say a word against what Mr Aubry said, that farmers are endangered by or victims of the farm to fork strategy or environmental policies. It's exactly the opposite. If we go environmental, then this is helping the farmers.

And I also sign up to the proposal to put in the forefront the question of foreign interference, of fake news, that is actually contradicting our democratic processes, which are at the heart of our decision-making and of the European Union.

And just last but not least, we need to find legal ways of tackling migration and adopting our trade policies so less people have to flee from their homes. This is a key issue for the next working programme, I think.

Marco Campomenosi, *a nome del gruppo ID*. – Signora Presidente, signor Commissario Šeřčovič, onorevoli colleghi, io questo tipo di dibattito l'ho seguito anche prima di essere un parlamentare europeo, nel ruolo che avevo precedentemente.

Mi piacerebbe che fosse modificato anche il tipo di rapporto che ci porta a questo perché, è chiaro, il mese prossimo voteremo una risoluzione e avremo modo di analizzare meglio il lavoro che la Commissione europea pone davanti a sé.

Ma quello che mi preme sottolineare, prima delle cose di merito, è che i tempi stringono. Purtroppo la legislatura è già a metà praticamente e, a causa di una pandemia, a causa di tutto quello che è successo, siamo indietro. E questo non è colpa di nessuno, indubbiamente, ma il mio invito è a essere non troppo ambiziosi, perché sappiamo già e lo abbiamo già visto con la presentazione del pacchetto «Fit for 55» che in Consiglio, legittimamente e giustamente, ci sono preoccupazioni e più la Commissione presenta testi legislativi complessi e che fanno discutere, più i tempi si allungano.

Per questo io invito, anche sui temi *green*, a ricordare sempre il tema della competitività, cioè dell'impatto che queste misure devono avere per fare sì che poi non ci troviamo a inseguire o a lavorare su proposte un po' troppo lontane rispetto a quelle che sono le esigenze del mondo delle imprese e dei lavoratori.

Sulla difesa, secondo me, possiamo mantenere e migliorare le cose che ci sono adesso. Sulla politica commerciale dovremmo, secondo me, accelerare un po' e poi, sul patto di stabilità, superare definitivamente misure, cioè quelle dell'austerità, che si sono dimostrate inadeguate in un sistema privo di shock esterni, figuriamoci adesso che dobbiamo uscire da una pandemia che ha danneggiato tutti e che dobbiamo tornare a crescere e a produrre rapidamente.

Elżbieta Rafalska, *w imieniu grupy ECR*. – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! W ocenie EKR-u program prac Komisji na 2022 rok powinien być nakierowany na zwalczanie skutków pandemii, w tym ograniczenie ubóstwa, budowanie odporności w obszarze zdrowia publicznego, jak i rozwoju gospodarczego. W odniesieniu do inicjatyw z zakresu polityki klimatycznej: po pierwsze, nie może być ona prowadzona kosztem najuboższych grup społecznych, po drugie, nie może skutkować pogłębieniem ubóstwa energetycznego i zapaścią całych górniczych regionów. Jesteśmy rozczarowani, że na liście planowanych inicjatyw nie został umieszczony projekt zmieniający pakiet mobilności, który jest potrzebny dla zachowania spójności i wiarygodności polityki klimatycznej.

Obecna sytuacja na zewnętrznej granicy Unii Europejskiej z Białorusią nadała nowy kontekst dyskusji na temat reformy Schengen. Wspieramy dążenia do przywrócenia pełnej funkcjonalności strefy Schengen oraz budowy odpornego na kryzys systemu zarządzania migracjami w Unii Europejskiej. Kluczowe jest trwałe odzyskanie kontroli nad przepływami migracyjnymi do Unii Europejskiej poprzez dalsze ograniczanie skali nielegalnej migracji oraz nadużyć systemu azylowego. Chcielibyśmy też podkreślić, że projektując konkretne rozwiązania prawne, Komisja Europejska powinna respektować zasady traktatowe, w tym zasadę pomocniczości, równości i zasadę proporcjonalności.

Manon Aubry, *au nom du groupe The Left*. – Madame la Présidente, il y a aujourd'hui une pandémie qui fait des dégâts terribles, mais que la Commission européenne ignore ostensiblement dans son programme de travail 2022: c'est la pauvreté. Et l'explosion des prix de l'énergie dont vous êtes directement responsables est la goutte d'eau qui peut faire basculer des millions de gens dans la misère. Alors, comme d'habitude, vous avez d'abord attendu, vous avez dit: «C'est pas de ma faute». Puis, vous avez été contraints de suspendre vos règles absurdes qui empêchent le contrôle public des prix. Mais vous avez aussi averti que vous ne changeriez rien au problème: l'énergie restera une marchandise comme une autre, un point c'est tout.

Vous n'en êtes pas à votre coup d'essai. Cela me rappelle le début du COVID, quand il a fallu aider les gens à tenir. La Commission a d'abord dit aux États: «Débrouillez vous!». Et puis, elle a été obligée de concéder qu'elle pourrait déroger un peu à ses règles chéries du tout austérité et du tout concurrence. Mais là encore, seulement provisoirement, bien sûr.

C'est encore et toujours la même histoire avec le dérèglement climatique et les inondations terribles qui ont ravagé des régions entières en Europe. Vous avez versé quelques larmes de crocodile et juré, la main sur le cœur, que l'écologie, c'était le défi du siècle. Mais vous avez refusé de changer la moindre virgule de votre loi sur le climat, qui ne permettra pas de respecter les accords de Paris. Le schéma est maintenant connu: vous créez des règles iniques, vous vous exonérez de toute responsabilité quand elles créent le chaos, vous les mettez temporairement entre parenthèses quand il est déjà trop tard, après quoi vous les renforcez au lieu de vous en débarrasser définitivement.

Je me rappelle pourtant qu'il y a un an, on s'était dit «plus jamais ça» – plus jamais cette austérité qui a détruit nos hôpitaux, plus jamais ce libre-échange qui nous a empêchés de produire des masques, plus jamais ces salaires de misère pour les premières de corvée. Un an après, toutes ces promesses ont été oubliées. Car votre programme de travail est à l'image des précédents. Vite! Rétablissons la règle des 3 % de déficit. Vite! Revenons à l'interdiction des aides d'État. Vite! Signons toujours plus d'accords de libre-échange. Vite! Étendons encore le marché du carbone.

Vous feriez mieux de revenir à la raison et de tirer les leçons de vos échecs. Débarrassons-nous définitivement de vos obsessions du passé. Tournons la page de l'évangile néolibéral pour répondre aux préoccupations du quotidien: comment payer ses factures? Respirer un air sain? Offrir un avenir à ses enfants? Voilà ce qu'attendent des millions d'Européens pour l'année 2022. Bref, renouer enfin avec un peu d'espoir.

Fabio Massimo Castaldo (NI). – Signora Presidente, Signor Vicepresidente Šefčovič, onorevoli colleghi, lotta al cambiamento climatico, all'esclusione sociale e alla disoccupazione: sono queste le priorità che i nostri cittadini hanno evidenziato nell'ultimo sondaggio dell'Eurobarometro. Iniziative presenti all'interno del programma della Commissione per il prossimo anno, senz'altro, ma che per essere concretamente realizzate hanno bisogno di un passaggio fondamentale: riformare le regole di bilancio, sulla cui inadeguatezza concordano, ormai da tempo, quasi tutti in Europa.

La Commissione presenta proprio oggi una comunicazione per dare il via a questa revisione. Come Movimento 5 Stelle abbiamo sempre chiesto di ripensare l'intero sistema di *governance* economica dell'Unione e questo è un obiettivo che ora, grazie anche ai nostri sforzi, potrà e dovrà essere finalmente realizzato.

La scadenza del 2023 non ci concede molto tempo per trovare un consenso condiviso, dobbiamo procedere al più presto alla definizione di una *golden rule* europea per gli investimenti verdi, digitali e sociali e alla riforma radicale degli indicatori che sono attualmente utilizzati nel semestre europeo per integrare gli obiettivi di sviluppo sostenibile.

Se non saremo in grado di disegnare politiche che aiutino le persone a conservare la propria dignità – lo ricordano anche i premi Nobel per l'economia Banerjee e Duflo – la fiducia dei cittadini rischia di essere definitivamente compromessa. Non solo dunque numeri, dobbiamo restituire l'economia e la dignità ai nostri concittadini.

Maroš Šefčovič, *Vice-President of the Commission*. – Madam President, I would also like to thank all honourable Members for their interventions, for their comments, and I can say also for their support as I was feeling it in most of the remarks which we just concluded. If you allow me, I will just try to briefly respond to the honourable Members.

Indeed, as Mr Olbrycht has said, currently we are in a much better situation than we were a year or two years ago because now we have the necessary instrument like the multiannual financial perspective and Next Generation EU at our disposal.

If I look back in retrospect how difficult the discussion just before the COVID crisis struck was on our common budget, I think the fact that now we have at our disposal more than two trillion, more than EUR 2 000 billion, to tackle the challenges which lie ahead for the European Union, is very good news.

But, of course, I understand that we need to spend this money well. We have to target the attainment of proper priorities. We have to increase the resilience of the European Union and the priorities which you mentioned, in particular the importance of the rule of law. We had a very important debate on this this morning. Continuation of tackling the consequences of the COVID crisis, tackling corruption, and of course, thinking first and foremost about our citizens and how we can deliver for them, are the priorities which we very much share with you, with the Members who are directly representing the people in our Member States.

We are going to make sure that we will be working very closely with you on some of the concrete proposals you mentioned. When it comes to issues like the brain drain, this is a new but very important phenomenon, and therefore we also decided in the Commission that we would tackle this issue because if somebody is gaining, somebody else is losing brain power, and therefore we want to make sure that we develop proper proposals and proper initiatives to tackle this issue.

Mr Olbrycht, but I think also Ms Rafalska, have been making very important references to the issue of security, cyber security, but also to the importance of the migration policy. I would also like to tell you that, with regards to the reform of Schengen, we still plan to deliver this year. We are continuing under the leadership of my colleague Margaritis Schinas to build the genuine security union developed with aspects which this initiative is covering. We want to make sure that the security union would indeed be future-proof, that we would not only be tackling the threats of the past, but the threats of the present also those in the future.

Ms Bonafè was making strong reference, together with Ms Aubry, to how important it is, despite the fact that we are hopefully now in a post-pandemic stage and are experiencing economic recovery, not to forget about our commitment to fighting poverty and to making sure that no one in Europe is left behind. I would just really like to reassure you that the action plan to make sure that we fulfil the European Pillar of Social Rights, adopted in March of this year, is something that we are going to be working on because it's not only an issue for this year. It has to be our, I would say, longer term ambition, otherwise we would not fulfil what the Commission wants to deliver with regard to reducing the risk of poverty or social exclusion by at least 15 million people by 2030.

We want to use the MFF, the Next Generation EU, also for these very important goals and therefore we are proposing a very important number of initiatives to achieve these goals, including a proposal of minimum wages, a child guarantee, affordable housing initiative, and to make sure that we will not forget about the regions which are going through very difficult social or environmental or industrial transitions. Therefore we will see that this will be properly reflected in a lot of proposals, which will find their way to the European Parliament during the course of next year.

Mr Azmani was making a very important point about taxation. Here I am very glad to say that the support that the European Union was clearly demonstrating to international efforts in this field actually was successful and that we see that now we have 136 jurisdictions worldwide, including all EU members and the G20 members and OECD members to reach an historic agreement of global tax reform, establishing a global minimum level of effective taxation and the reallocation of taxation rights. Therefore, the proposal which we wanted to make in this regard next year can be accelerated and we still want to present it to you this year, most probably in the fourth quarter and I think that's good news for everyone because this is one of the issues which were on our desks for many, many years, and I think that European taxpayers especially would very much welcome the outcome of this solution.

I also would like to assure you, Mr Azmani, that 'one in, one out' is the concept which we have been working very hard on and now all our services across the Commission have a proper toolbox. We are introducing really novel techniques how to measure administrative burden and we will be informing you continuously. You will see the first administrative burden report about the pilot phase of this in the spring of the next year, but the first full year where we are going to make sure that any new administrative burdens will be offset, preferably in the same area. We will come to you a year later because next year will be the first year of the full implementation and we discussed it at length with my fellow Commissioners just to make sure that there are not only services but also political oversight and that we have to deliver also on this very important goal.

Issues of migration are always very, very sensitive and therefore I can tell you that we are in permanent contact with the Council to make sure that we have more progress and faster negotiations and possibly better results in the discussion on the migration pact. I agree with you, it's an issue which has been with us for too long. It's extremely sensitive, it's dangerous and it's endangering people's lives and therefore we need to act here, the EU, as a united actor.

To Mr Waitz I would like to say that indeed, despite the fact that this year, there are very important initiatives linked to the Green Deal, what I think would be very important – and there was total agreement in the college – that what we need to do, and I would really very much hope for your close cooperation, we need to deliver on the proposals we made this year. This was the most ambitious political and legal package probably for the whole legislature of the von der Leyen Commission. It's an enormous amount of work we had to do, and therefore I think that close cooperation on delivering this on time would be very, very important because indeed, these proposals have the transformational potential which would clearly put Europe on a safer and better path, and we again would continue to be a pioneers in tackling climate change.

Mr Campomenosi was referring to the importance of competitiveness and I would add also the issue of open strategic autonomy which we want to guarantee not only through the technologies which we are missing right now in Europe. I'm now making a point about the European Chips Act, which we need to have, we need to be strong in that regard because we see how many industries are depending on that. We also are making sure that when we make the proposals, we also measure the impact of these proposals from the point of view of making sure that they have these very important social and green, but also competitiveness elements in them.

If you allow me to close on Ms Aubry's very important point on energy prices. This is indeed a very important issue and you have seen that what we proposed last week was very much focused on how to help the most vulnerable, how to protect the most vulnerable businesses, how to use the new windfall profit, I would say, from the ETS which is now with the Member States and where compared to last year, more than an additional EUR 10 billion was generated and how we propose to the Member States how we can deal with this money.

We propose more flexibility on taxation, more flexibility on tariff setting and I'm sure that after the very important discussions the leaders will have on this topic this Thursday and Friday, we will again look at what we, as a united EU as a concerted action, can do. I agree with you that in the long run we need to be autonomous, we have to be more green and we have to be less dependent on energy imports from outside the Union.

Madam President, I really would like to thank you for being so patient with me, for giving me the time to not only present the programme but also to respond to the honourable Members, to their questions, because we've been working with all of them very closely to make sure that our programme for next year is ambitious and to the liking of the European Parliament, because without your support we will not be able to make it a reality and I really would like to thank you for this once again.

President. – Thank you very much, Vice-President, for that very comprehensive reply.

That concludes the item.

Written statements (Rule 171)

Alin Mituța (Renew), in writing. – It is necessary to debate the Commission Work Programme in the European Parliament. However, we know that citizens feel disconnected from the EU decision-making process. In the context of the Conference on the Future of Europe, I did a tour of my country to discuss with citizens about their expectations from the EU. One of the takeaways from this tour is the fact that citizens want to be listened to; they want to be a part of the decision-making process. It is not enough to call them to vote every five years. We need to find ways to take this energy from the citizens and insert it into the political process every year.

I believe that involving citizens in the mechanism that produces the Commission Work Programme could be a way to achieve this. This is why I have proposed the implementation of an Annual European Agora that will take input from citizens regarding the main priorities of the EU and include it in the decision-making process that builds the work programme. Hopefully, through the Conference, we will also have input from the citizens present in the programme of 2023.

Ernő Schaller-Baross (NI), írásban. – A világméretű chiphiány az autógyártást és elektronikát sújtja leginkább. Az európai ipar jelenleg szinte teljes mértékben kiszolgáltatott az Unión kívüli technológiai gyáraknak. Az európai gazdaság számára versenyhátrányt jelent a félvezetők beszállításának akadozása. Európai szinten 2021 első negyedévében a személygépjárművek globális termelése közel 1,3 millió járművel csökkent, ami 11,3%-os visszaesést jelent 2020 utolsó negyedévéhez képest. Az Uniónak biztosítania kell az olyan nélkülözhetetlen technológiai eszközök ellátásának biztonságát, mint az autópárházban is használt félvezetők. Fontos előrelépés, hogy az Európai Bizottság 2022. évi munkaprogramjában szerepel a félvezetőkről szóló új európai jogszabály.

A globális gazdaság egyre inkább a digitális megoldásokra támaszkodik. Míg a világszintű kereslet robbanásszerűen megnőtt, Európa részesedése a teljes értékláncban a tervezéstől a gyártási kapacitásig csökkent és jelenleg a harmadik országokból származó technológiai alapanyagokra hagyatkozunk. Itt az idő, hogy Európa megvédje magát és saját innovatív kapacitásaira építsen. Törekedni kell arra, hogy erősítsük az EU digitális szuverenitását, fokozzuk az uniós vállalatok versenyképességét és az európai, ezen belül pedig különösen a magyar munkahelyek biztonságát.

Ivan Štefanec (PPE), písomne. – Európska komisia prijala svoj pracovný program na rok 2022, ktorý predstavuje kroky postpandemickej premeny na vytvorenie zelenejšej, spravodlivejšej a digitalizovanej spoločnosti. Ustanovila tak zoznam opatrení na nasledujúci rok, ktorý obsahuje 42 politických iniciatív v šiestich oblastiach. Zahŕňa napríklad Európsku zelenú dohodu v rámci, ktorým chce predstaviť certifikáciu odstraňovania uhlíka a akčný plán nulového znečistenia. Keďže potreba digitálnej Európy bola len zvyraznená počas pandémie, Komisia sa preto bude sústreďovať na európsky akt o čípoch a kybernetickej odolnosti či digitálne vzdelávanie občanov. Ďalšie iniciatívy zahŕňajú zvýšenie odolnosti sociálneho trhového hospodárstva, okamžité platby, európsku obrannú úniu či o vytvorenie nového medziinstitucionálneho orgánu EÚ pre etiku. Rok 2022 má byť Európskym rokom mládeže, rovnováhy záťaže a posilnenia demokratických princípov.

Edina Tóth (NI), írásban. – Az egyre fokozódó digitalizáció és technológiai függőség következtében a félvezetők nyereséges, értékes és keresett terméké váltak. A koronavírus-járvány egyik előre nem látott következménye, hogy a félvezetők piacán világszerte hiány alakult ki, amely számos szektort érint a fogyasztói elektronikától az autópárházig. A globális chiphiány 2022-ben is kedvezőtlen hatással lesz az európai termelési láncra: láthatjuk, hogy az EU kapacitásai rendkívül szűkösek, és a legnagyobb chipgyártók szinte kivétel nélkül az ázsiai térségből származnak.

Üdvözlöm az Európai Bizottság félvezető-jogszabály megalkotására irányuló kezdeményezését, amelynek célja egy, az Unió határain belül működő chipgyártási rendszer létrehozása. Fontosnak tartom, hogy az európai chipgyártás elsősorban a belső piac igényeit szolgálja ki. Sajnos nem szabad megfeledkeznünk arról, hogy a termeléshez nem elegendő egy EU-s jogszabály megalkotása, hanem nyersanyagokra van szükség. Márpedig a chipgyártáshoz olyan ritkaföldfémek szükségesek, amelyek Ázsiában találhatók meg. Remélem, hogy az Európai Bizottság a nyersanyag-szűkösséget figyelembe véve fogja kidolgozni a 2022-ben bemutatásra kerülő tervezetét.

Henna Virkkunen (PPE), kirjallinen. – EU:n komission työohjelma vuodelle 2022 jatkaa työtä kohti vihreää ja digitaalista siirtymää. Näin pitääkin. Molemmat siirtymät ovat avainasemassa koko unionin hyvinvoinnin ja kilpailukyvyyn turvaamisessa.

Ohjelmaan sisältyy 42 uutta aloitetta, joista odotan mielenkiinnolla erityisesti kiertotalouden avauksia liittyen mikro-muoveihin ja biopohjaisiin muoveihin. Ne avavat mahdollisuuksia biopohjaisille innovaatioille, joilla voidaan korvata muovia ja muita fossiilisia raaka-aineita.

On hyvä, että ensi vuonna komissio alkaa vihdoinkin toteuttaa hyvän sääntelyn "one in, one out" -periaatetta, jota EPP-ryhmäni on jo kauan peräänkuuluttanut. Jatkossa aina, kun otetaan käyttöön välttämätöntä uutta sääntelyä, samalla vähennetään järjestelmällisesti ja ennakoivasti vanhaa. Tämä on välttämätöntä, jotta yritysten hallinnollinen taakka pysyy kohtuullisena. Periaatetta on jo pilotoitu tänä syksynä, mutta sen toiminta ei valitettavasti vielä ole vakuuttanut. Toivon komission lähtevän nyt aidosti karsimaan turhaa säätelyä.

Olen tyytyväinen, että työohjelmassa huomioidaan koronakriisistä kohtuuttomasti kärsineitä nuoria. Vuosi 2022 on nimetty Euroopan nuorison teemavuodeksi ja luvassa on esimerkiksi uusi korkeakouluja koskeva strategia sekä ALMA-aloite, jolla tarjotaan heikommassa asemassa oleville nuorille työskentelymahdollisuuksia ulkomailla. Ehdottoman tärkeitä aloitteita, nuorten kansainvälisiä opiskelu- ja työmahdollisuuksia, on entisestään lisättävä, jotta Euroopasta löytyy jatkossakin osajia, huippututkimusta ja uusia innovaatioita.

7. Budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2022 — wszystkie sekcje (debata)

Il-President. – Il-punt li jmiss fuq l-aġenda huwa r-rapport tal-Onor. Ressler u l-Onor. Boeselager dwar il-Baġit ġenerali tal-Unjoni Ewropea għas-sena finanzjarja 2022 — it-taqsimiet kollha [11352/2021 — C9-0353/2021—2021/0227(BUD)] (A9-0281/2021).

Karlo Ressler, rapporteur. – Madam President, dear Vice-President, Commissioner, colleagues, after several weeks of really intense talks, finally this week Parliament will have the opportunity to vote on our official position on the European budget for 2022.

The compromise I propose today adopted at the committee level is a comprehensive package which outlines shared priorities between political groups, but also between specialised committees here in the Parliament and provides a European budget based on the actual needs of specific policy areas.

I strongly believe that with this package we would manage to meet the expectations of the European citizens, which are understandably very high. Already in the guidelines, the Parliament defined clear political priorities for the budget to support the recovery, boost investments and lay the foundations for a more resilient Union, something that we have been communicating throughout the whole budgetary process.

Having this in mind, we were disappointed by the Council's proposed cuts, notably in successful Union programmes such as Horizon, Digital Europe and LIFE, at a time when we are making political declarations about the digital and green transitions. It would be a mistake also, and a great missed opportunity from the point of view of the Parliament if we didn't fully use the commitments under Article 15(3) of the Financial Regulation.

Furthermore, the budgetary process has been, obviously, impacted by several global developments which need to be taken into account. This certainly includes the crisis in Afghanistan, as well as the European ambition in making vaccination against COVID-19 accessible globally through the COVAX programme.

The key element of our position is undoubtedly the restoration of the arbitrary cuts and the reinforcement of lines that have an added value for Europeans, that have excellent implementation rates and also that have the operational capacity to absorb the additional appropriations.

It is especially important to use additional appropriations in certain key areas, such as the following ones. First, supporting the driving force of the European recovery and economy: small and medium enterprises. Secondly, reinforce future-oriented programmes in research, innovation and education with a special focus on youth and children. Thirdly, to strengthen the European Health Union. And fourthly, to boost our efforts towards a digital, green and secure Europe.

Ladies and gentlemen, I would like to also use this opportunity to really thank my colleagues, shadow MEPs from all political groups, as well as representatives of all specialised committees that participated in achieving this position. Despite our differences, despite our different backgrounds and perspectives, we all understand that Europe has to be more resilient and that recovery has to be tailored to support all sectors, all regions and all generations in Europe.

This is now the moment when we turn our political talk, our political declarations into tangible support to recovery, and this is the moment when we turn our commitment to preparing Europe for a post-pandemic global environment and digital era, and also really reinforce it by concrete funding.

Damian Boeselager, *rapporteur*. – Madam President, I am still in shock from this morning's attack on our rule of law, and also on our institutions by extension, so excuse me if I'm still grappling with this, especially also because good institutions are really the solid rock on which we stand.

They are extremely important and a source of – and the first line of defence for – the prosperity and progress of our continent. Good institutions allow us all to negotiate our different ideas, our different interests and preferences, and decide a common political direction. They provide judgments, solve conflicts, discover fraud and fight villains who selfishly seek to profit off the community.

Whereas bad institutions, on the other hand, allow a small number of foul apples to put their own power and money above the progress of the many. Bad institutions turn a blind eye to fraud and corruption and bad institutions open the door to state capture, inaction and inequality of citizens in front of the law. Bad institutions allow politicians like Prime Minister Morawiecki to act against the interest of his own people.

So what is a good institution then? It's, quite simply, one that is up to the task, that has the legal means, the people and the political backing to do its job, one that is independent and that can't be corrupted. Do I think that our current institutions are up to the task? To be honest – and this is quite sad – I don't think they fully are. We ourselves are completely to blame for this. Despite massive changes in the world and great new challenges for the EU, national governments have not reformed the EU since the treaty change in 2007, and the Council continues to block better decision-making.

The EU institutions are not given the means to do their jobs well. We have had the stable staffing policy and cuts of staff for the last years, and somehow this golden calf of austerity really is hurting our institutions and endangering the progress and prosperity that I have been talking about. So we can't really continue as we currently are. There are many reasons why this has become more of a problem today.

First, let's look at the recovery plan. We have an unprecedented amount of money that is flowing through the different budgets to the Member States. Hundreds of people are needed to really look in the various institutions, to supervise the planning, to monitor the spending of money and to organise the flow of it. Corona has also seen a vast increase in capacities to try to basically grapple with the situation, we have Brexit and other difficult procedures at our borders, and we obviously need to fight climate change, where more resources are needed.

So Mr Ressler and I have been tasked to defend the Commission's budget, but also the other institutions' budgets, against indiscriminate and horizontal cuts. I wanted to use the opportunity here to thank the fellow shadows for the great cooperation that we had in coming up with Parliament's position on these matters.

Despite all these challenges that I have been outlining, the Council did not come up with a better and more, let's say, detailed view on where we stand, but really tried to just go for stable staffing, austerity and always the same old narrative.

But today, Madam Minister, when we also formally start our discussions about the budget, I would ask you to potentially take into account all these factors that I've been mentioning and not just see these numbers, but also the tasks that stand behind them because they are quite important and we need to save our institutions.

To say it with slightly more fun words: to stop villains getting fatter, let's make our institutions matter, to rebut the Polish letter, let's make our institutions better.

Charles Goerens, *rapporteur pour avis de la commission du développement*. – Madame la Présidente, évoquons quatre points importants pour le budget 2022 en matière de développement.

Premièrement, l'aide publique totale des États, qui est environ quatre fois supérieure à celle dont dispose la Commission européenne. Celle-ci dispose donc d'un levier important, comme le prévoit le traité, pour convaincre les États membres d'agir dans le même sens.

Deuxièmement, le rôle stratégique de la Commission devrait se concentrer sur les meilleures approches pour remplir les objectifs du développement durable. À ce propos, la réduction des inégalités par le biais d'une meilleure politique fiscale dans les pays en développement et par l'accès à la sécurité sociale dans ces pays devrait constituer un objectif majeur.

Troisièmement, les menaces qui pèsent sur la sécurité et la santé et les bouleversements politiques majeurs rendent nécessaire le recours à la réserve du budget. Ladite réserve doit servir à faire face aux imprévus plutôt que de venir compléter les postes budgétaires dont les estimations de dépenses ont été inférieures à la réalité.

Quatrièmement, l'Union européenne va devoir accentuer ses efforts en matière de lutte contre le changement climatique, un domaine dans lequel elle occupe d'ores et déjà un rôle de premier plan. Référence est faite à ce levier car il faudra convaincre d'autres pays, puisque le défi auquel nous devons faire face est un défi mondial.

Luděk Niedermayer, *rapporteur for the opinion of the Committee on Economic and Monetary Affairs*. – Madam President, just four quick points. As rapporteur for the opinion of the Committee on Economic and Monetary Affairs, let me express great appreciation of the work of the rapporteurs. Thanks for taking all points on board, but let me just add three more, focused rather into the future, that are not reflected.

First of all, we should pay attention to proper financing of the European Supervisory Authority. As they are getting more assignments they must be properly staffed and be ready to fulfil the goals.

Second, I guess there is a general understanding that pilot projects represent a very good way how to improve the functionality of the European Union. I would just call for more transparency and possible flexibility on the side of the Commission to better utilise this tool.

Last but not least, in the budget we are often dealing with the millions while we are losing billions. I am talking about tax evasion, tax avoidance, that is the problem across the EU. We will get great support from the OECD agreement, but we should do also our homework and we can do much more to protect the money of the Member States and the European Union.

Billy Kelleher, *rapporteur for the opinion of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety*. – Madam President, I welcome the fact that this House is very committed to providing a budget that addresses the major issues and challenges facing us in terms of the COVID pandemic and the need to have resilience built into the economies in the years ahead. I was very disappointed with the Council's decision, of course, to pare back on some of the key most important issues like innovation research, like in the digital economy and other very significant areas.

Reference has been made to the fact that the committee wanted to prioritise investment in research, innovation and in education, and specifically in young people. Now there is also in the report an issue with which I have serious concerns, and that is the reserve of EUR 20 million being placed on funding to the United Nations Relief and Works Agency – UNRWA. I reject that proposal. I think it's sneaky, it's unfair and it is politicising children in Palestine where I have visited and seen first-hand the appalling conditions they live in. And while the curriculum must be readjusted to ensure that it does not propose hatred to the Israelis, we still at the same time must provide our funding to ensure that Palestinians are educated in the first place.

So I welcome the committee's decision, but I want to reject that amendment and that proposal.

Eugen Jurzyca, *Spravodajca Výboru pre vnútorný trh a ochranu spotrebiteľa požiadaneho o stanovisko*. – Pani predsedajúca, za hlavný problém európskeho rozpočtu považujem jeho orientáciu na výstupy, a nie na výsledky. Európsky dvor audítorov zdvihol varovný prst napríklad nad spoločnou poľnohospodárskou politikou, ku ktorej odporúča vypracovať spoľahlivé ukazovatele posudzujúce jej vplyv. Vlájkový investičný fond InvestEU vyhodnocuje niektoré svoje úspechy podľa počtu podporených podnikov.

Efektivita použitia verejných zdrojov sa však nemá merať podľa toho, koľko spoločných peňazí sa rozdalo, ale akú pridanú hodnotu občanom priniesli. V tejto súvislosti pokladám za chybu šetrenie na Európskom úrade boja proti podvodom. Navyšovanie európskeho rozpočtu musí ísť ruka v ruke s personálnym posilnením jeho kontrolných orgánov.

Isabel García Muñoz, *ponente de opinión de la Comisión de Transportes y Turismo*. – Señora presidenta, comisario Hahn, todos sabemos el gran impacto que ha tenido la COVID-19 en el transporte y el turismo europeos, sectores importantísimos para el buen funcionamiento de nuestro mercado interior. El transporte supone alrededor del 5 % del PIB europeo y el turismo cerca del 10 %, y ambos emplean a millones de europeos y europeas; por si fuera poco, se hace imperiosa la necesidad de avanzar hacia un modelo de economía más sostenible, y eso implica un gran esfuerzo de estos sectores en inversión y en planificación a nivel europeo y nacional, así que no queda otra: el presupuesto de 2022 debe ser el presupuesto de la recuperación socioeconómica europea.

En transporte tenemos retos importantes: desarrollar los corredores europeos, desplegar infraestructuras de combustibles alternativos, mejorar el transporte de pasajeros y la distribución de mercancías a través de la multimodalidad, hacer las infraestructuras más resilientes al cambio climático y adaptarlas a los avances tecnológicos como los coches autónomos; por suerte, contamos con las agencias europeas de transporte —AFE, AESA y AESM—, cuyo papel es clave en este proceso transformador, y necesitamos que así lo refleje su presupuesto.

Paolo De Castro, *relatore per parere della commissione per l'agricoltura*. – Signora Presidente, signor Commissario, onorevoli colleghi, i nostri agricoltori e produttori agroalimentari hanno dato prova di una straordinaria resilienza e abnegazione di fronte alla crisi sanitaria ed economica che ci ha colpiti.

Nonostante ciò, alcuni settori tra i più emblematici della nostra tradizione alimentare continuano a soffrire le conseguenze a causa di una richiesta di mercato ancora distante dai livelli pre-pandemia. Per questo, la commissione per l'agricoltura insiste sulla necessità di una dotazione finanziaria aggiuntiva per l'anno 2022, in grado di supportare la ripresa dei nostri agricoltori.

Su questo punto, signor Commissario, urge una riflessione sull'utilità e l'efficacia della riserva di crisi della PAC, soprattutto in considerazione dei significativi miglioramenti nel suo funzionamento, che il Parlamento ha inserito nel processo di riforma della politica agricola comune.

Non possiamo più permettere, infatti, che le aree rurali vengano lasciate in secondo piano, mettendo a repentaglio il senso di appartenenza europea di una parte dei nostri concittadini. Per questo, ci auguriamo che alla visione di lungo termine presentata dalla Commissione seguano iniziative concrete e adeguatamente finanziate già a partire dal 2022.

Romeo Franz, *Verfasser der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für Kultur und Bildung*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die für den Kulturausschuss relevanten Punkte wurden in den Gesamthaushaltsplan der Europäischen Union für das Jahr 2022 im Wesentlichen aufgenommen. Das ist ein richtiges Zeichen an unsere Bürgerinnen und Bürger.

Der vorliegende Haushaltsplan reagiert auf die Notwendigkeit von Investitionen in Bildung und Kultur, gerade im Hinblick auf die Auswirkungen der COVID-19-Gesundheitskrise. Dass der Kultur- und Kreativsektor und all die Menschen, die in diesem Sektor arbeiten, am schlimmsten von der Pandemie getroffen wurden, zweifelt niemand an. Auch nicht, dass gerade Kinder und junge Menschen am meisten unter den Konsequenzen dieser Krise gelitten haben. Daher ist es wichtig, in diese Politikbereiche zu investieren, denn sie leisten einen wichtigen Beitrag zur Stärkung der Demokratie.

Bedauerlich in diesem Zusammenhang ist jedoch, dass der Aktionsbereich „Bürgerbeteiligung und Teilhabe“ des Programms „Bürgerinnen und Bürger, Gleichstellung, Rechte und Werte“ keine entsprechende Aufstockung der Ressourcen erhalten hat. Ich hoffe daher sehr, dass der vom Kulturausschuss eingebrachte Änderungsantrag eine Mehrheit findet.

Domènec Ruiz Devesa, *ponente de opinión de la Comisión de Libertades Civiles, Justicia y Asuntos de Interior*. – Señora presidenta, el presidente Biden dijo una vez: «No me digas lo que valoras. Dime cuál es tu presupuesto y sabré lo que valoras». Y efectivamente, es algo en lo que yo también creo.

Este Parlamento aspira a un presupuesto que precisamente esté conforme con nuestros valores y con nuestras normas. Por esta razón, me satisface que hayamos alcanzado un acuerdo para introducir una reserva para Frontex de 90 millones de euros con condiciones relativas al nombramiento de observadores de los derechos humanos, a un procedimiento claro para la suspensión de las operaciones cuando se produzcan violaciones serias o sistemáticas de los derechos humanos y al nombramiento de directores adjuntos.

Creo que el Parlamento debe respaldar de manera fuerte esta posición y también proporcionar a la EASO los recursos y el personal necesario para cumplir su mandato.

Gabriele Bischoff, *rapporteur for the opinion of the Committee on Constitutional Affairs*. – Madam President, indeed, I'm speaking on behalf of the Committee on Constitutional Affairs. We contributed to this resolution and I would really like to reiterate the need for allocation of proper financial means for the Committee on Constitutional Affairs' to be able to respond to its priorities in the next budget.

I would like to reiterate that communication with citizens is essential here. The roll out of the Conference on the Future of Europe, the existing participatory instruments like the European Citizens' Initiative, the Citizens Equality Rights and Values Programme all play a crucial role in strengthening European citizenship and democracy, as we heard this morning.

And last but not least, activities aimed at raising awareness and countering disinformation. I am also very much looking forward to seeing the continuation of the implementation of two pilot projects; one of them, in particular, namely Building Europe with Local Entities, which is very important with a view to implementing pilot projects and the Temporary Citizens Assembly.

Samira Rafaela, *rapporteur for the opinion of the Committee on Women's Rights and Gender Equality*. – Madam President, central to the EU budget for 2022 is the recovery from an unprecedented crisis and when one must recover, one focuses on where the harm is, so a doctor treats his or her patients and focuses on where the pain is.

In the European Union it is women that have been hurt the most. They were on the forefront in all of our healthcare services, and they have experienced excessively high rates of violence at home and enormous difficulties with accessing sexual and reproductive health services during the lockdowns. And despite these challenges, this budget does not contain a single reference to sexual and reproductive health and rights in its 1 348 page document, and the Commission often refers to its commitment of achieving a Union of equality.

True equality does not exist if we ignore the unequal strain that this pandemic has had on women in Europe. So the recovery must focus on where the harm is done. We must put our money where it is needed and make gender equality the priority in the budget for 2022.

Pierre Karleskind, *rapporteur pour avis de la commission de la pêche*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, un milliard d'euros, en tout cas près d'un milliard d'euros pour les secteurs européens de la pêche, de l'aquaculture et des affaires maritimes en 2022, c'est ambitieux, mais c'est nécessaire.

Un secteur de la pêche et de l'aquaculture touché de plein fouet par une crise sanitaire d'une ampleur sans commune mesure et qui a déstabilisé en profondeur le marché des produits de la mer. Un secteur qui doit faire face au quotidien aux conséquences graves d'un Brexit qui empêche d'avancer sereinement vers l'avenir. Et un secteur qui, malgré toutes les incertitudes, doit relever les immenses défis du pacte vert pour l'Europe, de la nécessaire décarbonation et de la protection de la biodiversité. Et, enfin, un secteur qui devra répondre aux attentes toujours plus fortes des consommateurs européens concernant la traçabilité, la qualité et l'étiquetage, par exemple.

Ce budget 2022 marque la montée en puissance du Fonds européen pour les affaires maritimes, la pêche et l'aquaculture. Un FEAMPA qui a été pensé pour répondre à tous ces défis. Donc, pêche et aquaculture ont encore de nombreux défis à relever. Ambitieux et nécessaire, le milliard ne sera pas de trop.

Irena Drmaž, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, Commissioner, dear Members of the European Parliament, I am again honoured to be here today at the debate on the budget for 2022. We already had the opportunity to talk about this in mid-September, when I presented to you the Council position.

The core priorities for the Union – and I think we share the same view – are the recovery of the European economy, the fight against climate change and the EU green and digital transition. On this, I think, we are of a common view.

In this respect, the events that we have confronted recently with the pandemic, with natural and other disasters, as well as the dramatic developments at the international level, are the confirmation that we need to foresee sufficient margins in the EU budget to face challenges that could occur in many areas, including security, humanitarian aid and migration.

If these margins do not exist, the EU will not be able to act on these occasions. Parliament, with these margins, proposes to increase the expenditures above the Council's positions of 4.1 billion in commitment appropriations and 2.5 billion in payment appropriations. We are just at the beginning of the current multiannual financial framework (MFF). The Council cannot accept the full use of the margins in almost all headings, as well as the substantial use of special instruments requested by Parliament.

What the Union needs is a budget for 2022 that creates trust for the future, avoids unnecessary expenditure and foresees sufficient margins to face any unexpected circumstance or challenge that may arise in the next years.

Allow me to touch upon a few more detailed points.

Regarding the financing of research and innovation: the Council recognises that Horizon Europe is an essential instrument to support the recovery of our economies from the pandemic and to contribute to the Green Deal, to a climate-neutral economy and to a successful digital transition. However, Parliament's proposal to increase the allocation foreseen by the Council by more than 1.51 billion goes against the attempt to make a stable evolution for the future.

The Council also considers that the opportunity offered in Article 15.3 of the Financial Regulation needs to be employed in a responsible manner and back-loaded for the second part of the MFF period. This would bring a more appropriate and stable financing of Horizon once the top-ups from Next Generation EU stop.

Moreover, the Council is surprised by the proposal to make use of the more than 400 million resulting from the remaining 2020 research decommitments as they were neither forecasted nor included in the MFF agreement.

With regard to the investment in people and social cohesion and values, Parliament proposes an additional EUR 700 million for the European Social Fund Plus (ESF+) to foster the implementation of the European Child Guarantee.

I would like to note here that Parliament and the Council have agreed on a provision to finance the measures necessary to deal with this important topic for the years 2021-2027 in the framework of the ESF+ Regulation, which entered into force from July this year. It is difficult to understand why a few months later Parliament wants to change the agreed approach. Moreover, here there is also the implementation aspect. The ESF+ is mainly implemented under shared management, and Member States' programmes are already underway.

As regards the financing of the recovery and resilience, while the Council fully acknowledges the importance of programmes such as EU4Health and Erasmus+, these programmes have already been reinforced in the draft budget. Therefore, a further increase of EUR 300 million does not seem reasonable.

The Council reaffirms its strong commitment to ensuring sufficient funding for the important areas of migration, border security and defence. However, Parliament's proposed increases in these areas do not seem well funded, and what is more would leave us without any room for manoeuvre in case of unexpected events.

Regarding the external action of the Union, the Council takes note of the proposed increase of over one billion as compared to the Council's position. The Council acknowledges that the situation in external policy, and humanitarian aid in particular, can fluctuate quickly, as shown by the evolution in Afghanistan this year, and the Council agrees that there is a need to be able to react swiftly to possible oncoming challenges.

However, we also note that when the situation in a country deteriorates, development aid is often substituted by humanitarian aid. They are not systematically complementary. This will, in all likelihood, be the case for Afghanistan as EU development assistance is based on clear conditions and principles.

A partial shift on the NDICI cushion for the margin would allow for a quick, controlled mobilisation of resources when they are most needed, including humanitarian aid.

Also, in particular, the Council finds it difficult to understand the increases proposed for staff, notably in the case of the European Parliament. In the case of the budget of this House, especially, we regret that there is at the moment no explanation for such a significant increase in staff. Under these circumstances, our citizens might find it difficult to understand that the EU administration bears no part of the effort and even more difficult to understand that this increases its ranks, notably in the case of the European Parliament itself.

I have listened today to all your arguments and debates during this meeting, and I will inform my colleagues in the Council accordingly of what you have said. The Council will do its utmost to engage in a constructive dialogue, allowing us to come to an agreement on the budget for 2022 within the deadlines foreseen in the Treaty.

Johannes Hahn, *Member of the Commission*. – Madam President, first I would like to thank the European Parliament, especially the Committee on Budgets and all specialised committees, for the intensive work on the Commission's proposal for the draft budget 2022, which apparently resulted in more than 1 400 proposed amendments.

I welcome the timely achievement of the two rapporteurs, Mr Ressler and Mr Boeselager, in reaching a broad support among political groups and committees. I further appreciate that the amendments proposed by the Parliament reinstate most of the expenditure at the level proposed by the Commission in the draft budget. Third, the Parliament proposes reinforcements for a number of programmes for 2022, for example in research and innovation, including the use of Article 15(3) of the Financial Regulation, climate action, employment opportunities for youth, including the Child Guarantee, actions related to asylum and migration and health.

Both the European Parliament and the Council have now set the framework of their respective negotiation mandates, and I could only reiterate my great regret at the Council cuts, which are not in line with the MFF agreement and don't follow the Council's own priorities. The overall cut amounts to EUR 1.4 billion in commitments and EUR 724 million in payments. At the same time, the Parliament requests substantial increases of EUR 2.7 billion in commitments and EUR 1.8 billion in payments. This request exceeds the available margins in nearly all headings, as well as the availabilities under the special instruments.

The positions of the Parliament and the Council diverge substantially, which is, in a way, surprising, given the still fresh agreement on the MFF reached less than one year ago, but I would say that this is obviously the provisional start of negotiations and now we have to see how to converge. Today's debate and the exchange of views should increase our mutual understanding, facilitate progress towards a common approach and indeed find a common denominator.

The Commission services are examining thoroughly all amendments proposed by the Parliament, together with those proposed by the Council. To facilitate the upcoming negotiations, the Commission will present a detailed assessment of amendments proposed by the Council and Parliament in the so-called letter of executability. We will send this letter prior to the opening of the conciliation, shortly after the plenary vote on the Parliament's position. I am confident that the negotiations will continue in the positive spirit we have had until now, and inevitably a clear prioritisation of tabled amendments from both institutions, as well as concessions on both sides, will be necessary.

As regards the next steps, we already presented the amending letter in last week's trilogue to update agricultural expenditure and to introduce some new elements which have been proposed or updated since the adoption of the statement of estimates in June. This concerns, in particular, the 2022 instalment of the pre-financing of the Brexit Adjustment Reserve, as well as continued support to refugees in Turkey and beyond. I would like to ask the European Parliament and the Council to consider this amending letter as an additional element in the negotiating process. I trust that the agreement on the 2022 budget will respect the recent political agreement on the 2021-2027 Multiannual Financial Framework, and that it will fairly reflect both the position of the Parliament and the Council.

As you know, we are still in a crisis situation. The vaccination campaigns have provided – and also proved – a relief, but many people still don't have access to vaccines. Climate change makes the natural world less predictable, both within the Union and abroad, so let me stress that a timely agreement on a solid EU budget is the best way to support our society and our economy, and respond to the expectations of our citizens. We will all need to work constructively if we want to find a compromise in time and have the budget adopted.

Thank you so much for all your collaboration. I am looking forward to a good result in the interests of everybody.

Niclas Herbst, *on behalf of the PPE Group*. – Madam President, a lot of wise words have already been spoken during this debate so I would like to seize the opportunity and draw your attention to some examples which might bring us to more general points. These are, for us as budgetary politicians, especially clarity and control.

We can see that significant funds from financing programmes are transferred, for example, to decentralised agencies. I can give you two examples. The EU4Health programme, which we fought for quite strongly in this Parliament, goes to the Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) Agency and the European Medicines Agency (EMA). I support these fields of policy because they are very important. The pandemic has shown this very clearly.

Another example is border management and the visa instrument, money transferred to Europol. I strongly support this strengthening of Europol, but the way it is done contradicts the need for clarity that we, as parliamentarians, should fight for. The real questions that we should ask ourselves are: is it necessary not only to understand the movements, but the underlying reasons, and are agencies taking over tasks that would otherwise have been financed under the programme? It is important to have control as well. In the fields of other sections, we talk about supporting the European Court of Auditors, and let me say that, if we, as a parliament, have literally no control over NextGenerationEU and the vast amounts that go along with this programme, we should at least strengthen the European Court of Auditors.

Bearing this in mind, I think we should agree that we, as a parliament, should talk more about clarity and more about control. We will strengthen the whole Parliament.

Victor Negrescu, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, European leaders must show responsibility and act in accordance with the agreement that was reached in the Multiannual Financial Framework (MFF). The cuts proposed by the Council prevent us from delivering on the objectives we have for Europe, implementing the policies agreed upon by the leaders, and planning for a strong social recovery for the future of Europe.

In the view of the European Parliament and of our political Group, we believe it is important to show more ambition when it comes to next year's budget. We need to provide adequate resources to deal with the health crisis, but also with the social and economic challenges it raises. We call for an increase in the EU budget of EUR 2.7 billion, while preserving sufficient margins and resources for the special instruments. These funds will enable the EU to do more for each European, each Member State and each European policy. For that, we need the Commission to also make sure that 2022 will be a full implementation year for the budget. We cannot lose any more time. 2021 was a lost year for the current MFF, and that is not our fault. Member States and the Commission should have done more to speed up the implementation.

The Socialists and Democrats in the European Parliament have three key priorities. We support the social recovery with a special focus on youth, employment, education, cohesion, SMEs and start-ups, for which we request EUR 1.2 billion. We want to invest in a sustainable future, including climate, research, innovation, health, digitalisation, transport and agriculture, for which we believe an extra EUR 2 billion is needed. We believe that Europe should promote solidarity and democratic values within the EU and across the world and, for that, the Parliament calls for more than EUR 600 million in additional funds.

These priorities are reflected in the reinforcement increase of all the EU programmes. We also call for the rapid implementation in 2022 of the European Child Guarantee, making sure no child is left behind and suffers the negative effect of the pandemic. Our demand for an additional allocation of EUR 700 million for the Child Guarantee represents a key achievement of our political Group. We are also happy to see several of our requests being integrated in the proposal, like, for instance, the new tourism line of EUR 42 million, an additional EUR 24 million for SMEs and start-ups, EUR 5 million for social dialogue, EUR 7.5 million for employment, and EUR 90 million for the Eastern and Southern Neighbourhoods.

Our discussion today is key. If we want to do things better at local, national and European level and match our priorities, we need to allocate adequate resources for the EU budget. In this respect, our proposals are constructive and clear and can represent the starting point of a new European budget fitting citizens' priorities.

Nicolae Ștefănuță, în numele grupului Renew. – Doamna președintă, domnule comisar, „niciodată atât de mulți nu au datorat atât de mult, atât de puțini” a spus Winston Churchill în plin război. Trebuie să ne însuflețim cu acest spirit, din nou, astăzi, pentru că Europa este, de fapt, în război, iar europenii trebuie să vadă în ceea ce facem noi aici, un scut.

În vreme ce mulți se pregătesc să iasă din pandemie, țara mea, România, din păcate, intră într-un val patru, care nu este un val, este un tsunami. Azi au pierit 574 de oameni. Este o tragedie națională, iar medicii noștri nu mai pot, ATI-urile sunt ocupate.

De aceea, prioritatea numărul unu a acestui parlament nu poate fi decât sănătatea. Acest parlament a pus deja o cărămidă la acel sistem de sănătate prin care, într-o bună zi, un pacient român se va putea trata în spital, la fel ca în Austria, de exemplu. Mai mult, grupul meu, Renew Europe, a pus un miliard de euro deoparte pentru vaccinare, pentru COVAX, pentru că, degeaba ne însănătoșim noi, dacă nu întreaga lume se însănătoșește.

Acest buget trebuie să fie și cel mai curat din istorie. De aceea, am propus și am susținut ca Laura Codruța Kövesi să aibă banii pentru personalul de care are nevoie, să controleze ca acești bani să nu fie furajați, să nu fie luați de oameni corupți. De ce? Pentru că acești bani sunt în parte și împrumutați, iar noi trebuie să-i păzim, să fim cu ochii pe ei, ca pe butelie.

Europa nu e nimic, dacă nu e tinerii din ea. Tinerii merită cât mai multe oportunități. De aceea, mărim bugetul astăzi cu 40 000 de burse Erasmus, exact pentru tinerii aceia care, în loc să călătorească, au trebuit să stea în fața ecranului, în loc să fie în fața Luvrului.

Să vorbesc despre 2022 astăzi, este, îmi imaginez, așa cum au vorbit alții în primul război despre 1942, deci, cu siguranță nu a fost ușor. Însă rolul nostru suprem aici, în casa aceasta europeană, este acesta: să putem noi, atunci când europenii nu mai pot.

Henrike Hahn, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Herzlichen Dank an die Berichterstatter für den EU-Haushaltsentwurf 2022 und besonderen Dank an meine wunderbaren Kollegen von S&D, Renew und Left. Wir haben zusammen diesen Haushalt nicht nur grüner, sondern auch zukunftsorientierter gemacht.

Der EU-Haushalt 2022 ist der zweite Haushalt des mehrjährigen Finanzrahmens, für den klar gilt: Bis spätestens 2030 wollen wir allermindestens die Pariser Klimaziele umsetzen. Da brauchen wir mehr Tempo, mehr Ehrgeiz und klare Entscheidungen, wie wir Steuergelder an den richtigen Stellen investieren, weil wir wissen: Da, wo Geld hinfließt, da wird wirklich Politik gemacht.

Wir Grüne haben für den EU-Haushalt 2022 drei Prioritäten, das sind Klima, Biodiversität und Forschung und Entwicklung. Denn klar ist: Wir brauchen starke Forschung und Innovation für grüne Technologie, für die Dekarbonisierung der Wirtschaft und für eine ökologisch-soziale Transformation für einen starken Wirtschaftsstandort Europa.

Wir haben jetzt einen EU-Haushalt 2022 auf den Weg gebracht mit großen Aufstockungen für wichtige Programme, mit insgesamt mehr als 1,64 Milliarden Euro zusätzlich zum Haushaltsentwurf. Das heißt konkret: Über 450 Millionen Euro entfallen auf Klima- und Biodiversitätsprogramme – mein persönliches Highlight ist dabei das Plus von 171 Millionen Euro für LIFE –, und es entfallen jetzt mehr als 430 Millionen Euro auf Forschung und Entwicklung. Wir haben außerdem 760 Millionen Euro für weitere Prioritäten wie humanitäre Hilfe, EU4Health, Rechte und Werte und Erasmus+, und das ist auch eine wunderbare Sache.

So können wir gut in den Trilog zu einem EU-Haushalt 2022 gehen mit einer starken Position des Parlaments, das verstanden hat, was Zukunft bedeutet.

Joachim Kuhs, im Namen der ID-Fraktion. – Frau Präsidentin, Frau Ministerin, lieber Kommissar Hahn, werte Kollegen! Glückwunsch, Sie haben es mal wieder geschafft! Sie legen einen Haushalt vor, der formal die meisten Kriterien und Anforderungen des Vertrags und der Haushaltsordnung erfüllt.

Dabei wissen Sie ganz genau, dass wir einen Elefanten im Raum haben und dass dieser Haushalt nur ein Teil des Gesamtpakets NextGenerationEU ist und dass dessen Finanzierung zum großen Teil durch Kredite erfolgt. Das ist ein Tabu für den EU-Haushalt. Diesen Makel können Sie nicht wegwischen. Und diese verbotene Schuldenfinanzierung wird alle Haushalte auch weiter belasten.

Wie sollen Sie und wie wollen Sie das Ihren Kindern erklären? Meine Enkelkinder fragen mich oft: „Was machst du da eigentlich in Brüssel?“ Ich versichere Ihnen: „Ich kämpfe für eure Zukunft.“ Die 14-jährige Rahel, die zurzeit für den Unterricht einen Businessplan entwerfen muss, fragt mich dann regelrecht ungläubig: „Aber Opa, wieso macht ihr dann so viele Schulden?“

Was antworten Sie Ihren Enkelkindern? Wie erklären Sie ihnen die gigantischen Kosten für den Grünen Deal, der derzeit in den Flammen von Kohle und russischem Gas verbrennt? Wie erklären Sie ihnen, dass wir Jahr für Jahr mehr Geld ausgeben für unsinnige Projekte, die unsere Kinder zurückzahlen müssen, ohne Nutznießer sein zu können?

Bitte denken Sie an Ihre Kinder, und stoppen wir endlich diesen Drift in einen schuldenfinanzierten EU-Gesamthaushalt. Machen wir uns ehrlich und sichern wir die Zukunft unserer Kinder!

Bogdan Rzońca, w imieniu grupy ECR. – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! Na początku chciałem bardzo podziękować kolegom sprawozdawcom, którzy pracowali nad tym budżetem, i w sumie myślę, że udało się nam uzyskać niezły efekt. Tak że też i gratulacje dla was, bo naprawdę wszyscy razem nad tym pracowaliśmy dosyć mocno.

Budżet na 2022 rok jest budżetem w ramach wieloletnich ram finansowych i jest to drugi taki budżet. Jest to też drugi rok unijnego instrumentu NextGenerationEU, a więc na lata 2021, 2022 i 2023. W tym wypadku możemy powiedzieć, że Komisja Europejska niezbyt sprawiedliwie podchodzi do spraw związanych z COVID-19, z kryzysem postkrowidycznym. Polska na przykład nie ma zatwierdzonego tego planu i wydaje się, że ten Fundusz Odbudowy jest pewnego rodzaju aparatem represji. To jest bardzo niesprawiedliwe, bo chorowali wszyscy i dramat przeżyli wszyscy.

W tym sprawozdaniu sprzeciwiamy się jakimkolwiek cięciom, jeśli chodzi o „Horyzont Europa”, o EU4Health czy RescEU. Jesteśmy mocno zaniepokojeni również tym, że jeśli chodzi o projekt HERA, to Komisja Europejska trochę odsuwa Parlament Europejski od spraw.

Natomiast ECR nie podoba się także tzw. *gender budgeting*, czyli powiązanie budżetu z zagadnieniami płci, poruszanie kwestii bioróżnorodności czy zdrowia seksualnego.

Odniosę się jeszcze na koniec do pana kolegi Boeselagera, który poświęcił trzy minuty w swoim wystąpieniu na sprawy przedpołudniowe. Otóż, chciałem powiedzieć, że dzisiaj – panie Damianie, do pana mówię – dzisiaj sąd polski uniewinnił (...), który jechał bez prawa jazdy, niesprawnym samochodem, prawa jazdy nie ma. Na przejściu dla pieszych potrafił 81-letnią kobietę. Dzisiaj polski sąd go uniewinnił.

PRZEWODNICTWO: EWA KOPACZ

Wiceprzewodnicząca

Δημήτριος Παπαδημούλης, *εξ ονόματος της ομάδας The Left*. – Κυρία Πρόεδρε, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, με μια ευρύτατη συνεργασία και συναίνεση από το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα μέχρι την Αριστερά, ζητάει συγκεκριμένες αυξήσεις στον προϋπολογισμό, απολύτως ρεαλιστικές και αναγκαίες. Ζητάει, κύριε Hahn, να τιμήσετε και να τηρήσετε αυτά που εσείς προτείνετε και τα οποία περικόπτει άγρια και αδικαιολόγητα το Συμβούλιο, ανατρέποντας σε πολλά σημεία και τη διοργανική συμφωνία για τον πολυετή προϋπολογισμό.

Ζητάμε μεγαλύτερη φροντίδα για τη στήριξη της έρευνας και της καινοτομίας· περισσότερα κονδύλια για την προστασία των παιδιών από τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό και τον αναλφαριθμητισμό· ενίσχυση της προσπάθειας να αντιμετωπίσουμε την υγειονομική κρίση, προωθώντας την Ευρωπαϊκή Ένωση Υγείας· ενίσχυση του Erasmus+ με περισσότερες ευκαιρίες εκπαίδευσης, κατάρτισης και στήριξης της νέας γενιάς· περισσότερα κονδύλια για το EU-LIFE, για την προστασία του περιβάλλοντος και για τη στήριξη της πράσινης μετάβασης· περισσότερα κονδύλια για την πρωτοβουλία COVAX, για να ενισχυθεί η εμβολιαστική κάλυψη σε όλο τον πλανήτη· και περισσότερη στήριξη —και με χρήματα— της ισότητας των φύλων σε όλες τις διαστάσεις του προϋπολογισμού.

Για να γίνουν αυτά, πρέπει το Συμβούλιο να σταματήσει να περικόπτει και να λέει «όχι» σε πράγματα που και το ίδιο έχει συμφωνήσει, ενώ η Επιτροπή πρέπει να στηρίζει τις προτάσεις της, να μην υποχωρεί διαρκώς προς το Συμβούλιο και να ακούσει λίγο παραπάνω τη φωνή του ενωμένου Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Andor Deli (NI). – Tisztelt Elnök Asszony! Az éves költségvetés vitája és a szavazás több mint 170 milliárd euróról szól. Azt hiszem, mindenki számára fontos, hogy az uniós támogatások szintje megmaradjon, legyen szó az agrárkifizetésekről, a vidékfejlesztési vagy a kohéziós forrásokról. De fel szeretném hívni a figyelmet egy új költségvetési tételre, amely már a 21-es költségvetésben is jelentkezett, de 22-ben immár tízszeresére nőtt és valószínűsíthető, hogy mérete évről évre tovább fog növekedni. Ez pedig az Unió által felvett közös hitelek törlesztési kamata. Ennek az összegnek az összegereblyezéséhez minden tagállamnak hozzá kell járulnia, így Magyarországnak és Lengyelországnak is. Mindeközben, mint azt jól tudjuk, politikai nyomásgyakorlás miatt késik a magyar és a lengyel nemzeti helyreállítási tervek jóváhagyása és az előlegek kifizetése. Mégis úgy látszik, hogy a visszafizetésekhez, a kamatok törlesztéséhez már nekünk is hozzá kell járulnunk. Ott bezzeg megütjük a mércét.

Kérem a biztos urat és a Bizottságot, hogy adjanak magyarázatot erre az enyhén szólva furcsa helyzetre.

Nils Ušakovs (S&D). – Madam President, addressing you about the Union Budget 2022, I will start with a story from my country. Latvia is entering full-scale lockdown tomorrow, including a curfew after 8 p.m. The Latvian Government failed to take control of the COVID pandemic. As a result, Latvian citizens are depending more and more on various forms of support, both from the Union budget and different ways of financing. At the same time, we see that the Council is cutting Budget 2022 and the Commission is planning to reallocate finances from its crucial programmes vital to citizens of the Union, both in Latvia and in other Member States. For instance, a new health authority, HERA, is getting established and the Commission plans to finance it by taking money from Horizon Europe, EU4Health and rescEU.

This is a controversial example about policy concerning the budget of the Union. As for good examples, voting for the budget, we support providing more information by this House about the Union and the European Parliament in the languages of national and linguistic minorities and regional languages. By the way, one of the reasons why the Latvian Government failed to fight the virus was its inability to communicate effectively with the country's linguistic, primarily Russian-speaking, minority. This vote should serve as an important message for Member States. Thank you, rapporteurs, fellow shadows and colleagues.

Olivier Chastel (Renew). – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, Madame la Ministre, très chers collègues, le budget de l'Union sera renforcé grâce au plan de relance «Next Generation EU» et l'effort financier pour garantir cette relance en 2022 sera sans précédent. Afin de s'assurer de la confiance des citoyens, mais aussi des entrepreneurs, les deniers européens doivent être judicieusement dépensés. Nous serons de ce fait particulièrement attentifs au respect de l'état de droit, d'une part, et à la lutte contre la fraude au budget de l'Union, d'autre part.

Nous traversons une période de bouleversements climatiques, économiques, sociaux, géopolitiques. Établir un budget, c'est opérer des choix sur des investissements porteurs, pour assurer une relance durable ainsi qu'une transition verte et numérique ambitieuse. C'est aussi faire en sorte que ces investissements rencontrent les aspirations de nos concitoyens. C'est pourquoi je demande au Conseil, Madame la Ministre, de prendre la mesure des enjeux et de revoir les coupes opérées en totale contradiction avec les priorités partagées et énoncées à maintes reprises au sein de notre institution.

Chers collègues, la pérennité de l'Union ne sera assurée que si elle est forte de l'intérieur grâce à des institutions opérationnelles. La Cour européenne de justice, la Cour des comptes, le Contrôleur européen de la protection des données y travaillent au quotidien. La complexité et l'importance accrue des questions juridiques portées devant la Cour sont une réalité. Les moyens alloués à ces institutions doivent être à la hauteur de nos ambitions. Et au regard de ces considérations, nous sommes tous conscients que l'Europe, pour rester crédible, doit être solidaire, inclusive, tournée vers la jeunesse et responsable.

Zbigniew Kuźmiuk (ECR). – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! Pani Minister! Zabierając głos w tej debacie, chcę podkreślić, że odrzucenie przez Parlament cięć zaproponowanych przez Radę jest koniecznością w sytuacji, kiedy gospodarki krajów członkowskich odrabiają zaległości związane z pandemią COVID. Co więcej, pojawiają się nowe wyzwania, takie jak chociażby gwałtowny wzrost cen energii, na które Komisja będzie musiała zareagować, a na to wszystko potrzebne są dodatkowe środki. Trzeba przy tym podkreślić, że budżet na 2022 rok jest drugim już budżetem nowej perspektywy finansowej, a jednocześnie środki na płatności w nim zawarte muszą pokryć rachunki przedstawiane przez beneficjentów realizujących przedsięwzięcia z perspektywy finansowej 2014-2020 zgodnie z zasadą n +3.

Musimy dołożyć wszelkich starań, aby tych środków na płatności nie zabrakło i żeby nie powtórzyła się sytuacja z lat 2014-15, kiedy w Komisji zalegały zaległe rachunki na miliardy euro, a brakowało środków na ich uregulowanie i, co więcej, Komisja musiała płacić odsetki. W związku z tym chciałbym wyrazić nadzieję, że wzorem lat ubiegłych Parlament dołączy do deklaracji Rady na temat płatności dołączonej do budżetu na 2022 rok, który pozwoli na szybką reakcję w sytuacji zapotrzebowania na dodatkowe środki na płatności.

João Pimenta Lopes (The Left). – Senhora Presidente, como em anos anteriores, estamos perante uma provável redução orçamental, quando o que se exigia seria o reforço significativo do orçamento da União Europeia a par do reforço da sua função redistributiva de apoio à promoção de uma efetiva convergência no progresso económico e social entre os Estados-Membros, bem como de apoio à economia real dos Estados-Membros através de subvenções, e não de empréstimos, para responder à grave situação económica e social com que vários Estados-Membros se confrontam.

Situação que se agrava com o condicionamento da margem de manobra dos Estados na promoção do investimento público, no financiamento dos serviços públicos e das suas funções sociais, através da aplicação de condicionalidades macroeconómicas e/ou políticas fixadas pela União Europeia que urge eliminar.

Apresentámos várias propostas de apoio às pequenas e médias empresas, à pequena e média agricultura, às pescas, aos transportes, entre outros, que, a serem aprovadas, contribuirão para assegurar recursos acrescidos para a coesão económica, social e territorial, em benefício de países, dos trabalhadores e dos povos.

Mario Furore (NI). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, la crisi del Coronavirus ci ha insegnato che solo con politiche ambiziose, come il Recovery, si possono raggiungere risultati importanti nell'interesse dei cittadini.

Per questo motivo non possiamo che essere delusi dai tagli proposti dal Consiglio ai programmi per l'innovazione, gli investimenti strategici, quelli sulla sicurezza interna e per la lotta al cambiamento climatico. Addirittura si riducono i fondi dei programmi per la salute e per la protezione civile.

Che messaggio diamo come istituzioni europee ai cittadini? Certo, occorre evitare sprechi e ridurre le spese amministrative analizzando il bilancio europeo voce per voce, ma dobbiamo garantire che le priorità dei cittadini siano finanziate adeguatamente.

Il Movimento 5 Stelle propone la creazione di una voce specifica in seno al bilancio dell'UE per finanziare il settore turistico. Serve un fondo ad hoc che rilanci il settore messo in ginocchio durante la crisi pandemica. Milioni di famiglie europee dipendono e vivono grazie al turismo; è arrivato il momento di dare loro delle risposte.

Janusz Lewandowski (PPE). – Pani Przewodnicząca! Na początku wdrażania nowych ram finansowych mamy dwa budżety korygujące dotyczące roku 2021, zwyczajowy *amending letter* na rok 2022 z poważną kwotą ponad 1 200 000 000 euro. Potrzeba dostosowania nowych ram finansowych do nowej inicjatywy *Social Climate Fund*, a zapewne i poważnej rewizji tych świeżo uzgodnionych ram finansowych, a więc wdrażanie tych nowych ram finansowych upływa pod znakiem nowych wyzwań, nowych potrzeb wymagających poważnej reakcji finansowej i elastyczności.

Niektóre z tych nowych wyzwań są nieprzewidywalne, inne są jak najbardziej przewidywalne. Do takich należy potrzeba przedłużenia pomocy dla uchodźców z Syrii. Znana była w grudniu zeszłego roku, ale nie znalazło to wyrazu w nowych ramach finansowych. Mówię o tym, bo kończą żywot unijne fundusze powiernicze, którymi się zajmowałem, i liczę na lepszą współpracę z Komisją Europejską przy wdrażaniu nowej generacji instrumentów polityki zagranicznej Unii.

Elisabetta Gualmini (S&D). – Madam President, the 2020 budget is the first after the humongous financial effort of Next Generation EU. We are talking about the EUR 170 billion for the next year. We have asked for more resources compared to the Commission, overall EUR 4 billion more.

The programmes for which we have asked for an increase range from Erasmus+ to the Child Guarantee, but here I would like to mention the COVAX programme, one which we speak too little about. Its goal is to deliver vaccines to low income countries all over the world.

We need the EUR 1 billion more in order to reach the 500 million doses announced by von der Leyen. There can be no talk of getting out of the pandemic if it is only us who manage to get out. We cannot think about returning to normal life if it is only us who save ourselves. We cannot think that the right to a healthy life is only for the few and not for the many.

We have learned that what solidarity means, and now we just have to spread the lesson.

Dorien Rookmaker (NI). – Madam President, here we are together debating on the general budget of 2022. The average comment of my dear colleagues is that we need more money for closing gaps, green policies, digital agendas or tourism. Most of these could easily be funded if we didn't waste so much money on rules and regulations.

Yes, dear colleagues, a lot of money is wasted on too many bad regulations created by the EU institutions, probably with the best intentions but lacking experience and knowledge of the horrible side effects of EU law.

Take, for instance, public procurement law, a labour-intensive piece of legislation that doesn't solve any problem but leads to endless, complex, costly processes. Since its introduction, it has caused billions spent on implementation, enforcement, control and litigation. And this is only one example.

If the EU decides to spend money, we must be aware of the fact that costs of regulations multiply in real life. If we are to spend money, it should be spent wisely.

Angelika Winzig (PPE). – Frau Präsidentin, Herr Kommissar, geschätzte Kolleginnen und Kollegen! Wie noch kein anderes EU-Budget steht dieses Budget 2022 im Zeichen des Klimawandels. Immerhin haben wir hier im Hohen Haus das 55%ige Treibhausgasreduktionsziel beschlossen.

Wir alle wissen: „*The Green Deal cannot fly without innovation, research and digitalisation.*“ Nur so kann der Transformationsprozess gelingen und können Beschäftigung und Wettbewerbsfähigkeit auch im Wandel gesichert werden.

Daher begrüße ich zusätzliche Mittel für Horizont Europa, für Digitales Europa, aber auch für KMU im Binnenmarktprogramm. Fördern wir gemeinsam den europäischen Unternehmergeist, denn nur mit einer erfolgreichen Wirtschaft können auch unsere Sozialsysteme garantiert und abgesichert werden. Vor diesem Hintergrund sehe ich aber auch Einsparungsmöglichkeiten – nämlich dann, wenn laut Kommission in gewissen Programmen gar nicht so viele Mittel absorbiert werden können. Der Grüne Deal muss Hand in Hand mit der Förderung unserer Unternehmerinnen und Unternehmer gehen, denn ansonsten ist er zum Scheitern verurteilt.

Robert Biedroń (S&D). – Pani Przewodnicząca! Panie Komisarzu! Szanowni Państwo! Rozmawiamy o kolejnym budżecie unijnym na 2022 rok, ale dzisiaj także rozmawialiśmy o bardzo poważnej sprawie dotyczącej stanu praworządności w Unii Europejskiej. I nie może być tak, że przyjmujemy kolejne budżety, odwracając głowę od tego, co naprawdę dzieje się w niektórych krajach członkowskich. Ja reprezentuję taki kraj, Polskę, w którym dochodzi do poważnych naruszeń praworządności, a pieniądze podatników europejskich są nadal przekazywane. I my musimy być strażnikami tego budżetu. Nie może być tak, że z pieniędzy Belgów, Holendrów itd. są sponsorowane autokratyczne rządy Orbana albo Kaczyńskiego. I Komisja Europejska musi być strażniczką środków publicznych w tej sprawie i musi tego pilnować.

Druga rzecz niezwykle ważna w tym budżecie: powtarzamy jako Komisja Równouprawnienia i Kobiet, że brakuje kwestii związanych z równością płci, gender mainstreamingiem i gender budgetingiem. To musi być też rozwiązane i Komisja Europejska w końcu musi zacząć wysłuchiwać naszego głosu w tej sprawie, bo jak równość to równość.

Andrey Novakov (PPE). – Madam President, only three Member States submitted their partnership agreements to the European Commission. It means one thing and one thing only. There is a very high probability that this year it will be a zero when it comes to the budget. A zero 2021 means additional stress on the budgets of 2022, 2023 and 2024. It means that we have a really high risk of losing EU money for our Member States, our regions and constituencies.

This is much more important than the arguments over a million here or over a million there, and I think a lot of work has been done to reach that agreement. I believe that we should support the compromise that has been reached and not create any additional delays on the budget procedure because we have already lost one year for the new programming period and this is a great paradox. This economy, the European economy, needs European funds to be invested immediately in order to recover, so we cannot play games with this important issue. Please vote in favour of the report that has already been proposed.

Margarida Marques (S&D). – Senhora Presidente, Senhora Ministra, Senhor Comissário, no debate sobre o orçamento 2022 temos dois pontos fundamentais: o cumprimento dos compromissos assumidos no orçamento plurianual 21-27, do lado da despesa e do lado da receita, incluindo o respeito do calendário dos novos recursos próprios, e a contribuição do orçamento para a recuperação pós-COVID e a criação de um ambiente económico e social que sustente as ambições internas e externas da União Europeia.

A recuperação económica assenta, em grande parte, no NextGenerationEU. Mas, Comissário, os programas europeus que privilegiam a dimensão europeia, geridos, à partida, pela Comissão, são também os instrumentos de excelência para a recuperação económica, recuperação económica que se quer inovadora, com vista a uma economia neutra em carbono, assente numa transição justa, verde e digital.

Sem secundarizar a responsabilidade dos Estados-Membros, este esforço compete, desde logo, à Comissão Europeia.

Λευτέρης Χριστοφόρου (PPE). – Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, καταβάλαμε το άπαν των δυνάμεών μας στην Επιτροπή Προϋπολογισμών, με πρώτο και καλύτερο τον αγαπητό συνάδελφο εισηγητή, Karlo Ressler, για να κατορθώσουμε να καταρτίσουμε τον προϋπολογισμό και να καταστήσουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση πιο ισχυρή, πιο πράσινη, πιο αναπτυξιακή, πιο καινοτόμο, πιο κοινωνική, ενισχύοντας ιδιαίτερα την κοινωνία και τους πολίτες, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στους νέους, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, στην ύπαιθρο, στους αγρότες μας, στην υγεία και σε κάθε ευαίσθητο κοινωνικό και οικονομικό τομέα.

Όμως, πιστεύω ακράδαντα ότι ισχυρή και κυρίαρχη Ευρωπαϊκή Ένωση δεν νοείται όταν δεν υπάρχει ισχυρή άμυνα και ασφάλεια και ευρωστρατός. Για αυτό και ενισχύσαμε το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας, γιατί θεωρούμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση, επιτέλους, πρέπει να είναι σε θέση να προστατεύει τα εξωτερικά της σύνορα, να προστατεύει την κυριαρχία των κρατών μελών και να εγγυάται την ασφάλεια των πολιτών.

Κυρία Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, τόσο οι αρχές και οι αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και οι δικές μου αρχές και αξίες και τα ευρωπαϊκά μου ιδεώδη δεν μου επιτρέπουν να εγκρίνω και να ψηφίσω ούτε ένα ευρώ για χώρες όπως η Τουρκία, που παραβιάζουν το ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο, που παραβιάζουν το κράτος δικαίου, που δεν σέβονται τις αρχές και τις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καλώ τους συναδέλφους στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή και στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να ακολουθήσουν αυτόν τον κανόνα ... *(Η Πρόεδρος αφαιρεί τον λόγο από τον ομιλητή)*

Evin Incir (S&D). – Madam President, colleagues, I'm going to focus on one thing today, Peace between Israel and Palestine. In the heart of peace lays the well-being of the people directly affected. UNRWA is a UN agency that I hope we will not need in the future, since I hope we will be able to provide also the Palestinian people with statehood through a two state solution with two democratic states, Israel and Palestine, side by side in peace and security.

But today, millions of Palestinians are living under catastrophic conditions, and many are refugees, internally displaced in Palestine, in Syria, in Lebanon and Jordan. UNRWA has been lifesaving for many of them. Every person in this Parliament should want to support UNRWA, but instead I'm shocked to hear that so many, especially from the right wing groups here, believe in lies spread about the Palestinian textbooks and the work of UNRWA. At least trust in the EU funded report by the Georg Eckert Institute, which clearly states that the Palestinian textbooks adhere to UNESCO standards.

I hope that all of us contribute to stability, solidarity and peace. I hope you all vote for the amendment tabled by the S&D Group that ensures continued support for UNWRA.

José Manuel Fernandes (PPE). – Senhora Presidente, Senhor Comissário, Senhora Representante do Conselho, caras e caros colegas, o orçamento da União Europeia, sendo pequeno, tem uma enorme mais-valia e é essencial para a competitividade da União Europeia, para a investigação, para a produtividade, para o empreendedorismo e, em simultâneo, para a nossa coesão territorial, económica e social.

Para além disso, e nem sempre temos consciência, somos os maiores doadores mundiais, aqueles que mais ajudam em termos globais, que mais financiam a ajuda humanitária. Mas, este orçamento, é urgente que seja reexecutado rapidamente, e aqui há uma preocupação e viro-me para o Conselho: os Estados-Membros não estão a fazer a sua parte.

Em 2021, não haverá um euro que será executado da nova política de coesão, e a economia precisa, a juventude precisa, as pequenas e médias empresas, as autoridades locais e regionais. Façam a vossa parte, adotem rapidamente os acordos de parceria, porque cerca de um terço do orçamento, que é política de coesão, deve chegar rapidamente à economia.

Alex Agius Saliba (S&D). – Sinjura President, is-sena 2022 ser tkun ikkaratterizzata minn krizi ekonomika u krizi ta' qgħad. Dan ser iwassal għal aktar inugwaljanzi, aktar faqar u aktar esklużjoni soċjali. Għalhekk, inhegġeg lill-Kummissjoni kif ukoll lill-Kunsill sabiex ikunu aktar ambizzjużi u jappoġġjaw baġit tal-Unjoni Ewropea b'dimensjoni aktar soċjali li jikkontribwixxi b'mod pożittiv għall-kwalità ta' ħajja aħjar liċ-ċittadini u l-haddiema tagħna, kif ukoll għall-funzjonament aħjar tas-swieq tax-xogħol.

Baġit li jagħti spinta 'l fuq lit-tkabbir sostenibbli, il-koeżjoni u l-konvergenza soċjali filwaqt li jiġġieled il-faqar, inkluz il-faqar fost it-tfal, l-esklużjoni soċjali u l-inugwaljanzi. Il-baġit li jmiss għandu jggarantixxi investiment suffiċjenti fl-inizjattivi ewlenin tal-S&D, bħall-Garanziji għat-Tfal u ż-Żgħażaġh, il-Pilastru Ewropew tad-Drittijiet Soċjali, u d-djalogu soċjali u l-innovazzjoni soċjali.

Fir-rigward tal-Proġetti Pilota u l-Azzjonijiet Preparatorji, il-Kummissjoni u r-rapporteur tal-PPE kellhom ikunu aktar ambizzjużi billi jappoġġjaw proġetti li se jindirizzaw l-isfidi soċjali u dawk relatati mal-impjegi attwali li jirriżultaw mill-pandemija.

Johannes Hahn, *Member of the Commission*. – Madam President, dear Minister, honourable Members, thank you again for this lively, interesting, and may I say, constructive debate. Be assured that the Commission will do its best to support and to manage again a good compromise in order to have a good budget.

However, I would like to raise one aspect. I have heard a lot about what we should do, how ambitious we should be again. I think this is very understandable, if you look at the different – so to say – interests, etc., but at the end of the day, I think we are all challenged on an almost daily basis to look into our institutions, in all our institutions, to see which kind of activities, initiatives, structures may currently and in the predictable future not be so important. And maybe others, because things are changing, challenges are changing, priorities are changing, and what we have to do is prioritise again and again what is important in order really to deliver, and not to put money for each and everything, but really to focus our activities, our investments.

This concerns money but also human resources and in that respect I think we should really see, analyse and take decisions as to how we can reallocate each and everywhere our resources again and again in order to achieve our common goals. When it comes to the 2022 budget, again, be reassured that my team and I are at your disposal and ready to facilitate the work, with the rapporteurs and the presidency, during this conciliation procedure. I am again hopeful – may I say optimistic – that we can get an agreement within the time-frame, in a first hit, and not need the additional second kind of conciliation period. I think it is in the interest of all citizens to get the necessary agreements as fast as possible and therefore the guarantee, the knowledge of what the budget is for next year and on what the people can rely, can take their decisions, can make their investments and have, so to say, a strong indication of what is available next year for which purposes, for which activities. So thank you again for the debate today, and let's see if we can make already next week the necessary progress.

Irena Drmaž, *President-in-Office of the Council*. – Madam President, thank you very much again for this debate. I think it has been very valuable to hear from the first row the different opinions from different points of view of all different countries and groups and the different views.

What I have tried to hear and pick up from this debate is the arguments and the justifications of the colleagues to really understand what the reasons are for the proposed amendments and what the rationale behind them is.

We still have limited resources, we have the limited framework of financing. So within these restraints we have to have clear and focused priorities. Although in the first view of the top down approach, we have the same priorities, but the way in the approach, how to do this, to come to that is a little bit different.

So within this process, which is ahead of us in the next few weeks, we have to come closer in order to find a way to reach the same goals and priorities. So I am sure that I will inform our colleagues in the Council about this debate today, and we will together assess all the amendments, all the proposals, and we are looking forward to a successful conciliation process with the help of all of you and especially also the Commission on that side.

Karlo Ressler, *rapporteur*. – Madam President, I would like to say to Minister Drmaž and Commissioner Hahn that, after carefully listening to their interventions, I am left with a positive hope and also an impression that we can find common ground in the end on the number of issues since we really share the goals.

However, there are obviously still elements on which we will have to work and on which Parliament and the Council are significantly apart. I see that we all agree on the fact that the needs are increasing, that they are much higher, that this moment was anticipated, and that, for some period of time, we really have had multiple crises going on. Many of them were mentioned: COVAX, the Afghan situation, having to deal with the Syrian refugees and having to find common solutions. But we definitely need to adjust and it would be really irresponsible for us to try to ignore, and not to see, all these new and old emerging challenges that, in the end, we all agree are there.

In this context, the Parliament will also propose to fully reuse the decommitments in the field of research, as the unexpectedly high amount of decommitments in the last year was not part of the MFF agreement. From our point of view, this is the amount that must not be lost, and we really do not see any good reason why we would waste this opportunity.

To sum up, you heard specific emphasis by different political groups and by different specialised committees, but you also heard our one unified voice that Europe really has to invest strongly in the recovery and resilience. We can work together within this House to agree on our stance, and to focus on the future, on recovery and on investments. With this strong position, I firmly believe that the Parliament is now ready for conciliation and we are ready for that kind of discussion.

Damian Boeselager, *rapporteur*. – Madam President, I would like to thank colleagues, the Minister and the Commissioner for these exchanges. I think we can see this as a start of our formal negotiation to really try to come to the best outcome for our institutions.

I just wanted to quickly react to some of the comments that have been made, so I didn't really fully get the translation of what you were saying, but I'm very thankful for the cooperation we have had so far, and also for you mentioning the potential differences or implications that the Polish situation might have on the budget, because I think that's actually also relevant if you think about it. How can we transfer money to a country that does not accept the treaties? How can we actually believe that the judges will follow up with due diligence if they're not bound by our common order? And I think that's a question that we had discussed this morning, and that the Commission also is currently looking into.

Mr Kuhs asked what he should tell his grandchildren and I actually quite enjoyed this question because I think the first answer would be to tell them that, you know, a Europe of segregated nations with closed borders to each other is not a Europe that they want to live in.

The second thing, though, which has more to do with the budget, is the question of how we should invest in the future. My colleagues have mentioned many of the points that we believe are relevant for future investment: climate youth programmes, digitisation, ensuring the future competitiveness. I think to get out of this crisis well, the Recovery and Resilience Facility (RRF) is a good tool, but the whole budget is very important to actually build back better.

In terms of institutional changes that we can also consider to have in the future better working mode, I think it's important that when we talk about the budget, we also see the context of the overall architecture of our financial and fiscal framework. And here I'm very happy that we are starting this process of understanding that the RRF was a one time tool, but we have an ongoing understanding or issue with the fact that we have a currency union, but not yet a fiscal union, and that is something that we also need to get to.

To end, let me close with what I started with. I think it's important that we come to a good conclusion for our institutions, for our European Union, to strengthen them, to strengthen the Ombudsman, the Court of Justice, the Court of Auditors, all these institutions that make up our European Union, and I also very much look forward to then, at some point, coming to a conclusion on this budget.

Przewodnicząca. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się w środę 20 października 2021 r.

Oświadczenia pisemne (art. 171)

Andrus Ansip (Renew), *kirjalikult*. – Kui me eile oma fraktsioonis eelarvet arutasime, oli meie eelarve eeskõneleja väga üllatunud. Mitte kunagi varem pole aastaeelarve arutelul kohal viibinud kõiki fraktsiooni liikmeid. Aastaeelarve arutelu pole kunagi olnud ülemäära kirgi küttev, sest eelarve raamides on suuresti kokku lepitud seitsmeaastase finantsperspektiivi ja taasterahastu läbirääkimistel. Ka läbirääkimiste muster kordub aastast aastasse – Euroopa Komisjon ja Euroopa Parlament tahavad tüüpiliselt pisut rohkem kulutada ja liikmesriigid tahavad nõukogus eelarvet pigem väiksemana hoida. Ja tuleb tunnistada, et ka eile ei tulnud inimesed enneolematu entusiasmiga eelarvet arutama, vaid hoopis fraktsioonile uut juhti valima. ELi 2022. aasta eelarve viib ellu aasta tagasi kokku lepitud finantsraamistiku 2021-2027 eesmärgi. Juba teist aastat lisanduvad eelarvele ajutise taasterahastu vahendid, mistõttu ulatuvad plaanitud kulutused üle 300 miljardi euro ehk ligi kaks korda üle tavapärase. Eelarve põhiorihk on ootuspäraselt suunatud rohepöördele ja digitaalsele arengule, aga samuti Euroopa kriisitaluvuse tõstmisele ning julgeoleku ja piirihaldusega seotud probleemidele. Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamuses rõhutasime kaupade ja teenuste vaba liikumise parandamise, avaliku sektori ja ka EL tolliliidu edasise digitaliseerimise, halduskoormuse vähendamise ja digitaalse ühtse turu arendamise tähtsust. Sellest, kas

mõni kulutus tehakse aasta varem või hiljem, on olulisem, et raha oleks aasta algusest kasutajatele kättesaadav. Selleks tuleb järgmise aasta eelarve kiiresti vastu võtta.

Urmas Paet (Renew), kirjalikult. – Kui EL soovib olla maailmas geopoliitiline tegija, siis peame kindlustama, et oleme edukad oma lähinaabruses. Lääne-Balkani riikidele ning ida- ja lõunanaabruse riikidele tuleb eraldada rohkem toetusi, et finantseerida sealseid poliitilisi ja sotsiaal-majanduslikke reforme ning samuti taastumist COVID-19 kriisist. Samamoodi on vaja toetada piirkonnas selliseid valdkondi nagu meediavabadus, võitlus korruptsiooni ja organiseeritud kuritegevuse vastu ning inimõigused ja põhivabadused. Toetus Valgevene inimõiguste ja demokraatia aktivistidele peab püsima. Suuremas pildis ootame kaitsealastele algatustele tehtavate kulutuste suurendamist, mis aitaks samuti kaasa geostrateegilisema ELi arendamisele. Eelkõige on siin eesmärgiks, et suudaksime kaitsta oma huve ja väärtusi ning saaksime võtta meie naabruses rohkem kohustusi julgeoleku ja kaitse valdkonnas – seda koostöös USA ja NATOga. Kuna viimastel aastatel on vägagi aktuaalseks saanud vajadus kaitsta ELi hübriidrünnakute ja väärinfo eest, on vaja tagada asjakohane rahastamine, aga ka volitused Euroopa välis teenistuse üksustele ja nende küsimustega tegelevatele projektidele. Ei saa ka unustada kübervaldkonda.

8. Sytuacja w Tunezji (debata)

Przewodnicząca. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie sytuacji w Tunezji (2021/2903(RSP)).

Josep Borrell Fontelles, Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy. – Madam President, Tunisia is our close neighbour and partner.

C'est un pays voisin lié à l'Europe par une multitude de liens forgés au long de l'histoire. Mais il se trouve dans une situation préoccupante.

The extension of unprecedented, exceptional measures confirming, among others, the suspension of the Parliament – not the cancelling of the Parliament, which would be clearly unconstitutional, but suspension – and a deep socioeconomic crisis, which the COVID pandemic has worsened, are increasingly raising apprehension among us and among all main international partners.

The European Union has built a strong partnership with Tunisia since 2011, since the Arab Spring that started there in Tunisia. We have strongly supported its democratic consolidation, both politically and financially. Democratic transition often proves long and extremely challenging. And this is the case in Tunisia. Sometimes these transitions can even risk being disappointing when the populations do not immediately see the dividends. And this has been the case in Tunisia. But the *acquis* must always be preserved, and this has to be the case in Tunisia.

Immediately after President Saied suspended Parliament – suspended, not cancelled, but a permanent and unending suspension can be something similar to cancelling – the European Union expressed its position through the declaration that I issued on behalf of all Member States on 27 July. I then reached out to President Saied when I visited Tunisia and had a long and frank discussion with him in early September. So, as you can see, I've been following very closely the events in this country, and we spoke again last Friday over the phone. I was in the US, but nevertheless I wanted to have a phone call with him to talk about the consequences of the decree and the formation of a government. As you may have seen, they went public on the key messages that I conveyed and the President did the same.

On both occasions, President Saied and I had a very frank exchange and I clearly expressed the apprehensions in Europe over the latest developments, in particular about this presidential decree of 22 September that extended the exceptional measures granting to the President additional powers. President Saied is a professor of constitutional law so he knows better than I the theory of the question. And when I talk with him, he gives a lot of explanations from constitutional theory about the well-founded nature of his decisions.

I reiterated that the preservation of the democratic acquis, parliamentary democracy and institutional stability, respect for the separation of powers, the rule of law and independent judiciary, as well as respect of fundamental rights and freedoms, are key for long-term stability and prosperity in Tunisia.

The President has been very much concerned by with the functioning of the Tunisian democracy; he has also referred to me to some events that happened inside the Tunisian parliament, today closed, and the behaviour of the political parties that, according with his ideas, were not working on behalf of the wellbeing of the Tunisian people.

For a certain time, there has not been a prime minister and the recent appointment of a new one, Ms Najla Bouden Romdhane, is certainly a positive step, but the power of this government is a different one from the first, the one who was dismissed by the President. The establishment of a functioning government is certainly crucial to immediately start tackling the many challenges that Tunisia faces. And we have to salute this event.

However, it's crucial for the country's future, and its domestic and international credibility, that the President and the Tunisian authorities at all levels fully restore the constitutional and institutional order, including parliamentary activity – the Parliament cannot stay closed indefinitely – and that they set a clear timetable for its reopening.

I have to mention that the parliamentarians have been sent home, lost their immunity, lost their salary and lost their activity. So the Parliament has to restore its activities. During my call with President Saied last Friday, I took note in particular of the President's reassurance – he reassured me in very clear words that he intends to limit what he called a period of exceptional measures taken in accordance with an article of the Constitution that allows him to act when the country is facing a dangerous situation. And at the same time to engage in a national dialogue to put the basis for a new restarting of the Tunisian democracy.

What matters now is to put this into practice with a clear timetable. In such a worrisome situation, and in the name of the strategic and solid partnership that we have with Tunisia and the important amount of financial resources that we are allocating to the development of this country, it's fundamental for both sides that we maintain a serious and open dialogue in full respect of Tunisian sovereignty, for sure, needless to say, but also with the wish and aspirations of its citizens, we desire to keep supporting the Tunisian people with the ultimate purpose of restoring the Tunisian authorities on the way towards constitutional normality in the weeks to come.

You can rest assured that I will remain vigilant according to my duty. And I do hope that together, all European Union institutions, we will find the best way to help Tunisia to preserve its democracy, stability and future prosperity. This is our shared objective and I am sure that the debate today will help to look to this purpose and to follow this path. I thank you in advance.

Michael Gahler, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Dass die wirtschaftliche, soziale und die pandemische Lage in Tunesien schwierig ist, wissen alle Beteiligten nicht erst seit diesem Frühjahr. Es gibt im Übrigen viele Länder, die sich in einem komplexen Transformationsprozess befinden, wo es zum Beispiel auch das Problem von Korruption gibt.

Ich würde aber trotzdem keinem der Präsidenten dort deswegen empfehlen, ein demokratisch gewähltes Parlament nach Hause zu schicken. Präsident Saied hat ja nicht die Auflösung des Parlaments mit dem Ziel von Neuwahlen betrieben, sondern er hat sich auf einen Notstandsartikel 80 berufen für den Fall unmittelbarer Gefahr für das Land, seine Sicherheit oder Unabhängigkeit, die das reguläre Funktionieren der öffentlichen Verwaltung beeinträchtigt – ich zitiere die Verfassung. Von einem Streit zwischen Parlament und Präsident ist hierbei nicht die Rede.

Spätestens danach hat er den Rahmen der Verfassung verlassen. Er hätte nämlich zuerst den Regierungschef und den Parlamentspräsidenten konsultieren müssen, und er hätte berücksichtigen müssen, dass entsprechend Artikel 80 Absatz 2 in dieser Lage das Parlament als in ständiger Sitzung befindlich betrachtet wird. Stattdessen hat er es auf unbestimmte Zeit suspendiert und mit dem Dekret 117 seine Dekrete als über der Verfassung stehend deklariert. Das ist meiner Meinung nach nicht mehr und nicht weniger als ein Verfassungsbruch von oben, und er kann auch nicht dadurch geheilt werden, dass es dazu Applaus von der Straße gibt.

Das Land braucht anstelle einsamer Entscheidungen außerhalb der Verfassung einen nationalen Dialog, vielleicht koordiniert durch das Quartett, das bereits in der Vergangenheit hilfreich war und dafür den Friedensnobelpreis bekommen hat. Und als Parlamentarier sage ich: Dazu gehört natürlich auch das demokratisch gewählte Parlament.

Maria Arena, *au nom du groupe S&D*. – Madame la Présidente, Monsieur le Haut représentant, je suis tout à fait d'accord avec vous quand vous dites que la Tunisie est un pays important pour l'Union européenne – important sur un plan géographique, sur un plan historique, sur un plan culturel, sur un plan politique, sur un plan sécuritaire.

En 2011, la révolution pacifique menée par des milliers de citoyens tunisiens mettait fin à un régime, à une dictature, celle de M. Ben Ali. À cette époque, l'Europe a été aux côtés de la Tunisie. Peut-être pas suffisamment: nous n'avons peut-être pas compris suffisamment la portée de ce mouvement prodémocratie en Tunisie.

Aujourd'hui, la Tunisie est confrontée à une crise économique entraînée par l'insécurité de son voisin libyen. À une crise sanitaire également, la COVID ayant particulièrement frappé la Tunisie, avec un effet dramatique sur le tourisme, secteur économique essentiel en Tunisie. Mais aussi à une crise politico-institutionnelle dans une jeune démocratie.

L'Union européenne doit à ce titre doubler ses efforts à l'égard de la Tunisie et être aux côtés avant tout des citoyens tunisiens. Dans une démocratie digne de ce nom, un homme à lui seul ne peut prétendre représenter l'exécutif, le législatif ou le judiciaire. Dans une démocratie digne de ce nom, un décret ne peut pas changer la Constitution. Dans une démocratie digne de ce nom, nous ne pouvons pas interdire arbitrairement les voyages, nous ne pouvons pas juger des civils devant des cours militaires. Tout cela aujourd'hui a lieu en Tunisie et nous demandons donc que l'état d'exception cesse, que le processus démocratique reprenne, mais aussi que nous évaluions notre action à l'égard de la Tunisie, pour être plus efficaces.

Frédérique Ries, *au nom du groupe Renew*. – Madame la Présidente, Monsieur le Haut-représentant. Que voulons-nous dire cet après-midi aux Tunisiennes et aux Tunisiens? Tout d'abord, que nous sommes inquiets. La concentration des pouvoirs depuis le 25 juillet dernier dans les mains du seul président Kais Saïed est alarmante, alarmante sur le fond et sur la forme.

S'arroger tous les pouvoirs, ce n'est pas un passage obligé pour sauver la démocratie. Il faut au contraire préserver les acquis de la Constitution de 2014 et rétablir les contre-pouvoirs judiciaires et législatifs parlementaires, cela le plus vite possible.

Le gouvernement doit renouer le dialogue national avec la société civile tunisienne: syndicat, patronat, ligue tunisienne des droits de l'homme et ordre national des avocats en particulier, salués en 2015 par le prix Nobel de la Paix. C'est avec cette société civile qu'il doit mener les prochaines réformes constitutionnelle et législative.

Mais, et nous voulons le rappeler, cet après-midi aussi, la Tunisie est un pays ami, historiquement, culturellement, intellectuellement. Ce pays a, il y a longtemps déjà, fait le choix des valeurs de liberté et de tolérance auxquelles nous sommes si attachés en Europe.

Le groupe Renew est à vos côtés, donc, pour poursuivre la coopération, prolonger l'aide financière. Tous ces millions d'euros débloqués notamment pour lutter contre la pandémie qui touche très durement la population.

Sauf à rompre avec cette culture du dialogue que le Nobel est venu récompenser, il appartient maintenant au président Saïed de capitaliser sur sa popularité pour rassembler plutôt que diviser.

Je conclus, Madame la Présidente, il lui faut poser les gestes et les réformes qu'attendent les Tunisiens et les Tunisiennes. Des gestes et des réformes que nous attendons nous aussi de ce côté de la Méditerranée.

Salima Yenbou, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, Monsieur le Haut-représentant, depuis juillet, nous suivons de près les évolutions politiques: instauration d'un état d'urgence sans date de fin, concentration de tous les pouvoirs dans les mains du président, suspension du Parlement et de la Constitution de 2014, assignations à résidence, interdictions de quitter le pays, cour militaire pour juger des civils, alertes des ONG. Depuis juillet, nous sommes inquiets. Depuis juillet, nous attendons des signaux rassurants qui ne sont pas venus.

C'est pour cela que, dans notre résolution: nous rappelons tout le chemin que la Tunisie a parcouru depuis 2011, seul pays du Maghreb à avoir réussi à prendre la voie de la démocratie; nous exprimons notre inquiétude; et nous demandons au président une feuille de route claire.

Je comprends la défiance du peuple tunisien face à un Parlement bloqué qui n'a pas su faire face à la crise économique, sociale et sanitaire. Mais je ne peux pas croire qu'il aspire à un retour en arrière. J'entends qu'une partie de la population tunisienne a confiance en son président, mais cette confiance ne peut pas se substituer à long terme au bon fonctionnement d'institutions indépendantes.

Comme le disait Jean Monnet: «rien n'est possible sans les hommes – et je rajoute les femmes –, mais rien n'est durable sans les institutions». Je suis fière d'être la rapporteure pour mon groupe sur la Tunisie. Ce pays si courageux, qui a fait le pari de la démocratie et qui a gagné à travers le Quartet le prix Nobel de la Paix en 2015.

Nous vous soutiendrons toujours dans ce combat, car l'enjeu est important et le chemin parcouru précieux. Vive la démocratie tunisienne! (*L'oratrice poursuit dans une langue hors Union européenne.*)

Thierry Mariani, *au nom du groupe ID*. – Madame la Présidente, la Tunisie, par son histoire, sa culture, sa géographie, est indéfectiblement liée à l'Europe. La période qui vient de s'écouler dans le pays a été particulièrement déplorable pour nos relations. L'arrivée au pouvoir d'un parti lié à l'islamisme a précipité les tensions migratoires, sécuritaires et culturelles.

Comme partout où les disciples des Frères musulmans ont dirigé, le résultat a été catastrophique. L'appauvrissement, la gabegie, la corruption ont constitué le bilan d'Ennahdha et l'implosion politique guettait depuis longtemps. Comme partout, les printemps arabes n'ont accouché que d'une catastrophe sociopolitique. Tous les observateurs étaient particulièrement inquiets. Les plus sérieux ont donc accueilli avec un immense soulagement l'élection et les décisions de Kaïs Saïed.

Kaïs Saïed, c'est l'inverse des islamistes, ceux qui, en baskets, vendent à la Turquie et ne sont pas capables de lire le Coran. Il parle l'arabe littéraire, il a emporté la dernière présidentielle avec plus de 70 % des voix et j'avoue reconnaître qu'il développe des arguments souverainistes. Je constate que son nouveau gouvernement compte beaucoup de femmes, dont la Première ministre. Le Parlement européen devrait s'en réjouir. Au lieu de cela, visiblement, certains préfèrent relayer la propagande des Frères musulmans. Ils voudraient que l'état de droit profite aux partis islamistes. Ils continuent à soutenir les solutions qui ont plongé la Tunisie dans ce déclin économique et accéléré les flux migratoires.

Une Tunisie forte et prospère serait un atout pour les États membres de l'Union. Laissons sa chance à ce nouveau gouvernement qui a toutes les qualités pour redresser la Tunisie en retrouvant la voie d'une démocratie efficace au service de sa population.

Adam Bielan, *on behalf of the ECR Group*. – Madam President, 10 years after the Arab Spring, Tunisia continues to face serious political security and economic challenges. The country is greatly affected by political instability and the health crisis. With the decision to suspend the assembly and the constitution, President Saied has struck an even stronger blow on Tunisian democracy and now holds almost all executive, legislative and judicial powers.

In this growing unrest, which could lead to violent civil confrontations, we call today on Tunisian President Kais Saied to enter into a peaceful dialogue with the country's major political parties and civil society representatives to find a way out of the political crisis in the country. In parallel, the EU institutions and the Member States should maintain their support for the democratic aspirations of the Tunisian people.

Emmanuel Maurel, *au nom du groupe The Left*. – Madame la Présidente, la Tunisie, pays ami s'il en est, subit de plein fouet des crises innombrables. Il y a d'abord la crise de la COVID, qui a laissé exsangue la majorité des institutions sanitaires, une crise économique et sociale – on n'en a pas suffisamment parlé –, qui mine la jeunesse, qui charrie du chômage et de la misère, mais aussi une crise politique et institutionnelle, qui est le symptôme d'un système bloqué, rongé par la corruption, d'un système qui exaspère la majorité des Tunisiens.

On a un nouveau gouvernement, il est dirigé par une femme, cela a été dit, Mme Najla Bouden Romdhane. C'est une première étape, mais ça ne peut être qu'une première étape. Parce que, évidemment, la concentration du pouvoir dans les mains d'un seul homme, fût-il soutenu par la majorité de la population, ce n'est jamais sain, ce n'est jamais bon.

Et je crois que la Tunisie, évidemment, a besoin d'un nouveau processus électoral. Et pour ça, les Tunisiens, le peuple tunisien, a notre confiance, il a notre amitié parce que nous connaissons la vigueur des forces vives de la société tunisienne: les ONG, les mouvements féministes, le syndicat UGTT, qui a joué un rôle primordial pour la Tunisie, pour la mener vers la paix civile et le renouveau politique.

Pour surmonter ces crises, la Tunisie et le peuple tunisien peuvent compter sur le soutien indéfectible du Parlement européen, des agences de l'Union, du groupe de soutien à la démocratie et de coordination des élections. Bref, tout cela fait qu'on a envie aujourd'hui d'aider la Tunisie, mais surtout pas de la sanctionner. Aider ce pays, ça veut dire aussi amplifier l'aide économique, amplifier l'aide sociale. Surtout pas sanctionner, mais aider le peuple tunisien qui en a bien besoin. Parce que nos liens sont indéfectibles. Ça a été rappelé et il ne faut jamais l'oublier dans ce Parlement.

Fabio Massimo Castaldo (NI). – Signora Presidente, signor Alto rappresentante, onorevoli colleghi, la nomina di un nuovo governo con Najla Bouden, prima donna a ricoprire l'incarico di primo ministro nella storia di un paese del mondo arabo, dovrebbe essere una bellissima notizia, eppure, come molti di voi, non posso che essere preoccupato, preoccupato perché il parlamento tunisino rimane a tutt'oggi congelato e non potrà esprimere un voto di fiducia.

Chi vigilerà poi sulla legittimità dei decreti emessi dal presidente? La Corte costituzionale non è mai stata istituita, nonostante tutte le nostre raccomandazioni. Comprendiamo bene la gravissima situazione sanitaria, economica e sociale in cui versa la Tunisia, le persistenti difficoltà politiche e la corruzione.

Per questo, da sincero e affezionato amico del popolo tunisino, chiedo alla Commissione e all'Alto rappresentante di mantenere la nostra cooperazione e il nostro supporto, ma rivolgo anche un accorato appello al presidente Saïed affinché permetta il ripristino del parlamento e l'istituzione della Corte costituzionale, perché la logica dell'emergenza non può giustificare la concentrazione a tempo indeterminato e, pur con le migliori intenzioni, di tutti i poteri dello Stato nelle mani di una sola persona senza la presenza di contrappesi e tutele costituzionali.

La luce della Tunisia deve continuare a brillare. Noi europei dobbiamo essere pronti a fare la nostra parte, ma ricordare anche con sincera amicizia e rispetto che il fine più nobile non può giustificare in ogni caso i mezzi. Viva la democrazia tunisina!

Francisco José Millán Mon (PPE). – Señora presidenta, la transición democrática en Túnez es uno de los pocos éxitos de la Primavera Árabe. Es además un país vecino, socio avanzado de la Unión, pero los tunecinos en la última década han priorizado el cambio político y no efectuaron reformas económicas y sociales: la economía y el paro no han hecho más que empeorar en los últimos años, y Túnez vive ahora una grave crisis política, económica y social, con el descrédito de las fuerzas políticas y de muchas instituciones.

La Unión Europea no puede desentenderse de este vecino. Tenemos un compromiso con la estabilidad y la libertad de los tunecinos, pero nuestros valores democráticos incluyen el pluripartidismo y la división de poderes —no sé si el alto representante escucha o solo al señor Castaldo, que ya consumió su tiempo—. La solución de los problemas de Túnez no está en el retroceso a fórmulas no democráticas del pasado, conviene restablecer cuanto antes la normalidad constitucional: el presidente y el nuevo Gobierno deben poner en marcha inmediatamente un gran diálogo inclusivo con las fuerzas políticas y sociales y la sociedad civil para pactar un amplio proceso de reformas políticas, económicas y sociales.

No se trata solo de la política, la reforma económica es también inaplazable. La Unión Europea debe acompañar y apoyar a Túnez, este país vecino tan importante, en este ambicioso proceso de cambio.

Andrea Cozzolino (S&D). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, siamo a un passaggio cruciale della vita democratica della Tunisia.

Dinanzi ai danni sanitari, sociali, economici e finanziari della lunga pandemia, i rischi di un arresto del processo democratico sono cresciuti notevolmente. Per questo non è il momento di lasciarla sola e lasciare indifese le sue giovani e fragili istituzioni democratiche, è tempo di agire politicamente e diplomaticamente, come ha fatto il Vicepresidente e Alto rappresentante Borrell, recandosi a Tunisi nei giorni scorsi, per sorreggere sanitarimente, economicamente e finanziariamente lo sforzo che è in corso nella società tunisina.

Sappiamo i rischi che corre il presidente Saïed. Concentrare tutti i poteri nelle proprie mani, sospendere le attività del parlamento devono essere necessariamente misure temporanee, in grado di aprire una prospettiva democratica al paese. Un primo segnale è sicuramente la novità della nascita del nuovo governo a guida femminile, come avvenuto nelle scorse settimane.

Noi credo dobbiamo stare in campo pienamente come Unione europea. Non basta, certo, il segnale ultimo del governo, ma è necessario per aprire una seconda fase. È su questo che dobbiamo lavorare: una seconda fase della Repubblica democratica tunisina, dopo la rivoluzione del 2011 e la costituzione del 2014. I mali e i difetti della democrazia non si curano con il suo annullamento: questo mi pare il segnale che noi dobbiamo trasmettere ai cittadini e al popolo tunisino.

Nathalie Loiseau (Renew). – Madame la Présidente, aujourd'hui c'est l'automne de la démocratie en Tunisie et, pourtant, il est loin le printemps, celui de la révolution de jasmin. Pourtant, dix ans seulement se sont écoulés. Aujourd'hui, le Parlement tunisien est suspendu. Le président Kaïs Saïed décide seul de plus en plus de choses. De plus en plus seul. Alors, bien sûr, nous nous élevons, nous déplorons, nous regrettons. Nous condamnons ce que nous voyons et que nous ne comprenons pas.

Mais où étions-nous? Où était l'Union européenne lorsque le Parlement tunisien virait à la pétaudière, bagarre dans l'hémicycle incluse? Que disions-nous quand, il y a tout juste un an, un député islamiste tunisien justifiait la décapitation d'un professeur français, Samuel Paty, au prétexte qu'il aurait blasphémé?

Au peuple tunisien, si courageux et si déboussolé, à la société civile tunisienne, si active et si déterminée, aux jeunes Tunisiens, qui votent avec leurs pieds en tentant de traverser la Méditerranée au péril de leur vie, nous donnons beaucoup de leçons, mais nous n'avons pas encore trouvé le moyen de leur donner ce qui leur manque le plus: l'espoir.

Jordi Solé (Verts/ALE). – Madam President, President Saïed's decisions since July have shaken the democratic foundations of Tunisia, the country where the Arab Spring was born. It isn't clear yet whether these highly controversial decisions will end up being a parenthesis in Tunisia's democratic journey or represent a turn for the worse. Fighting corruption or pushing for reforms to improve the socioeconomic situation are commendable goals. What is not commendable is that this becomes the excuse to close the Parliament, concentrate powers around the President and govern by decree. The apparent popular support for the President is also not a reason to justify all this.

We welcome the designation of the new Prime Minister, the first woman to lead a government in the Arab world, as a positive step, but we must remember that the powers of her executive remain very limited. President Saïed has yet to present a clear roadmap towards the full restoration of the constitutional and democratic order, including the Parliament. We would have liked to see more pressure from the European Union in this sense. The democratic aspirations of the Tunisian people and the defence of fundamental freedoms deserve a bolder European response.

Gilles Lebreton (ID). – Madame la Présidente, chers collègues, le peuple tunisien a décidé en 2011, par une révolution que le monde entier a admirée, d’instaurer un régime démocratique. L’Union européenne l’a soutenu dans ce choix. Dix ans après, les promesses de la révolution n’ont, hélas, pas été tenues. La situation économique et sociale de la Tunisie s’est fortement dégradée et d’énormes manifestations ont dénoncé une corruption endémique.

Je comprends que, face à ce chaos, le président Saïed ait décidé de réagir. Élu avec plus de 72 % des voix, il dispose de la légitimité démocratique pour le faire. Vu d’Europe, les moyens qu’il a employés sont certes surprenants: prise des pleins pouvoirs le 25 juillet, suspension de la Constitution le 22 septembre. Mais je veux croire que l’objectif du président Saïed est, comme il le dit, d’instaurer le plus vite possible une démocratie débarrassée de la corruption. Et je ne doute pas qu’un agenda politique véritablement démocratique sera dévoilé prochainement avec l’annonce de l’élaboration d’une nouvelle Constitution, puis l’organisation d’élections.

Confiant dans les capacités du peuple tunisien à prendre en main son destin et respectueux de sa souveraineté, je lui souhaite bonne chance et l’assure de mon amitié et de mon soutien.

Vincenzo Sofò (ECR). – Signora Presidente, onorevoli colleghi, egregio Alto rappresentante Borrell, l’unico problema da Lei affrontato in merito alla crisi tunisina è quello del rispetto dello Stato di diritto.

Ben venga ovvio, ma non può limitarsi a questo l’interesse geopolitico dell’Europa per una Tunisia partner fondamentale per controllare ad esempio i flussi migratori – che negli ultimi mesi hanno portato solo in Italia 50 mila clandestini – o il Canale di Sicilia dal quale passa gran parte del commercio marittimo mondiale.

È proprio questo disimpegno dell’UE in politica estera che ha permesso alle potenze straniere di rubarci il ruolo di partner privilegiato con i paesi mediterranei, di mettere le mani su risorse energetiche, rotte commerciali e migratorie, di metterci sotto ricatto. Così è accaduto in Libia, così rischia di accadere in Tunisia se l’UE continua a restare seduta in un angolo a fare da *voyeur* impotente.

Non possiamo permetterci che la Tunisia come la Libia finiscano sotto l’influenza di potenze a noi oggi ostili e l’unico modo per farlo è dare priorità al coinvolgimento di questi paesi in un’agenda geopolitica condivisa, altrimenti il nostro confine meridionale verrà travolto dal caos e il Mediterraneo, culla della civiltà europea, si trasformerà nella nostra tomba.

Željana Zovko (PPE). – Madam President, Tunisia is a close partner of the European Union. We have close and long-standing relations in a matter of trade and security. The EU has reaffirmed its commitment to the country and the wider region with the recent renewed agenda for cooperation with our Southern Neighbourhood.

However, I am deeply concerned about the latest political developments in Tunisia. The situation endangers the respect for citizens’ human rights and does not deserve the attempts to tackle the current economic challenges and to lead the country through the impacts of the COVID-19 crisis. In order to comply with the rule of law, it is crucial to ensure well-functioning and legitimate public institutions.

I call on the political leaders in Tunisia to act in respect of the constitutional principles and resume the parliamentary activity as soon as possible with adherence to all democratic standards. Tunisian people deserve that.

Tonino Picula (S&D). – Madam President, I welcome this debate as we all followed with great concern recent events when President Saïed dismissed the prime minister and suspended the parliament in July. Even though he appointed a new prime minister and government, in practice his power abuse and subordination of the constitution should lead to political reaction from our side.

Democracy, the rule of law and respect for human rights are fundamental in order to achieve sustainable and truly inclusive economic growth and prosperity in Tunisia. Tunisia urgently needs a stable government, legitimised by democratic accountability, in order to reinstate talks with the International Monetary Fund over the disbursement of the much-needed loan, necessary to relaunch the economy of the country. In that sense, particular attention should be focused on the transparent use of EU assistance, also within the new investment package. Finally, as the geopolitical actor we believe we are, we should assist Tunisia to return to a democratic path.

Margarida Marques (S&D). – Senhora Presidente, Senhor Alto Representante, a Tunísia tem sido um parceiro estratégico na Política de Vizinhança Meridional. A situação do país, e não falo apenas na situação política, mas também na situação económica, social e sanitária, preocupa-nos.

O Presidente Saïed suspendeu as atividades do Parlamento, demitiu o Primeiro-Ministro, levantou a imunidade dos deputados, assumiu tratar-se de um período de exceção para fazer face à crise que o país atravessa. Mas, com tudo isto, pôs em causa os princípios básicos do funcionamento de qualquer sistema democrático e o período de exceção tem demorado tempo de mais. É fundamental e urgente a definição de um calendário que permita repor a ordem constitucional: a marcação de eleições legislativas.

A Tunísia tem de voltar a ser um exemplo da Primavera Árabe e a União Europeia tem que tudo fazer para apoiar a recuperação da democracia na Tunísia.

Josep Borrell Fontelles, *Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Madam President thank you, thank you honourable Members. Thank you for your contributions, which certainly underline the importance that Tunisia has for us, for the European Union.

I can only repeat what I already said to President Saïed when I talked with him. It's important to have a well-defined schedule to go back to the constitutional order.

Je vais vous dire en français exactement ce que je lui ai dit: 'un ordre constitutionnel basé sur la séparation des pouvoirs, le respect de l'état de droit, de la démocratie parlementaire, la sauvegarde des libertés fondamentales et un dialogue permanent et inclusif, qui tienne compte de la volonté et des aspirations du peuple tunisien.'

And I also said

'que l'engagement de l'Union européenne à soutenir le peuple tunisien ne fait aucun doute, mais qu'il dépendra d'actions et de mesures concrètes prises par les autorités tunisiennes, et que nous déterminerons comment accompagner au mieux le pays sur le chemin de la pleine démocratie, de la stabilité et de la prospérité de l'Union.'

Let me reiterate that. Our support will be anchored in our democratic values, which are the same that inspired the judicial revolution of 2018, and we will base our actions not on statements, but on the concrete actions and steps taken by the Tunisian authorities. So let's follow the situation closely and act accordingly with their acts.

Przewodnicząca. – Zamykam debatę.

Głosowanie odbędzie się w czwartek 21 października 2021 r.

Dominique Bilde (ID), par écrit. – La Tunisie est un cas d'école de l'instabilité chronique qui a succédé au fameux «printemps arabe», qui vit tomber le régime du Président Ben Ali, sans d'ailleurs aboutir à une quelconque amélioration économique ou des conditions de vie — ce qui était la principale revendication des manifestations des années 2010/2011.

Il semblerait donc absurde de déstabiliser le Président Saïed qui, aux prises avec une situation économique et sanitaire difficile, tente également de maintenir le cap face aux assauts des partis islamistes. Il faut en effet saluer son programme réformiste audacieux, marqué notamment par une lutte vigoureuse contre la corruption. La relance de la production de phosphate, pilier de l'économie tunisienne, offre également enfin un espoir de reprise tangible à ce pays.

Dans ce contexte, la décision du Président d'invoquer l'article 80 de la constitution tunisienne peut être contestable, mais elle ne saurait occulter ni ce bilan, ni son indéniable assise populaire. Ainsi, l'Union européenne ne doit pas contribuer, par une ingérence malavisée, à l'affaiblissement d'un pays gage de stabilité dans une région travaillée par des tensions multiples, de la crise libyenne au conflit sahélien, et, par ailleurs, au cœur de la crise migratoire actuelle.

9. Stosunki polityczne i współpraca między UE a Tajwanem (debata)

Przewodnicząca. – Kolejnym punktem porządku dziennego jest sprawozdanie sporządzone przez Charliego Weimera w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych w sprawie zalecenia Parlamentu Europejskiego dla Wiceprzewodniczącego Komisji / Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa w sprawie stosunków politycznych i współpracy między UE a Tajwanem (2021/2041(INI)) (A9-0265/2021).

Charlie Weimers, rapporteur. – Madam President, I would like to thank all shadow rapporteurs for their excellent and positive cooperation. I believe that through our very constructive work we were able to present a report that will be supported by a large majority.

Colleagues, this report is historic. It is the first time that the European Parliament discusses and votes on a comprehensive report that focuses solely on EU-Taiwan relations. The Parliament truly paved the way with this recommendation. While the Commission was formulating its Indo-Pacific strategy, the EP made its voice heard about the great importance it attaches to Taiwan's inclusion in the EU's policy towards the region.

Dear High Representative, I would like to stress several points from the report that calls on you, on behalf of the EU, to put into action. Taiwan is a like-minded partner with whom Europe shares many common values. In a region where this is not always a given, in light of Taiwan's robust democracy and technologically advanced economy, it is crucial that the EU and Taiwan pursue a comprehensive and enhanced partnership that underpins the rules-based order. Therefore, in order to prepare for negotiations to deepen our economic relations, the EU needs urgently to begin an impact assessment, public consultation and scoping exercise on a bilateral investment agreement with the Taiwanese authorities.

The EU must also more strongly condemn China's continued military belligerence against Taiwan. We must stress the need for freedom of navigation and overflight in the East and South China Sea, as well as the importance of pursuing peace and stability across the Taiwan Strait. Just a few weeks ago, China sent over 150 warplanes, including fighter jets and nuclear-capable bombers, into Taiwan's air defence identification zone. Despite China's empty words seeking a peaceful reunification with Taiwan, such actions signal the contrary. Taiwan's Defence Minister, Chiu Kuo-cheng, has stated that given the continuous and significant military build-up, China could be capable of mounting a full-scale invasion of Taiwan by 2025.

Dear High Representative, the EU must condemn China's action in the strongest possible terms and stress that China's actions against Taiwan will have consequences for EU-China relations. The EU must, despite Chinese pressure, strongly advocate for Taiwan's meaningful participation as an observer in meetings, mechanisms and activities of international bodies, including the World Health Organization. Let us not forget that while the Chinese Communist Party tried to deceive everyone, it was Taiwan that brought the COVID-19 outbreak in Wuhan, China, to the world's attention.

Dear High Representative, in order to better reflect the broadened scope of our ties with Taiwan we call on you to change the name of the European Economic and Trade Office in Taiwan to the European Union Office in Taiwan.

Dear colleagues, on behalf of the ECR, I would like to thank you once again for the excellent cooperation, and I look forward to today's debate, a debate that will be conducted in the democratic tradition of Europe, despite the Chinese Communist Party's attempts to stop us from doing so.

Margrethe Vestager, *Executive Vice-President of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy*. – Madam President, I welcome this timely report and the opportunity to discuss our engagement with Taiwan. The situation has evolved since the last debate on the cross-strait relations in 2019.

As reflected in your report, the tensions in the Taiwan Strait have increased. China has stepped up its pressure on Taiwan and its military presence in the Strait. We have seen repeated incursions of Chinese planes across the median line and in Taiwan's air defence identification zone. These displays of force may have a direct impact on European security and prosperity.

We Europeans have an interest in preserving the status quo in the Taiwan Strait. The EU encourages everyone to engage in dialogue and avoid any unilateral actions that may increase tensions around the Strait. This is key for the peace and stability of the region and for the EU's interests. We will continue voicing our concerns, in our contact with China and publicly, and step up coordination with like-minded partners such as the G7.

As the report says, the EU has an interest in enhancing relations and cooperation with Taiwan within the framework of its One-China policy. Taiwan is a like-minded partner, and the EU will continue supporting its system of governance, based on democracy, the rule of law and human rights, its open society and market economy. The EU will also continue strengthening people-to-people relations.

In recent years, exchanges and cooperation with Taiwan have intensified. Today, they cover a broad range of areas also identified in your report – from human rights, trade and economic issues to industrial and digital policies, disinformation and connectivity. The EU is the largest foreign investor in Taiwan and is attracting Taiwanese investors through initiatives such as the European Investment Forum held in Taipei. Last year, Taiwan's investment to the EU doubled.

The EU is realist and pragmatic. We want to further engage in respect of the EU's One-China policy. The EU Indo-Pacific strategy is offering an excellent platform to broaden cooperation. Trade and investment relationships with this important partner and technological leader will be deepened. The EU takes note of the European Parliament's views on how this could be pursued. We want to build upon the strong economic links that already exist and to further develop existing dialogues, such as the industrial policy dialogue or the digital dialogue on economy.

The European Union is currently assessing how to engage more closely to address new challenges, focusing on supply chain vulnerabilities and critical value chains, and wants to cooperate on strategic sectors like semiconductors, the 'new oil', as I think many call it, indispensable for the European industrial development and digital transition. We hope to see Taiwan as an important partner to achieve the goals of the European Chips Act.

While enhancing ties with Taiwan, the EU also has to address China's assertiveness and attempts to intimidate Taiwan's like-minded partners. As pointed out in the report, Lithuania and all Member States find themselves coerced for taking decisions that China finds offensive. Well, they need support and they need our solidarity. The European Union will continue to push back these attempts and adopt appropriate tools, such as the anti-coercion instrument currently under preparation.

I appreciate this debate. I appreciate your recommendations. They reflect our common interest in seeking closer cooperation with Taiwan, where our values and our interests converge.

PRESIDÊNCIA: PEDRO SILVA PEREIRA*Vice-Presidente*

Michael Gahler, *on behalf of the PPE Group*. – Mr President, dear colleagues, first of all, my sincere thanks to the rapporteur for the cooperative approach he has taken.

There is an island off the coast of mainland China that organises a Chinese society in a democratic and prosperous way and is therefore, as such, a provocation for the Communist one-party state.

I welcome this first report on the EU-Taiwan relations in which we explore the potential of extending and deepening relations with this island. We are not crossing red lines. To the contrary, we want to preserve the status quo across the Taiwan Strait and demand that no unilateral steps be taken and certainly no violent steps from mainland China. In return, we should not unilaterally change the status by recognising Taiwan diplomatically, but an acronym EBFDR, everything but formal diplomatic recognition, should encompass a bilateral investment agreement. We should, for instance, have an interest to secure the supply of semiconductors from Taiwan and facilitate Taiwanese investment in this field in the EU. So I ask the Commission to push the Member States in this regard and be it with the argument that we have all reason to apply it with the democratic part of the Chinese society, when we have already concluded it with the dictator part.

It is also in our interest to see Taiwan as an observer in relevant international organisations such as the World Health Organization, or the International Civil Aviation Organization, and it is good to see that Taiwan is a stable factor when we look at our Indo-Pacific strategy.

We can also learn a lot from how Taiwan has built up resilience against Chinese cyber war activities and in that regard I welcome the visit of our INGE Committee next week in Taiwan.

Sven Mikser, *on behalf of the S&D Group*. – Mr President, first, I do believe that it's important that we have, for the first time ever, a chance to debate here and vote on a concrete set of comprehensive recommendations dedicated to the development of EU-Taiwan ties.

Taiwan is an economically and technologically advanced democracy and as such it is for us a like-minded and valuable partner in a strategically important region. Therefore, I believe it's important to look for concrete ways to enhance our trade and economic relations, our cultural and youth exchange, industrial and technological cooperation, as well as intensify overall bilateral relations under the guidance of the One China policy.

Secondly, I agree fully with Commissioner Vestager in that any further escalation of tensions in the Taiwan Strait is bound to have deep negative effects on both regional and global security, as well as trade and the economy. In this regard, China's increasingly aggressive rhetoric and military posturing are of considerable concern. This means that we must stay alert and be very clear in our condemnation of such escalatory steps.

Finally, I believe it's imperative that we express full solidarity with Lithuania, our fellow EU Member State that has been targeted by Chinese sanctions over the issue of setting up a Taiwanese representative office. We should urge the Vice President / High Representative and the Council to take all appropriate steps.

Katalin Cseh, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, I said this before and I will say it again: China is a bully state. Millions of brutally oppressed people in Xinjiang and Tibet stand as clear proof of this. And yet more and more in Hong Kong and Taiwan live in constant fear of China, a country with zero regard for the concept of democratic self-determination.

They're all looking at us for solutions. We must deliver and we must deliver fast. There is absolutely no time to wait until the US comes up with a strategy. Europe must lead a global coalition to ensure Taiwan's representation in multi-lateral organisations while calling on China to immediately end the military show of force in the Taiwan Strait.

You might think that this issue is too far away, but Beijing's increasing aggression is very much our business, and China knows this very much. This is why they cultivate Trojan horses like the Orbán government. Orbán's decision to veto an EU statement criticising China's crackdown on pro-democracy protesters in Hong Kong was not a one off. But we can also turn their weapons against them. So, let's use this as motivation to call for the abolishment of unanimous voting on foreign policy decisions in the Council. Because let's not forget, China is our strategic rival. If Taiwan is destabilised, we risk losing one of our closest allies in the region and if we are to improve our geopolitical might, this is just about the biggest mistake we can make.

Reinhard Bütikofer, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Mr President, the overarching goals of the EU's Taiwan policy have always been stability, peace and respect for the will of the people, and therefore we have consistently opposed unilateral changes of the status quo in the Taiwan Strait. But these worthy goals are under assault from the People's Republic of China. Beijing is undermining peace and stability through aggressive actions in many different dimensions. The threat of a military attack against Taiwan is openly being peddled by Chinese ultranationalists. The Chinese dictator Xi Jinping has promised to conquer the island during his lifetime.

Taiwan, a vibrant democracy and a society with many progressive achievements, needs and merits our strategic solidarity. The Weimers report which we're discussing here spells that out. It also formulates perspectives for wide-ranging cooperation as partners which is very much in our own interest.

Our message to the people of Taiwan is clear: we will stand with you. Our message to Beijing is: reconsider your policy. Historical patience will be better for China than any other hypothetical alternative.

Our message to our European citizens, not only in Lithuania, is let's stay united on China policy. I thank Charlie Weimers for his report and all the colleagues for their good cooperation, and I thank Vice-President Vestager for her remarks too.

Anna Fotyga, *on behalf of the ECR Group*. – Mr President, this afternoon we are certainly discussing a European Parliament report of historic significance. I would like to commend Charlie Weimers, the rapporteur, and all the shadow rapporteurs, for a very comprehensive, good and, at the same time, balanced document.

I would like to express the hope that the Commission is going to take on board the important recommendations the rapporteur was able to prepare. I also hope that, despite mounting pressure, so well described during this debate, from the side of the People's Republic of China (PRC) in the air and in the waters of the Taiwan Strait, the community of Taiwan, the people of Taiwan, are able to develop a vibrant democracy and a very innovative economy. This enhanced relationship is going to benefit all of us.

Emmanuel Maurel, *au nom du groupe The Left*. – Monsieur le Président, dans ce contexte de grande tension, de montée des tensions, l'Europe, elle, doit tenir son rang. Et face aux provocations chinoises dans le détroit de Taïwan, auxquelles les États-Unis ont répondu par un renforcement de leurs propres capacités militaires, l'Europe, elle, ne peut pas rester impassible. Elle doit non seulement favoriser toutes les démarches en faveur de la stabilité de la paix de la région, mais également y défendre ses intérêts. Car oui, nous avons des intérêts dans cette zone indo-pacifique et l'Europe, elle, doit s'investir davantage de manière autonome, c'est-à-dire sans subordination aux États-Unis et sans naïveté, évidemment, vis-à-vis de la Chine.

Je suis d'accord sur l'essentiel du rapport, notamment sur les liens démocratiques, institutionnels, culturels et sur l'approfondissement de nos liens avec Taïwan. Je pense qu'il est bien que l'île participe à des organisations internationales en tant qu'observateur, mais en revanche, en matière économique et commerciale, j'ai des doutes, notamment sur un hypothétique accord d'investissement. Je pense que la situation ne le permet pas. Et puis surtout, le vrai défi, c'est la restauration de la souveraineté industrielle. C'est de ça qu'on doit parler aujourd'hui, notamment sur l'histoire des microprocédés. C'est en développant sa propre voie que l'Union européenne parviendra à construire, avec Taïwan et d'autres acteurs régionaux, des partenariats stratégiques durables.

Fabio Massimo Castaldo (NI). – Signor Presidente, signora Commissaria, onorevoli colleghi, accrescere le relazioni politiche, economiche e commerciali con Taiwan rappresenta oggi una priorità strategica per la nostra Unione, nonché un passaggio chiave per ergerci al ruolo di attore di primo piano sullo scacchiere globale, attraverso solidi accordi e legami con i partner che condividono i nostri principi e valori.

Vorrei insistere proprio su questo punto. Taiwan, infatti, rappresenta un baluardo di democrazia e di libertà nell'area indo-pacifica, una regione nella quale le spinte autoritarie e gli impeti aggressivi si stanno facendo sempre più forti ed evidenti, non solo a livello dialettico, ma anche tramite il ricorso a crescenti esercitazioni militari e interferenze dirette nella vita politica dei singoli paesi.

Pertanto, ritengo essenziale che il nostro Parlamento e l'intera Unione attivino fin d'ora tutti i canali politici e diplomatici di cui dispongono affinché qualsiasi negoziato tra Taiwan e gli altri attori regionali possa essere condotto in maniera pacifica, evitando la prepotenza della minaccia del ricorso alle armi.

Allo stesso modo, l'UE deve adoperarsi affinché Taipei possa finalmente essere ammessa in tutti i forum multilaterali, in particolare nell'OMS, spingendo affinché gli anacronistici e ingiustificabili veti politici che si frappongono all'inclusione possano essere superati.

Ci ricorda Confucio che il saggio preferisce essere lento a parlare ma pronto ad agire; un consiglio che dovremmo assolutamente fare nostro e valutare come molto prezioso.

Rasa Juknevičienė (PPE). – Mr President, this report is a very special event. The first European Parliament report devoted exclusively to Taiwan. I commend the rapporteurs on that.

The example of Taiwan shows that the Chinese nation can live in a democracy. Live very successfully, prosperously, and not aggressively. As the report points out, Taiwan is a healthy democracy and technologically advanced economy.

There is a direct connection between European prosperity and Asian security. And Taiwan could contribute to maintaining a rules-based order in the region.

The EU and Member States should take a proactive role in establishing partnerships with the democratic government of Taiwan. The government of my country has taken a brave step to set up a Taiwanese representative office in Lithuania.

I commend the report's draft text expressing support and solidarity with Lithuania, and I urge other Member States to follow Lithuania's example and strengthen ties with Taiwan.

Evelyne Gebhardt (S&D). – Herr Präsident, Frau Kommissarin! Das sind die Dinge, die passieren, wenn man die Sprache des Vorsitzenden nicht versteht. Aber ich denke, das ist nicht so schlimm.

Menschenrechte, Bürgerrechte, Demokratie, das sind die Werte, die uns ausmachen, die für unser Zusammenleben in unserer Gesellschaft, in der Europäischen Union auch tatsächlich als Grundlage da sind.

Ja, das sind die Werte, mit denen wir in Taiwan gemeinsame Partnerschaft gestalten können. Das sind die Werte, mit denen wir auch in dieser Region dafür sorgen können, dass Freiheit auch eine Möglichkeit für die Zukunft ist, auch in einer Region, in der das keine gewohnte Geschichte ist.

Ja, wir müssen uns Sorgen machen – sehr große Sorgen machen – angesichts der aggressiven Art und Weise, wie in letzter Zeit die chinesische Regierung in dieser Region auftritt. Wir müssen mit allen Mitteln, die uns zur Verfügung stehen, Frau Kommissarin, auf diplomatischem Wege dafür sorgen, dass in dieser Region Frieden, Freiheit, Demokratie herrschen und wir dazu beitragen können, dass in Taiwan die Bürger und Bürgerinnen wirklich auch weiterhin in Freiheit leben können.

Petras Auštrevičius (Renew). – Mr President, the political ambitions and growing global assertiveness of communist China pose an increasing challenge and strategic threat to Taiwan's democratic future and wellbeing of Taiwanese. A notion of peaceful coexistence has been replaced by political intimidation, military pressure and hybrid provocations.

We rightly commend Taiwan as a trusted partner in promoting human rights and freedoms, as a shining regional example and appreciate its cooperation in tackling global challenges such as the COVID-19 pandemic. Our mutual membership in the world community of democracies requires further common actions in extending EU and Taiwan relations in various fields. I call on and encourage the EU institutions to make a timely decision to rename the EU representation in Taiwan as the European Union Office in Taiwan. Let us use this chance and expand our support to the island of democracy.

Markéta Gregorová (Verts/ALE). – Pane předsedající, Tchaj-wan je úspěšnou demokracií. Proto si zaslouží naši pozornost, naši ekonomickou a politickou podporu a ze všeho nejvíc naše závazky.

Příliš dlouho se spoléháme, že Tchaj-wan ochrání před čínskou expanzí tzv. křemíkový štít. Kroky Komunistické strany Číny, ať už jsou to hybridní útoky nebo třeba narušování vzdušného prostoru, ale mluví jasně. Tento štít nebude stát věčně. Naše partnerství nemusí stát jenom na čipech, máme si vzájemně hodně co nabídnout a stavět společně štít nový – štít z lidských vazeb, které nikdo nepřetrhá.

Nový štít musíme stavět z dialogů a hlavně setkání. Nesmíme se od nich nechat odstrašit, jako se o to pokoušeli v mé rodné zemi. Je naší povinností nabídnout právě nyní Tchaj-wanu užší obchodní i kulturní spolupráci. Totalitní režimy a autoritáři si musí zapamatovat, že útok na jednu demokracii je útokem na všechny demokracie.

Anna Bonfrisco (ID). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, la Repubblica di Cina, Taiwan, è un partner affidabile e i taiwanesi sono forgiati dalla democrazia, dalle libertà e da una mentalità aperta che abbraccia l'innovazione.

Con il nostro voto oggi riconosciamo che negli ultimi vent'anni Taiwan ha rafforzato le istituzioni democratiche, i diritti sociali e politici e le libertà individuali e siamo al fianco di Taiwan, che vuole rimanere libero, sovrano e indipendente, coltivando una diplomazia di pace proattiva, soprattutto verso la Cina, anche quando questo Stato militarista e autoritario mostra solo di voler intimidire.

Taiwan rinnega ogni forma di coercizione ed è un modello esemplare per altri paesi dell'Asia e dell'Indo-Pacifico. Pertanto, ogni forma di collaborazione, dalla cultura ai semiconduttori, dalla sicurezza all'economia, dalla salute alle catene di valore e di approvvigionamento è un chiaro interesse strategico reciproco: collaborare per il progresso umano.

Siamo uniti nella difesa del progresso umano e della sua libertà e dobbiamo difendere Taiwan, perché Taiwan possa continuare a vivere in questo modo. La Commissione, gli Stati membri dell'Unione europea avvertano la Cina: noi difenderemo Taiwan.

Assita Kanko (ECR). – Voorzitter, het is duidelijk dat de Chinese eis van hereniging met Taiwan niet enkel de voltooiing van het Chinese project betreft, maar dat het ook gaat om het behalen van de geopolitieke dominantie in de Indo-Pacifische regio. In deze optiek uit het verslag-Weimers terecht ernstige bezorgdheid over de aanhoudende militaire strijdslustigheid van China tegenover Taiwan, en beveelt het de EU en de lidstaten aan een proactieve rol te spelen in de samenwerking met gelijkgestemde internationale partners om vrede en stabiliteit in de Straat van Taiwan na te streven en partnerschappen aan te gaan met de regering van Taiwan.

Het verslag beklemtoont dat er een rechtstreeks verband bestaat tussen Europese voorspoed en Aziatische veiligheid. Wij moeten ons dan ook sterk kanten tegen alle unilaterale pogingen om de status quo te veranderen en de spanningen op te voeren. Een militair conflict in de Straat van Taiwan zou een aanzienlijke economische ontwrichting met ook gevolgen voor onze Europese contreien meebrengen en de op regels gebaseerde internationale orde ernstig ondermijnen. Het autoritarisme mag er niet de overhand krijgen op de democratie.

Antoni Comín i Oliveres (NI). – Señor presidente, señora comisaria, el autoritarismo del régimen de Beijing desafía nuestro concepto de democracia. Lo estamos diciendo todos.

Sus minorías (los uigures, los tibetanos, los ciudadanos de Hong Kong y también los demócratas que desde el régimen chino luchan por un país mejor) sufren una vulneración sistemática de sus derechos fundamentales.

Europa debe abandonar la política «de una sola China» o, mejor dicho, debe reconocer que China y Taiwán son, a todos los efectos, dos países distintos, y tratarlos como tales. Así se ha expresado en las urnas el pueblo de Taiwán de forma repetida, y, por tanto, tenemos que respetarlo desde las instituciones europeas.

Desde Cataluña, Taiwán tiene todo nuestro apoyo y ojalá en los próximos meses volvamos a votar en esta Cámara sobre Taiwán, pero esta vez sobre un tratado de inversión que refuerce las relaciones entre Europa y Taiwán.

Europa debe priorizar las alianzas con otras democracias. Si Europa quiere ser una potencia global, debe hacer apuestas geopolíticas que refuercen los sistemas democráticos con derechos civiles, políticos, laborales, ambientales, etcétera.

Ojalá esta Resolución sea un hito hacia unas relaciones mucho más estrechas entre Taiwán y la Unión Europea.

Andrey Kovatchev (PPE). – Mr President, as the Commissioner knows very well, this House has many times requested that we should start with the preparation of the EU-Taiwan bilateral investment agreement. We want to see concrete steps from the Commission, but also from the Council, especially the scoping exercise and the impact assessment, in preparation for the formal launch of the negotiations.

Taiwan is a close partner of the EU. We share core values such as democracy, freedom and the rule of law. Developing closer investment links would not only create economic benefits for both sides, but also allow us to strengthen strategic cooperation in critical sectors like semiconductors.

For more than a year, we have been discussing how to reshape and reconfigure our supply chain for the post-COVID era. When we do this, I think it's very important to consider factors such as democracy, trust and the consequences if we pursue closer cooperation and alliance with like-minded countries like Taiwan. It's very strange that the Member States expressed solidarity with Lithuania, but some of them are very hesitant to give the mandate to you, Madam Commissioner, to the Commission, to start even the scoping exercise and impact assessment.

What we are afraid of?

I understand that some countries are afraid of reactions from mainland China, but this is something that is against our autonomy, and we always think that we should be autonomous as a European Union.

Isabel Santos (S&D). – Senhor Presidente, o reforço das relações políticas e da cooperação entre a União Europeia e Taiwan é da máxima importância.

Para lá do exemplo do Tibete, de Hong Kong e de Macau, assistimos recentemente a mais demonstrações da prepotência do Governo chinês, com as recentes incursões de aviões militares chineses no espaço aéreo taiwanês.

Mais do que uma intimidação, esta é uma tremenda provocação, uma clara violação da zona de identificação da defesa aérea de Taiwan. A quase duplicação do número de incursões na zona de defesa aérea no espaço de um ano e a cada vez maior presença militar no mar do sul da China evidenciam a crescente agressividade de Pequim.

Não podemos tolerar este tipo de ações sobre um território que conosco partilha os valores do respeito pela democracia, direitos humanos, liberdades fundamentais e Estado de Direito.

Devemos ser claros, se queremos ter um papel na manutenção da estabilidade e da paz no Indo-Pacífico. Taiwan é um parceiro fundamental para uma ordem baseada em regras na região. As ações disruptivas e provocatórias por parte da China não podem ficar sem resposta.

Dita Charanzová (Renew). – Mr President, it has now been six years since we pledged to end the ‘trade for all’ strategy, to reach an agreement with Taiwan. Six years, and we are still not there. We concluded an agreement with China, yet Taiwan is still waiting. And this is not right. We need to have a bilateral investment agreement. There is no single reason not to have this. China shouldn’t be used as an excuse to prevent us from pursuing our own interests in the region. Taiwan shares the same values as us. Our business leaders are overwhelmingly in favour of this, and as is clearer today than ever, this House is calling for a deal. For a deal now.

Jörg Meuthen (ID). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, werte Kollegen! Der ungezügeltere wirtschaftliche und militärische Expansionsdrang Chinas ist gegenwärtig ohne jeden Zweifel eine der größten Bedrohungen unserer westlichen Wertegemeinschaft. Daher ist es ausdrücklich zu begrüßen, dass wir heute über die Intensivierung der Beziehungen zwischen der EU und Taiwan sprechen.

Sowohl die EU-Mitgliedstaaten als auch insbesondere Taiwan leiden unter dem globalen Machtstreben des totalitären Regimes in Peking. Hier in Europa führt die Volksrepublik China ganze Nationen gezielt in die wirtschaftliche und technologische Abhängigkeit und nutzt diese dann mit aller Härte aus, um politischen Druck auszuüben. Taiwan sieht sich derweil immer unverhohlener werdenden militärischen Aggressionen durch Peking ausgesetzt.

Die Frage nach einer möglichen Wiedervereinigung beider Staaten ist gewiss nicht von uns Europäern zu beantworten, aber ganz sicher noch viel weniger mit militärischer Gewalt. Wir sind überzeugt vom Selbstbestimmungsrecht Taiwans, und wir haben ein starkes Interesse an Frieden und Stabilität im Fernen Osten. Wir dürfen nicht achselzuckend hinnehmen, wenn China dies gefährdet.

Nein, die Volksrepublik China ist kein fairer Partner, nicht wirtschaftlich – Chinas wenig zimperlicher und nicht den Regeln eines fairen Wettbewerbs entsprechender Aufstieg in den vergangenen Jahrzehnten hat insbesondere bei uns in Deutschland schon viele tausend Arbeitsplätze gekostet – und schon gar nicht politisch. Taiwan dagegen schon. Es ist deshalb gut und richtig, wenn wir unsere Handelsbeziehungen zu diesem Land der Hochtechnologie weiter ausbauen. Als Handelspartner und als Bastion der Freiheit und Demokratie verdient es unsere aufrichtige Unterstützung.

Witold Jan Waszczykowski (ECR). – Mr President, I would like to thank Mr Weimers for his report, a good job, Charlie. The European Union needs to search for friends worldwide. A prime candidate for our friendship is democratic Taiwan. Let me repeat Taiwan, not Texas. Taiwan, which is already an important economic partner, manufacturer of leading technology, Taiwan is a reliable partner in a time of pandemic. It is not China. Taiwan is our guide in how to deal with China. First, as a country warning about COVID, we should continue this cooperation. It is giving direction on how to deal with China policy and the Far East. It is helping us to fight China’s disinformation.

What can we do for our friends in Taiwan? We have to recognise them by giving them more and more access to international institutions, first and foremost to European institutions.

Jörgen Warborn (PPE). – Herr talman! Fru kommissionär! Taiwan är Asiens stora demokratiförkämpe. Ett land som nu är under allvarligt politiskt och militärt hot av den kommunistiska enpartistaten Kina.

Kinas senaste maktlystenhet och förtryck i Hongkong har skapat en alltför påtaglig oro i Taiwan över att de kan komma att stå på tur. Västvärlden måste visa sitt starka stöd för det taiwanesiska folket och dess demokrati. Därför krävs en tydlig politisk signal från EU om att våra demokratier inte accepterar Kinas politik.

Taiwan utgör en öppen och internationell handelsplats, med stor betydelse för världshandeln. Taiwan är också en given destination för innovationskraftiga europeiska företag som önskar ta sig närmare Asiens många tillväxtmarknader.

Därför måste EU accelerera arbetet med ett bilateralt investeringsavtal. Ett avtal kommer bidra till att stärka den ekonomiska tillväxten, öka den globala konkurrenskraften och säkra ett starkt, robust investeringslandskap för europeiska företag.

Evin Incir (S&D). – Mr President, democracy, human rights and the rule of law are core values of the European Union. Agreements and cooperation are primarily done with the like-minded, or at least with those with the same goals and intentions.

Taiwan is a role model in its region. Through deeper cooperation, we will acknowledge the leadership for fundamental rights it takes, including social, economic, political and cultural rights, but also LGBTI rights and the rights of the indigenous population. While we see improvements in Taiwan, we see the total opposite in China. The Chinese oppressive communist regime does not fear to take measures against anyone, in China and beyond.

A few months ago, I received a threatening letter from the Chinese Embassy in Sweden, stating, 'We express strong discontent and firm opposition to your support to the so-called "EU-Taiwan political relations and cooperation report". We hope that you withdraw your support immediately and do not pursue this course of action. Otherwise, you shall be held responsible for all consequences'. My conviction is clear. I will proudly vote in favour of the report today in defence of democracy and freedom, regardless of the threats of consequences by the oppressive communist regime.

Svenja Hahn (Renew). – Herr Präsident! Kommissionspräsidentin von der Leyen wird nicht müde zu betonen, dass sie eine geopolitische Kommission führen will. *Open strategic autonomy* ist das Wort der Stunde. Und doch, finde ich, zeigt Taiwan, dass es eben ein langer Weg ist von Sonntagsreden bis zur Realität.

Das Parlament hat mehrmals gefordert, die Vorbereitungen für ein Investitionsabkommen mit Taiwan zu treffen. Was ist passiert? Nichts. Im Gegenteil: Für ein Taiwan-Abkommen macht die Kommission sogar eines mit China zur Bedingung. Dabei liegt das umfassende Investitionsabkommen CAI zu Recht auf Eis: inhaltlich zu schwach, und Chinas gravierende Menschenrechtsverletzungen und Sanktionen gegen Abgeordnete sind inakzeptabel.

Die demokratische und rechtsstaatliche Entwicklung in Taiwan ist der Gegenentwurf zum autoritären Herrschaftssystem der Volksrepublik China. Eine geopolitische Kommission muss doch gerade die Zusammenarbeit von Demokratien vorantreiben, und das bedeutet auch engere zivilgesellschaftliche, wissenschaftliche und wirtschaftliche Beziehungen mit Taiwan.

Marco Dreosto (ID). – Signor Presidente, signora Commissaria Vestager, onorevoli colleghi, venti di guerra stanno soffiando sui mari cinesi, ormai è evidente. La Cina ha alzato il tiro, purtroppo non solo metaforicamente, e ora sta puntando dritta a Taiwan.

Mentre noi in Europa ci perdiamo in molte chiacchiere, gli Stati Uniti, che ricordo essere il nostro principale alleato, pensano in maniera molto concreta e soprattutto agiscono per difendere la supremazia, loro e di tutto l'Occidente, per il contenimento della Cina nell'Indo-Pacifico.

Noi tutti, assieme ai nostri partner transatlantici, dobbiamo avere un obiettivo comune: evitare che la Cina diventi una potenza oceanica attraverso la conquista di Taiwan. Chi controlla i mari controlla il mondo, questo si dice spesso. Ecco perché il ruolo nell'isola è strategico e fondamentale per evitare che un paese non democratico e soprattutto gestito dal più grande partito comunista al mondo possa prevalere in campo geopolitico ed economico.

E allora, gentile Commissaria, onorevoli colleghi, questa volta non possiamo girarci dall'altra parte. Questa volta l'Europa deve gridare con forza: noi siamo dalla parte di Taiwan.

Alexandr Vondra (ECR). – Pane předsedající, dámy a pánové, já bych na úvod především chtěl poděkovat našemu kolegovi Charliemu Weimersovi, protože připravil zprávu, za kterou se opravdu tentokrát nemusíme stydět.

Tchaj-wan nám už mnohokrát ukázal cestu. Naposledy během koronavirové krize a myslím, že může znovu. Všichni víme, s jakými problémy se poslední dobou potýkáme na trhu s polovodiči. Automobilový průmysl je prakticky v troskách. Jsem hluboce přesvědčen, že je pro nás mnohem výhodnější navazovat a prohlubovat průmyslovou, hospodářskou i vědeckotechnickou spolupráci s demokraticky smýšlejícím partnerem, než být závislý na zdrojích z autoritářských zemí.

Ukažme, že jsme hrdými partnery obyvatelů Tchaj-wanu a nedopustíme, aby jej kontinentální Čína zničila, stejně jako to udělala s Hongkongem. Čínská agrese podkopává stabilitu a mír nejen v regionu jihovýchodní Asie, ale v celém světě a my s tím musíme něco dělat. A Tchaj-wan je správná odpověď.

Miriam Lexmann (PPE). – Mr President, let me begin by thanking colleagues across this House on working together to produce a report that sends a strong message to support our Taiwanese friends. Taiwan is a democratic ally facing unprecedented pressure from the totalitarian Chinese Communist Party. As a result, Taiwan's democracy, economic achievements and regional and perhaps global security are all at stake. We must stand with Taiwan, but we must also develop and strengthen our relations.

First, in a world where totalitarian regimes are becoming increasingly assertive, defending democracy is no longer enough. We must take democracy on the offensive. Where there remains instinctive desire for freedom and self-determination is suffering.

And secondly we must strengthen our economic cooperation. Today, Taiwan is an important investor in many of our countries, and there is huge potential for cooperation in areas such as manufacturing of semiconductors or the development of 5G networks. It is high time to start negotiating an EU-Taiwan bilateral investment agreement.

Marie-Pierre Vedrenne (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, renforcé par la crise pandémique, notre objectif commun est de construire notre autonomie stratégique. Concrètement, cela signifie que nous devons décider par nous-mêmes avec qui nous voulons discuter et comment nous voulons approfondir nos relations économiques avec nos partenaires.

Depuis six ans, les demandes incessantes de notre Parlement pour lancer des négociations pour un accord bilatéral d'investissement avec Taïwan restent lettre morte. Taïwan partage pourtant nos valeurs: défense de la démocratie, lutte contre le changement climatique, standards sociaux élevés, protection des libertés fondamentales. À l'heure des tensions dans la région indo-pacifique, renforcer nos relations avec des partenaires partageant les mêmes idées ne semble plus une option.

Et ne soyons pas naïfs. Nous connaissons toutes les pressions exercées par la Chine, mais ce n'est pas à la Chine de dicter notre propre agenda commercial. Soyons forts et déterminés dans la construction d'alliances fondées sur des valeurs et des objectifs communs. Mais cela nécessitera également de muscler notre arsenal commercial pour répondre à toutes les possibles représailles.

Peter Kofod (ID). – Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at sige stor tak til Charlie Weimers fra ECR-Gruppen for det flotte arbejde, som han i dag har præsenteret os for, og som vi diskuterer her i dag. Det er en utrolig vigtig sag. Taiwan er en ven. Det er et demokrati, og det er nogle, vi deler værdier med på et helt grundlæggende plan. For nylig havde jeg fornøjelsen af at besøge Taiwan. Det var en utroligt mærkværdig oplevelse på den ene side at besøge et så venligsindet – og jeg tillader mig at sige land, der ønskede så meget godt for verden og samtidig var så utrolig truet af Kommunistkina lige på den anden side af vandet. Vi skal aldrig være i tvivl om – og de skal aldrig være i tvivl om – at det er vores venner, og det skal det være for enhver pris. Kinas aggressioner både over for Taiwan, men også over for Hongkong, som man jo politisk er ved at sætte fuldstændig i knæ, eller Tibet, som man har undervunget for mange år siden, er fuldstændig uacceptable. Det skal vi sige meget klart fra overfor. Det er ikke bare noget, vi skal gøre i Europa. Det skal vi gøre sammen med nogle af vores bedste venner, nemlig amerikanerne. Vi skal stå sammen i den vestlige civilisation og forsvare vores venner, uanset hvor de måtte være i verden, uanset hvem der truer dem ude i verden.

Bert-Jan Ruissen (ECR). – Voorzitter, commissaris, een mijlpaal: zo zou ik het voorliggende verslag van collega Weimers willen noemen. Want het is voor het eerst in haar geschiedenis dat de Europese Unie een verslag aanneemt over de relaties tussen de EU en Taiwan. Als democratische rechtsstaat met respect voor de mensenrechten, als belangrijke handelspartner in een strategische, belangrijke regio en met een innovatieve samenleving, is Taiwan een lichtend voorbeeld voor de regio. Maar steeds is daar de intimiderende en provocerende lange arm van Peking, die de vrede en stabiliteit in de regio bedreigt.

Het voorliggende verslag van collega Weimers is broodnodig. Taiwan verdient internationale steun. Dat betekent dat we werk moeten maken van een bilateraal investeringsakkoord. Tevens moet de EU actiever bepleiten dat Taiwan wordt toegelaten als waarnemer bij internationale organisaties zoals de Wereldhandelsorganisatie en de Wereldgezondheidsorganisatie, en dat vooral ook in het belang van de Taiwanese bevolking zelf.

Isabel Wiseler-Lima (PPE). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, si l'Union européenne prend au sérieux son objectif d'être un véritable acteur sur l'échiquier géopolitique, elle doit partout dans le monde donner la priorité à la démocratie et donner son appui à ceux qui la défendent. Taïwan est un État démocratique qui se trouve menacé. Les manœuvres militaires chinoises destinées à intimider et faire pression sur Taïwan doivent être considérées comme inacceptables, tout comme les campagnes de désinformation dont Taïwan est la victime.

Il nous faut entretenir et développer nos relations de partenariat avec Taïwan. Et, sans atermoiements, non seulement avoir des relations bilatérales avec Taïwan, notamment en intensifiant nos relations économiques, mais aussi défendre Taïwan sur la scène internationale. Il est inconcevable qu'alors même que la pandémie de la COVID sévissait sans possibilité de protection vaccinale, Taïwan n'ait pas eu la possibilité de participer aux réunions de l'OMS.

Nous devons peser de tout notre poids pour que Taïwan ait un réel statut au niveau international. Il faut en effet être conscient des difficultés que la situation présente implique. Aujourd'hui, en raison de son statut, Taïwan a d'énormes soucis à commander des vaccins. Au début de la pandémie, Taïwan a envoyé dans l'Union européenne huit millions de masques. À nous aujourd'hui de nous montrer solidaires en veillant à ce que les Taïwanais aient accès au vaccin.

Γεώργιος Κύρτσος (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να στηρίξουμε την αναβάθμιση της πολιτικής συνεργασίας και την εμβάθυνση της οικονομικής συνεργασίας με την Ταϊβάν για τρεις λόγους κατά την άποψή μου: πρώτον, η Ταϊβάν έχει μια εξαιρετικά δυναμική οικονομία και έχει αποδείξει απόλυτα αξιόπιστος συνεργάτης της Ευρωπαϊκής Ένωσης· δεύτερον, η οικονομία της έχει ποιοτικά χαρακτηριστικά στην έρευνα, την καινοτομία και την ψηφιακή μετάβαση που μας δείχνουν πού πρέπει να εστιάσουμε τη συνεργασία μας για να καλύψουμε και δικές μας ελλείψεις· τρίτον, με τη δημοκρατία και το κράτος δικαίου η Ταϊβάν στέλνει τα σωστά μηνύματα σε μια περιοχή μεγάλης στρατηγικής σημασίας, όπου αμφισβητείται από ορισμένους το δημοκρατικό μοντέλο πολιτικής οργάνωσης.

Η πρωτοβουλία μας, εννοείται, δεν είναι ευρωατοϊκή ούτε ευρωαμερικανική. Βασίζεται στην ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία και σε ευρωπαϊκούς υπολογισμούς. Για αυτό, κατά την γνώμη μου, έχει ξεχωριστή σημασία.

Peter van Dalen (PPE). – Voorzitter, hartelijk dank aan collega Weimers voor zijn historische verslag. En met hem ben ik het volledig eens dat de Europese Unie en Taiwan de gemeenschappelijke waarden van vrijheid, democratie en mensenrechten delen.

Laten we daarom vooral de bedoelingen van communistisch China niet onderschatten. China wil wereldleider worden en het inlijven van Taiwan lijkt een van de eerste doelen te zijn. Vergeet niet dat de Chinese president Xi een dictator is, en dictators zijn doorgaans onvriendelijk en tonen vaak een harde hand. Dat zien we de afgelopen maanden met de enorme agressie zowel in de lucht als over zee.

Of president Xi uiteindelijk doorzet en Taiwan zal innemen met geweld, dat weten we niet. We hopen natuurlijk van niet. Maar voor ons, laten wij als Europese Unie alles op alles zetten om de banden met Taiwan optimaal en maximaal te houden, ook met een handelsakkoord. Wij moeten altijd en overal onze solidariteit met Taiwan betonen.

Ivan Štefanec (PPE). – Mr President, there are many lessons to be learned from a pandemic, but I do believe that the most important one is that democracies should stand together. During the pandemic, Taiwan sent much-needed masks to the European Union and to other countries. And for us, Taiwan is our inspiration in many fields.

For example, as we know Taiwan represents 50% of the world's semiconductor production. I do believe that our economic cooperation and newly prepared Bilateral Investment Agreement (BIA) is a natural strengthening of cooperation at the economic level between communities with equal values and belief in democracy and justice.

I do believe that Taiwan is an inspiration also in the fight against the pandemic and deserves full membership of the World Health Organization (WHO). We cannot be blind to China's escalating provocations against the Taiwanese people, and we have to say a clear 'no' to these provocations and a clear 'yes' to cooperation between our democracies.

I am convinced that the cooperation between EU and Taiwan will enrich each other and bring benefits to both parties. Democracies should stand together.

Andrius Kubilius (PPE). – Mr President, since we are coming to the end of our discussions I will make a few conclusions and messages from our debate and from the report. The first one: There is strong cross-party support in this House for this unique report, which means that everybody is for more intensive relations between the EU and Taiwan. This is a message not only to China but also to EU institutions: Taiwan is no less an important partner than China. Taiwan is a striving democracy of Chinese people and it is a good example of democracy for mainland Chinese people.

One more message: The formula 'One country, two systems' means that at some time in the future both sides can unite themselves under the democracy umbrella.

And the last message: China should abandon its attempts to threaten democracy and independence of Taiwan or its attempts to threaten Lithuania for our support to Taiwan. I want to thank Parliament and the Weimers report for the language of support to us, and would like to remind the Chinese authorities that thirty years ago the big Soviet empire collapsed when it tried to fight against the democracy and independence of small Lithuania.

Bernard Guetta (Renew). – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chers collègues, il arrive même qu'un dictateur puisse dire vrai. Quand M. Xi Jinping dit que Taïwan, c'est la Chine, oui, il a raison. Taïwan, c'est la Chine, et Taïwan et la Chine communiste ont pour destin de se réunir un jour, comme l'Allemagne de l'Ouest et l'Allemagne de l'Est l'avaient fait, comme les deux Corées, espérons-le, soyons-en certains, le feront un jour. Mais dans quelles conditions?

Il y a la condition optimale: la Chine continentale devient une grande démocratie. Et alors? Ne doutons pas que les Taïwanais seront heureux de rejoindre cette grande démocratie et de lui apporter leur expérience. Deuxième hypothèse: un pays, deux régimes. Non. Non, merci. Nous avons déjà vu ça à Hong Kong. Il n'en est pas question. Ce n'est pas ce que nous soutiendrons. Certainement pas. Troisième hypothèse: une pression militaire, peut-être même une invasion militaire. Alors, que la Chine continentale le sache, nous n'entrerons pas en guerre, mais il en sera fini immédiatement, dans l'heure, de toutes nos relations économiques avec la Chine et la Chine aura à en supporter les conséquences.

Margrethe Vestager, *Executive Vice-President of the Commission, on behalf of the Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy.* – Mr President, honourable Members, congratulations Charlie Weimers for your report and for this very positive reception in the plenary today.

I think this has been a very useful but also very timely exchange, because the debate today confirms that while remaining committed to the EU's One China policy, we share the same interest in continuing to develop our relationship with Taiwan. I think that has been the main message from everyone taking the floor today.

But you also convey a sense of urgency. We need to foster our engagement to make sure that Taiwan preserves its democracy, freedoms and open market, and that we defend our interests and values so that the status quo remains the norm in the Taiwan Straits, with all the potential that you have touched upon today to be harvested.

Charlie Weimers, *rapporteur.* – Mr President, it has been an honour and a pleasure as a Swede and democrat to steer this recommendation through Parliament as rapporteur. Thank you to all those who participated in today's debate, which was conducted in the spirit of free speech, free thought and true democratic deliberation. Moreover, I'd like to thank the Commissioner for devoting her attention to this matter.

Kommissær Vestager, det glæder mig, at De bemærkede den overvældende støtte til den stærke forbindelse med Taiwan.

Let this Parliament and its unwavering support for strengthened ties between Europeans and the free Taiwanese people be your guide in this work, not least when you face the same kind of pressure from the Chinese Communist Party as the European Parliament did. Thank you, and let us now continue this work.

Presidente. – O debate está encerrado.

A votação das alterações realizar-se-á hoje e a votação final amanhã.

Declarações escritas (artigo 171.º)

Anna-Michelle Asimakopoulou (PPE), in writing. – This is the first European Parliament report dedicated to the EU's relations with Taiwan, and it is both important and timely. I believe it embodies a very balanced approach, and one that seeks to be proactive rather than provocative. There has always been a tacit understanding that the Bilateral Investment Agreement with Taiwan would follow once the China Agreement on Investment had been concluded. This was before the unprecedented move by China to impose unwarranted sanctions, not least against members of this Parliament, and we are now unable to proceed until this issue has been resolved. Therefore, there is a strong and convincing argument in favour of reassessing this time-schedule, and of opening negotiations on a Bilateral Investment Agreement with Taiwan sooner rather than later. This is important and timely as the EU aims to improve supply chain resilience for semi-conductors, which are critical to achieving our digital transition goals. As Taiwan will be investing in new manufacturing plants in the United States, we need to create the necessary framework and conditions to facilitate similar investments in the EU. The Bilateral Investment Agreement with Taiwan is clearly a step in the right direction on the path to Europe's strategic autonomy.

Guido Reil (ID), schriftlich. – Seit 30 Jahren ist Taiwan eine Demokratie; und seit 50 Jahren lassen wir uns von der Volksrepublik China verbieten, Taiwan als das selbstständige Land anzuerkennen, das es faktisch ist – einfach nur, weil die Volksrepublik größer ist und an ihren 1,3 Milliarden Einwohnern mehr Geld verdienen kann als an den 23 - Millionen Taiwanesen.

Chinas Entwicklung zu einer selbstbewussten, aggressiv agierenden Hegemonialmacht war absehbar. Hongkongs Entwicklung zu einem diktatorisch geführten Vasallenstaat war absehbar. Taiwan droht ein ähnliches Schicksal, besonders akut nach dem würdelosen Abzug der Amerikaner aus Afghanistan.

Tatsächlich hätte das Parlament diese EU-Taiwan-EntschlieÙung schon vor Jahrzehnten beschließen müssen. Stattdessen hat es den Kopf in den Sand gesteckt und so getan, als ob China keine eigenen geostrategischen Interessen hätte, weil es selbst nicht in der Lage ist, eigene geostrategische Interessen zu entwickeln, geschweige denn zu formulieren. Ich habe für die EU-Taiwan-EntschlieÙung gestimmt.

(A sessão é suspensa às 19h04)

VORSITZ: RAINER WIELAND

Vizepräsident

10. Wznowienie posiedzenia

(Die Sitzung wird um 19.07 Uhr wieder aufgenommen.)

11. Ogłoszenie wyników głosowania: patrz protokół

12. Wytyczne w sprawie pomocy państwa na cele związane z klimatem, energią i ochroną środowiska (debata)

Der Präsident. – Als nächster Punkt der Tagesordnung folgt die Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission zu den Leitlinien für staatliche Klima-, Energie- und Umweltbeihilfen (CEEAG) (2021/2923(RSP)).

Anže Logar, President-in-Office of the Council. – Mr President, Madam Commissioner, honourable Members, the European Council has recalled several times the European Union's goal of reinforcing resilience and facilitating the green transition. By putting forward a Green Deal in line with the objectives set out in the Paris Agreement, the European Union committed to making Europe the world's first climate neutral continent by 2050.

In order to achieve that, it is necessary to adjust and update our regulatory framework. Therefore, the reform of state aid rules in the field of climate, energy and the environment is necessary in order to enable Member States to support projects that contribute to achieving climate neutrality.

The Council therefore welcomes the work that the Commission is currently undertaking in updating state aid guidelines and is looking forward to the adoption of new rules, scheduled by the end of the year. Besides empowering Member States to reach the goals of the Green Deal and allow governments to fund, when necessary, a larger share of the cost than before, the updated guidelines will focus on new flagship areas such as biodiversity, clean mobile infrastructure and research efficiency.

The reform needs to take into account the importance of balance between supporting competitiveness and growth, maintaining a level playing field in the market, achieving the EU green ambitions and the ability to adapt to the individual situation in each Member State.

The new rules will also have to expand the scope of the General Block Exemption Regulation, creating new ways for governments to invest in green infrastructure without requiring the Commission's approval in advance. The Council will continue to support progress towards the long-term goal of climate neutrality, as appropriate.

Margrethe Vestager, Executive Vice-President of the Commission. – Mr President, honourable Members, thank you for this opportunity to discuss the draft climate, energy and environmental protection State aid guidelines. Of course, soon to be known by their abbreviation, so that we can keep it between us.

Now, I hope we can enable knowledge about the opportunities that the new guidelines will provide. From the simple fact that the Green Deal is our top priority, we need to fight climate change and we need to get the necessary resources to do so. The targets have been set. Proposals have been tabled, in front of you. And the Green Deal is also our growth strategy. So that we can transform Europe into a fair and prosperous society with a modern, resource-efficient and competitive economy.

We want the transition to be just and to equip our industries with the tools to play their part in the transition. The recent spike in energy prices has demonstrated the urgency of this transition and the need to move away from fossil fuel dependency.

Reaching our ambitious targets involves nothing less than a transformation of the way that we power our lives. We have to make huge investments in infrastructure, in wind, in solar plants, in energy-efficient buildings, in networks that secure green mobility and in decarbonising industry. The magnitude of this investment challenge, requires mobilising both private and public funds in a way that ensures best value for money and crowds in private investment.

The revision of our existing guidelines for energy and environment protection State aid will play a key role in helping Member States provide adequate support to reach Green Deal objectives, where the markets cannot deliver alone.

The new set of guidelines will provide a flexible, and we also hope, future-proof enabling framework to accompany the Green Deal. To that end, a number of examples as to what we do.

We are proposing to broaden the scope of the guideline to facilitate support in new areas important for the green transition. This includes clean mobility, circularity, biodiversity and energy efficiency in buildings. Our new guidelines would cover all technologies that can deliver the Green Deal, such as those for production of renewable and low-carbon hydrogen.

Renewable energy remains as important as ever in achieving our targets. Member States continue to set up separate renewable schemes as they do today under a new, cross-cutting section on decarbonising measures. The flexibility also extends to the type of aid instruments and to the amount of aid. The draft guidelines accommodate calls by the industry to allow contracts for difference and also foresees that support may cover up to a 100% of the extra costs of greener investment – what we call the funding gap, where aid awards are based on competitive bidding.

As a counterbalance to the increased flexibility, obviously we need safeguards to ensure that the aid is effectively directed to where it's necessary to improve climate and environmental protection and is limited to what is necessary to achieve the environmental goals. Those safeguards include public consultation above certain thresholds and open tenders being the general rule in most areas to ensure best value for taxpayers' money.

Energy communities, they play an important role in ensuring citizen participation and, of course, also public acceptance. In line with the current case practice, it remains possible for Member States to introduce specific features in their auctions to facilitate the participation of such communities in tenders, also where the thresholds for no tendering are exceeded.

Last but not least, we want our guidelines to work seamlessly together with and support relevant European legislation and policies in the environmental and energy field, and that also requires a coherent approach to ending subsidies for fossil fuels and particularly those which are most polluting.

For those fossil fuels, the draft guidelines foresee that a positive assessment under State aid rules is unlikely in the light of the negative effects on the environment. In the same vein, we also need to avoid that support for gas in a transitional period creates lock-in effects, not compatible with the 2030 and 2050 climate targets.

I would like to conclude with a few words on the process ahead of us. As you are most certainly aware, we launched a public consultation on the perpetuation of the guidelines that ended on 2 August. We received an impressive amount of contribution, more than 700, which also demonstrates the importance stakeholders and authorities attach to these guidelines. I want to say thank you for the valuable inputs and contributions also received from Members of this Parliament.

In addition, meeting with Member States took place in mid-July to collect feedback, to answer questions on the draft guidelines. In order to ensure legal certainty, our plan is still to adapt the revised guidelines by the end of the year. As you can hear, this debate is very, very well timed.

In parallel, we are also undertaking a targeted revision of the General Block Exemption Regulation. That regulation covers a wide range of State aid measures, which can be implemented without notification to the Commission. We want that simplification to also be extended to investment in new technologies, such as renewable and low-carbon hydrogen and carbon capture and storage or use, and to areas that are key to achieve the objectives of the Green Deal; could be zero pollution, resource efficiency, biodiversity. Ley provisions on clean mobility and energy performance of buildings were already introduced in July this year.

In addition, the rules will be made more flexible with regard to the definition of eligible costs and aid intensities. A public consultation on the targeted revision of the Block Exemption Regulation was launched at the beginning of this month and will run until 8 September.

I am really happy that we can have this debate. As you can hear, it is really well timed and I'll be looking forward to hearing your views.

Markus Ferber, *im Namen der PPE-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, Herr Außenminister, meine sehr verehrten Damen und Herren, liebe Kolleginnen und liebe Kollegen! Die ambitionierten Umwelt- und Klimaziele, die wir uns als Europäische Union gesetzt haben, bedingen erhebliche Transformationen unseres Wirtschaftsmodells. Diese Transformation wird viele europäische Unternehmen vor beachtliche Herausforderungen stellen, insbesondere kleine und mittlere Unternehmen und solche Unternehmen, die in energieintensiven Branchen tätig sind.

Wir müssen uns nun die Frage stellen, ob wir die europäische Wirtschaft bei dieser Transformation unterstützen wollen oder nicht. Wenn ich mir die Konsultationsdokumente der Europäischen Kommission für die neuen Leitlinien für Klima-, Energie- und Umweltbeihilfen anschau, dann habe ich schon den Eindruck, dass die Kommission die europäische Wirtschaft und insbesondere die kleinen und mittleren Unternehmen im Regen stehen lassen will. Die Liste der beihilfefähigen Sektoren genau dann um drei Viertel zusammenzustreichen, wenn die europäische Wirtschaft vor einer Jahrtausendtransformation steht, ist das falsche Signal.

Die Kommission verfolgt hier anscheinend die Strategie, dass man die besten Anreize für eine rasche Transformation dadurch setzt, dass man die Beihilfemöglichkeiten möglichst schnell und radikal zusammenstreicht. Das Zusammenstreichen löst aber keinesfalls die strukturellen Probleme – wie die hohen Energiekosten zurzeit oder den Umstand, dass es schlicht keine Einsparmöglichkeiten im energieintensiven Bereich gibt. Das ist bereits alles ausgereizt. Wenn man hier für solche Sektoren die Möglichkeiten streicht, dann schaffen wir nur höhere Kosten und weniger Wettbewerbsfähigkeit. Deswegen fordere ich Sie auf, die Leitlinien so auszugestalten, dass auch energieintensive Produktion weiterhin möglich...

(Der Präsident entzieht dem Redner das Wort.)

Joachim Schuster, *im Namen der S&D-Fraktion*. – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die EU hat sich das Ziel gesetzt, bis zum Jahr 2030 den CO₂-Ausstoß um 55 % zu reduzieren und bis zum Jahr 2050 klimaneutral zu werden. Das wird unserer Gesellschaft und Wirtschaft große Anstrengungen abverlangen.

Die klimaneutrale Transformation erfordert umfangreiche private und öffentliche Investitionen in neue Produkte und in neue Produktionsverfahren. Dieser Technologiewechsel ist nicht umsonst zu haben und wird umfangreiche staatliche Unterstützung erfordern. Mit den neuen Leitlinien für staatliche Klima-, Energie- und Umweltbeihilfen hat die Kommission einen Vorschlag für die dafür erforderliche Reform des beihilferechtlichen Rahmens vorgelegt.

Ich möchte zwei Aspekte besonders betonen: Klimaneutrale Transformation der Wirtschaft ist einerseits sicherlich die Förderung von Innovation, andererseits geht es aber auch um die Markteinführung von schon bekannten CO₂-armen Verfahren im großtechnischen Maßstab. Mit den Leitlinien wird es aus unserer Sicht positiverweise grundsätzlich ermöglicht, beides – Innovation und großtechnische Markteinführung – zu fördern.

Klimapolitisch ist es zudem geboten, die Nutzung von fossilen Energien drastisch zu reduzieren. Allerdings müssen wir auch berücksichtigen, dass beispielsweise die Nutzung von fossilem Gas manchmal dennoch übergangsweise erforderlich ist, etwa im Bereich der Stahlerzeugung, solange nicht ausreichend grüner Wasserstoff zur Verfügung steht.

Deswegen brauchen wir die Möglichkeit, auch Übergänge zu fördern. Allerdings sollte dies an zwei Bedingungen geknüpft werden: Die Empfänger müssen in verbindlichen Verträgen darlegen, welche Übergangsschritte vorgesehen sind und wie und wann Klimaneutralität durch den Übergangsprozess erreicht wird, und ein solcher Übergangsprozess muss dem Grundsatz der „Vermeidung erheblicher Beeinträchtigungen“ entsprechen.

Die von der Kommission vorgelegten neuen Leitlinien sind ein wichtiger Beitrag dazu, unsere ambitionierten klimapolitischen Ziele zu erreichen. Deswegen begrüßen wir den Vorschlag ausdrücklich, und ich bin überzeugt: In dem laufenden Konsultationsprozess wird es auch möglich sein, noch einige Detailkorrekturen vorzunehmen.

Luis Garicano, *on behalf of the Renew Group*. – Mr President, the European Union has chosen to lead the world's fight against global warming, and events such as the recent floods in Germany or the wildfires in Greece remind us of the urgency of this challenge, but our Union has decided that the effort in this fight falls mainly on the shoulders of the Member States, and not those of the European Union. This creates an important challenge: how to preserve the integrity of the single market.

If we weaken state aid rules to allow Member States to help without limits their businesses with a green transition, we will pit one Member State against another. This will have the obvious results. All European taxpayers will lose and all European businesses will move to the richer states. The purpose of this resolution we discuss today is to help the European Commission find an equilibrium between supporting the green transition of our businesses and preserving the single market, because that flight of businesses to the richest Member States, that end of the level playing field, would be the end of that single market.

Our message is that Europe today needs to confront the challenge of climate change courageously, but it must find ways to do it in a way that is economically and socially sustainable. To ensure that this is the case, you the European Commission, Ms Vestager, must continue to enforce our common rules. You must ensure that all businesses in our Union, small and large, east and west, north and south, have the same support for the green transition. Avoidance of the collapse of the single market is in your hands.

Claude Gruffat, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, Madame la Commissaire, chers collègues, comment mettre nos politiques publiques au service en même temps de la transition écologique et de l'urgence sociale?

Au-delà de notre modèle énergétique, la flambée actuelle du prix du gaz et de l'énergie menace aussi la viabilité de nos entreprises et les conditions de vie des plus précaires. Tout le monde ici, j'imagine, plaide pour une accélération de la transition vers les énergies propres. Il en va de notre capacité à encaisser les chocs futurs, tout en créant les conditions d'une prospérité partagée.

Dans cette perspective, j'en appelle à une réforme des lignes directrices en matière d'aides d'État. Pour un avenir écologique et social, la politique de la concurrence doit être alignée sur les objectifs du pacte vert – vous l'avez dit tout à l'heure, Madame la Commissaire. Ce n'est pas le cas lorsque votre projet autorise un soutien étendu au gaz et potentiellement au nucléaire, alors qu'il existe des alternatives bien plus durables.

Jusqu'à présent, la politique de la concurrence européenne s'est étroitement concentrée sur les distorsions dans le marché intérieur. Il est grand temps d'imposer des exigences environnementales et sociales sur les aides d'État. C'est à ce prix que notre politique de concurrence servira un développement réellement durable. Plus un seul centime d'argent public ne doit subventionner des énergies fossiles qui mettent notre avenir en danger. Je suis à votre disposition pour avancer vite sur des sujets essentiels pour le quotidien de nos concitoyennes et concitoyens.

Patryk Jaki, *w imieniu grupy ECR*. – Panie Przewodniczący! Pani Komisarz! Nowy projekt wytycznych zastępuje te wytyczne z lat 2014-2020 i w porównaniu z tamtymi ten bardziej stawia na cele klimatyczne, a mniej na bezpieczeństwo energetyczne i konkurencyjność. I to wszystko widać, oczywiście efekty tego widać gołym okiem. Chcecie państwo likwidować węgiel, nie uwzględniając w ogóle różnego punktu startu poszczególnych państw. Tworzymy sztuczne narzuty na węgiel, który jeszcze wiele lat mógłby być najtańszym źródłem energii i w ten sposób wpisywać się w transformację energetyczną.

Węgiel jest zły – ok, ale piszecie, że gaz też jest zły. I tutaj czytamy, że inwestycje w gaz ziemny nie przynoszą pozytywnego efektu środowiskowego. Atom – oczywiście też możemy usłyszeć, że jest zły. I chcę państwu powiedzieć, że taka polityka doprowadzi do tragedii: hiperinflacji, ubóstwa, zmniejszenia konkurencyjności naszej gospodarki, upadku naszych firm i przenoszenia naszych firm poza Unię Europejską. To, co w tej chwili widzimy, czyli rosnące ceny energii na wszystko, to jest dopiero początek. Kiedy ostrzegaliśmy, jak inwestycje w Nord Stream 2 się skończą, państwo nic z tym nie robiliście. I dzisiaj znów ostrzegamy: warto zmienić tę politykę.

Idoia Villanueva Ruiz, *en nombre del Grupo The Left*. – Señor presidente, el papel de la financiación pública en los objetivos climáticos debe tener en cuenta directrices claras —quién y cómo va a utilizar esos recursos públicos—; debe ser el motor que impulse la transición, no un mecanismo para seguir haciendo negocio: necesitamos transparencia, contemplar las diferencias culturales, las diferencias entre el mundo rural y urbano, las tremendas y crecientes desigualdades económicas, la capacidad de pymes y pequeñas empresas...

El cambio de modelo es más necesario y urgente que nunca: cumplir los objetivos de reducción de emisiones, buscar eficiencias... Pero no solo debe luchar contra la pobreza energética y, además, ser sostenible medioambientalmente, también debe ser justo socialmente; se debe producir basándose en fuentes renovables y no fósiles, pero esto no puede hacerse de cualquier manera, convirtiéndolo en el nuevo *boom* de la especulación o destrozando entornos naturales: necesitamos planificación global.

En España hemos visto vaciar embalses para vender energía renovable a precio de carbón, haciendo inaccesible la misma a la ciudadanía, mientras se captan miles de millones de fondos de NextGenerationEU. Necesitamos poner coto a los oligopolios, la especulación y las puertas giratorias: convirtamos estos fondos en una nueva generación de derechos.

Markus Pieper (PPE). – Herr Präsident! Verzeihen Sie, Frau Kommissarin, anstatt über die Betroffenen zu diskutieren, sollten wir lieber mit den Unternehmen sprechen. Hersteller von Stärkeprodukten, Verzinkereien, Spezialchemie: Gehen wir mehr in diese Betriebe. Dort gibt es nur eine Botschaft: Verunsicherung. Die wollen die Produktion umrüsten – aber auf was und wann? Anstatt Kohlenstaub auf Erdgas – mit späterer Wasserstoffoption – auf Elektroöfen, in neue Pipelines? Diese Betriebe haben vielleicht nicht die Exportanteile, die den neuen europäischen Vorgaben entsprechen, aber sie wollen die Energiewende finanzieren können.

Natürlich brauchen sie dabei staatliche Förderung bei der Dekarbonisierung und bei einem künftigen Wasserstoffeinsatz, CO₂-Differenzverträge. Natürlich brauchen diese Betriebe niedrige Energiesteuern und weniger Abgaben. Deshalb dürfen wir die Zahl der beihilfeberechtigten Branchen doch nicht um 75 % reduzieren. Das ist kein Fortschritt, das ist ein Wettbewerbshemmnis.

Ich empfehle der Kommission eine Kehrtwendung. Anstatt die *Carbon-Leakage*-Liste zu reduzieren, müssen wir diese Liste ausweiten. Sonst findet die europäische Energiewende ohne die europäische Industrie statt.

Jytte Guteland (S&D). – (*utan mikrofon*) för att stoppa klimatkrisen, Parisavtalet. Klimatfrågan har gått från att vara snart sagt i skymundan till att bli central del av EU:s politik genom den gröna given. Nu senast fick vi en klimatlag som kraftigt höjer EU:s klimatambitioner.

Samtidigt är det många politikområden som inte har hängt med i denna utveckling. Statsstöden är ett sådant viktigt område där reglerna inte har uppdaterats i enlighet med klimatet. Reglerna för när statligt stöd kan godkännas i miljö- och klimatsyfte har inte uppdaterats på sju år.

Därför är det välkommet att EU-kommissionen nu tar ett steg i den riktningen. Det vore också välkommet om vi här i EU-parlamentet nu kan enas i en gemensam uppfattning om i vilken riktning vi ska gå för att förbättra klimatnyttan här.

För det har nog inte gått någon förbi att vi just nu har skyhöga energipriser. Bara en femtedel av det beror på att vi har en skarpare klimatpolitik som prissätter smutsiga bränslen. Resten är faktiskt kopplat till just vårt beroende av fossila bränslen, som exempelvis naturgas. När priserna på rysk gas stiger smittar det av sig på kostnaden att värma upp våra hem ända upp i Sverige.

Det är nu dags att investera oss in i framtiden, i den rena och billiga gröna tekniken. Statsstöd är ett viktigt verktyg som kan stötta den utvecklingen, men lika gärna sinka den om investeringarna istället är fossila.

Jag hoppas att parlamentet kan landa i en stark position för klimatet, och stå upp för det förnybara – emot det fossila.

Stéphanie Yon-Courtin (Renew). – Monsieur le Président, cher Vice-présidente Vestager, chers collègues, l'atteinte des objectifs climatiques pour 2030 et de la neutralité carbone d'ici 2050 ne doivent pas rester des vœux pieux, mais devront être une réalité. Pour cela, nous aurons besoin de tous les outils à notre disposition. La politique de la concurrence en fait intégralement partie, comme nous avons pu le voir pendant la gestion de la pandémie. De même, la révision des lignes directrices relatives aux aides d'État en matière d'environnement et d'énergie participera à la relance verte post-COVID de notre économie et de notre société.

Il est indispensable d'arrêter les subventions aux énergies fossiles et de soutenir l'ensemble des solutions compatibles avec la neutralité carbone. Les domaines de la transition verte doivent s'élargir à notre quotidien. Il faut soutenir toute nouvelle forme de mobilité – par exemple, le covoiturage et tous les nouveaux usages autour du vélo. L'action de la puissance publique européenne est cruciale pour nos citoyens et pour nos entreprises. Elle suppose de mobiliser très largement et elle nécessite flexibilité, adaptabilité et réactivité.

Jutta Paulus (Verts/ALE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Wir debattieren heute über Richtlinien, die elementar sind für den Grünen Deal. Aber anders als die vielen Gesetzesvorlagen, die wir aktuell im Parlament beraten und die uns zur Klimaneutralität bringen sollen, werden diese Richtlinien nicht demokratisch beschlossen. Stattdessen entscheidet die Kommission allein, welche Technologien die Mitgliedstaaten wie unterstützen dürfen.

Mit diesen Richtlinien will die Kommission den Wettbewerb im Binnenmarkt sicherstellen. Der Wettbewerb darf aber weder unsere Klimaziele noch demokratisch beschlossene Gesetze für den Energiemarkt aus dem Paket „Saubere Energie“ unterminieren.

Deshalb muss klar sein: Es darf keine Subventionen für fossile Brennstoffe geben. Es muss eine dezidierte Unterstützung geben für die erneuerbaren Energien. Sie dürfen eben nicht in Konkurrenz zu Effizienzmaßnahmen gestellt werden, denn wir brauchen ja beides. Es muss eine regionale Differenzierung möglich sein, damit zum Beispiel auch Windenergie in Süddeutschland gefördert werden kann.

Und es muss substantielle Ausnahmen von den Ausschreibungen geben – für Bürgerenergie. Denn wir haben sonst das Problem, dass die Rechte der Bürgerenergie aus dem Paket „Saubere Energie“ das Papier nicht wert sind, auf dem sie stehen. Die Menschen wollen sich an der Energiewende beteiligen, die Menschen wollen den Weg zur Klimaneutralität mitgehen. Aber wir dürfen sie nicht durch überbordende Bürokratie, wie es nun mal in den Ausschreibungen der Fall ist, daran hindern. Deswegen freue ich mich sehr, Frau Vestager, dass Sie gerade angekündigt haben, dass es da Verbesserungen geben wird.

Traian Băsescu (PPE). – Domnule președinte, doamna comisară, domnule ministru de externe, pentru a accelera procesul de trecere la economia verde, Comisia propune 14 domenii care pot beneficia de ajutoare de stat. Lăudabil, dar impactul asupra concurenței și al schimbărilor comerciale va fi major, pentru că statele nu au același potențial de a asigura ajutoare de stat propriilor economii, pentru a garanta o tranziție echitabilă.

Întreb Comisia și vreau răspunsul. Spre exemplu: Ce posibilități de a acorda ajutoare de stat pentru închiderea activităților pe bază de cărbune are România, comparativ cu Germania? Ce posibilități de a acorda ajutoare de stat pentru transportul feroviar are România, comparativ cu Franța și Germania?

Asigurarea unei tranziții echitabile prin corecta alocare a resurselor financiare este obligatorie.

Niels Fuglsang (S&D). – Hr. formand! I 1991 opstod den første havvindmøllepark i verden. Den blev kaldt Vindeby, og den opstod ud for Lollands kyst – en lille ø i Danmark. Dengang tænkte mange, at det var fuldstændig vanvittigt at støtte den slags projekter. Der skulle massiv statsstøtte til, det kunne slet ikke løbe rundt økonomisk uden hjælp. I dag er vi kommet meget længere. Vi opretter havvindmølleparker, sågar energiøer i Nordsøen, og havvind kan konkurrere med fossil energi, og i mange tilfælde kan det slå fossil energi på prisen. Men når man udvikler nye teknologi, så kræver det støtte og hjælp i starten, og derfor er det en langsigtet investering at støtte energi, bæredygtig energi, så vi kan leve op til vores forpligtelser i forhold til klimaet. I dag er det især nye teknologier, vi har brug for, som vedvarende brint og karbonfangst og -lagring. Vedvarende brint, der gør, at vi kan flyve og transportere os på en bæredygtig måde og karbonfangst og -lagring, der gør, at vi kan reducere CO₂-udledningen fra blandt andet den tunge industri. Jeg synes, det er fornuftigt, at Kommissionen og kommissæren fremlægger nye regler for statsstøtte til vedvarende energi og energieffektivitet. Som ordfører på energieffektiviseringsdirektivet vil det sige, at det også er virkelig væsentlig at støtte en væsentlig kilde til, at vi kan nedbringe vores CO₂. Men jeg vil rejse pegefingern over for Kommissionen og kommissæren også og sige, at det er meget vigtigt, at vi ikke kommer til at støtte fossil energi. Low carbon, brint – stødt hellere vedvarende brint. Lad vær med at gå i den fælde, hvor vi lukker os selv, låser os selv ind i et fossilt energisystem, som kommer til at koste os dyrt på lang sigt. Det håber, at Kommissionen vil tage med.

Pascal Canfin (Renew). – Monsieur le Président, chers collègues, Madame Vestager, nous soutenons fortement l'initiative de la Commission européenne qui consiste à réviser les aides d'État pour les mettre en ligne avec le pacte vert. Il faut effectivement que ces aides d'État permettent les investissements qui sont nécessaires, à la fois par les entreprises privées, mais en appui également avec la puissance publique. Et vous avez raison de souligner que si l'on doit avoir plus de flexibilité, il faut aussi des garde-fous.

Donc, pour trier ce qui doit faire l'objet d'aides d'État spécifiques par rapport au pacte vert, je vous invite à utiliser le principe de ne pas nuire de la taxonomie, qui vous permet de dire «ce projet doit faire partie du pacte vert, il doit être accompagné par davantage de flexibilité» ou, au contraire, «ce projet est dangereux, donc il ne faut pas qu'il fasse l'objet d'aides d'État particulières, voire d'aides d'État du tout». Je pense qu'en utilisant ce principe, vous avez le garde-fou dont vous avez besoin.

Ville Niinistö (Verts/ALE). – Mr President, this is an historic opportunity to update our competition policy to be in line with the sustainable future for the climate and for the environment. So I urge you, Commissioner, to be bold in the reform as we cannot fail.

We have made commitments at the G20 level to phase out fossil fuel subsidies. We signed on to the Paris Agreement that calls for making finance flows consistent with climate-resilient development. So it should be clear that we should not finance fossil fuels. We should not prolong the life of fossil assets, for example by coal firing biomass. And we should not fund fossil gas and call it transitional, as it would only lead to a dead end of stranded assets. So I urge you to be bold in the reform because we cannot fail.

Also, we are not just facing a climate crisis, but a biodiversity crisis. Our migratory fish have suffered for a long time because of a lack of access to fresh water. So when we, for example, invest in hydropower, we have to also take into account biodiversity. This is as important as the climate crisis.

Pascal Arimont (PPE). – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Außenminister, sehr geehrte Frau Kommissarin Vestager! Ich möchte diese Minute für einen Appell nutzen. Wir alle sind uns einig, dass Klimaschutz nur dann geschafft werden kann, wenn wir massiv investieren, investieren in eine Transformation der Wirtschaftsstrukturen.

Der Staat – die EU – muss dabei helfen, massiv Geld in die Hand nehmen und in diese Transformation investieren. Und zwischen dem Geld und den Investitionen liegen halt eben diese Regeln, diese Beihilferegeln, diese staatlichen Regeln, die wir heute hier definieren oder die wir in Zukunft definieren müssen. Sie sind also extrem wichtig.

Ich möchte dies als Appell verstanden wissen, diese Beihilfen so zu gestalten, dass davon eben nicht nur die großen Unternehmen profitieren werden oder diejenigen, die bereits sehr weit fortgeschritten sind in ihrem Transformationsprozess, sondern eben die kleinen und mittleren Unternehmen, die genau das tun wollen, die aber die Möglichkeit erhalten müssen, dies zu tun. Dafür müssen wir die Regeln so schreiben, dass kleine und mittlere Unternehmen davon profitieren können.

Emma Wiesner (Renew). – Herr talman! Ett år. Det är undantaget som Sverige har fått för att stötta förnybara drivmedel. Ett år i taget, och det räknas som undantag. Det här är vad som har gjort att vi har kunnat gå från fem procent etanol i våra bensinpumpar till 10 procent. Men det är trots det bara ett undantag.

Nu har vi chansen att göra om och göra rätt när det kommer till EU:s statsstödsregler. Vi måste vara tydliga – det förnybara är bättre än det fossila, och statsstöd ska inte under några omständigheter gå till det fossila.

Vi kan heller inte straffa ut det förnybara. I dag har vi höga priser på bensin och diesel, men det blir omöjligt att ställa om, om inte de förnybara alternativen är konkurrenskraftiga. Jag vet inte hur många av er som har jobbat på företag eller är företagare, men ett års tid är alldeles för kort tid för att göra några som helst investeringar. Vi måste göra förnybart till regel, inte undantag.

Marie Toussaint (Verts/ALE). – Monsieur le Président, chers collègues, Madame la Commissaire, je vous ai bien écoutés. Nous racontons ici l'histoire d'une Europe qui promet de sortir de sa dépendance aux fossiles, alors qu'elle prévoit encore et toujours d'accepter les aides d'État pour le gaz qui est une énergie fossile.

Nous affabulons aussi quand nous promettons une Europe qui accélérerait le développement des énergies renouvelables, alors que nous prévoyons encore des aides d'État au nucléaire qui, nous le savons, absorbent les fonds nécessaires aux énergies vertes. Nous inventons une histoire à dormir debout quand nous estampillons comme verts des plans de relance qui restent pourtant au service d'entreprises et de secteurs dont le déploiement est incompatible avec les limites planétaires et le climat, et ce sans réelle demande de contreparties, comme en France.

Et puis, il y a les citoyens. Il y a les citoyens et les citoyennes à qui l'on romance une Europe qui demande des obligations internationales pour la démocratie environnementale, tout en refusant encore qu'ils soient dûment informés et en capacité de saisir la justice sur les aides d'État et leur utilisation. Alors, cessons de raconter des histoires aux générations futures. Réorientons immédiatement et avec les citoyennes et les citoyens l'ensemble des aides d'État vers la protection de la planète et des droits fondamentaux.

Hildegard Bentele (PPE). – Mr President, I fully subscribe to what my colleagues, Mr Ferber, Mr Pieper and Mr Arimont, have been saying regarding the effects of the revised state aid rules on SMEs. But, as the rapporteur for the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety (ENVI) on the EU's hydrogen strategy, I would like to comment on your proposal from a different, much more positive, angle.

The draft guidelines are a big step forward because they support the uptake of renewable and low-carbon hydrogen in all types of activities and across the whole value chain, which is key to keep EU leadership and achieve scale-up in a synchronised manner. As additional food for thought, I would like to propose three ideas.

First, it would be good to even better reflect the needed Operational Programme Innovation and Competitiveness (OPIC) support, which can go up to 90%. Second, it would be good to increase the percentages of aid intensities applicable outside of bidding processes to better take into account the different development of hydrogen infrastructures in Member States, and, third, facilitate cross-border renewable energy and hydrogen projects to bring down costs. I have more ideas, but my time is over. Please feel free to contact me.

Ciarán Cuffe (Verts/ALE). – Mr President, I would like to say to Vice-President Vestager that on her appointment, the Commission President told her to be decisive and ambitious on the big issues that are changing the future of our society, our economy and the planet. Indeed, last month we heard Vice-President Timmermans speak about how environmental action 10 years earlier would have avoided the current energy crisis.

State aid can help us address the rise in gas prices by supporting energy efficiency measures in buildings. You know we need a massive investment in the deep retrofit or renovation of buildings, buildings like this one, which only has an E energy rating – and the ‘E’ doesn’t stand for Europe! State aid can help in the fight against energy poverty but the current guidelines don’t allow this. The category for the improvement of the energy and environmental performance of buildings only allows a 20% contribution from State aid. This needs to increase to at least 40%, and you have the power to make this happen.

Christian Doleschal (PPE). – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Vizepräsidentin, sehr geehrter Herr Logar, liebe Kollegen! Die heutige Diskussion kommt gerade rechtzeitig. Erst vor zwei Wochen haben wir in diesem Haus über steigende Energiepreise diskutiert. Es ist zwar richtig, dass die Kommission dem Ruf aus den Mitgliedstaaten nach Marktinterventionen widersteht. Die weiterhin steigenden Preise machen deutlich: Die langfristige Weichenstellung muss stimmen. Nicht nachvollziehbar ist es für mich, dass die Kommission nun mit ihrem Leitlinienentwurf drei Viertel der beihilfefähigen Sektoren von der Beihilfelisten streichen will.

Was heißt das für die Praxis? Ein Beispiel aus meinem Wahlkreis: ein mittelständisches Unternehmen, das sich auf die Herstellung von nachhaltigen Brennstoffen wie Holzpellets spezialisiert hat. Holzpellets werden gerade bei der Umsetzung des Grünen Deals eine wichtige Rolle spielen. Doch der Produktionsprozess ist sehr energieintensiv. Ohne Inanspruchnahme der bisher geltenden Ausgleichsregelungen lägen die Herstellungskosten von Holzpellets um 75 Prozent höher. Deshalb brauchen wir die dringend notwendigen Beihilfen, damit die grüne Transformation gelingen kann.

Henna Virkkunen (PPE). – Arvoisa puhemies, hyvä komissaari, vihreä siirtymä edellyttää todella isoja investointeja teollisuudelta ja yhteiskunnilta. Komissio on arvioinut, että pelkästään vuoden 2030 kiristettyjen ilmastotavoitteiden saavuttaminen vaatii jopa 350 miljardin euron investointeja joka vuosi. Se tarkoittaa, että teollisuus, yritykset ja erityisesti pk-yritykset tarvitsevat tukea tähän isoon siirtymään.

Pidän tervetulleina komissiolta näitä avauksia, joissa ehdotetaan, että tukia laajennettaisiin muun muassa puhtaaseen liikenteeseen. Samoin erityisen tarpeellista on nyt suunnata tukea rakennusten ja ympäristötehokkuuden parantamiseen ja kaukolämmityksen tehostamiseen. Sen osoittaa monissa maissa tällä hetkellä koettu energian hintoihin liittyvä iso kriisi. Sen sijaan, että tarjotaan apua yksittäisiin kaasulaskuihin, on paljon tehokkaampaa se, että uudistetaan merkittävästi sekä energiatehokkuutta että koko lämmitysjärjestelmiä. Tässä mukana olevat yritykset tarvitsevat ilman muuta tähän tukea, ja erityisen hyvänä pidän tässä yhteydessä, että pk-yrityksille ehdotetaan monessa kohdassa tukibonuksia.

(Die Aussprache wird unterbrochen.)

13. Druga część głosowania

Der Präsident. – Wir kommen nun zur zweiten Abstimmungsrunde des heutigen Tages.

Die Dossiers, über die wir abstimmen, sind der Tagesordnung zu entnehmen.

Die Abstimmungsrunde ist von 20.00 bis 21.15 Uhr geöffnet.

Es kommt dasselbe Abstimmungsverfahren zur Anwendung wie in den vorangegangenen Abstimmungsunden.

Alle Abstimmungen sind namentliche Abstimmungen.

Ich erkläre die zweite Abstimmungsrunde für eröffnet. Sie können bis 21.15 Uhr abstimmen.

Die Ergebnisse der zweiten Abstimmungsrunde werden morgen um 9.00 Uhr bekannt gegeben.

14. Wytyczne w sprawie pomocy państwa na cele związane z klimatem, energią i ochroną środowiska (ciąg dalszy debat)

Der Präsident. – Wir setzen nun unsere Aussprache über die Erklärungen des Rates und der Kommission (2021/2923(RSP)) fort.

Margrethe Vestager, *Executive Vice-President of the Commission.* – Mr President, first and foremost, I wish to thank the honourable Members very much for this very interesting debate.

I think that the very broad scope of our debate today also shows that these are guidelines that will address a number of different issues. They will also mirror the input that we have gotten from many stakeholders: that of the Member States, that of industry, that of NGOs – as said, more than 700 contributions. For us the important thing, of course, is that the guidelines work.

But where they should work is where the market cannot deliver. What we have ahead of us is enormous, and we need to crowd in private investment so that where there is a business case for green, it is a business case that is being pursued. That goes, for instance, for energy efficiency in buildings. Here, of course, support can be given, but that would be if the payback time is more than five years, because within five years, actually there is a very good business case for private investment in energy efficiency in buildings.

I want to address a few of the specific comments. There has been a debate about how to support industry. This is not about small, medium-sized or large businesses. This is about energy intensity, because there are challenges when it comes to decarbonisation. For some businesses they are deep. This is why we suggest the contracts for difference. This is why we support decarbonisation. This is why we want hydrogen to become a real thing, and that transition does not come for free. Here we need to help out, because the risk for the individual business is too big.

I fully acknowledge the need for reductions when the levies are high – the levies on top of the very cost of producing energy, but also very high levies to support and finance the green transition. Here reductions I think must be seen in the light of the risk of relocation due to very high levels of electro intensity, but also trade intensity. Where those indicators are low, so not very electricity intensive, not very trade intensive, well then there is the high risk of distortion if aid is given compared to others.

On the other hand, if there is a very high electro intensity, a very high trade intensity, obviously there is a risk of distortion between inside and outside of the Union.

Levy reductions are usually financed by other consumers. Very often, they are financed by household consumers. So there is a balance to be kept here. Of course, now it's very difficult to think about such a situation when we have very high energy prices. But in a situation where prices are more normal, of course, it is important to maintain that there is a price signal for energy efficiency investments to be profitable.

I have taken good note of the many inputs on support for industry, and here we need to find a good balance. On the many comments on how to move away from fossil fuels, obviously, I have taken very good note of that as well because we have very strong targets for 2030 and for 2050 and obviously the Commission fully subscribes to this. This is why we propose only to support gas on a transitional basis and only insofar as compatible with 2030 and 2050 goals, which means no lock-in effect or stranded assets.

On the debate about nuclear, you will know, of course, that we do not address nuclear energy in these guidelines. Nuclear support is, if approved, approved directly on the Treaty. You will see that in the Hinckley Point decision and also on the more recent decisions. Here we rely on regulation and lean on regulation.

I think it is very important that here state aid only has a supporting role. What is the real role in our transition is, of course, the targets that have been set up for 2030 and 2050, the work that you have done already.

I was very taken by the comments of the Member of this House, Mr Bănescu, because equal treatment of Member States is an essential principle here. Without that, the level playing field would disappear. The single market would be completely fragmented. This is also why, when we work on these guidelines, we need to take into consideration that aid should be only proportional, necessary. It should be limited to achieving what we want to achieve so that richer Member States cannot outplay not so rich Member States when it comes to this support. It is important to help each other to get this right.

On closure aids for coal: we have a new chapter on closure aids and that allows for support, in particular for social and environmental measures linked to closure, so the exceptional cost. Of course, now it should happen when we also have the just transition funds, while we have the funding available to enable the regions actually to do the transition.

Actually, I think on balance there's food for thought from us, but there's also I think, a lot of support in this House for state aid rules to be there. Indeed, to allow for new technologies to get the necessary support to get started, to get the cost curve down, but also in recognising how the previous guidelines have helped us for renewable energies to stand on their own feet.

Now we have renewables being built without state support when it is tried and tested, and there is a market. That market created by the targets that you have set up. That is the balance that we are trying to get to here, to push to be market-creating, for private investment to take its full effect, but for state aid to be available where it's necessary and where it makes a lot of good sense.

One of the things that we will also continue considering is, of course, how to make sure that there is ownership, how to make sure that energy communities, that smaller providers can see themselves in an energy system that consist of micro, regional and big players alike to help us preserve our energy security.

I would like to thank you very much because I think that what we have achieved tonight is, of course, food for thought for us, but just as much, I think, a very strong support for the many actors who needs to invest right now in order for us to achieve our Green Deal objectives. So on that note, I will thank you very much for taking part today and for allowing this debate to happen.

Anže Logar, *predsedujoči Svetu*. – Spoštovani predsedujoči, komisarka, poslanci, gospe in gospodje. Svet bo pozorno spremljal prihodnji razvoj dogodkov, predvsem reformo na področju državnih pomoči v podporo digitalnemu in zelenemu prehodu Evropske unije.

Nadvse pomembno je, da imajo instrumenti, predlagani v večletnem finančnem okviru, kot sta sklad InvestEU in program Obzorje Evropa, potrebno prožnost za olajšanje tega prehoda, ne da bi s tem ogrozili temelje notranjega trga.

Z zanimanjem pričakujemo pobude Komisije, katere je danes napovedala tudi komisarka in o katerih bomo po potrebi razpravljali tudi v Svetu, predvsem v Svetu za konkurenčnost. Še enkrat hvala lepa za vašo razpravo.

Der Präsident. – Die Aussprache ist geschlossen.

Die Abstimmung findet am Donnerstag, 21. Oktober 2021, statt.

(Die Sitzung wird um 20.11 Uhr unterbrochen.)

Puhetta johti HEIDI HAUTALA*varapuhemies***15. Wznowienie posiedzenia***(Istuntoa jatkettiin klo 20.34)***16. Prawo do zdrowego środowiska (debata)**

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana neuvoston ja komission julkilausumat aiheesta: Oikeus terveelliseen ympäristöön (2021/2924(RSP)).

Anže Logar, *President-in-Office of the Council.* – Madam President, thank you for this opportunity to discuss the right to a healthy environment. We have to acknowledge that environmental degradation, climate change and unsustainable development constitute some of the most pressing and serious threats to the ability of present and future generations to enjoy their human rights.

The European Union fully supported the resolution presented at the 48th Session of the UN Human Rights Council this month. The resolution, proposed by a core group of countries, including Slovenia, recognised for the first time that having a clean, healthy and sustainable environment is indeed a human right. This is in line with what this Parliament called for in October 2020.

In this resolution, the Human Rights Council called on states to work together and with other partners to implement this newly recognised right. The issue will now go to the UN General Assembly for further consideration.

In view of the important upcoming UN conferences – the COP15 on biodiversity that started last week in Kunming, and the COP26 in Glasgow, scheduled for next month – the European Union will continue to work with the rest of the world to protect the climate and nature.

Regarding biodiversity, allow me to also welcome the recent Kunming Declaration, ‘Ecological Civilization: Building a Shared Future for all Life on Earth’, from the high-level segment of COP15, including on behalf of the European Union. It contains, inter alia, the commitment to actively enhance the global environmental legal framework and strengthen environmental law at national level to protect biodiversity and combat its illegal use, and to consider, respect and promote human rights when taking action to protect biodiversity.

The EU has its own Biodiversity Strategy for 2030, which is a comprehensive, ambitious and long-term plan to protect and restore the natural environment and reverse ecosystem degradation. The strategy aims to put Europe’s biodiversity on the road to recovery by 2030, showing that the EU is ready to take the lead in tackling global biodiversity issues.

As far as environmental protection legislation goes, the Council looks forward to the Commission’s proposal for a revision of the Environmental Crime Directive. The review of this directive will contribute to the implementation of the goals of the European Green Deal and the Biodiversity Strategy, which both stressed the need to strengthen efforts to combat environmental crime. In this context, it is particularly important that the future directive fully respects and contributes to the preservation of the rights and principles set out in the EU Charter of Fundamental Rights, notably, the fundamental rights enshrined in Article 37 on environmental protection in accordance with the principle of sustainable development. The Council is looking forward to this upcoming proposal and will start work on it as soon as it is on the table.

The Council is also actively examining the Commission's proposal from last April for a Corporate Sustainable Reporting Directive, which is part of the European Green Deal. For the Presidency, the file is a priority. We are working on establishing a position in order to start negotiations between the co-legislators as soon as possible.

Finally, I would like to stress our obligation to respect, protect and promote human rights, including in all actions undertaken to address environmental challenges, and to take measures to protect the rights of all, as recognised in different international instruments. This is particularly true for the most vulnerable segments of the population that are more acutely impacted by environmental harm.

Mairead McGuinness, *Member of the Commission*. – Madam President, human rights and a healthy environment go hand in hand, and that's what this debate is about this evening. It's true for all, but it's particularly important for children, women, indigenous peoples and local communities, because these groups are more vulnerable than others to the effects of climate change and environmental degradation, as the Minister mentioned.

The right to a clean, healthy and sustainable environment is therefore related to other rights and international obligations and it has a direct impact on our livelihood. The planetary crisis is the defining crisis of our time. With the European Green Deal we've put tackling climate and environmental challenges at the very top of the European agenda. There will be no sustainable future or human well-being without tackling this crisis – climate, biodiversity and of course pollution. The Commission welcomes the attention that this Parliament is giving to an important matter, and we take good note of your call for a right to a healthy environment in the Charter of Fundamental Rights of the European Union.

The EU actively supports the implementation of the Charter. The Charter sets out the principle of integrating environmental protection into the policies of the Union. It requires that, and I quote, 'A high level of environmental protection and the improvement of the quality of the environment must be integrated into the policies of the Union and ensured in accordance with the principle of sustainable development.' The Commission is fully playing its role and is monitoring the progress made in mainstreaming fundamental rights in all aspects of climate and environmental action.

In the same spirit, existing EU environmental laws contain safeguards to ensure a healthy environment, and the Court of Justice of the European Union has recognised that such legislation gives individuals the opportunity to challenge decisions or omissions by public authorities that infringe these rights. Since it was included in the Treaty of Amsterdam more than 20 years ago, sustainable development has been one of the fundamental objectives of the European Union. For example, it is enshrined in Article 11 of the Treaty on the Functioning of the European Union, which I quoted earlier.

Other pieces of EU environmental legislation have specific requirements related to the protection of human health, for example. We have laws on air quality, bathing water and drinking water. These requirements create rights which can be invoked by individuals and environmental associations before national courts.

The Court of Justice has also confirmed that environmental associations are entitled to bring forward judicial challenges related to the protection of nature. We are happy to see that this has contributed significantly to finding practical ways to protect, conserve and restore our biodiversity.

Another objective of the Green Deal is to improve access to justice, both at EU and national level. We are pursuing different actions to ensure that citizens can obtain information, participate in decision-making and go to court on environmental matters. More recently, the Aarhus Regulation was amended by the co-legislators to increase the possibility for civil society and the wider public to scrutinise EU decisions affecting our environment.

By working on these key areas the EU is taking concrete steps to implement the requirements of the Charter. We want to improve the health and quality of life of citizens and protect the health and wellbeing of people from environmental-related risks.

At the international level, the EU and its Member States are actively promoting discussions in the United Nations, including in the context of the UN General Assembly and in the Human Rights Council, on the right to a healthy environment. Together with Member States, we regularly sponsor resolutions on the subject and fully supported the work of the UN Special Rapporteur on the right to a healthy environment.

Just last month, the Parliamentary Assembly of the Council of Europe proposed a draft for an additional protocol to the European Convention on Human Rights – the right to a safe, clean, healthy and sustainable environment. We therefore particularly welcome the resolution adopted by the UN Human Rights Council a few days ago, which for the first time recognises the human right to a clean, healthy and sustainable environment.

The European Union is very much at the forefront of global efforts to fulfil the right to a healthy environment. An example, the EU Action Plan on Human Rights and Democracy acknowledges that human rights are increasingly intertwined with global environmental challenges.

In order to achieve the actions in this plan, we will be working to support third countries to fulfil their obligations to protect the environment and the health of their citizens. We will be doing so by massively investing in green priorities in the EU's external funding and by delivering on our ambitious spending targets on climate and biodiversity. This includes doubling the EU's biodiversity spending, as announced by President von der Leyen in her State of the Union speech.

Another key area to invest in is environmental governance and justice. Human rights laws require states to take special measures to respect, protect and fulfil the rights of those who are most at risk from environmental harm. Access to justice in environmental matters and access to information and public participation in decision-making are fundamental human rights. They are enshrined in Implementing Principle 10 of the Rio Declaration on Environment and Development and international instruments such as the Aarhus Convention and the Escazú Agreement. These are good examples of how we are working to involve powerful agents of change in our societies, notably human rights defenders, indigenous peoples, minorities, women and young people in policymaking. This is all in pursuit of a just transition for all.

I applaud the environmental human rights defenders who are on the frontline protecting the rights of their communities, communities who are often among the first to suffer the effects of environmental degradation and climate change. The EU provides protection to environmental human rights defenders and indigenous peoples who are facing unprecedented levels of threats and attacks. It is worth, but sad, to recall a very worrying situation. Last year, 2020, at least 331 human rights defenders were killed. Sixty-nine percent of them were working on land, indigenous and environmental rights. This is wholly unacceptable.

Since its launch in 2015, ProtectDefenders.eu has supported almost 12 000 land and environmental rights and indigenous rights defenders, 6 370 of whom were women, representing the main group supported by this EU-funded mechanism.

All this said, there is still much more to do. We need to ensure that every single citizen enjoys their right to a clean, healthy and sustainable environment, and I want to give you the assurance that the Commission will continue to take action, both locally and globally, to make this a reality.

Liudas Mažylis, *PPE frakcijos vardu*. – Gerbiama Pirmininke, gerbiamas ministras, gerbiama komisare. Kiekvienas, be išimties, žmogus nusipelno gyventi sveikoje aplinkoje. Dar ši mėnesį Jungtinių Tautų žmogaus teisių tarybos priimtoje rezoliucijoje pripažįstama, kad žmogaus teisė į saugią, švarią, sveiką ir tvarią aplinką yra svarbi norint naudotis kitomis žmogaus teisėmis. Šis dokumentas priimtas tikrai laiku. Pasauliniai ekspertai nurodo gąsdinančiai platų problemų mastą. Plinta ir atsiranda naujos infekcinės ligos, nyksta biologinė įvairovė ir ekosistemos, vyksta klimato kaita, nemažėja vandens ir oro tarša. Pavyzdžiui, 90 proc. žmonių pasaulyje kvėpuoja užterštu oru. Sparčiai nyksta bitės ir kiti apdulkintojai. Europa šiuos klausimus laiko ir privalo laikyti prioritetu. Mums teisė į sveiką aplinką – ne tik tauri frazė. 2019 m. pabaigoje pasirodęs Europos žaliasis kursas ir iš jo išplaukiančios iniciatyvos jau turi virsti ir virsta realia teisėkūra, pavyzdžiui, Europos klimato teisės aktas. Tik taip užtikrinsime saugią ateitį būsimoms kartoms. Europa gali, privalo ir jau yra suformulavusi sau politiškai ir teisiškai įpareigojančius tikslus. Tikiu, kad mokslu ir įrodymais grįsti bendri sprendimai padės užtikrinti tinkamą ir kokybišką aplinkos būklę, reikalingą tiek žmogaus, tiek ir ekosistemų gerovei.

César Luena, *en nombre del Grupo S&D*. – Señora presidenta, señor ministro, señora comisaria, ha sido un placer escucharles después de que hace poco más de una semana el Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas reconociera por primera vez el derecho a un medioambiente sano, seguro, limpio, saludable y sostenible como un derecho humano esencial para el pleno disfrute de todos los derechos humanos. Además, como se ha dicho aquí, pedía a la Asamblea que se incorpore a la Declaración Universal de Derechos Humanos.

Por ello, este debate es tan necesario, señorías, hoy. Es necesario porque la mayoría de nuestros Estados miembros han reconocido el derecho a un medio ambiente sano en sus leyes y constituciones. La pregunta es por qué no se recoge en la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea. Que una constitución de un Estado miembro reconozca el derecho al medio ambiente sano supone el respeto de este derecho en la aplicación del Derecho nacional. Por eso, necesitamos que la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea reconozca un derecho sustantivo a un medio ambiente sano, pues esta Carta es la que asegura que se aplica cuando estamos hablando de Derecho europeo. Algo se ha hablado aquí esta mañana, también con cierto señor que no nombraré.

La crisis climática y medioambiental, la necesidad de que la Unión lidere también la lucha mundial contra el cambio climático y la pérdida de biodiversidad, y la degradación de la naturaleza nos obligan a considerar el papel del Derecho medioambiental de forma más amplia en nuestro sistema jurídico europeo.

Hacemos dos peticiones: que se incluya en la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea y que se apoye, que forme parte de la Declaración Universal de Derechos Humanos. Así, defendemos al individuo frente a las administraciones, recabamos la tutela estatal europea frente a las industrias privadas y creamos una infraestructura legal mínima y necesaria para defender este derecho.

Yo creo que hoy comenzamos un camino que nos llevará a proclamar el derecho al medioambiente sano como un derecho fundamental, como un derecho humano y como un derecho universal que necesitamos.

Merece la pena este debate, y les agradezco de nuevo a la Comisión y al Consejo la sensibilidad y el compromiso que he podido ver en sus palabras.

María Soraya Rodríguez Ramos, *en nombre del Grupo Renew*. – Señora presidenta, el cambio climático es la mayor amenaza para la salud de la humanidad: las mismas decisiones insostenibles que están matando al planeta están hoy matando a las personas. Así lo señalaba la semana pasada la Organización Mundial de la Salud.

También, como recientemente se ha citado, en una jornada histórica en el Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas se aprobaba el derecho a un medio ambiente sano como un derecho internacional reconocido. Yo diría que es, quizás, el más universal de los derechos humanos porque el medio ambiente no es una abstracción, representa el espacio en el que vivimos los seres humanos y todos los seres vivos, y de él depende nuestra salud, nuestra calidad de vida y la existencia de generaciones futuras; es un derecho colectivo e intergeneracional, como ha reconocido recientemente el Tribunal Constitucional alemán: por eso, esta Cámara ya ha pedido su inclusión en el artículo 37 de la Carta de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea.

Pero yo le quiero señalar que tenemos que actuar rápido, deprisa, porque la destrucción de nuestros ecosistemas es una evidencia ante nuestros ojos y no sucede solo fuera de nuestras fronteras, sucede aquí en Europa. Un ejemplo: hay ecosistemas de un valor enorme, único, como la laguna y la costa del Mar Menor, en Murcia, en mi país, que agonizan ante nuestros ojos —le pedí al comisario Sinkevičius que fuera a verlo y ha ido, se lo agradezco—. Los ciudadanos se han movilizado y están pidiendo una mayor protección para este entorno: el reconocimiento de la personalidad jurídica del Mar Menor. Y lo digo como ejemplo porque creo que avanzar en el refuerzo de la protección jurídica de nuestros ecosistemas es avanzar en el reconocimiento y en el respeto del derecho a un medio ambiente sano que tienen las generaciones presentes, pero, no lo olvidemos, también las generaciones futuras: es nuestra herencia, es el mejor legado que podemos dar.

Marie Toussaint, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Madame la Présidente, chers collègues, Madame la Commissaire, le Conseil des droits de l'homme des Nations unies a effectivement appelé à la reconnaissance universelle du droit à un environnement sain. Il était temps et c'est un signal fort: un signal que, non, les lois de l'économie ne sont pas au-dessus des lois de la nature et que, oui, les enjeux écologiques et de justice sociale sont un seul et même combat.

Alors, je nous entends dire ici que faire valoir ce droit est une priorité politique. Mais il faut avoir le courage, dans ce cas, de mettre en place une véritable politique de justice environnementale. Comment justifier aujourd'hui que, dans un pays comme la France, la différence d'espérance de vie entre les plus riches et les plus pauvres soit de plus de 13 ans? Quelle justification pouvons-nous donner à cela, à cette injustice qui est évidemment de nature environnementale? Comment expliquer aussi qu'en Guadeloupe ou en Martinique, 90 % de la population soit contaminée au chlordécone et les sols pollués pour plus de 500 ans? Partout en Europe, dans les anciennes zones minières, les aires d'accueil des gens du voyage, les camps de réfugiés, les quartiers défavorisés, l'injustice environnementale règne et les moins riches sont constamment les plus exposés à toutes les formes de violences environnementales.

Les entreprises européennes causent aussi des écocides dans les pays tiers. On peut parler de l'uranium au Niger, des projets pétroliers ou gaziers au Suriname ou au Mozambique, de l'huile de palme en Indonésie. Des écocides sont commis. Pour les éviter, le droit à un environnement sain doit être reconnu dans nos normes fondamentales – la charte, évidemment, mais aussi un traité environnemental européen.

Vous l'aurez compris, la bataille pour le droit à un environnement sain s'inscrit à la fois dans la lignée des grandes mobilisations pour la dignité humaine et dans le droit fil du sursaut écologique que nous devons accomplir pour protéger notre planète.

Maxette Pirbakas, *au nom du groupe ID*. – Madame la Présidente, Monsieur le Ministre, Madame la Commissaire, chers collègues, le droit de disposer d'un environnement sain devrait être en 2025 un acquis pour l'ensemble de mes compatriotes des cinq départements d'outre-mer français.

Madame la Commissaire, je tenais vraiment à vous sensibiliser sur le sujet du passe sanitaire qui restreint les libertés des travailleurs, des consommateurs, du monde de la santé et qui crée des tensions en Guadeloupe et en Martinique notamment. Cela va à l'encontre du droit de disposer d'un environnement sain qui assure nos libertés et notre droit d'aller et de venir.

Seule une minorité de mes compatriotes antillais sont vaccinés aujourd'hui. Comprenez que mes compatriotes guadeloupéens et martiniquais, ayant subi plusieurs scandales sanitaires comme le chlordécone ou les sargasses, par exemple, aient du mal aujourd'hui à avoir confiance de nouveau en la parole publique, celle du gouvernement de M. Macron, tant la contamination du chlordécone a marqué à jamais des milliers de générations antillaises. Voilà pourquoi nous n'avons pas confiance dans la parole du gouvernement de M. Macron. Aujourd'hui, nous devons être libres dans un environnement sain et ne pas laisser restreindre nos libertés.

(La Présidente interrompt l'oratrice)

President. – Excuse me colleague, I have been pointed out that you're speaking out of the topic of tonight, which is the right to a healthy environment. So please try to make a link to the topic. OK?

La Présidente. – (*La députée Pirbakas n'ayant pas compris l'intervention de la Présidente*) Je viens simplement de dire que ce que vous avez dit n'est pas lié au sujet de notre débat de ce soir. Vous pouvez continuer, mais en lien avec le thème du débat de ce soir.

Maxette Pirbakas, au nom du groupe ID. – Notre volonté est de profiter d'un environnement sain pour chacun, qui passe par l'accès pour tous à l'eau potable. Notre volonté est de profiter d'un environnement sain. En effet, des milliers de mes compatriotes guadeloupéens et martiniquais sont dans l'incapacité d'y accéder. Et quoi de plus sain et de plus vital que l'accès à l'eau potable, aujourd'hui, en 2021?

Madame la Commissaire, je vais vous poser quelques questions qui sont vitales dans le domaine de la santé pour mes compatriotes antillais. Comptez-vous mettre en place un plan d'action afin d'aider les Antilles à développer les réseaux d'assainissement, à développer des programmes d'accès à l'eau potable pour tous? Car mes compatriotes antillais devraient bénéficier, comme l'ensemble de mes compatriotes de l'Hexagone, en France, du droit de disposer de l'eau potable dans les robinets.

Aujourd'hui, en Guadeloupe et en Martinique, nous avons besoin de moyens pour lutter contre les tuyauteries défaillantes, avec parfois de l'amiante. Plus de 50 ans que cela dure. C'est important pour la santé des milliers de familles qui comptent sur moi, en tant que député européen des outre-mer, pour vous faire passer ce message aujourd'hui. Au nom de l'équité territoriale, au nom de l'article 168 du traité sur le fonctionnement de l'Union européenne et au nom du droit de disposer d'un environnement sain, je vous demande d'agir et d'agir rapidement.

Jorge Buxadé Villalba, en nombre del Grupo ECR. – Señora presidenta, señora comisaria, señor ministro, el derecho a un medioambiente adecuado está reconocido en la Constitución en la mayoría de nuestros países, y este Parlamento acaba de aprobar una modificación del Convenio de Aarhus sobre el acceso a la justicia en materia de medio ambiente.

Por ello, la reciente Resolución de las Naciones Unidas, que reconoce el derecho al medioambiente saludable, no dejaría de ser una cuestión simbólica si no supiéramos que cada iniciativa globalista esconde mucho más de lo que aparenta: en realidad, una estrategia para imponer sistemáticamente un concreto modelo económico y social.

Reconocer derechos vacíos de contenido no es reconocer derechos.

Han convertido al medio ambiente en un rehén de esos organismos multilaterales que utilizan preocupaciones legítimas para apartarse de las prioridades reales. Multiplican la regulación ambiental sobre familias y empresas, pero callan ante China, el país más contaminante. Culpabilizan a los Estados, pero se someten a los gigantes multinacionales. Proliferan organismos innecesarios, como es el relator de las Naciones Unidas para la Protección de Derechos Humanos.

Pero el precio de la energía sube exponencialmente por culpa de la limitación de los derechos de emisión impuesta por Bruselas, y en pocas semanas millones de europeos y de sus familias y empresas pasarán a engrosar las filas de la pobreza energética.

«Pobres pero sostenibles» va a ser el nuevo lema de las Naciones Unidas.

Son responsables del éxodo rural y del desmantelamiento de nuestro tejido productivo, criminalizan a agricultores y ganaderos, permite la competencia desleal de productos extracomunitarios o promueven hábitos alimenticios tan criminales como no tomar buen vino, buen aceite y buena carne.

Pero los europeos no quieren más derechos vacíos, quieren un futuro seguro, agua, mantener sus explotaciones, trabajar y competir. Y nos exigen que les protejamos, no que les vendamos a los gigantes multinacionales y a las potencias extracomunitarias.

Nikolaj Villumsen, for *The Left-Gruppen*. – Fru formand! Det var historisk, da FN's Menneskerettighedsråd i forrige uge anerkendte retten til et sundt og bæredygtigt miljø som en fundamental rettighed for alle mennesker. FN's beslutning skal naturligvis have konsekvenser i EU. Vi bør følge beslutningen. Omkring os er klimaet og biodiversiteten hastigt på vej mod kollaps. For befolkningen på Maldiverne bliver det et spørgsmål, om de er fremtiden har land at bo på. For de oprindelige folk i Amazonas bliver det et spørgsmål, om de fortsat har et livsgrundlag. Der skal ikke herske tvivl om, at menneskerettigheder og miljøbeskyttelse hænger uløseligt sammen. I Danmark vil en ret til et sundt miljø, kunne det konkret betyde, at alle har en grundlæggende ret til ikke at få sit drikkevand forurenset. Retten til et sundt miljø bør være en menneskerettighed for alle.

Mislav Kolakušić (NI). – Poštovana predsjedavajuća, poštovani kolege, poštovani građani, svi se slažemo da je pravo na čisti okoliš preduvjet zdravog života građana. Međutim, ono u čemu se svi ne slažemo i u čemu imamo svi možda i nešto drugačije poglede je način kako to ostvariti.

Mnogi građani smatraju da priča o proizvodnji i potrošnji energije kakvu danas imamo i promoviramo unutar Europske unije nije baš na zdravim temeljima. Mi danas imamo situaciju kada čovjek, građanin Europske unije, koristi klasičnu žarulju od 60 W on se smatra neprijateljem čovječanstva, a dok druga osoba koja vozi električni automobil koji troši 100 kW iste te električne energije smatra se herojem, da mu i oni najsiromašniji moraju pomoći u njegovom pravu da kupi to vozilo i donirati mu 10 000 eura.

To je licemjerno i ne znam što bih još više rekao.

Michal Wiezik (PPE). – Pani predsedajúca, v kontexte dnešnej diskusie očakávam, že Európska únia rozpozná právo na priaznivé životné prostredie. Ochrana životného prostredia stále nie je úspešne integrovaná do politik Európskej únie. Zoznamy vyhubených druhov sa neutešene rozrastajú. Klimatická kríza naberá na vážnosti. Napriek tomu sa nájde predseda národného parlamentu schopný označiť ochranu prírody za ekoterorizmus. Nenávistné prejavy a agresivita voči zástancom ochrany prírody a životného prostredia sú hrozivo rozšírené.

V politikách ako akúsi daň pokroku akceptujeme činnosti, ktoré poškodzujú životné prostredie a ohrozujú naše vlastné prežitie a prosperitu. My musíme garantovať právo všetkých občanov na priaznivé, zdravé, pestré a stabilné životné prostredie, a to rovnako v súčasnosti, ako aj pre budúce generácie. Ide o základné ľudské právo, ktoré je vo svojej podstate právom na život. EÚ musí mať toto právo zakotvené a musí ho vedieť zabezpečiť, brániť aj vymáhať.

Jytte Guteland (S&D). – Fru talman! Häromveckan utlyste FN:s råd för mänskliga rättigheter, med brett stöd, en ny mänsklig rättighet – rätten till en hälsosam miljö.

Klimatkrisen, ökade föroreningar och en alltmer omfattande förstörelse av biologisk mångfald har redan slagit undan benen för miljontals människor världen över. 24 % av alla dödsfall i världen är enligt en studie från Världshälsoorganisationen kopplade till miljön, såsom luftföroreningar och kemikalier.

Vi riskerar få över en miljard flyktingar till följd av klimatkrisen inom bara några decennier. Det är precis lika allvarligt som när andra mänskliga rättigheter inte följs.

I EU har vi nu gått före och utlyst ett klimatnödläge. En tydlig signal om att vi menar allvar med detta klimatnödläge är att vi nu också tar täten och behandlar rätten till en hälsosam miljö som en okränkbar mänsklig rättighet.

Ville Niinistö (Verts/ALE). – Arvoisa puhemies, komissaari, kun suojelemme luontoa, suojelemme elämää. Ihminen on yksi laji muiden joukossa. Olemme osa luontoa, ja sen ymmärtäminen on myös omalle tulevaisuudellemme välttämätöntä. Emme voi elää tuhoamalla luontoa, oman elämämme elinehtoja.

YK:n luontokokous julisti juuri yksimielisesti, että maailmanlaajuinen luontokato on eksistentiaalinen uhka ihmiskunnan tulevaisuudelle mutta myös muille lajeille. YK:n ihmisoikeusneuvosto puolestaan päätti viime viikolla tunnustaa terveellisen ympäristön ihmisoikeutena. Tämä on tärkeä globaali ihmisoikeusaskel. Samankaltaisia kirjauksia oikeudesta ympäristöön on monien maiden kansallisissa perustuslaeissa. Olen itse ollut Suomessa tulkitsemassa vastaavaa. Myös EU:n perusoikeuskirjassa vaaditaan ympäristösuojelun korkeaa tasoa ja sen laadun parantamista. Me puhumme konkreettista toimista esimerkiksi sen puolesta, että estetään ihmisiä kuolemasta ilmaanasteisiin Euroopassa ja vahvistetaan kaikkialla maailmassa paikallisyhteisöjen oikeuksia, esimerkiksi oikeutta puuttua kaivosten ympäristöongelmiin. Työskälyä on edessä, ja meidän on yhteisesti vahvistettava oikeutta puhtaaseen ympäristöön.

Beata Kempa (ECR). – Pani Przewodnicząca! To jest oczywiste, że wszyscy chcemy oddychać czystym powietrzem, żyć w chronionym i przyjaznym środowisku. To jest jasne jak słońce, ale polityka klimatyczna Komisji Europejskiej musi być polityką zrównoważoną, bo pod płaszczykiem ochrony środowiska możemy niszczyć nasze gospodarki. Rujnujemy też pracę pokoleń, doprowadzamy Europę na skraj gospodarczej zapaści, pozbawiając się przewag konkurencyjnych względem reszty świata.

W najbliższy piątek polscy górnicy i energetycy będą protestować w Luksemburgu przeciw decyzji o wstrzymaniu funkcjonowania kopalni Turów na Dolnym Śląsku. Wraz z tą decyzją piętnaście tysięcy osób z dnia na dzień straci pracę. Z czego będą żyć? Co z przyszłością ich dzieci? Jedna siódma kraju będzie pozbawiona prądu. Czy tak ma wyglądać polityka? Myślę, że nie. Ja uważam, że jeśli są nawet tacy, którzy mówią, że człowiek jest wysokoemisyjny, to coś jest nie tak. Trzeba tę politykę mocno zrewidować. Trzeba dostosować tempo do możliwości krajów Unii Europejskiej.

Anja Hazekamp (The Left). – Voorzitter, commissaris, minister, het recht op een gezonde leefomgeving is een mensenrecht en het is hoog tijd dat de Europese Unie en de Verenigde Naties dit recht ook verankeren in hun handvesten, zoals zo veel landen al hebben gedaan.

We moeten dit fundamentele debat over rechten die in gevaar komen door de manier waarop we omgaan met de aarde, echter nog wat verdiepen. Want wat zouden de consequenties moeten zijn wanneer onze gezonde leefomgeving wordt aangetast? Wat zouden de sancties moeten zijn die we opleggen aan diegenen die ecosystemen vernietigen?

Om deze vragen te beantwoorden, is het ook noodzakelijk dat we de ecosystemen erkennen als rechtspersoon, zodat iedereen kan helpen om de natuur te beschermen. We zijn namelijk allemaal belanghebbende. Het is ook belangrijk om ecocide, het aantasten van een gezonde leefomgeving en het vernietigen van ecosystemen, te erkennen als misdaad, zodat het ook strafrechtelijk vervolgd kan worden. Ook daarom ben ik voorts van mening dat de Europese landbouwsubsidies moeten worden afgeschaft.

Stanislav Polčák (PPE). – Paní předsedající, vážená paní komisařko, vážený pane ministře, i já chci ocenit to, že toto rozhodnutí o uznání přístupu ke zdravému a udržitelnému životnímu prostředí za univerzální lidské právo Rada OSN učinila. Možná je škoda, že se tak stalo trochu pozdě, ale je dobře, že se tak stalo.

Čelíme nárůstu chorob, které jsou přenositelné ze zvířete na člověka. Čelíme nárůstu klimatické nouze, všudypřítomnému toxickému znečištění a také dramatické ztrátě biodiverzity. Všechna tato témata vynesla toto téma do středu naší pozornosti, a to je nepochybně dobře.

Znečištění ovzduší je primárně důsledkem spalování fosilních paliv, které také pohání změnu klimatu. Způsobuje po celém světě 13 úmrtí za minutu. To je skutečně alarmující. Musíme promítnout tento i náš závazek do našich politik. Promítnutí Pařížské dohody do našich obchodních dohod, promítnutí tohoto základního práva do naší podpory některým zemím. Promítněme toto právo do naší politiky!

Maria Arena (S&D). – Madame la Présidente, Madame la Commissaire, Monsieur le Ministre, on l'a dit: le droit à la vie, le droit à la santé, le droit à la sécurité, ces droits déjà garantis au niveau européen sont bien évidemment en partie dépendants de la qualité de l'environnement dans lequel nous vivons. Comment donc garantir ces droits sans d'abord garantir le droit à un environnement sain?

Je salue évidemment, comme on l'a fait ici, dans cette maison, la résolution des Nations unies proposant d'introduire le droit à un environnement sain dans la déclaration universelle des droits de l'homme. Les questions que je pose, c'est comment cette déclaration des Nations unies peut-elle être interprétée au niveau de l'Union européenne? Comment l'inscrire dans les droits fondamentaux de l'Union européenne pour s'approprier sur le territoire européen cet acte politique qui a été posé au niveau des Nations unies? Et comment le faire de manière transgénérationnelle, c'est-à-dire défendre aujourd'hui pour protéger demain également un certain nombre de populations?

Mais je ne peux m'empêcher de parler de la question internationale et globale, parce que quand on parle du droit à l'environnement, c'est aussi la responsabilité de nos entreprises de le respecter et de le garantir. Alors, nous avons deux choses à faire. La première, Monsieur le Ministre, concerne le *UN Binding Treaty*, qui aujourd'hui est bloqué par rapport à l'Union européenne parce qu'il n'y a pas de mandat du Conseil au niveau des Nations unies. Et la deuxième question: il y a une initiative sur la *due diligence* qui doit venir de la Commission qui traîne et qui nous permettrait de travailler sur la question du droit à un environnement sain.

Grace O'Sullivan (Verts/ALE). – Madam President, there will be no human rights on a dead planet. There will be no jobs, no equality, no democracy, education, culture or freedom. Scientists warn that we are in the decisive decade for humanity's possible future on Earth. The right to a healthy environment recognises that protection of the environment must be top of the agenda. Underpinning all other rights, the right to a healthy environment is simply fundamental. A healthy biosphere is vital for achieving the Sustainable Development Goals in social and economic areas. I welcome the UN's recognition of this right but, unless this is replicated in courtrooms across the Union, it will be just more talk and no action.

With the eighth environmental action programme, Parliament has backed my calls for this fundamental right of EU citizens to be defended by the highest EU courts. We must fight for the well-being of our planet and our people. A healthy environment is vital in this fight because this fight, in fact, is for our very survival.

Cindy Franssen (PPE). – Voorzitter, geachte commissaris, minister, collega's, er zijn hier reeds veel wijze woorden gezegd en ik zal mijn tussenkomst vandaag focussen op het belang van een gezond milieu in het kader van de volksgezondheid. U zult het mij als coördinator van de BECA-commissie niet kwalijk nemen.

De Commissie geeft reeds grote verklaringen afgelegd over de Green Deal, het actieplan om alle verontreiniging tot nul terug te dringen, de nieuwe chemische strategie, het antikankerplan. Alle goede intenties ten spijt, komen we elke dag nog te veel in contact met giftige stoffen, kankerverwekkende stoffen en hormoonverstoorders. Mensen worden nog te veel blootgesteld aan fijnstof en werknemers aan asbest. Nog al te vaak worden giftige stoffen geloosd in rivieren, gedumpt in ons leefmilieu.

Voor mij is het duidelijk: iedereen heeft recht op een gezonde leefomgeving en twee principes zijn bijzonder cruciaal hierin. De volksgezondheid staat centraal in alle beslissingen die we nemen; dit moet de toetssteen zijn van ons beleid en dat beleid moet ook afdwingbaar zijn. Strengere controles en sancties voor hen die de regels overtreden, zijn daarom essentieel. Zoals de Mensenrechtenraad van de Verenigde Naties recent verklaarde, heeft iedereen recht op een gezonde leefomgeving. Laten we hier in Europa het voortouw in nemen.

Milan Brglez (S&D). – Gospa predsednica, spoštovane kolegice, kolegi, minister, komisarka. Pandemija nam je morala vsem dokazati, da ekonomija lahko služi ljudem. Če hočemo ohraniti človeštvo na tem planetu, mora biti enak odnos tudi med ekonomijo in okoljem. Tukaj je ključna človekova pravica do zdravega okolja.

Jasno priznanje te pravice v mednarodnem, evropskem in nacionalnem pravu je lahko zagotovilo, da ne bodo stroški zelenega prehoda le v breme ljudi, še zlasti najbolj ranljivih skupnosti in skupin ter prihodnjih generacij. Evropska unija in posamezne države članice imajo priložnost za geopolitično pozicioniranje, pa tudi so dolžne zaradi svoje zgodovinske dediščine voditi z zgledom proces modifikacije te pravice.

Pri tem so lahko mednarodne organizacije in mehko pravo, ki ga ustvarjajo, kot so Združeni narodi in Svet Evrope, v pomoč pri graditvi pravne zavesti, ki je ključna za sprejem pravnih zavez. Vendar pa je za nas ključna Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, ki mora postati nesporna pravna podlaga tudi za sodbe Sodišča EU, kadar prihaja do kršitve človekove pravice do zdravega okolja.

Deirdre Clune (PPE). – Madam President, the UN Human Rights Council has been mentioned here and it made a very important statement recently, recognising that the right to a clean, healthy and sustainable environment is a human right. We all know that there's a very strong correlation between environment and human health.

Emissions from the vehicles we drive, particulate matter in our air, pollutants in our drinking water, pollutants in our soil, hazardous chemicals, noise, all have an effect on our health, the health of our citizens. Climate change, heatwaves, floods, changes in the distribution of our airborne diseases and how they are distributed have an effect on our health, and some of our citizens are more vulnerable than others, as we know – the elderly, young people and those with underlying conditions.

The Aarhus Convention recently was another very positive step – and we agreed it in this Parliament – for allowing individuals and NGOs the right to information on their environment and importantly, the right of access to courts. Science will provide us with the solutions on how to solve the effect that human activities are having on our environment. We need to invest in science and we need to follow the science.

Sara Cerdas (S&D). – Senhora Presidente, Senhora Comissária, Senhor Ministro, o direito a um ambiente saudável foi reconhecido recentemente pelo Conselho dos Direitos Humanos das Nações Unidas, mas, aqui, na União Europeia, nós temos que fazer mais. Este direito deve estar consagrado na Carta dos Direitos Fundamentais.

A ligação do ambiente à saúde humana e animal é há muito reconhecida na perspetiva de uma só saúde pela qual tanto temos trabalhado para ser incluída de forma transversal nas políticas europeias.

É inegável a influência do ambiente na nossa saúde, seja através dos determinantes locais, como a qualidade do ar e da água, bem como a exposição a agentes nocivos, seja devido às alterações climáticas, às catástrofes naturais, que afetam, em particular, as comunidades em territórios mais vulneráveis, como as regiões ultraperiféricas. Apenas e só apenas através da proteção holística da nossa saúde e do nosso ambiente é que conseguiremos assegurar a sobrevivência do nosso planeta e da nossa biodiversidade.

Mairead McGuinness, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank my colleagues for raising this really important issue and having this debate this evening, because we do need to look at the connection and the right to a healthy environment of citizens, not just of Europe, but globally.

There were some points raised (and many), so I can't address all of them, but I want to reassure you that, when it comes to water, last year's revision of the Drinking Water Directive addresses the citizens' initiative on the right to water, which is an important step for clean water for all. In addition to that, we look at worker protections. The European Union has ambitious legislation protecting workers, and we agree with the European Parliament and its recently adopted Article 225 TFEU report on the issue of asbestos. When it comes to due diligence and the topic of deforestation, we are also actively working on these issues. So I want to reassure you on those particular points.

I mentioned earlier, in my opening remarks, that the European Commission will continue to play a proactive role on this important topic and, importantly, to engage internationally to promote the recognition of the right to a healthy environment and to ensure its implementation on the ground. But of course, we can't tackle this global issue on our own. We do need to leverage our efforts by further increasing international cooperation to raise the global ambitions and standards together. Addressing climate change and biodiversity loss, protecting and preserving the planet from pollution and resource depletion is simply not an option but an imperative responsibility for which we, as leaders, decision-makers and legal professionals, will be held accountable by this generation and future generations. So we really do have to step up to the challenge.

I want to thank you all for your contributions, and I hope you have heard from me directly our commitment as a Commission to this issue.

Anže Logar, predsedujoči Svetu. – Spoštovane poslanke, poslanci, komisarka. Zahvaljujem se za vaše današnje prispevke k razpravi. Danes smo slišali, da se tako Svet kot Evropska komisija skupaj zavzemata za zdravo okolje.

Lahko vam zagotovim, da bo si predsedstvo še naprej odločno prizadevalo, da bo EU tudi v nadaljevanju storila vse, kar je v njeni moči, za ohranitev biotske raznovrstnosti, in sicer že sedaj z dogovorom na COP15 leta 2022 o ambicioznem in preobrazbenem novem svetovnem okviru za biotsko raznovrstnost po letu 2020.

EU pa bo prav tako dejavno sodelovala v razpravi o človekovih pravicah in podnebnih spremembah ter okoljskih vprašanjih, da bi si zagotovila vidno vodilno vlogo pri tem vprašanju, in tudi s tem, da bo ravno ta aktivnost pri ostalih mednarodnih akterjih Evropske unije vidno zabeležena. Veselimo se nadaljnega sodelovanja z Evropskim parlamentom pri teh zadevah in tudi nadaljnje razprave tu na plenarnem zasedanju. Hvala.

Puhemies. – Sain selville, että juuri Slovenia oli se, joka tämän asian otti esille YK:n ihmisoikeusneuvostossa yhdessä neljän muun valtion kanssa.

Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (171 artikla)

Estrella Durá Ferrandis (S&D), por escrito. – Los socialistas españoles en el Parlamento lideramos esta iniciativa para que el derecho a un medioambiente sano sea reconocido en la Carta de Derechos Fundamentales de la UE, cuyo artículo 37 no proclama un derecho sustantivo autónomo sino el principio de integración de la protección del medioambiente en el resto de políticas. Necesitamos que la Carta de Derechos Fundamentales, como garante de los derechos fundamentales en la aplicación del Derecho europeo, reconozca el derecho a un medioambiente sano.

Las crisis climática y medioambiental y la necesidad de que la UE lidere la lucha mundial contra el cambio climático y la pérdida de biodiversidad nos obliga a considerar el papel del derecho medioambiental de forma más amplia en nuestro sistema jurídico europeo.

De la misma forma, tras la aprobación de la Resolución del Consejo de Derechos Humanos de las Naciones Unidas, la UE y los Estados miembros deben promover el reconocimiento de este derecho como derecho humano a nivel internacional para que se incorpore en la Declaración Universal de Derechos Humanos. Solo así se defiende al individuo frente a las administraciones, se recaba la tutela estatal y europea frente a las industrias privadas y se crea una infraestructura legal mínima y necesaria.

Romana Jerković (S&D), napisan. – Iako se sve države članice obvezuju štiti svoje građane od onečišćenja voda i tla, u praksi to, nažalost, često nije slučaj.

Uzmimo za primjer Hrvatsku koja ni nakon službene opomene Europske komisije da na prostoru Biljana Donjih otpadom ne gospodari na način kojim bi štiti zdravlje ljudi i okoliša ne poduzima ništa. Ništa drugačije nije ni stanovnicima Dugog Rata nedaleko od Omiša koji već godinama od Ministarstva zaštite okoliša i energetike traže da sanira kancerogeni otpad nekadašnje tvornice ferolegura Dalmacija.

Da je pravo ljudi na život u zdravom okolišu pitanje od prepoznate važnosti govori i činjenica da je Vijeće za ljudska prava Ujedinjenih naroda pristup zdravom okolišu nedavno proglasilo temeljnim ljudskim pravom. Svjedočimo jednoj transformaciji društva koja sve više prepoznaje direktnu povezanost između nužnosti da zaštitimo bioraznolikost, smanjimo štetan utjecaj klimatskih promjena i saniramo onečišćenja u okolišu te zaštite zdravlja ljudi i rasterećenja zdravstvenih sustava.

Rovana Plumb (S&D), in writing. – Sustainable development, in its three dimensions (social, economic and environmental), and protection of the environment, including ecosystems, contribute to and promote human well-being and the enjoyment of human rights, including the rights to life, to comply with the highest attainable standard of physical and mental health, to an adequate standard of living, to adequate food, to housing, to safe drinking water and sanitation and to participation in cultural life, for present and future generations.

At the global level, more than 155 States, i.e. Romania, have recognised some form of a right to a healthy environment in, inter alia, international agreements or their national constitutions, legislation or policies. The situation is the same at EU level, too. In order to promote the synergy between the UN and EU human rights charters, based on the recently adopted HRC resolution and to implement the social pillar of the European Green Deal, I deeply encourage the States to continue to share good practices in fulfilling human rights obligations relating to a clean, healthy and sustainable environment, by exchanging knowledge and ideas, based on an integrated and multisectoral approach, respecting other human rights obligations, including those related to gender equality.

17. Wspólne przedsięwzięcia w ramach programu „Horyzont Europa” (debata)

Puhemies. – Esityslistalla on seuraavana Maria da Graça Carvalhon teollisuus-, tutkimus- ja energiavaliokunnan puolesta laatima mietintö ehdotuksesta neuvoston asetukseksi Horisontti Eurooppa -puiteohjelman yhteisyritysten perustamisesta (COM(2021)0087 – C9-0166/2021 – 2021/0048(NLE)) (A9-0246/2021).

Maria da Graça Carvalho, Relatora – Senhora Presidente, cara Comissária, caros colegas, as nove parcerias abrangidas neste ato único simplificado constituem um elemento fundamental do Programa-Quadro Horizonte Europa. Em causa estão investimentos totais superiores a 20 mil milhões de euros, dos quais pelo menos metade é suportada pelos parceiros privados destas iniciativas.

Em causa estão iniciativas que cobrem alguns dos principais temas para o presente e o futuro da Europa: digitalização, descarbonização da indústria, saúde, biodiversidade, economia circular, mobilidade, incluindo a aviação e a ferrovia.

No presente relatório, guiámo-nos pelos princípios da abertura, transparência, inclusão, que queremos que sejam transversais a todas as parcerias. Queremos reforçar a participação de pequenas e médias empresas e de *start ups*, queremos dinamizar os processos de cocriação, queremos aumentar a proporção de soluções inovadoras que chegam ao mercado. Procurámos eliminar barreiras burocráticas, simplificar processos, criar condições para a possibilidade de sinergias com outros programas e fundos europeus, nacionais e regionais. E fizemos tudo isto, não por duvidarmos da eficácia das experiências anteriores, das parcerias público-privadas, mas porque acreditamos convictamente que estas são uma das chaves para a concretização dos nossos grandes objetivos.

Esta nova geração de parcerias tem o potencial de nos proporcionar a concretização de dois objetivos que devem ser perseguidos em simultâneo: a visão de uma Europa mais verde e amiga do ambiente e, ao mesmo tempo, a visão de uma Europa competitiva, criadora de emprego, criadora de riqueza, capaz de oferecer uma qualidade de vida cada vez melhor a todos os seus cidadãos, uma Europa melhor preparada para enfrentar crises de saúde, desastres naturais, escassez de recursos.

Para quem imagina que tudo isto é retórica e boas intenções, um simples exemplo bastará. Há dias, a Organização Mundial de Saúde aprovou pela primeira vez o uso de uma vacina contra a malária em crianças de países da África subsariana e outros países fortemente afetados por esta doença. A vacina em causa foi desenvolvida graças ao forte envolvimento, direto e indireto, da parceria EDCTP, uma parceria que não só continuará, mas sairá reforçada neste ato único com o nome de Global Health. Este é um exemplo do extraordinário potencial destas iniciativas e estou certa de que outras se seguirão.

Muitos exemplos, de uma nova geração de aviões comerciais com níveis reduzidos de emissões de CO₂, a medicamentos inovadores, uma gestão mais eficaz das matérias primas, dos nossos recursos naturais, sem esquecer, claro, a decisiva digitalização e toda a área da produção no setor digital. Estas parcerias são portas que se abrem para o nosso futuro comum na Europa.

Mariya Gabriel, membre de la Commission. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, tout d'abord, permettez-moi de remercier la rapporteure, Mme Maria da Graça Carvalho, mais aussi de remercier les rapporteurs fictifs et tous les membres des commissions CULT et ITRE qui ont travaillé assidûment pour élaborer la position du Parlement sur les partenariats européens dans un délai aussi court.

Oui, nous le savons, les partenariats européens sont l'occasion de travailler ensemble: avec les États membres, avec l'industrie, avec nos petites et moyennes entreprises, avec les scientifiques et les innovateurs de toute l'Europe et d'ailleurs.

Les partenariats vont aborder les questions les plus difficiles de notre époque: changement climatique, énergie propre, transports respectueux de l'environnement, numérisation, innovation dans le domaine de la santé. Mais ce n'est qu'en travaillant ensemble que nous pourrons répondre à la profonde transformation économique et sociale en cours, progresser sur la voie de la durabilité, accroître la résilience et soutenir la reprise de secteurs clés, autant de secteurs qui profitent aux citoyens de l'Union.

Les nouveaux partenariats visent à rassembler les talents afin d'accélérer le déploiement commercial de nouvelles solutions, en particulier celles susceptibles de réduire les émissions de gaz à effet de serre d'ici 2030, ainsi que de libérer pleinement le potentiel numérique de l'Europe.

Nous discutons aujourd'hui de neuf entreprises communes institutionnelles réunies dans l'acte de base unique. L'Union européenne investira près de 10 milliards d'euros pour y parvenir. Le secteur privé s'est engagé à dépasser notre contribution pour arriver à 13 milliards d'euros d'investissements et les États membres ont encore la possibilité d'intensifier les efforts.

L'acte de base unique facilite les synergies entre les actions de l'Union et les actions nationales. Il établit également des dispositions communes sur la manière dont les entreprises communes sont censées collaborer avec d'autres initiatives de l'Union, notamment pour garantir la prise en compte des résultats. Et nous savons tous combien il est important d'utiliser les fonds de la facilité pour la reprise et la résilience en tant que contribution nationale au partenariat au titre d'Horizon Europe. L'acte de base unique confirme cette possibilité si elle est prévue dans les plans nationaux pour la reprise et la résilience et si les règles en matière de FRR sont respectées.

La Commission apprécie les efforts déployés par le Parlement pour améliorer cette législation. Permettez-moi de citer quelques exemples: votre appel en faveur de l'équilibre entre les hommes et les femmes et l'égalité entre les hommes et les femmes a inspiré ce règlement et, espérons-le, représentera un solide fondement de l'environnement de travail des partenariats. Horizon Europe lui-même fait référence aux questions liées au genre comme l'un de ses principes, de sorte qu'il s'agit d'une avancée naturelle.

La création et la diffusion de références en matière de compétences sont également renforcées à la suite de l'appel du Parlement, tout en respectant les objectifs clés des entreprises communes. La Commission partage aussi l'espoir du Parlement de mettre en place des entreprises communes plus ouvertes et plus transparentes. Les lettres d'engagement des entrepreneurs des partenaires privés seront publiées sur la base d'une évaluation au cas par cas. À la suite de l'appel lancé par le Parlement, les entreprises communes devront en effet faire preuve de davantage de transparence en fournissant plus d'informations sur leurs activités.

Le Parlement européen a proposé aussi de rendre les organismes scientifiques consultatifs obligatoires pour toutes les entreprises communes, et de renforcer leur rôle. La Commission convient que les entreprises communes bénéficieront des avis scientifiques. Toutefois, un certain degré de flexibilité est nécessaire. Toutes les entreprises communes réfléchiront à une expertise scientifique, sans aucun doute, mais aussi par des moyens différents. Enfin, nous avons veillé à ce que le règlement ne réduise pas les obligations des partenaires privés. Toute forme de budget réservé ne serait pas compatible avec le principe d'ouverture. En outre, sans engagement clair, la dimension globale d'un partenariat ne peut être évaluée.

Je suis consciente qu'il n'a pas été possible de prendre en compte quelques amendements proposés par le Parlement européen, mais je suis convaincue que nous restons alignés dans nos objectifs pour ces partenariats, en ce qui concerne tant leur champ d'application scientifique que leur qualité d'instrument de synergie pour soutenir nos politiques clés par la recherche et l'innovation. Je vous remercie par avance pour ce débat.

Pilar del Castillo Vera, *en nombre del Grupo PPE*. – Señora presidenta, señora comisaria, quiero comenzar dando la enhorabuena a la ponente, su señoría Carvalho, porque ha hecho realmente un trabajo excelente.

No hay duda de que el estudio científico de la medición es fundamental para todas las actividades productivas. Las mediciones tienen que responder a definiciones y estándares internacionales, deben ser precisas y deben generar confianza. Necesitamos, nosotros, modernizar el sistema de metrología en la Unión Europea. ¿Y cómo hacerlo? Pues, esencialmente, a través de la investigación y de la innovación.

Por lo que se refiere más específicamente al ámbito digital, los institutos nacionales de metrología tienen que contar con las capacidades de medición más avanzadas porque ello realmente contribuye a generar servicios digitales innovadores y a desarrollar tecnologías emergentes como la computación cuántica y la inteligencia artificial.

Esperamos, en fin, que la Asociación Europea de Metrología, que cuenta con una financiación de hasta 300 millones de euros, pueda conseguir esos objetivos.

Josianne Cutajar, *on behalf of the S&D Group*. – Madam President, the European partnerships on research and innovation represent the first concrete step towards implementing Horizon Europe and making it able to tackle the most urgent challenges our Union is facing: to build back better, greener and more digital.

As the S&D negotiator on this file, I welcome the work the European Parliament has carried out, and I would like to thank colleagues, especially our rapporteur, Maria da Graça Carvalho. Whilst the name of the dossier 'Joint Undertakings' is probably not the catchiest way to refer to important research partnerships, their potential is vast and enormous.

From healthcare to hydrogen, from clean aviation to digital connectivity, the European partnerships will greatly contribute towards making Europe more competitive, while fostering collaboration between the public sector and industrial players, including innovative small and medium-sized enterprises. To live up to the expectations of our citizens and businesses, we must ensure that research has a truly effective societal impact.

European partnerships will contribute to this goal by enhancing the inclusiveness of innovation, strengthening the gender dimension, and improving the link between industrial research and skills for workers across the value chain. The use of public funds for research needs not only great accountability, but also the utmost effectiveness to make it serve the public good. I look forward to working more on this subject together.

Mauri Pekkarinen, *Renew-ryhmän puolesta*. – Arvoisa puhemies, haluan ensinnäkin kiittää esittelijää asioiden sujuvasta ja rakentavasta hoitamisesta neuvotteluissa. Niitä käytiin jonkun aikaa. Ne olivat haastavia, mutta nopeutta tarvittiin näiden käsittelyssä siksi, että näiden yhteishankkeiden aloitus on myöhästynyt, vähän muista kuin parlamentista johtuvista syistä.

EU:lla on vahva pohja perustutkimuksessa, jota määrätietoisesti kehitämme. Mutta on ensiarvoisen tärkeää, että tutkimuksista syntyvät tulokset saadaan käyttöön. Siihen tarvitaan soveltavaa tutkimusta sekä yrityksiä ja osaamista edistämään innovaatioita, niiden kaupallistamista ja niiden tuotteistamista. Juuri tästä yhteisyrityksissä on kysymys. EIT:n ja SEEIC:n ohella kumppanuudet tutkimusorganisaatioiden ja teollisuuden kanssa ovat instrumentteja, joilla voidaan vastata tähän tarpeeseen.

Euroopan on syytä yhdistää voimansa strategisesti tärkeiden alojen tutkimuksessa ja kehittämisessä ja tästä saatavien hedelmien nopeassa hyödyntämisessä. Nyt tehtäviltä panostuksilla voimme odottaa, että saamme aikaan eurooppalaisia ratkaisuja meitä kohtaaviin maailmanlaajuisiin haasteisiin. EU:n ilmastoponnistelujen kannalta pidän erityisen tärkeänä sitä, että Euroopan kiertotaloutta ja biopohjaisia ratkaisuja edistävä yhteisyritys on mukana asetuksen yhdeksän strategisen aloitteen kanssa, yhdeksän muun strategisen aloitteen kanssa.

Viola Von Cramon-Taubadel, *im Namen der Verts/ALE-Fraktion*. – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Auch ich danke der Berichterstatterin und meinen Schattenberichterstatterinnen sehr herzlich für die gute Zusammenarbeit.

Wie immer ist das Ergebnis der Verhandlungen ein Kompromiss und so naturgemäß nicht perfekt, aber ich bin mit dem Erreichten sehr zufrieden. Ein einziger Basisrechtsakt und horizontale, für alle Partnerschaften geltende Bestimmungen waren ein Schritt in die richtige Richtung, und an vielen Stellen sind uns relevante Nachbesserungen gelungen, auch dank einiger grüner Anträge, zum Beispiel bei Klimazielen, Einbindung der Zivilgesellschaft, Transparenz, Rechenschafts- und Berichtspflichten, wissenschaftliche Expertise in den Leitungsstrukturen, Zusammensetzung der Stakeholder-Gruppen, um nur einige Schlagworte zu nennen.

Als schönen Erfolg sehe ich auch die explizite Einbindung von jungen Wissenschaftlerinnen, Doktorandinnen und Postdoc-Studierenden an. Durchwachsener dagegen fällt aus grüner Sicht das Resümee bei den einzelnen gemeinsamen Unternehmen aus. Ich möchte explizit das zu sauberem Wasserstoff nennen. Sehr kritisch sieht unsere Fraktion nach wie vor, dass eine klare Definition von sauberem Wasserstoff fehlt und dass im privaten Sektor die Leitungsstrukturen nach wie vor dominieren.

Insgesamt bedauere ich, dass es nicht gelungen ist, in allen Partnerschaften separate wissenschaftliche Beiräte zu etablieren, die sicherstellen, dass wissenschaftliche Expertise frei von wirtschaftlichen Interessenkonflikten auch tatsächlich in die Entscheidungsprozesse einfließt. Bedauerlich finde ich außerdem, dass eine Beteiligung an den Partnerschaften für öffentliche Einrichtungen, wie Forschungsinstitute und Universitäten, immer weniger attraktiv ist, weil sie nicht mehr leistbar zu sein scheint. Ich fürchte, mit diesem Rechtsakt kommt keine Trendumkehr, sondern eher im Gegenteil.

Insgesamt aber werden wichtige innovative Impulse davon ausgehen, und es ist gut, dass – hoffentlich noch in diesem Jahr – die ersten Aufrufe lanciert werden können.

Maximilian Krah, im Namen der ID-Fraktion. – Frau Präsidentin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Förderprogramme der Europäischen Union sind mal schlecht, mal gut.

Aber wir alle haben Ihnen gegenüber das Problem, dass Sie glauben, dass wir das Leben in Europa und auch wirtschaftliche Attraktivität dadurch steigern, dass wir zunächst Geld nehmen, es in einer Bürokratie umverteilen – nach gewissen abstrakten Regeln – und dann zurückgeben. Ich befürchte, dass das nicht der Weg ist, um Innovation und Wachstum zu schaffen. Nicht umsonst ist die Europäische Union global der große Wirtschaftsraum, der am wenigsten innovationsstark und am wenigsten wachstumsstark ist.

Das ändert nichts daran, dass auch wir der Meinung sind, dass die Veränderungen, die jetzt unter Horizont Europa getätigt werden, in die richtige Richtung weisen. Es gibt immer Dinge, die wir nicht mögen. Es gibt immer Entwicklungen, denen wir aus konkreten oder auch sehr allgemeinen Erwägungen widersprechen. Es bleibt aber der fade Beigeschmack, dass wir versuchen, durch immer mehr Regulierungen und immer mehr Europäisierung etwas zu erreichen, was nach aller Erfahrung und auch allem empirischen Befund am besten da geleistet wird, wo eben wirtschaftliches Handeln und Innovation stattfinden: in den Unternehmen, in den Forschungsinstitutionen.

Weniger Regulierung, weniger Steuern, weniger Bürokratie, weniger EU, mehr Freiheit sind deshalb das Gebot der Stunde. In einer solchen Situation steht man als Abgeordneter vor der schwierigen Frage: Wie entscheidet man sich? Honorieren wir die Veränderungen, die jetzt anstehen? Honorieren wir auch die Arbeit, die geleistet wurde, oder bleiben wir dann doch bei den grundsätzlichen Bedenken? In dem Fall haben wir uns entschieden, uns zu enthalten – was vielleicht nicht die überzeugendste Lösung ist, aber diesen Zwiespalt ausdrückt.

Generell wünschen wir uns, dass wir immer dann, wenn wir überlegen, ob wir ein Förderprogramm durch noch mehr Regeln, noch mehr Beiräte, noch mehr ausgedehnte Ausnahmen oder Erweiterungen zu verbessern glauben, es nicht besser wäre, für jede Regel, die dazukommt, eine zu streichen. Ob Verschlimmbesserung eben nicht doch eher eine Verschlimmerung ist als eine Verbesserung. Das ist hier nicht geschehen. Das bleibt die Aufgabe. Dann klappt es in Europa auch wieder mit Wachstum und Innovation.

Marc Botenga, au nom du groupe *The Left*. – Madame la Présidente, vous avez un paquet d'argent, de l'argent public – genre 10 milliards –, et vous avez promis aux citoyens que ça va servir à développer de nouvelles technologies environnementales, de nouveaux médicaments innovateurs, tout ça... Et qu'est-ce que vous faites? Vous mettez cet argent dans des partenariats public-privé. ça s'appelle «entreprise commune» maintenant, c'est un peu de novlangue, mais c'est le même instrument qui a échoué plusieurs fois pendant la législature précédente.

Alors, qui a désigné cette fois-ci ces entreprises communes? Qui va cogérer et qui va codécider des priorités? Mais c'est encore une fois les mêmes multinationales qu'avant. Vous n'y croyez pas? Ce ne sont pourtant pas les moindres. Par exemple, dans le partenariat sur la bio-industrie, qui est impliqué? Total et le géant italien ENI, aussi un géant du fossile. Dans les médicaments? «Big Pharma»! Le lobby des «Big Pharma» qui va codécider quel médicament développer, parce qu'on sait bien qu'on peut leur faire confiance, n'est-ce pas? Ils l'ont déjà prouvé. Non, franchement, à ce niveau-là, c'est une blague. Si vous vouliez juste filer de l'argent à ces grandes entreprises sans condition, il fallait le dire honnêtement et ouvertement. Parce qu'à la fin, le produit développé ne nous appartiendra même pas. Il appartiendra aux grandes entreprises, qui vont nous le revendre. Et c'est quoi, là? C'est vraiment juste des subsides pour les grandes entreprises.

Alors franchement, on s'est mal compris. Il est vrai que je parle souvent de l'Europe des multinationales, mais c'est pour dénoncer. Ce n'est pas un manuel, ce n'est pas un conseil. Donc, s'il vous plaît, pouvons-nous changer de logique et faire des investissements publics contrôlés par le public?

Henna Virkkunen (PPE). – Arvoisa puhemies, komissaari, esittelijä, vain investoimalla tutkimukseen ja kehitykseen Euroopan teollisuus pysyy menestyvänä ja kilpailukykyisenä ja pystymme vastaamaan isoihin globaaleihin haasteisiin. Pidän aika onnistuneena tätä tapaa suunnata 20 miljardia euroa Horisontti-rahoitusta yritysten, teollisuuden, tutkimuslaitoksen ja tieteen yhteisiin hankkeisiin, joilla pyritään vastaamaan juuri näihin isoihin haasteisiin liikenteen, terveyden, energian, kiertotalouden ja digitaalisten teknologioiden alalla.

On osoittautunut, että tällaiset kumppanuudet ovat erittäin hyvä tapa koota osaamista yhteen ja poistaa päällekkäisyyksiä, ja tietenkin niillä parannetaan erityisesti pienten toimijoiden mahdollisuuksia päästä mukaan huippututkimushankkeisiin. Erityisen iloinen olen siitä, että nyt neuvotteluissa on onnistuttu tekemään uudistuksia, joilla voidaan keventää hallintoa ja byrokratiaa ja joilla pyritään lisäämään naisten osuutta tieteessä ja edistetään myös ennen kaikkea pk-yritysten osallistumismahdollisuutta, koska pienissä yrityksissä on paljon innovaatiopotentiaalia. Näiden kumppanuuksien kautta ne pääsevät näihin hyviin hankkeisiin mukaan.

Искра Михайлова (Renew). – Г-жо Председател, г-жо Комисар, дами и господа, новата програма „Хоризонт Европа“ е един от най-амбициозните проекти на Европейския съюз, който съчетава в себе си високи цели, иновативни подходи и широко поле за сътрудничество и партньорство.

Партньорството е основен принцип за програмата и новото предложение за девет институционализирани партньорства доразвива принципа и се превръща в инструмент за постигане на широка палитра от възможности в научноизследователската среда на Европейския съюз. Партньорствата обединяват усилията на публични и частни участници за преодоляване на някои от най-тежките предизвикателства пред обединена Европа. Те позволяват Европейската комисия и държавите членки да работят с индустрията и малките и средни предприятия за зелен и дигитален преход.

Предложението съдържа и много важния елемент на синергия на политиките и изграждане на инструментариум за допълняемост и по-висока ефективност на бюджета на Европейския съюз и максимално въздействие на инвестициите в ключови направления. Изключително важно е в партньорството да се включат всички държави членки и за постигане на ефекта на пълно покритие и участие и развитие на иновативните изследвания.

Eva Maydell (PPE). – Madam President, 'What is not defined cannot be measured. What is not measured cannot be improved.' This quote by a renowned mathematician should be kept in mind by everyone who wants to work on the European twin transition.

If we want to improve our wind turbines or energy efficiency, we need precise measurements of their performance. If we want Europe to be ahead of the curve in green and digital policies in 10 years' time, we must measure and improve our R&D and knowledge industry today.

This is why the partnership on metrology is an enabling step to do exactly that: to improve Europe's competitiveness and capacity to innovate. We want to ensure that qualified specialists in universities, research centres and the private sector are all involved. I'm very glad that the EPP Group has managed to steer the negotiations towards such a successful end. That is why I would like to thank the rapporteur for her work.

Valter Flego (Renew). – Poštovana predsjedavajuća, poštovana povjerenice, poštovane kolegice i kolege, siguran sam da će osnivanje zajedničkih poduzeća u okviru Obzora Europa imati apsolutno ključnu ulogu u jačanju sposobnosti Europske unije u području istraživanja i inovacija.

Naime, upravo ova javno-privatna poduzeća strateški su važna za dostizanje inovacijskih ciljeva do 2030. godine, poput razvoja umjetne inteligencije ili e-zdravlja. Znamo, naime, da je Obzor najveći program s najviše sredstava u ovome programskom razdoblju, a ja vjerujem i presudan program za europsku lidersku poziciju u razvoju novih tehnologija sukladno našoj industrijskoj strategiji.

Poštovani, Europa nažalost nije uspjela stvoriti tehnološke divove. Premalo mladih tvrtki prerasta u velike i uspješne koje se bave istraživanjem i razvojem, nažalost. Ali, zato uska suradnja javnog i privatnog sektora mora i hoće tvrtkama omogućiti održivost i konkurentnost na svjetskom tržištu u post-COVID vremenu.

Angelika Winzig (PPE). – Frau Präsidentin, Frau Kommissarin, Kolleginnen und Kollegen! Die gemeinsamen Unternehmen sind nicht nur eine europäische Erfolgsgeschichte, sondern auch ein Lichtblick am europäischen Forschungshorizont. Denn für das Erreichen unserer europäischen Ziele – wie die Reduktion der Treibhausgasemissionen, das Vorantreiben der Digitalisierung – oder um künftige Pandemien besser in den Griff zu bekommen, dazu sind diese neuen Kooperationsprojekte unerlässlich.

Zwei Bereiche liegen mir besonders am Herzen: die Einbindung der KMU und Start-ups, weil wir da besonders kreative, motivierte Köpfe haben, aber auch der Einklang mit unserer Industrie- und KMU-Strategie, um noch mehr Ressourcen zu bündeln. Wir reden von 10 Milliarden Euro, die wir hier investieren. Das wird durch die Partner verdoppelt, aber die gesamtwirtschaftliche Hebelwirkung ist natürlich um ein Vielfaches größer, vor allem betreffend Arbeitsplätze und weitere Investitionen.

Heute hatten wir die Budget-Diskussion hier, und da war es bei manchen Programmen laut Kommission gar nicht mehr möglich, zusätzliche Mittel aufzustocken und zu absorbieren. Dann sollte man diese Mittel vielleicht in diese Programme investieren und aus diesen neun Sternen vielleicht zwölf machen. Das würde auch der europäischen Wettbewerbsfähigkeit guttun.

Mariya Gabriel, membre de la Commission. – Madame la Présidente, Mesdames et Messieurs les députés, tout d'abord, encore une fois, félicitations et merci Madame la rapporteure Maria da Graça Carvalho pour votre énergie et votre engagement à faire avancer les entreprises communes.

Je me réjouis vivement de cette discussion fructueuse qui a porté sur de nombreux aspects des partenariats européens. Je salue le grand intérêt du Parlement européen. Vous l'avez manifesté encore une fois pour cette proposition législative en faveur de partenariats institutionnels, ce que j'apprécie énormément, parce qu'on parle d'une participation active.

Du côté de la Commission, nous mettrons tout en œuvre afin de faciliter la mise en place rapide des entreprises communes, une fois le règlement adopté. Pour réaliser leur plein potentiel, il conviendra en effet de lancer ces partenariats dès que possible. Tout retard dans l'établissement des entreprises communes affectera la qualité de leurs résultats ainsi que la réalisation de leurs objectifs.

Dès lors, je suis extrêmement reconnaissante de l'excellente collaboration avec le Parlement et je me réjouis de voir que le Parlement va adopter son avis au cours de cette session. Encore une fois, nous nous tenons prêts à mettre en œuvre les nouveaux partenariats en temps utile. La recherche et l'industrie de l'Union européenne l'attendent avec impatience.

Maria da Graça Carvalho, Relatora – Senhora Presidente, Senhora Comissária, caros colegas, um relatório tão amplo, abrangendo setores tão distintos, todos de grande importância, não seria possível de levar a cabo sem um grande trabalho colaborativo. Quero, por isso, agradecer a todos os que nos permitiram estar aqui hoje a discuti-lo: às Presidências, primeiro a portuguesa, depois a eslovena, à nossa comissão e aos seus serviços, aos relatores-sombra e também ao secretariado do ITRA, aos conselheiros políticos, aos assistentes parlamentares, que participaram tão ativamente e com entusiasmo neste trabalho.

Saio deste debate com a convicção de que, apesar das diferenças de opinião, convergimos na certeza do potencial destas parcerias para o nosso futuro.

Queria deixar claro, mesmo aos mais céticos, que nada destes investimentos será um cheque em branco, que iremos exigir mais do que oferecemos, e não me refiro apenas a contrapartidas financeiras. Ao assumirmos estes compromissos, asseguraremos verbas adequadas para atividades de investigação, incluindo uma grande ligação à ciência fundamental, mas orientada para a busca de soluções.

Ajudamos a indústria a ultrapassar as dificuldades causadas pela pandemia, em particular como referiu esta manhã o nosso colega Christian Ehler, os sectores mais afetados pela pandemia, como é o caso da aviação comercial, sectores que teremos de apoiar ainda mais porque são fundamentais para a nossa economia e para a criação de emprego. Mas não nos limitamos a dar, investimos. Não nos limitamos a proporcionar soluções, exigimo-las.

Com estas parcerias, celebramos de facto alianças com os principais atores da sociedade que é a indústria. Fornecemos-lhes meios para concretizarem com sucesso as grandes transformações que deles são esperados, mas fazêmo-lo na expectativa de que neste processo sejam motores da construção europeia a que aspiramos.

Puhemies. – Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 20.10.2021. Lopullinen äänestys torstaina 21.10.2021.

18. Wyjaśnienia dotyczące stanowiska zajętego w głosowaniu: patrz protokół

19. Korekty i zamiary głosowania: patrz protokół

20. Porządek obrad następnego posiedzenia

Puhemies. – Esityslista on julkaistu ja se on saatavilla Euroopan parlamentin verkkosivustolla.

21. Zamknięcie posiedzenia

(Istunto päättyi klo 22.04)

Skróty i symbole

*	Procedura konsultacji
***	Procedura zgody
***I	Zwykła procedura ustawodawcza, pierwsze czytanie
***II	Zwykła procedura ustawodawcza, drugie czytanie
***III	Zwykła procedura ustawodawcza, trzecie czytanie

(Typ procedury zależy od podstawy prawnej zaproponowanej w danym projekcie aktu.)

Rozwinięcia skrótów nazw komisji parlamentarnych

AFET	Komisja Spraw Zagranicznych
DEVE	Komisja Rozwoju
INTA	Komisja Handlu Międzynarodowego
BUDG	Komisja Budżetowa
CONT	Komisja Kontroli Budżetowej
ECON	Komisja Gospodarcza i Monetarna
EMPL	Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych
ENVI	Komisja Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności
ITRE	Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii
IMCO	Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów
TRAN	Komisja Transportu i Turystyki
REGI	Komisja Rozwoju Regionalnego
AGRI	Komisja Rolnictwa i Obszarów Wiejskich
PECH	Komisja Rybołówstwa
CULT	Komisja Kultury i Edukacji
JURI	Komisja Prawna
LIBE	Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych
AFCO	Komisja Spraw Konstytucyjnych
FEMM	Komisja Praw Kobiet i Równych Szans
PETI	Komisja Petycji
DROI	Podkomisja Praw Człowieka
SEDE	Podkomisja Bezpieczeństwa i Obrony
FISC	Podkomisja do Spraw Podatkowych

Rozwinięcia skrótów nazw grup politycznych

PPE	Grupa Europejskiej Partii Ludowej (Chrześcijańscy Demokraci)
S&D	Grupa Postępowego Sojuszu Socjalistów i Demokratów w Parlamencie Europejskim
Renew	Grupa Renew Europe
ID	Grupa Tożsamość i Demokracja
Verts/ALE	Grupa Zielonych/Wolne Przymierze Europejskie
ECR	Grupa Europejskich Konserwatystów i Reformatorów
The Left	Grupa Lewicy w Parlamencie Europejskim - GUE/NGL
NI	Niezrzeszeni